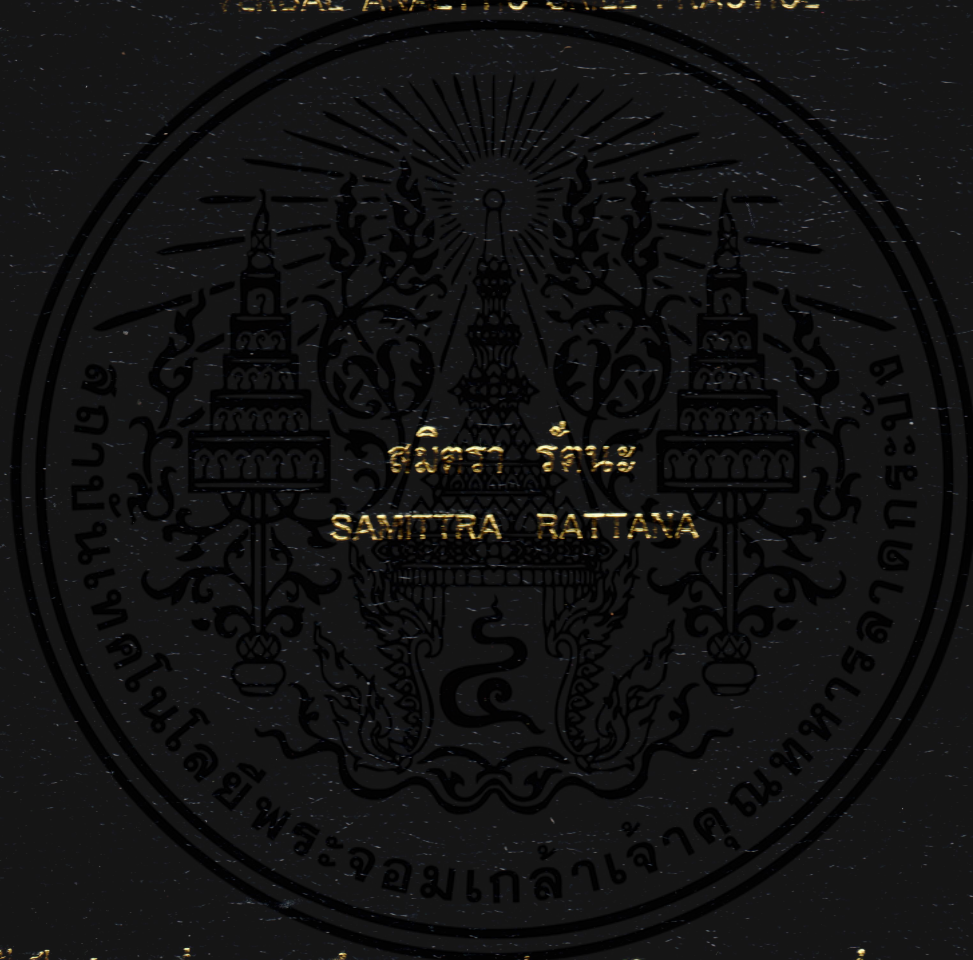

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การวิเคราะห์ทางภาษา

DEVELOPMENT OF THINKING ANALYSIS'S ABILITY OF
VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS USING
VERBAL ANALYTIC SKILL PRACTICE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนัง

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรัตนัง

บัณฑิตศึกษาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2434-8

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การวิเคราะห์ทางภาษา

DEVELOPMENT OF THINKING ANALYSIS ABILITY OF
VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS USING
VERBAL ANALYTIC SKILL PRACTICE

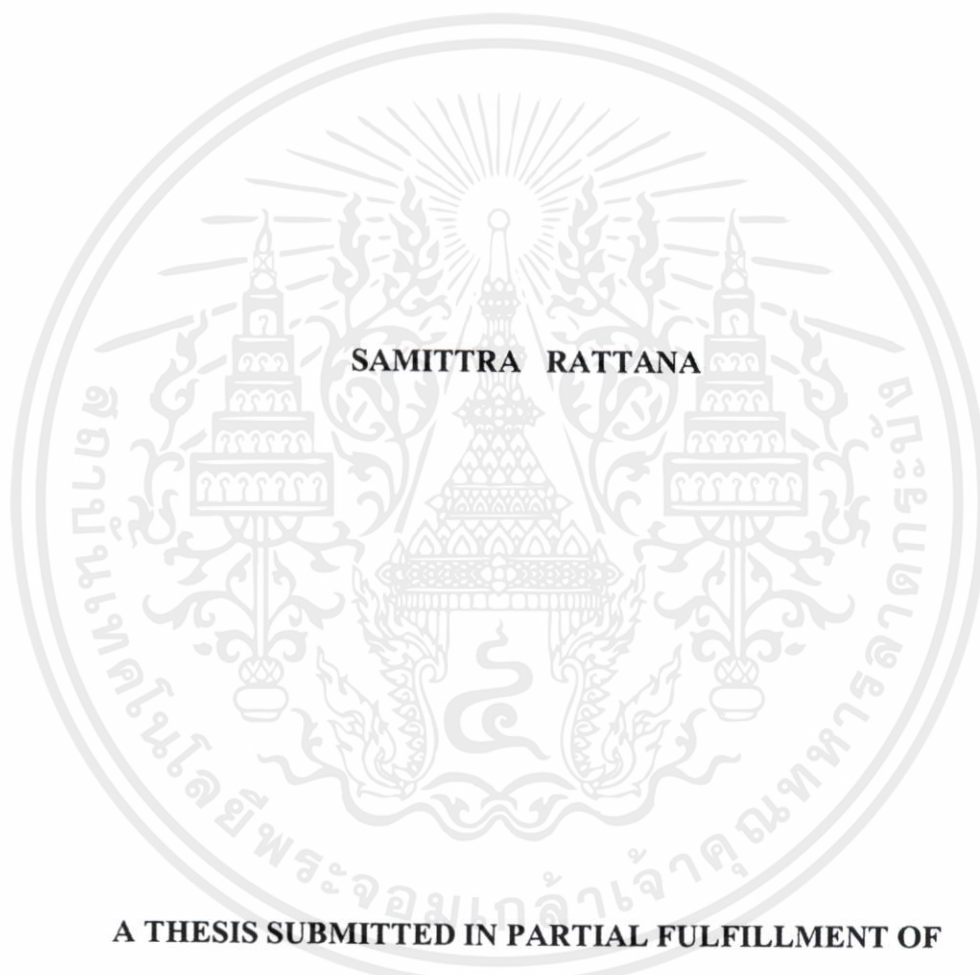

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในหอสมุดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2484-6

**DEVELOPMENT OF THINKING ANALYSIS ABILITY OF
VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS USING
VERBAL ANALYTIC SKILL PRACTICE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION
IN VOCATIONAL CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอ้างอิงเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2006

ISBN 974-15-2484-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
COPYRIGHT 2006
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งทั้งนี้เพื่อให้ได้ประโยชน์ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

DEVELOPMENT OF THINKING ANALYSIS ABILITY OF VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS USING VERBAL ANALYTIC SKILL PRACTICE

ชื่อนักศึกษา นางสมิตรา รัตนะ
รหัสประจำตัว 46069620
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม	
ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.อรสา โกศลนันทกุล	
ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 13 พฤษภาคม 2549 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จารุวัตร เจริญสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาในการนำไปใช้

วันที่.....31.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ.....๒๕๔๙.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์ทางภาษา
นักศึกษา	สมิตรา รัตนะ
รหัสประจำตัว	46069620
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2549
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้มีประสิทธิภาพและเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเลือกโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มา 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน จากประชากรจำนวน 276 คน โดยกำหนดให้ห้องเรียนที่ 1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และห้องเรียนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาจำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบ 1 ฉบับ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบอัตนัยชนิดตอบสั้น รวมจำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ใช้สูตรการคำนวณ $E_1 : E_2$ และการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยวิธี t - test for Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีประสิทธิภาพ 80.72 : 81.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่เชิงพาณิชย์
ไม่ว่ากรณีใดๆทางสำนักพิมพ์ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหา และต้องแจ้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Development of Thinking Analysis Ability of Vocational Certificate Students Using Verbal Analytic Skill Practice
Student	Samittra Rattana
Student ID	46069620
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2006
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Pupat
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop verbal analytic skill practice and to compare thinking analysis ability of vocational certificate students, before and after using verbal analytic skill practice.

The sample of 61 students, randomly selected from 276 first year students studying in the academic year 2005 at College of Fine Arts, Banditpattanasilp Institute. One group was set to find effectiveness of verbal analytic skill practice and the other was used to compare thinking analysis ability of vocational certificate students, before and after using verbal analytic skill practice.

The research instruments consisted of 8 verbal analytic skill practices, the objective test of four alternatives, and the subjective or essay test of twenty items.

The formula $E_1 : E_2$ was used to find the efficiency of verbal analytic skill practices and the t-test for dependent samples was used to compare thinking analysis ability.

The results revealed that the efficiency of verbal analytic skill practices was at 80.72 : 81.87 according to the criterion set at 80 : 80 and thinking analysis ability of vocational certificate students after using verbal analytic skill practices higher than before using with statistically significant at .05 level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. ผดุงชัย ภูพัฒน์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตากรุณาที่ได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบกระบวนการวิจัยให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์จนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านและ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านและ ดร.ชาติ แจ่มนุช ที่ให้ความรู้ ประสบการณ์ คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ด้วยความรักและเมตตาตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ พ.ต.ท.สำเริง และคุณแม่แม่ฉวี เจริญเจริญ ผู้เป็นที่เคารพรักอย่างสูง พร้อมทั้ง ญาติ พี่น้อง และทุกคนในครอบครัวที่ให้ความรัก กำลังใจ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุกด้านตลอดมา

ขอขอบพระคุณ นายโอฬาร ชานี คณาจารย์วิทยาลัยช่างศิลป์ เจ้าหน้าที่หอสมุดทุกแห่ง เจ้าหน้าที่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกหน่วย ที่ได้อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกกับงานวิจัยนี้ รวมถึงนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกคน ที่ได้อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนักศึกษารุ่นพี่ เพื่อนร่วมรุ่น รุ่นน้องทุกคน และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำต่างๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่การศึกษาในด้านต่างๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณค่าเหล่านี้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สมิตรา รัตนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การคิดวิเคราะห์.....	9
2.1.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์.....	9
2.1.2 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์.....	12
2.1.3 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์และการพัฒนาความสามารถในการ วิเคราะห์.....	13
2.1.4 ความสำคัญของการคิดวิเคราะห์.....	15
2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์.....	16
2.2 การสร้างและการพัฒนาแบบฝึก.....	22
2.2.1 ความหมายของแบบฝึก.....	22
2.2.2 หลักการสร้างแบบฝึก.....	23
2.2.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	25
2.2.4 หลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน.....	27
2.2.5 หลักในการนำ ADDIE Model มาสร้างแบบฝึก.....	27
2.2.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้จำหน่ายหรือใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งนี้ไปและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.2.7 ประโยชน์ของแบบฝึก.....	35
2.3 การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยช่างศิลป์	36
2.3.1 หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	36
2.3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	36
2.3.3 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	36
2.3.4 แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	38
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.2.1 แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา.....	42
3.2.2 แบบทดสอบ	51
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4.1 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา	57
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก	53
บทที่ 5 สรุปผลของการวิจัยและข้อเสนอแนะ	60
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	60
5.2 สมมติฐานของการวิจัย	60
5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
5.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนั้น 5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.6 สรุปผลของการวิจัย.....	62
5.7 การอภิปรายผล.....	63
5.8 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	71
ภาคผนวก ข แบบฝึกจำนวน 8 เรื่อง.....	82
ภาคผนวก ค แบบทดสอบและเกณฑ์การประเมิน (Rubrics Scoring).....	201
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์แบบประเมินด้านเนื้อหาและด้านนวัตกรรม.....	212
ภาคผนวก จ หาคำน้่านักจำนวนข้อของแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึก และแบบทดสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย.....	217
ภาคผนวก ฉ การหาคุณภาพแบบทดสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย.....	219
ภาคผนวก ช การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติหาประสิทธิภาพ.....	224
ภาคผนวก ซ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อน และหลังการใช้แบบฝึก.....	229
ประวัติผู้เขียน.....	233

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แนวคิดของ Bloom ด้านความรู้หรือการรู้ (Cognition Domain)	17
2.2 แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยช่างศิลป์	38
3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ช่วงชั้นที่ 4 กับเนื้อหาในแบบฝึก	44
3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมและความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์	44
3.3 แสดงเกณฑ์การตีความหมายของการแสดงความคิดเห็น	48
3.4 แสดงผลการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งสองด้าน	49
4.1 แสดงการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา สาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 1	58
4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างห้องเรียนที่ 2 ระหว่างก่อนและ หลังการใช้แบบฝึก	59
ง.1 แสดงการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านเนื้อหา)	213
ง.2 แสดงการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านนวัตกรรม)	215
จ.1 แสดงค่านำหนักในการเลือกลักษณะการวิเคราะห์ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ ของ แบบทดสอบท้ายบทในแต่ละแบบฝึกทั้ง 8 เรื่อง	218
จ.2 แสดงค่านำหนักในการเลือกลักษณะการวิเคราะห์ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ ของ แบบทดสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย	218
ฉ.1 แสดงผลการวิเคราะห์ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ แบบปรนัย	220

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ฉ.2 แสดงการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 14 ข้อ	221
ฉ.3 แสดงผลการวิเคราะห์อำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 10 ข้อ	222
ฉ.4 แสดงการหาความเชื่อมั่น (α - Coefficient) ของแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ	223
ช.1 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ทดลองกับ นักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ.....	225
ช.2 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ทดลองกับ นักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ	226
ช.3 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกของการทดลอง กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ	227
ช.1 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียน รายบุคคลจำนวน 3 คน	230
ช.2 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียน กลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน.....	230
ช.3 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน	231

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงหลักการออกแบบระบบการสอนของ ADDIE Model	4
2.1 แสดงรายละเอียดของจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ความคิดในแท็กโซโนมี	20
2.2 แสดงแผนภูมิโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	37
3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะตามกรอบ ADDIE Model	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนของครูไทย ส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดข้อมูลมากกว่าเป็นผู้ชี้แนะ วิธีการหาความรู้เน้นให้ท่องจำ มิได้ปลูกฝังให้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กไทยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับนานาชาติ การทำข้อสอบ ประเภทการนำความรู้มาใช้และกระบวนการคิดแก้ปัญหา ทำได้น้อย เขียนอธิบายไม่เป็น อาจมีสาเหตุมาจากหลักสูตรที่ผ่านมา เน้นเฉพาะเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ขาดความเชื่อมโยงระหว่างกันกับชีวิตจริง ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกทักษะ ดังนั้นจึงควรเน้น จัดการศึกษาให้คนไทยมีความคิดวิเคราะห์และฝึกกระบวนการคิด ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เด็กไทยไม่มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ชอบทำตามเลียนแบบ ไม่ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรือเพื่อศึกษาเพิ่มเติมทั้งในขณะที่กำลังเรียนอยู่หรือหลังจากที่จบการศึกษาและประกอบอาชีพแล้ว (สมบัติ การจนารักพงศ. 2545. 2-4) ทั้งนี้เพราะเคยชินต่อการเรียนแบบท่องจำ การสอนคิดจึงนับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการพัฒนา ถ้าคนภายในประเทศไม่มีจุดยืนของความคิดที่ถูกต้อง ไม่สามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้เกิดปัญหาที่ซับซ้อนขึ้น ซึ่งยากต่อการแก้ไข นับเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : คำชี้แจง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) จึงมุ่งพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมไทย ให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งปัจจุบันการรับและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย จึงต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เลือกรับข้อมูลที่มีประโยชน์ และรู้จักใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในทางสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงควรสร้างเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รู้จักวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดเป็นระบบและสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้และอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 16-17)

การพัฒนาศักยภาพทางการคิดของเด็กเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเป็นยุทธศาสตร์สำคัญ เพราะการคิดเป็นทักษะมิใช่พรสวรรค์ซึ่งสามารถฝึกฝนได้ และการคิดเป็นกลไกสำคัญที่ใช้ในการเรียนรู้ เพื่อแยกแยะสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ การส่งเสริมทักษะการคิด เป็นพื้นฐานสำคัญในการปลูกฝังกระบวนการคิดที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และมีเป้าหมายชัดเจนในการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อการตัดสินใจอย่างถูกต้องภายใต้การพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบมีเหตุผล

ด้วยความสำคัญของการคิดดังกล่าว การวิเคราะห์จึงเป็นการคิดที่จำเป็นต้องใช้อยู่เสมอในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งในแต่ละเรื่องก็แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จะวิเคราะห์ ซึ่งบุคคลสำคัญที่จะช่วยในเรื่องนี้ได้มีหลายฝ่าย เช่น ครู พ่อแม่ สื่อสารมวลชน คนในชุมชน ฯลฯ ที่ต้องร่วมมือกันส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการเป็นตัวอย่างของการคิด (กรมวิชาการ : 1-14)

การวิเคราะห์เป็นการคิดเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การคิดประเภทอื่นๆ ดังนั้นสถาบันการศึกษามีส่วนช่วยส่งเสริมและปลูกฝังการพัฒนาความคิดให้ตั้งแต่ผู้เรียนเริ่มเข้าเรียน เพราะผู้เรียนมีธรรมชาติของการอยากรู้อยากเห็นสูง ถ้าผู้เรียนได้รับการกระตุ้นส่งเสริมตั้งแต่เริ่มต้นก็จะเป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพทางการคิดที่มีอยู่ในตัวให้ก้าวหน้าถึงขีดสูงสุด ซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาความสามารถในการคิดที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน (กรมวิชาการ. 2543 : 14) ครูจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ พิจารณาความเหมือนและความแตกต่าง พิจารณาเหตุและผลที่เกิดขึ้น เชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในการรู้จักนำเหตุผลและประสบการณ์มาวิเคราะห์ กลั่นกรอง เชื่อมโยง ข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตัวเอง เพราะการเรียนรู้ที่ได้ผ่านการคิดวิเคราะห์กลั่นกรอง จะเกิดความเข้าใจและจำในสิ่งที่ตนเรียนรู้ได้คือด้วยตนเอง (พิมพ์ฉัตร และคณะ. 2543 : 10-34)

วิทยาลัยช่างศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาประเภทศิลปกรรม ทำหน้าที่อบรมให้ความรู้ ฝึกทักษะขั้นพื้นฐานทางศิลปะแก่นักเรียน-นักศึกษา (จิตติมา บัวมาศ. 2546 : 2) โดยจัดแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลาง 8 กลุ่ม ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และศึกษากลุ่มวิชาชีพเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 92 หน่วยกิต กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 360 คาบ และต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์กับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน โดยยึดหลักการในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (วิทยาลัยช่างศิลป์. 2546 : 34)

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้แกนกลาง มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ แสวงหาความรู้และมีเหตุผลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งการเลือกวิธีสื่อสารต้องพิจารณาจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ โอกาสและกาลเทศะ ตลอดจนบุคคลที่ต้องการติดต่อด้วย ถ้าผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างมีความรู้ ความคิดที่ชัดเจน มีความสามารถในการใช้ภาษาก็จะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล ทักษะการคิด และทักษะทางภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจำเป็นต้องมี และดำเนินไปอย่างมีขั้นตอนที่สามารถเรียนรู้และควบคุมได้ ดังนั้นการฝึกให้รู้จักวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมี

ระบบระเบียบจะช่วยพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ และช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าขึ้น โดยลำดับ
 อีกด้วย (ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์. 2542 : 1-5) การนำแบบฝึกซึ่งเป็นนวัตกรรมทาง
 การศึกษาอย่างหนึ่ง มาช่วยแก้ไขหรือปรับปรุงหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึก
 ทักษะให้ได้รับประสบการณ์ตรง โดยได้ลงมือกระทำ ได้สัมผัสด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้
 อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะได้รู้จักฝึกคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น
 ทำให้วิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
 การวิเคราะห์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุมนา คามศิษฐ์. 2546 : 2)

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ซึ่งนำแนว
 คิดของ Bloom (1971 อ้างใน เพราพรธม เปลี่ยนภู 2542 : 272-275) ที่กำหนดวัตถุประสงค์ในการ
 เรียนรู้ที่ควรพัฒนาความรู้ระดับการวิเคราะห์เป็นแนวทาง และใช้หลัก ADDIE Model ของ
 Seels and Glasglow (1998 อ้างใน ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงดี. 2545 : 1-4 , เปียทิพย์ พัวพันธ์. 2547 :
 29-35) เป็นกรอบในการสร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย :
 สาระการอ่าน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลอย่างรอบคอบ ใน
 การแสวงหาคำตอบหรือทางเลือก พิจารณาได้ว่าสิ่งใดคือประเด็นสำคัญ มีองค์ประกอบอย่างไร
 ความสัมพันธ์ของข้อมูลมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และเป็นระบบหรือยึดอะไรเป็นหลักการโดยใช้
 หลักเหตุผลเป็นพื้นฐานพิจารณาถึงผลที่ซึ่งจะตามมา เพราะผู้เรียนในระดับนี้อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่จะต้อง
 ประสบกับการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ต้องตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ เช่น การปรับตัวในสถานศึกษา
 ใหม่ การวางแผนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การดำเนินชีวิตในสังคม การประกอบอาชีพ
 เป็นต้น ซึ่งการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ การมีเหตุมีผลนั้น ในแต่ละคนจะมีทักษะการ
 คิดแตกต่างกัน บางคนสามารถคิดได้เร็วเป็นขั้นเป็นตอน บางคนคิดได้ช้าและสับสน แต่ทักษะการ
 คิดเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาและฝึกฝนกันได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลัง
 การใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐานการวิจัย

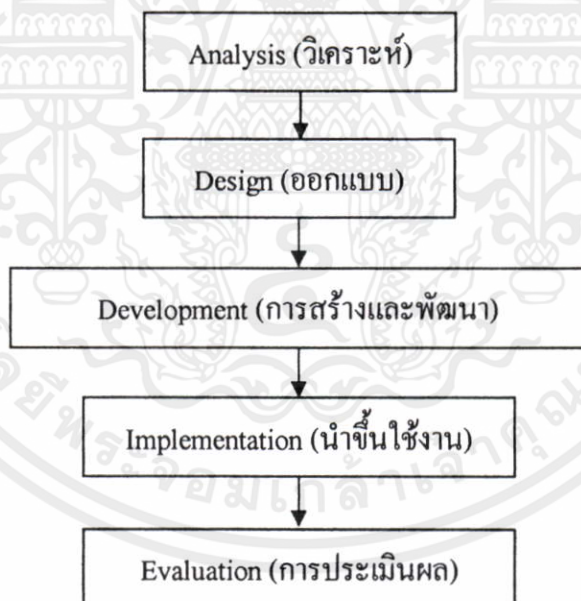
1. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 : 80
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังจากที่ฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิด ไว้ดังนี้

1.4.1 วิธีการสร้างแบบฝึก

ผู้วิจัยได้ยึดหลักการออกแบบระบบการสอนตาม ADDIE Model ของ Seels and Glasglow (1998 อ้างใน ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. 2545 : 1-4 , เปียทิพย์ พัวพันธ์. 2547 : 29-35) มาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึก โดย ADDIE Model มีขั้นตอนตามภาพที่ 1.1 ดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงหลักการออกแบบระบบการสอนของ ADDIE Model

1.4.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกร ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ผู้วิจัยใช้แนวคิดการกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom (1971 อ้างใน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกหนึ่งห้ามมิให้คัดลอกเป็นอนา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 เพราะพรรณ เปลียนญ. 2542 : 272-275) ในระดับการวิเคราะห์ (Analysis) ทั้ง 3 ประเภท คือ

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการค้นหาสาเหตุ ต้นกำเนิด ผลลัพธ์ วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย ฯลฯ ของเรื่องราวต่างๆ ที่กำหนดให้

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เป็นความสามารถในการค้นหาความสัมพันธ์ ของเรื่องราวที่กำหนดได้ว่า มีความเกี่ยวพันกันอย่างไร มีความสอดคล้องหรือความขัดแย้งกันอย่างไร มีอะไรเป็นเหตุและเป็นผลของเรื่อง

4.3 วิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) เป็นความสามารถในการค้นหาหลักการหรือโครงสร้างของเรื่องที่ศึกษานั้นว่า ชีตเทคนิคหรือหลักการใด มีเค้าโครงสร้างอย่างไร

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 8 ห้องเรียน รวม 276 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม โดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มา 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน โดยกำหนดให้ห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2

ตัวแปรจัดกระทำ คือ การฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์

1.5.3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จัดดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ทำการฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และทดสอบก่อนใช้แบบฝึก 1 ครั้ง กับทดสอบหลังใช้แบบฝึก 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมใช้เวลาในการดำเนินการทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

1.5.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหา สารการเรียนรู้ภาษาไทย : สารการอ่าน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในเรื่องการวิเคราะห์สารจากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ ได้แก่

1. คำ
2. ประโยค
3. สำนวนไทย
4. ภาษาภาพ
5. ปกิณกะ
6. บทความ
7. เรื่องสั้น
8. บทร้อยกรอง

โดยมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทั่วไปและวัตถุประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม

ดังนี้

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ทั่วไป

1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในการรับสารจากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ
2. นักเรียนมีความสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้จากการอ่านหนังสือที่หลากหลายเป็นพื้นฐานการพิจารณา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม

1. จัดประเภทหรือเลือกใช้คำ ประโยค ข้อความ สำนวนได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทหรือเรื่อง
2. บอกลักษณะหรือความสำคัญหรือบอกความหมาย ของคำ ประโยค สำนวน

ปกิณกะ ภาษาภาพ บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองได้

3. ค้นหาและสรุปหรือบอกความหมายที่แฝงภายในเนื้อหาที่ให้ศึกษาได้
4. สรุปอ้างอิงข้อสันนิษฐานให้ความสัมพันธ์กับบริบทได้หรือบอกเหตุผลที่สัมพันธ์กันได้หรือความขัดแย้งของเนื้อหาที่ให้ศึกษาได้

5. สรุปโครงสร้าง รูปแบบ หรือหลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิดได้
6. จัดเรียงลำดับหรือแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของเหตุการณ์หรือเนื้อหาได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดความหมายของคำต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ คือ

1. การคิด หมายถึง ความสามารถในการนำเนื้อหาที่กำหนดให้มาวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมหรือสร้างสรรค์ความคิดใหม่

2. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลหรือเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ เพื่อหาองค์ประกอบของแต่ละส่วนหรือองค์ประกอบที่สำคัญ เพื่อให้มองเห็น โครงสร้างหรือ หลักการ และความสัมพันธ์ของแต่ละส่วน

3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ในการวิจัยนี้หมายถึง การนำคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทในแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา และแบบทดสอบก่อน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความสำคัญโดยค้นหาหรือแยกแยะความสำคัญของเนื้อหา ลักษณะ ประเภท เรื่องราว เหตุการณ์ และการกระทำหรือค้นหาสาเหตุ ผลลัพธ์ หรือจุดมุ่งหมายของเรื่องที่กำหนดให้ได้

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค้นหาความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนด เปรียบเทียบความสอดคล้องหรือความแตกต่างหรือความขัดแย้งได้

3. วิเคราะห์หลักการโดยค้นหาโครงสร้าง รูปแบบ ความคิดเห็นหรือข้อสรุปของเนื้อหาหรือเรื่องราวของเหตุการณ์ได้

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง ผลของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ 80 : 80

80 ตัวแรก หมายถึง เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของคะแนนผู้เรียนทั้งหมด ที่ทำแบบทดสอบท้ายบทในแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาโดยคิดเป็นร้อยละและกำหนดเกณฑ์การมีประสิทธิภาพที่ร้อยละ 80

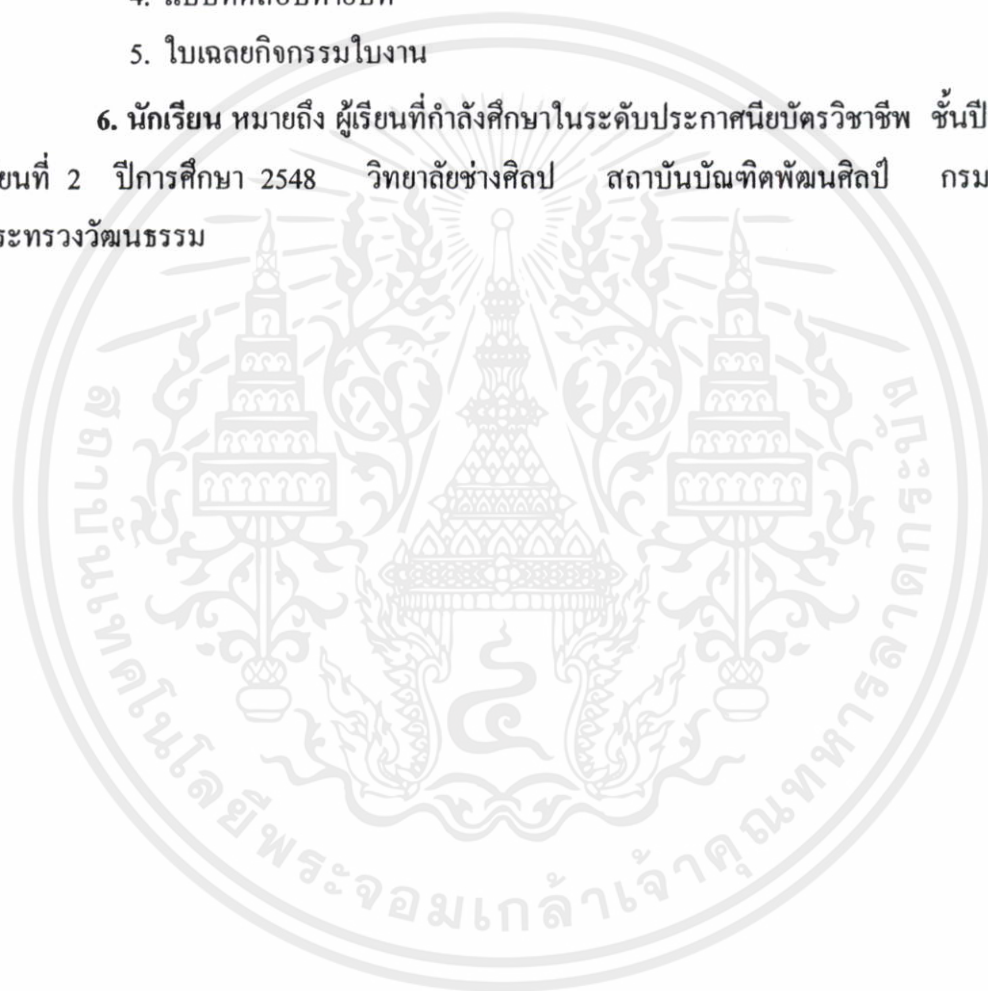
80 ตัวหลัง หมายถึง เกณฑ์ค่าเฉลี่ยคะแนนของคะแนนผู้เรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา โดยคิดเป็นร้อยละและกำหนดเกณฑ์การมีประสิทธิภาพที่ร้อยละ 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้ผู้อื่นใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสนธิสัญญาฉบับนี้ เหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

5. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา หมายถึง สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 : สาระการอ่าน เรื่องการวิเคราะห์สารจากการอ่าน จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ คำ ประโยค ส่วนภาษาไทย ภาษาภาพ ปกิณกะ เรื่องสั้น บทความ บทร้อยกรอง ซึ่งแต่ละแบบฝึกประกอบด้วย

1. คำชี้แจง
2. ใบความรู้
3. ใบงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมการฝึกเป็นกลุ่ม
4. แบบทดสอบท้ายบท
5. ใบเฉลยกิจกรรมใบงาน

6. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 การคิดวิเคราะห์

2.1.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์

2.1.2 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

2.1.3 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์และการพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์

2.1.4 ความสำคัญของการคิดวิเคราะห์

2.1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

2.2 การสร้างและการพัฒนาแบบฝึก

2.2.1 ความหมายของแบบฝึก

2.2.2 หลักการสร้างแบบฝึก

2.2.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

2.2.4 หลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน

2.2.5 หลักในการนำ ADDIE Model มาสร้างแบบฝึก

2.2.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

2.2.7 ประโยชน์ของแบบฝึก

2.3 การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยช่างศิลป์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การคิดวิเคราะห์

2.1.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์

ด้วยเหตุที่การคิดวิเคราะห์มีนักการศึกษาบางท่าน ได้แยกเรื่องระหว่างการคิดกับการวิเคราะห์ ว่าการคิดมีหลายมิติ การวิเคราะห์เป็นมิติหรือวิธีการหนึ่งของการคิด ดังนั้น ผู้วิจัยจึง

นำความหมายของคำว่า การคิดและการวิเคราะห์ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1) ความหมายการคิด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 257) ให้ความหมาย

การคิด คือ การทำให้ปรากฏเป็นรูป หรือเป็นเรื่องขึ้นในใจ ใคร่ครวญ ไตร่ตรอง

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2542 : 3) ให้ความหมายว่าการคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองโดยใช้ประสบการณ์มาสัมพันธ์กับสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อม โดยนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ สังเคราะห์และประเมินอย่างมีระบบและเหตุผล เพื่อให้ได้แนวทางการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่

Beyer (1987 อ้างใน สุวิทย์ มูลคำ. 2547 : 13) ให้ความหมายว่า การคิด คือ การค้นหาความหมาย ใช้สติปัญญาของคนทำความเข้าใจความรู้ใหม่กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่มีอยู่ เพื่อหาคำตอบว่าคืออะไร

Krulik and Rudnick (1993 : 3 อ้างใน กุทัยวรรณ คงชาติ. 2544 : 47) ให้ความหมายการคิดว่าเป็นความสามารถ (Ability) ที่จะเข้าถึงหรือนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องจากเนื้อหาที่กำหนดให้ โดยสร้างความคิดเกี่ยวกับคุณสมบัติเชิงนามธรรม จากความสัมพันธ์ ในสถานการณ์ของปัญหา จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องและอธิบายยืนยันข้อสรุป ซึ่งข้อสรุปนี้จะถูกรวมไว้ในรูปของความคิดใหม่ (New Idea)

กุทัยวรรณ คงชาติ (2544 : 47) ให้ความหมายการคิดว่าเป็นกระบวนการทำงานของสมอง ในการปรับโครงสร้างโดยการใช้ประสบการณ์เดิม ที่มีอยู่ให้สัมพันธ์กับความจริงที่ได้รับจากข้อมูลใหม่หรือสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ความคิดใหม่

จากความหมายที่มีผู้นิยามไว้ สรุปว่า การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมอง โดยนำสิ่งที่รู้อยู่เดิมทั้งความรู้ ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ที่มีอยู่นำมาสัมพันธ์กับสิ่งใหม่ๆ เพื่อสร้างเป็นความรู้ใหม่ ในการสรุปหรือตัดสินใจ หรือเป็นเหตุผล ในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ความคิดใหม่

2) ความหมายการวิเคราะห์

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 1071) ให้ความหมายคำว่า วิเคราะห์ แปลว่า ไคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้

หนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณคดีขบถวิจารย์ เล่ม 1 (กรมวิชาการ. 2540 : 77) ให้ความหมายการวิเคราะห์ว่า คือ การพิจารณาแยกแยะสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อทำความเข้าใจแต่ละส่วนให้แจ่มแจ้ง แล้วทำความเข้าใจต่อไปว่า แต่ละส่วนสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างไร

ชาติ แจ่มนุช (2545 : 54) กล่าวถึงการวิเคราะห์ว่าเป็นการคิดที่สามารถแยกสิ่งสำเร็จรูป ได้แก่ วัตถุสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัว หรือบรรดาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ตามหลักการหรือเกณฑ์ที่กำหนดให้ เพื่อค้นหาความจริงหรือความสำคัญที่แฝงอยู่ภายใน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 2) ให้ความหมายว่า การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อค้นหาว่าทำมาจากอะไร มีองค์ประกอบอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไร เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร

ชาวด แพร์ตกุล (2520 อ้างใน สายสุดา ปะวะขัง. 2546 : 17) กล่าวว่า การวิเคราะห์เป็นสมรรถภาพสมองที่สำคัญมากของมนุษย์มีคุณค่าต่อชีวิตโดยตรง และเป็นที่ยอมรับของการศึกษาทุกระดับชั้น และกล่าวว่าบุคคลที่ไม่เคยถูกฝึกฝนความคิดชนิดนี้จะรับรู้เรื่องราวต่างๆ เท่าที่ตาเห็นหูได้ยิน ทรวดทรง และพื้นผิวภายนอกของเรื่องเพียงประการเดียวเท่านั้น ไม่มีความสามารถที่จะมองเรื่องนั้นให้ทะลุลงไปในเรื่องที่ซ่อนอยู่เบื้องใต้นั้นได้เลย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น การวิเคราะห์ หมายถึง การพิจารณาแยกแยะสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะเป็นวัตถุ สิ่งของ บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์ ออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบเป็นอย่างไรและสัมพันธ์กันอย่างไร

ความหมายการคิดวิเคราะห์

Bloom (1956 อ้างใน ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 41-44) ให้ความหมายการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อหาต่างๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผลและที่เป็นอย่างนั้นอาศัยหลักการอะไร

Hannah and Michaelis (1977 อ้างใน ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 55-56) ให้ความหมายการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อยของสิ่งต่างๆ เพื่อดูความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการของความเป็นไป

Gagne (1970 อ้างใน ฤทัยวรรณ คงชาติ. 2544 : 52) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาโดยพิจารณาถึงสภาพการณ์หรือข้อมูลต่างๆ ว่ามีข้อเท็จจริงเพียงใดหรือไม่

Good (1973 อ้างใน จงรักษ์ ตั้งละมัย. 2545 : 20) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับหลักการประเมินและมีหลักฐานอ้างอิง เพื่อหาข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้ตลอดจนพิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และใช้กระบวนการตรรกวิทยาได้อย่างถูกต้องสมเหตุผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 24) กล่าวว่า การคิดเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ อิงถึง ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 127) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

ฤทัยวรรณ คงชาติ (2544 : 52) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับสถานการณ์หรือข้อมูลต่างๆ โดยการหาหลักฐานมาสนับสนุนเพื่อการตัดสินใจเชื่อหรือสรุปอย่างมีเหตุผล

จากความหมายของการคิดวิเคราะห์ ดังกล่าว สรุปว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่สามารถแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ และหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อหาข้อเท็จจริงว่าสำคัญและสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยระบบ โครงสร้างหรือหลักการได้

2.1.2 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 26-30) ได้สรุปองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. ความสามารถในการตีความ หมายถึง “การพยายามทำความเข้าใจและให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการจะวิเคราะห์ เพื่อแปลความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรงของสิ่งนั้น” ซึ่งเกณฑ์ที่แต่ละคนใช้เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจหรือในการตีความนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์ และค่านิยมของแต่ละบุคคลกับความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล
2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่วิเคราะห์ จะช่วยกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์ แยกแยะและจำแนกได้ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร และรู้อะไรเป็นสาเหตุ
3. ความช่างสังเกต ช่างสงสัย และช่างถาม นักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องมีองค์ประกอบทั้งสามนี้รวมด้วย คือ ต้องเป็นคนที่ช่างสังเกต สามารถ ค้นหาความคิดปกติท่ามกลางสิ่งที่คุณอย่างผิวเผินแล้วเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ต้องเป็นคนที่ช่างสงสัยเมื่อเห็นความคิดปกติแล้วไม่ละเลยไป แต่หยุดพิจารณา ขบคิด ไตร่ตรอง และต้องเป็นคนที่ช่างถามชอบตั้งคำถามกับตัวเองและคนรอบๆ ข้างเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การคิดต่อเกี่ยวกับเรื่องนั้น การตั้งคำถามจะนำไปสู่การสืบค้นความจริงและเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการวิเคราะห์
4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล นักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องมีความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล สามารถค้นหาคำตอบได้ว่า อะไรเป็นสาเหตุให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปจำหน่าย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดสิ่งนี้ เรื่องนั้นเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ได้อย่างไร เรื่องนี้มีใครเกี่ยวข้องบ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไร เมื่อเกิดเรื่องนี้ จะส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง แนวทางแก้ปัญหาอะไรบ้าง

การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.1.3 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์และการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์

การคิดที่นำไปสู่การตัดสินใจหรือการประเมินในเรื่องใดก็ตามจำเป็นต้องมีการคิดเชิงวิเคราะห์เข้ามาช่วย โดยก่อนตัดสินใจเรื่องใด จำเป็นต้องเข้าใจเรื่องนั้น ต้องรู้ที่มาที่ไป รู้ผลดีผลเสียก่อนตัดสินใจ รู้ข้อเท็จจริง รู้ว่าถ้าปัจจุบันเป็นเช่นนี้ แนวโน้มอนาคตจะเป็นเช่นไร รู้ว่าสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมานั้นนำมาใช้กับโลกความเป็นจริงได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้ย่อมช่วยให้ตัดสินใจได้ถูกต้องเหมาะสมขึ้น ดังที่

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 106 - 146) กล่าวถึงลักษณะของการคิดวิเคราะห์ว่าในแต่ละเรื่องแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของเรื่อง ในลำดับขั้นการคิดเชิงวิเคราะห์จะต่างกันในระยะเยียด แต่โดยหลักการแล้วมีสิ่งที่เหมือนกัน นั่นคือ การจำแนกแยกแยะข้อมูลนั้นออกเป็นส่วนๆ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อจำแนก แยกแยะ ความคลุมเครือให้ชัดเจน ในเรื่องที่มีเนื้อหาที่มีความซับซ้อน ต้องทำความเข้าใจว่าอะไรเกิดขึ้น กระบวนการขั้นตอนของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นมาอย่างไรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จำเป็นต้องมีการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบของสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมด การเห็นภาพรวมทั้งหมดจะช่วยให้เกิดความเข้าใจ เห็นข้อบกพร่อง เห็นความไม่สมเหตุสมผล เห็นทางออกของปัญหานั้นได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยค้นหาคำตอบของปัญหาที่คลุมเครือซับซ้อนได้

2. การวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการรับรู้ข้อมูลต่างๆ สมองจะรับข้อมูลนั้นและทำความเข้าใจ โดยตีความตามประสบการณ์และกรอบความคิดที่มีเกี่ยวกับเรื่องนั้น ทั้งๆ ที่ความเป็นจริง อาจไม่ได้ตระหนักว่าแต่ละคนนั้น สื่อสารกันบนฐานของกรอบโลกทัศน์หรือชีวิตทัศน์ของตน สื่อสารตามความเข้าใจ ความรู้และประสบการณ์ของคนเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่แต่ละคนจะเข้าใจไม่ตรงกันในเรื่องเดียวกัน ดังนั้นถ้ารับข้อมูลอย่างไม่วิเคราะห์ว่าผู้พูดหรือผู้ส่งสารหมายความว่าเกี่ยวกับสิ่งที่พูดว่าอย่างไร ก็อาจเข้าใจผิด ตีความผิด ส่งผลให้เกิดการ

เอกสารนี้แก้ปัญหาผิดได้ วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง3.เรามี การวิเคราะห์ความเป็นไปได้โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ด้วยการแยกแยะองค์ประกอบของความเป็นไปได้ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น

การเลือกข้อมูลที่มีความน่าจะเป็นมากและปานกลางออกมา การเลือกข้อมูลที่มีความน่าจะเป็นน้อยมาพิจารณาด้วยเพื่อความรอบคอบ และการวิเคราะห์ปัญหาโดยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา แจกแจงเนื้อหาเพื่อหาหน้าที่ซ่อนอยู่ และสืบสาวให้ถึงต้นตอจะช่วยให้เห็นภาพชัดว่าปัญหาอยู่ที่ใด

เพราะพรหม เปลียนภู (2542 : 274-275) กล่าวว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั้นพัฒนาได้ เพราะเป็นพฤติกรรมที่มีความซับซ้อน และเกิดขึ้นได้ยากแต่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยการฝึก ซึ่งต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้สอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะให้ผู้เรียนได้มุ่งประเด็นของการใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง ได้พัฒนาวิธีดำเนินการการวิเคราะห์อย่างมีระบบ ช่วยให้รู้วิธีการที่จะสังเกตประเด็นสำคัญที่จะช่วยแยกแยะสิ่งที่เป็นสมมุติฐาน ความสัมพันธ์ ผลกระทบ และได้รู้วิธีการที่จะเลือกใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาการวิเคราะห์ การที่ผู้เรียนได้ฝึกในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์มีดังนี้

พฤติกรรมที่ 1 สามารถจัดประเภท/จัดประเภทของคำ วลี ประโยค ส่วนวน ฯลฯ ที่ใช้ในเอกสาร ด้วยการใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดให้ (หลักการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ฯลฯ) (การวิเคราะห์ความสำคัญ)

พฤติกรรมที่ 2 ผู้เรียนสามารถค้นหาและสรุปคุณลักษณะหรือคุณสมบัติพิเศษที่แอบแฝงหรือซ่อนอยู่ในเนื้อหาหรือเอกสารที่ให้ศึกษาได้อย่างถูกต้อง (การวิเคราะห์ความสัมพันธ์)

พฤติกรรมที่ 3 ผู้เรียนสามารถสรุปอ้างอิง (Infer) ได้ว่างานนั้นมีคุณสมบัติ ข้อสันนิษฐาน ข้อตกลงเบื้องต้น ตลอดจนมีเงื่อนไขความจำเป็นอย่างไร โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานและความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมที่กำหนดให้ (การวิเคราะห์ความสัมพันธ์)

พฤติกรรมที่ 4 ผู้เรียนสามารถสรุปอ้างอิงจากเกณฑ์ที่กำหนดให้ (เช่น ความตรงตามสภาพหรือความสอดคล้องกับกรณี ความเป็นเหตุเป็นผลกัน การจัดลำดับ เป็นต้น) ในการวินิจฉัยรูปแบบ การเรียงลำดับและการจัดระเบียบเนื้อหาของเอกสารหรืองาน (การวิเคราะห์หลักการ)

พฤติกรรมที่ 5 ผู้เรียนสามารถระบุหลักการ ระบบ รูปแบบ ที่เป็นพื้นฐานโดยรวมของงานหรือเอกสารที่วิเคราะห์ (การวิเคราะห์หลักการ)

พฤติกรรมที่ 6 ผู้เรียนสามารถสรุปอ้างอิงในเรื่องโครงสร้าง วัตถุประสงค์ และแนวคิด โดยเฉพาะของงานหรือเอกสารที่ทำการวิเคราะห์ (การวิเคราะห์หลักการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ โดย สหายศ และอังคณา สหายศ (2539 : 149-154) กล่าวว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อยๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่างๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใด นอกจากนั้นยังมีส่วนย่อยๆ ที่

สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไรบ้าง และเกี่ยวพันโดยอาศัยหลักการใด จะเห็นว่าสมรรถภาพด้านวิเคราะห์จะเต็มไปด้วยการหาเหตุและผลมาเกี่ยวข้องกันเสมอ การวิเคราะห์จึงต้องอาศัยพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ มาประกอบการพิจารณาการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์แบ่งแยกย่อยออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ เป็นการวิเคราะห์ว่าสิ่งที่อยู่那儿อะไรสำคัญ หรือจำเป็นหรือมีบทบาทที่สุด ตัวไหนเป็นเหตุ ตัวไหนเป็นผล เหตุผลใดถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ตัวอย่างคำถาม เช่น ศีลห้าข้อใดสำคัญที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการหาความสัมพันธ์ หรือความเกี่ยวข้องส่วนย่อยในปรากฏการณ์หรือเนื้อหานั้น เพื่อนำอุปมาอุปไมย หรือค้นหาว่าแต่ละเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญอะไรที่ไปเกี่ยวพันกัน ตัวอย่างคำถาม เช่น เหตุใดแสงจึงเร็วกว่าเสียง

3. วิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถที่จะจับเค้าเงื่อนของเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์หลักการใด มีเทคนิค หรือยึดหลักปรัชญาใด อาศัยหลักการใดเป็นสื่อสารสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตัวอย่างคำถาม เช่น รถยนต์วิ่งได้โดยอาศัยหลักการใด

จรัลชัย ตั้งละมัย (2545 : 20) กล่าวว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการพิจารณาแยกแยะส่วนย่อยๆ ของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาต่างๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใด และส่วนย่อยๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไรบ้างและเกี่ยวพันกันโดยอาศัยหลักการใด

2.1.4 ความสำคัญของการคิดวิเคราะห์

ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องรับรู้ และสัมผัสข้อมูลต่างๆ มากมาย การคิดวิเคราะห์จึงมีความสำคัญมาก เพราะจุดมุ่งหมายของการคิดวิเคราะห์คือเพื่อหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์สำคัญนั้นๆ ดังนั้นความสำคัญของการคิดของ ซาดี แจ่มนุช (2545 : 59-62) สรุปว่ามีดังนี้

1. เป็นภูมิคุ้มกันการดำรงชีวิต ในข้อจำกัดที่บุคคลไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมหรือข้อมูลต่างๆ ที่จะเข้ามาสัมผัสสัมพันธ์ตัวเองได้ มนุษย์ต้องรับรู้สิ่งเหล่านั้นที่มีทั้งดีและไม่ดี มีทั้งคุณและโทษ การรู้จักคิด หรือคิดเป็น จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเพราะความคิดจะเป็นจุดศูนย์รวมที่ข้อมูลข่าวสาร เป็นที่วินิจฉัยและนำข้อมูลเหล่านั้นไปสร้างสรรค์และใช้การต่างๆ ดังนั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคลจะช่วยกลั่นกรองทำหน้าที่เสมือนภูมิคุ้มกันที่จะเลือกรับ ปรับ ใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง

2. เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ ปัญหา ข้อคำถาม ข้อสงสัยที่ต้องการรู้หรือคำตอบ คนที่มีความสามารถในการคิดอาจจะใช้วิธีการสังเกต จำแนก แยกแยะ เปรียบเทียบ ให้

เหตุผล ประเมิน สรุป ฯลฯ จนได้คำตอบ หรือแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ดังนั้นความสามารถในการคิดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

3. เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและเผชิญสถานการณ์ เมื่อบุคคลเผชิญกับข้อมูลสิ่งแวดล้อม หรือสถานการณ์ใดๆ ที่มีความขัดแย้งหรือก่อให้เกิดปัญหา ผู้ที่มีความสามารถในการคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีทักษะในการคิดแก้ปัญหา หรือทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จะเริ่มต้นกำหนดหรือระบุปัญหาที่แท้จริง คืออะไร มีการตั้งสมมติฐานคาดเดาคำตอบแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อกำหนดขอบเขตของปัญหาให้แคบลง แล้วจึงรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ อาจจำแนก แยกแยะ เปรียบเทียบ ประเมิน ฯลฯ ก่อนสรุปเป็นคำตอบ ซึ่งจะสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีความถูกต้อง ได้มากกว่า

4. เป็นเครื่องมือในการเลือกและตัดสินใจ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ ทำให้บุคคลต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่แปลกใหม่ มีความยุ่งยากในการเลือกและตัดสินใจ การลองผิดลองถูกจะเสี่ยงต่อความผิดพลาดและเกิดผลเสียตามมา ผู้ที่มีความสามารถในการคิดจะพิจารณาข้อมูลรอบด้านมีการตรวจสอบ กลั่นกรองความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลและแหล่งข้อมูล ใช้เหตุผลไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ทบทวนผลที่จะเกิดตามมาจากทางเลือกและตัดสินใจ ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจคุณค่าหรือตัดสินใจครั้งนั้นๆ เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากที่สุด

5. เป็นเครื่องมือในการแข่งขัน บุคคลที่คิดแปลกแตกต่างจากเดิม หรือที่เรียกว่ามีความคิดสร้างสรรค์จะประสบความสำเร็จได้มากกว่าในยุคที่มีการแข่งขันกันสูง ผลการคิดที่ออกมาเหมือนเดิมหรือเหมือนๆ กัน จะไม่ทำทนายให้เลือกสรร แต่อะไรที่เป็นความแปลกใหม่ หรือไม่เคยมีมาก่อนจะถูกคัดสรรหรือเลือกก่อนเสมอ ดังนั้นในปัจจุบันและอนาคตผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จึงได้รับการยอมรับมากกว่า

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

แนวคิดและทฤษฎีของ Bloom (1956) ได้วิเคราะห์ความสามารถที่ควรที่จะพัฒนาจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้หรือการรู้ (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึกหรือเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) ซึ่งกระบวนการด้านความรู้หรือการรู้นั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 103-104) ได้เสนอตารางรายละเอียดของ Bloom ดังตารางที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แนวคิดของ Bloom ด้านความรู้หรือการรู้ (Cognition Domain)

<p>1. ความรู้ (Knowledge)</p>	<p>1.1 ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics)</p> <p>1.1.1 ความรู้ศัพท์เฉพาะ (Knowledge of Terminology)</p> <p>1.1.2 ความรู้ข้อเท็จจริงเฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specific Facts)</p> <p>1.2 ความรู้เรื่องวิธทางและวิธีการจัดการทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Ways and Means of Dealing With Specifics)</p> <p>1.2.1 ความรู้เรื่องแบบแผนนิยม (Knowledge of Conventions)</p> <p>1.2.2 ความรู้เรื่องแนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of Trend and Sequence)</p> <p>1.2.3 ความรู้เรื่องการจัดจำพวกและประเภท (Knowledge of Classifications and Categories)</p> <p>1.2.4 ความรู้เรื่องเกณฑ์ (Knowledge of Criteria)</p> <p>1.2.5 ความรู้เรื่องระเบียบวิธี (Knowledge of Methodology)</p> <p>1.3 ความรู้เรื่องสากลและเรื่องนามธรรมในสาขาต่างๆ (Knowledge of the Universals and Abstraction field)</p> <p>1.3.1 ความรู้เรื่องหลักการและข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of Principles and Generalizations)</p> <p>1.3.2 ความรู้เรื่องทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures)</p>
<p>2. ความเข้าใจ (Comprehension)</p>	<p>2.1 การแปล (Translation)</p> <p>2.2 การตีความ (Interpretation)</p> <p>2.3 การสรุปอ้างอิง (Extrapolation)</p>
<p>3. การประยุกต์ (Application)</p>	<p>3.1 การประยุกต์ (Application)</p>
<p>4. การวิเคราะห์ (Analysis)</p>	<p>4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements)</p> <p>4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship)</p> <p>4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organization Principles)</p>
<p>5. การสังเคราะห์ (Synthesis)</p>	<p>5.1 ผลผลิตจากการสื่อความหมายเฉพาะ (Production of a Unique Communication)</p> <p>5.2 ผลผลิตแผนงานหรือชุดเสนอเพื่อปฏิบัติ (Production of a Plan or Proposed set of Operations)</p> <p>5.3 การได้มาซึ่งชุดของความสัมพันธ์เชิงนามธรรม (Derivation of a Set of Abstract Relations)</p>
<p>6. การประเมิน (Evaluation)</p>	<p>6.1 การตัดสินตามเกณฑ์ภายใน (Judgments in terms of Internal Criteria)</p> <p>6.2 การตัดสินตามเกณฑ์ภายนอก (Judgments in terms of External Criteria)</p>

เพราะพรรณ เปลียนภู (2542 : 266 - 277) ได้อธิบายรายละเอียดในเรื่องการรู้หรือความรู้ไว้ดังนี้

1. การรู้หรือความรู้คือข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวที่ถ่ายทอดต่อกันตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน หรือข้อมูลที่สะสมอยู่ในความคิดความทรงจำ ความสามารถในการจำหรือเก็บรักษาข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวประสบการณ์ที่ผ่านมา ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ด้วยการระลึกเรื่องราว การทบทวน การรู้จักแล้วถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้องตามลักษณะเดิมของ

เรื่องราว

2. ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการคัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่ แต่ยังคงอาศัยความรู้ที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน

3. การนำไปใช้หรือการประยุกต์ คือ ความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจไปแก้ปัญหาที่พบเห็นได้อย่างถูกต้อง เป็นการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ในเรื่องใหม่หรือปัญหาใหม่ที่แปลกไปกว่าเดิม

4. การวิเคราะห์เป็นความสามารถในการกระจายหรือแยกแยะข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อยๆ โดยใช้หลักการ กฎเกณฑ์ เพื่อค้นหาสาระที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่งความสามารถในการวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการค้นหาสาเหตุ ต้นกำเนิด ผลลัพธ์ วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย ฯลฯ ของเรื่องราวต่างๆ ที่กำหนดให้

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เป็นความสามารถในการค้นหาความสัมพันธ์ ของเรื่องราวที่กำหนดได้ว่า มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร มีความสอดคล้องหรือความขัดแย้งกันอย่างไร มีอะไรเป็นเหตุและเป็นผลของเรื่อง

4.3 วิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) เป็นความสามารถในการค้นหาหลักการหรือ โครงสร้างของเรื่องที่ศึกษานั้นว่า ชีตเทคนิคหรือหลักการใด มีเค้าโครงสร้างอย่างไร ความสามารถนี้จะต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์หาความสำคัญ และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์มาก่อน จึงจะสามารถวิเคราะห์หาหลักการได้สำเร็จ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมผสาน สิ่งที่เรียนรู้ให้เกิดเป็นผลงานใหม่ หรือหลักการใหม่ หรือเกิดสิ่งผลิตใหม่ ที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม หรืออีกนัยหนึ่ง ความสามารถด้านนี้เป็นความสามารถรวบรวมความรู้ ประสบการณ์ กระบวนการทำงานมาประกอบกันเพื่อให้ได้รูปแบบโครงสร้างที่ชัดเจน

6. การประเมินผลหรือการประเมินค่า หมายถึง การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าภายใต้วัตถุประสงค์หนึ่ง เป็นความสามารถในการวินิจฉัย ตีราคา โดยอาศัยเกณฑ์ หรือมาตรฐานในการตัดสิน ซึ่งสิ่งที่ตีสราคานั้น อาจจะเป็นงาน วัตถุ สิ่งของ หรือผลงานต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม หรือเป็นความคิดเห็น และทัศนคติที่เป็นนามธรรมก็ได้ การประเมินค่า ใช้มาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ยึดถือ เพื่อเปรียบเทียบในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ โดย น.ส.ศรียุทธวิทย์ (2540 : 69-84) ได้สรุปว่า Bloom (1956) กล่าวถึงระดับการคิดของคนจะเริ่มจากขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นวิจารณ์ญาณ ซึ่งเป็นการคิดระดับสูง การคิดระดับขั้นพื้นฐานจะเริ่มจากความจำ ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนขั้น

วิจารณ์ ประจบด้วยการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินค่า มีรายละเอียดแต่ละระดับ ดังนี้

1. ความจำ ระดับความคิดในขั้นแรกสุด คือ ความจำ หมายความว่า บุคคลสามารถจำเรื่องราว เหตุการณ์ หรืออาจเป็นถ้อยคำ ประโยคที่เกี่ยวข้องกับภาษา หรือสิ่งที่ได้พบเห็นต่างๆ โดยสมองจะบันทึกเหตุการณ์ สัญลักษณ์ไว้ในสมอง ระดับความคิดในขั้นนี้ถือว่า เป็นขั้นที่ง่ายที่สุด โดยบุคคลเพียงแต่จำอย่างเดี๋ยวกๆโดยไม่ต้องคิดอะไรเลย ความสามารถในการจำเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมองที่จะบันทึก หรือเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ ได้มากน้อยเพียงใด บุคคลแต่ละคนจะจดจำเรื่องราวต่างๆ มีจำนวนไม่เท่ากัน การคิดในระดับขั้นนี้จะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การคิดในขั้นสูงต่อไป

2. ความเข้าใจ ระดับความคิดในขั้นนี้สูงกว่าขั้นความจำ ทั้งนี้เพราะความคิดในขั้นแรกของคนจะต้องอาศัยการจดจำแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อนานวันเข้าก็จะมี การสัมผัสเข้ามาเกี่ยวข้อง ความคงทนในการจำจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยความเข้าใจ ซึ่งหมายความว่า เข้าใจลำดับเหตุการณ์ว่าอะไรมาก่อนมาหลัง สามารถสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้ นอกจากนั้น ยังสามารถเข้าใจความคิดและเข้าใจความสามารถของถ้อยคำที่ผู้เขียน หรือผู้เล่าได้บรรจุไว้ในเรื่องในขั้นนี้ ผู้อ่านจะนำประสบการณ์ทางด้านภาษาที่ตนมีความรู้มาใช้เป็นเครื่องมือเทียบเคียงกับถ้อยคำใหม่ๆ ที่ตนได้พบเห็น ระดับความคิดในขั้นความเข้าใจหากได้รับการพัฒนาหรือแนะนำจากผู้รู้ก็จะช่วยวางรากฐานในการพัฒนาความคิดในขั้นต่อไป

3. การประยุกต์เพื่อนำไปใช้ หมายความว่า บุคคลนอกจากจะเข้าใจเรื่องราว เหตุการณ์ หรือวิธีการต่างๆ แล้วยังเป็นการคิดที่จะนำเหตุการณ์หรือวิธีนั้น ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่นมากที่สุด

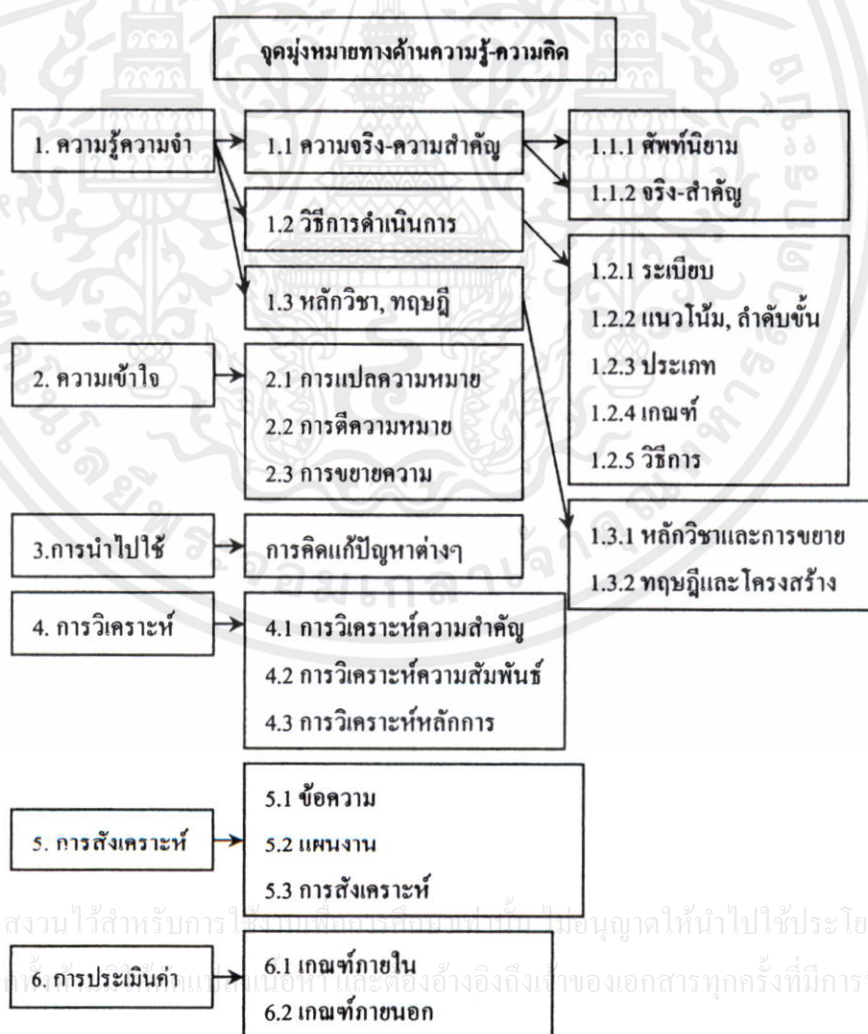
4. การวิเคราะห์ ความคิดที่จะมาถึงขั้นนี้ได้ จะต้องมีพื้นฐานความคิดทั้ง 3 ขั้น เรียงตามลำดับ คือ ขั้นจำ เข้าใจ และการนำไปใช้ หากบุคคลได้รับการฝึกพื้นฐานทั้ง 3 ระดับขั้น ก็จะสามารถวิเคราะห์เรื่องที่ได้ฟังและได้อ่าน การคิดเพื่อวิเคราะห์นั้นเป็นการแยกแยะลักษณะพิเศษของเรื่อง เช่น วิเคราะห์องค์ประกอบพิเศษของตัวละคร จุดเด่นของเรื่องและตัวละคร ดังนั้น ในการฟังและการอ่าน จึงต้องมีความสังเกต เพื่อการวิเคราะห์ให้ได้มาซึ่งข้อพิเศษเหล่านั้น

5. การสังเคราะห์ ในขั้นนี้บุคคลจะต้องรู้จักพิจารณาเหตุการณ์ที่ได้พบเห็น ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียน ว่ามีลักษณะคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากเหตุการณ์ที่ได้เคยพบมาก่อน จะต้องรู้จักหาแนวคิดที่เหมาะสมมากที่สุด พิจารณาแนวคิดที่ไกลออกไป ซึ่งคนได้มีประสบการณ์มาแล้ว หาข้อเปรียบเทียบว่า คล้ายหรือแตกต่างกันด้วยเหตุใด นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการใช้ถ้อยคำ ภาษิต คติ เป็นข้อสรุปจากเรื่องที่ได้ฟังหรืออ่านด้วย

6. การประเมินค่า ระดับความคิดในขั้นนี้ เป็นความคิดขั้นสูงสุด ซึ่งผู้คิดจะต้องอาศัยพื้นฐานระดับความคิดทั้ง 5 ดังที่กล่าวมาแล้ว การคิดประเมินค่าเป็นความคิดเกี่ยวกับการ

หาเหตุและผลจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน พิจารณาว่าอะไรเป็นข้อจริง และอะไรเป็นข้อเท็จ คุณค่าที่ได้จากเรื่อง เช่น คุณค่าของความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ การทำนายนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป สิ่งเหล่านี้หากปรากฏออกมาเป็นข้อความหรือตัวหนังสือ แสดงว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่านได้รู้จักประเมินค่า โดยผู้เขียนถ่ายทอดความคิด การประเมินค่าของตน ออกเป็นตัวอักษร การประเมินค่ายังรวมไปถึงการที่ผู้เขียนใช้ภาษาแสดงความซาบซึ้งเกี่ยวกับการบรรยายเหตุการณ์ และถ้าหากผู้อ่านมีปฏิริยาได้ตอบสนองว่ามีความเข้าใจร่วมกัน และมีอารมณ์ร่วมกันด้วย

อำนาจ เลิศขันธ์ (2542 : 176-190) ได้สรุปว่า Bloom และคณะ (1956) ได้สร้างความรู้ใหม่ในวงการศึกษาคือเรื่องจุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Taxonomy of Education Objectives) ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้-ความคิด จุดมุ่งหมายเชิงคุณธรรมและทางด้านการปฏิบัติ งานซึ่งแต่ละประเภทมีรายละเอียด แยกแยะไว้ชัดเจน สำหรับจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้-ความคิดนั้นประกอบด้วยจุดมุ่งหมายเฉพาะ 6 อย่างด้วยกัน ซึ่งสรุปเป็นดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงรายละเอียดของจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ความคิดในแท็กโซโนมี (Taxonomy)

แนวคิดและทฤษฎีของ Jean Piaget (อ้างใน เพราะพรรณ เป็ลี่ยนญ์. 2542 : 4-11)
สรุปแนวคิดว่าความคิดที่มีคุณภาพนั้น เกิดจากการพัฒนาที่ทำการเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากวัยทารก จนถึงวัยผู้ใหญ่เป็นการผสมผสานความหลากหลายของประสบการณ์ และมโนทัศน์ที่มีอยู่ร่วมกับการคิดพิจารณาไตร่ตรอง และการลงมือกระทำจริงครั้งแล้วครั้งเล่า ความคิดนั้นจะเริ่มพัฒนาจากความเห็นและการตีความที่เป็นรูปธรรม นำไปสู่ความคิดในรูปแบบที่เป็นนามธรรมอย่างมีโครงสร้าง จากความรู้สึกนึกคิดที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่การเรียนรู้แบบใหม่ด้วยการคิดไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นหลักการพัฒนาศติปัญญาและความคิดของ Piaget เกิดจากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และองค์ประกอบที่สำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างของการพัฒนาศติปัญญาและความคิด คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวุฒิภาวะ (Maturation) ประสบการณ์ (Experience) ปฏิสัมพันธ์กับสังคม (Social Interaction) และ ความสมดุล (Equilibration)

แนวคิดของ Gagne (1965 อ้างใน กองวิจัยทางการศึกษา. 2542 : 2) ได้อธิบายว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ ทำให้เกิดผลดังนี้

1. ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย 4 ระดับ คือ การจำแนกแยกแยะ การสร้างความคิดรวบยอด การสร้างกฎ การสร้างกระบวนการหรือกฎขั้นสูง

2. กลวิธีในการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการใส่ใจ การรับและทำความเข้าใจข้อมูล การดึงความรู้จากความทรงจำ การแก้ปัญหาและกลวิธีการคิด

3. ความสามารถในการใช้ภาษา (Verbal Information)

4. ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Skills)

5. เจตคติ (Attitudes)

แนวคิดของ Guilford (1967 อ้างใน กองวิจัยทางการศึกษา. 2542 : 11) ได้อธิบายว่าความสามารถทางสมองของมนุษย์ประกอบด้วยมิติสามมิติ คือ

1. มิติด้านเนื้อหา (Contents) หมายถึง วัตถุหรือข้อมูลที่ใช้เป็นสื่อก่อให้เกิดความคิดซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อาจเป็นภาพ เสียง สัญลักษณ์ ภาษา พฤติกรรม

2. มิติด้านปฏิบัติการ (Operations) หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่บุคคลใช้ในการคิดซึ่งได้แก่ การรับรู้และเข้าใจ การจำ การคิดแบบอนกนัย การคิดแบบเอกนัย และการประเมินค่า

3. มิติด้านผลผลิต (Products) หมายถึง ผลการคิด ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นหน่วย (Units) เป็นกลุ่มหรือพวกสิ่งของต่างๆ (Classes) เป็นความสัมพันธ์ (Relations) เป็นระบบ (System) เป็นการแปลงรูป (Transformation) และการประยุกต์ (Implication)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่นำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กรุณาแจ้งให้ทราบก่อนนำ และแจ้งผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถทางการคิดของบุคคล เป็นผลมาจากการผสมผสานมิติด้านเนื้อหา และด้านปฏิบัติการเข้าด้วยกัน

แนวคิดของ Gardner (อ้างใน กองวิจัยทางการศึกษา. 2542 : 12) เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสติปัญญาของมนุษย์ คือ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ซึ่งแต่เดิมทฤษฎีทางสติปัญญามักกล่าวถึงความสามารถเพียงหนึ่งหรือสองด้าน แต่ Gardner เสนอไว้ถึง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ด้านการใช้เหตุผล เชิงตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเข้ากับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านความเข้าใจธรรมชาติ

2.2 การสร้างและการพัฒนาแบบฝึก

2.2.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน เพราะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่อง หรือปรับปรุงการเรียนหรือส่งเสริม การฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นจึงมีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรง (2526 : 86) ได้กล่าวถึงแบบฝึกที่ครูจัดขึ้นให้นักเรียนได้มีทักษะเพิ่มขึ้น โดยการทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจ และพอใจหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 อ้างใน สุมนา กามดิษฐ์. 2546 : 20) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยหรืออาจรวมเล่มก็ได้

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (อ้างใน ฉันทนา ชานี. 2546 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจและฝึกฝน จนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจนับได้ว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่ครูใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการด้านทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

พึงใจ สนิชวานนท์ และคนอื่นๆ (อ้างใน สุเนตรา เจริญสุธรรมมาศ. 2546 : 21) ได้ให้ความหมายของการฝึกไว้ว่า หมายถึง การจัดสภาพสิ่งเร้าให้ผู้ฝึกตอบสนองและปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ จนเรียกได้ว่าเกิดทักษะ การฝึกที่จะให้เกิดทักษะและดำรงรักษาทักษะไว้นั้น มีหลักอยู่ 3 ประการ คือ (1) การมีแบบอย่างที่ดี หมายถึง การมีตัวแทนของทักษะที่จะแสดงให้ผู้ดูซึ่งอาจจะอยู่ในรูปข้อเขียน การบรรยาย ภาพยนตร์ เทปบันทึก ภาพนิ่ง หรือเกณฑ์วัดคุณค่าต่าง ๆ และจะใช้แบบใดก็แล้วแต่ความเหมาะสม (2) มีการฝึกโดยอาศัยเกณฑ์ของ

แบบอย่างนั้นๆ ซึ่งการฝึกอาจจะกระทำได้ด้วยตนเอง เลียนแบบครู หรือการทดลองฝึกในสถานการณ์จำลอง (3) การมีผลย้อนกลับ จะทำให้ผู้ฝึกรู้ผลของตนเอง จะช่วยให้รู้วิธีปรับปรุงแก้ไข ในสิ่งที่บกพร่องแต่ถ้าผลที่ได้เป็นที่พอใจก็จะเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติต่อไป การฝึกเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะเกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญ และถ้าการฝึกนั้นได้รับผลย้อนกลับก็จะเป็นแรงจูงใจให้ปฏิบัติต่อไป

สุมนา คามศิษฐ์ (2546 : 20) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อหรือสิ่งเร้าทางการเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้นักเรียน มีลักษณะที่เป็นแบบฝึกปฏิบัติที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

จากความหมายดังกล่าวสรุปว่าแบบฝึกเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะ หรือแนวคิดที่ดีในเรื่องหนึ่งเรื่องใดนอกจากนั้นยังเป็นการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ได้ แบบฝึกจึงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน

2.2.2 หลักการสร้างแบบฝึก

การฝึกเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน ที่ผู้เรียนต้องอาศัยเวลาหรือจำนวนครั้งของการฝึก เพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการได้สำเร็จ ดังที่พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544 : 21-23) ได้ศึกษาลักษณะของประชากรในกรุงเทพมหานครพบว่า เป้าหมายของการศึกษาเกือบทุกระดับระบุเรื่องการส่งเสริมให้เยาวชนคิด โดยใช้คำว่า คิด เป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น แต่ในการปฏิบัติยังทำไม่ได้ไม่ทั่วถึงและกว้างขวาง ประชากรส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลเพียง 2 ด้านในการคิด โดยเน้นที่ข้อมูลวิชาการเป็นหลักร่วมกับข้อมูลด้านตนเองหรือข้อมูลด้านสังคม การศึกษาในหลักสูตรได้เน้นการเรียนการสอน โดยถือผู้เรียนเป็นสำคัญที่ผู้เรียนต้องค้นคว้าหาข้อมูล แล้วสรุปสาระข้อมูลด้วยตนเอง โดยที่ใช้กระบวนการฝึกให้คิดเป็นเพื่อหาคำตอบ ซึ่งต้องคิดวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความเหมือน ความแตกต่าง จัดกลุ่ม จัดประเภทข้อมูล คิดเชื่อมโยง ผลการศึกษาหรือผลการทดลองกับหลักการทฤษฎีและคิดสังเคราะห์สรุปหลักการจากข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้

สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรปัจจุบันนั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนทักษะสัมพันธ์กันทั้ง ฟัง อ่าน พูด เขียน ที่มีการฝึกผสมผสานกับการเรียนเนื้อหาสาระตามหลักสูตรเพื่อที่รับสารแล้วเข้าใจเรื่อง และวิเคราะห์สารเพื่อจับประเด็นสำคัญนำมาใช้เป็นความรู้ และสามารถจะเลือกแบบอย่างเพื่อนำไปปรับใช้กับตนเองได้ หรือเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และสุนทรียภาพ ดังนั้นการฝึกจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นต้องคำนึงถึงหลักการสร้าง จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก และหลักการนำแบบฝึกไปใช้ เป็นต้น ซึ่ง มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบ ฝึกไว้หลายท่าน ดังเช่น

Barnet and others. (1969 : 11 อ้างใน สุนนา คามดิษฐ์. 2546 : 22) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า

1. แบบฝึกที่ดีควรมีข้อเสนอแนะ
2. การให้มีตัวเลือกทั้งแบบตอบจำกัดและแบบเสรี
3. คำสั่ง ตัวอย่างที่ยกมาเป็นข้อความหรือเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปหรือยากแก่การเข้าใจ
4. ถ้าต้องการให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำ

Butts (1974 : 85 อ้างใน สุนตรา เจริญสุธรรมมาศ. 2543 : 25) เสนอหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึก
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอน ให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. ประเมินผลก่อนหรือหลังเรียน

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2522 : 25-26) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้ คือ

1. กฎการเรียนรู้ของรอน ไคค์เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องสามารถทำได้ดี ในทางตรงข้ามสิ่งใดที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำไม่ได้ดี
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมคือไม่ง่ายและไม่ยากเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ
3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายากเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยขจัดข้อสงสัยตามต่อไป
4. ใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า วิชาการ บัญชี ทรัพย์สินทางปัญญา และสิ่งอื่นใดที่มิใช่เพื่อการศึกษาและจิตวิทยา และลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี เพื่อ

ช่วยให้แบบฝึกทักษะนั้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะตามต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

Haress (1995 อ้างใน สุมนา คามศิษฐ์. 2546 : 21) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน และสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และตอบสนองดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลายๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร

3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร

4. ให้นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองถึงเร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก

5. นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

สุนตรา เจริญสุธรรมมาศ (2543 : 24) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีจะต้องฝึกในสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้และได้ใช้ความคิดให้เกิดความรู้มากขึ้น แบบฝึกนั้นจะต้องมีหลายๆ แบบ เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ เหมาะกับวัยและความสามารถของผู้เรียนด้วย

จรงค์ คังละมัย (2545 : 23) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก น่าสนใจ ใช้เวลาเหมาะสมและมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย

วรสุดา บุญยไวยโรจน์ (อ้างใน ฉันทนา ชานี. 2546 : 21) ได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกที่ดี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้สร้างแบบฝึก ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นาน และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาที่ใช้ในแบบฝึก ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำและเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรีการเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของผู้เรียน เพื่อว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นจะได้ออกให้เกิดการความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกันกับหลัก การเรียนรู้ที่ว่า เด็กจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง อ่อน และปานกลาง จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก เพราะการเรียนรู้เกิดจากความสำเร็จหรือความพอใจ

ฉันทนา ชำนิ (2546 : 23) เสนอแนะว่าแบบฝึกที่ดี และหลักการสร้างแบบฝึกทักษะสามารถนำมาสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพนั้นมีลักษณะดังนี้คือ

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะ โดยให้สอดคล้องกับเรื่องที่สอน
2. ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. รูปแบบการฝึกต้องเร้าความสนใจ
4. แบบฝึกต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม ไม่นานเกินไป
6. สร้างแบบฝึกหลายรูปแบบเพื่อ ไม่นำนักเรียนเบื่อหน่าย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า แบบฝึกที่ดีและหลักการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพนั้นควรมีลักษณะดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะ โดยให้สอดคล้องกับเรื่องที่สอน
2. ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. รูปแบบการฝึกต้องเร้าความสนใจ
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม ไม่นานเกินไป
5. สร้างแบบฝึกหลายๆ รูปแบบเพื่อ ไม่นำนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนสุราษฎร์ธานี อนุญาตให้นำไปใช้โดยไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 หลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน

Butts David (1974 อ้างใน สุนตรา คามคิษฐ์. 2543 : 25) ได้เสนอแนะหลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. อ่านและศึกษาวัตถุประสงค์ให้เข้าใจก่อน
2. ลองทำกิจกรรมในแบบฝึกดูว่าทำได้หรือไม่
3. พิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกว่าสอดคล้องกันหรือไม่
4. พิจารณาวัตถุประสงค์ของแบบฝึกและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าสอดคล้องกันหรือไม่
5. แบบฝึกนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
6. เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ในแบบฝึกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม
7. พิจารณาเวลาที่ใช้แบบฝึกว่าเหมาะสมหรือไม่
8. อภิปรายร่วมกันกับนักเรียนหลังจากที่นักเรียน ได้ทำแบบฝึกแล้ว เพื่อศึกษาถึงปฏิกิริยาตอบสนองของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่

นลินี คิยะสันต์ (2546 : 35) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดได้ดีเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ถ้านำสิ่งที่สนใจมาให้เรียนและมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะมีพัฒนาการในทักษะนั้นมากยิ่งขึ้น

2.2.5 หลักในการนำ ADDIE Model มาสร้างแบบฝึก

Seels and Glasglow (1998 อ้างใน ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. 2545 : 1-4 , เปียทิพย์ พัวพันธ์. 2547 : 29-35) ได้นำ ADDIE Model มาเป็นนวัตกรรมในการจัดระบบการสอนดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหา (Problem Analysis) หรือประเมินความต้องการ (Need Assessment) การวิเคราะห์งาน/กิจกรรม (Job Task Analysis) การวิเคราะห์ผู้เรียน/ผู้ฝึกอบรม (Identification of Student Profiles) และการวิเคราะห์ทรัพยากร (Resources)

1.1 การวิเคราะห์ปัญหา คือ การใช้กระบวนการประเมินความต้องการซึ่งเป็นเครื่องมือในการค้นหาปัญหาที่จะนำมาออกแบบและพัฒนาระบบการสอน โดยมีการให้รายละเอียดของปัญหา ระบุแหล่งของปัญหาและส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คำถามที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้คือ ปัญหามีหรือไม่ มีปัญหาอะไรเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหานั้นเป็นปัญหาที่แท้จริงหรือไม่ อะไรคือสาเหตุของปัญหา อะไรคือวิธีแก้ปัญหาคือเป็นไปได้ ข้อจำกัดคืออะไร และเป้าหมายของโครงการออกแบบและพัฒนาระบบการสอนคืออะไร เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ เพื่อการสืบค้นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 043-851-1111

1.2 การวิเคราะห์งาน/กิจกรรม เป็นการวิเคราะห์หารายละเอียดของกิจกรรมหรืองานที่เกี่ยวกับการสอนหรือการฝึกอบรม ในการวิเคราะห์อาจทำได้โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต กิจกรรมหรืองานที่ได้กระทำอยู่แล้ว เพื่อให้ได้ความรู้และทักษะที่ต้องการ กิจกรรมหรืองานที่ดีและไม่ดีจะต้องแยกออกจากกันให้เห็นชัดเจน การวิเคราะห์งานหรือกิจกรรมการสอนอาจทำได้โดยใช้แบบสอบถามด้วย

1.3 การวิเคราะห์ผู้เรียน/ผู้รับการฝึกอบรม เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งมีทั้งด้านอายุ เพศ พื้นฐานสังคม เศรษฐกิจ ความถนัด แรงจูงใจ ความรู้พื้นฐานเดิมที่มีมาก่อน รวมทั้งความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่ม ตลอดจนระดับด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการรับข้อมูลต่างๆ เกี่ยวข้องกับผู้เรียนให้มากที่สุดจะเป็นประโยชน์ในการเลือกกลยุทธ์การสอนและเทคนิคการวัดผล ตัวอย่างเช่น ผลงานวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีความสามารถสูงจะประสบผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าถ้าใช้วิธีสอนที่มีตัวชี้แนะและ โครงสร้าง หรือให้ผู้เรียนมีการตอบสนองมากหรือน้อยไป และถ้าผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่ำก็ควรระมัดระวังการใช้รูปแบบภาษาในแบบทดสอบ ผู้เรียนในปัจจุบันอาจแยกได้ 2 กลุ่ม ในลักษณะของการใช้ช่องทางการเรียนรู้ กลุ่มแรกคือชอบเรียนรู้ผ่านสื่อทางเสียง ส่วนอีกกลุ่มชอบเรียนรู้ผ่านสื่อทางภาพ กลุ่มแรกก็อาจเรียนได้ดีด้วยการบรรยายและอภิปรายส่วนกลุ่มหลังก็เรียนได้ดีโดยให้ดูภาพหรือดูสื่อโทรทัศน์ เป็นต้น

1.4 การวิเคราะห์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องนี้เป็นการให้การคาดคะเนได้ว่าการสอนหรือการฝึกอบรมนั้น จะต้องใช้ทรัพยากรเหล่านี้มากน้อยเพียงใดเพื่อนำมาวางแผน เพื่อมาเลือกและมาเป็นส่วนในการตัดสินใจด้วย เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ขั้นตอนนี้ต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น และพอสรุปได้ว่า การสอนหรือการฝึกอบรมนั้นเป็นที่ต้องการก็จำเป็นวิเคราะห์ในขั้นนี้ โดยเป็นการเปรียบเทียบว่าในการออกแบบและพัฒนาระบบการสอนที่จะดำเนินต่อไปนี้ จะมีการใช้ทรัพยากรมากน้อยกว่าที่เป็นมาแบบดั้งเดิมอย่างไร จะคุ้มค่าหรือไม่ การวิเคราะห์ทรัพยากรนี้อาจจะทำก่อนหรือหลังจากออกแบบ และพัฒนาระบบการสอนดำเนินไปแล้ว แต่คงเป็นส่วนจำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์แบบคาดคะเนก่อนเพราะจะทำให้ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากรต่างๆ ไปก่อนโดยไม่คุ้มค่า

2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design) ขั้นตอนการออกแบบเป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหาความรู้และข้อทดสอบ การเลือกและการออกแบบสื่อ การเริ่มขั้นตอนการออกแบบด้วยการตั้งวัตถุประสงค์และเมื่อตั้งวัตถุประสงค์แล้วก็จะดำเนินขั้นตอนต่อไปคือ การเรียงลำดับขั้นตอน และกำหนดกลยุทธ์การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมเท่าๆกับการกำหนดรายละเอียดของข้อทดสอบ และยังนำไปสู่การเลือกและการออกแบบสื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 การตั้งวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้เห็นชัดเจนว่าการเรียนรู้นั้นได้อะไรขึ้นมาบ้าง และจะวัดผลการเรียนรู้อย่างไร การตั้งวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนจะเป็นแนวทางให้พัฒนาระบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้จัดเนื้อหาวิชาได้ถูกต้อง และแนวทางให้ผู้เรียนได้ทราบถึงส่วนสำคัญของบทเรียน และยังเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จในบทเรียน

2.2 การกำหนดเนื้อหาความรู้ (Subject Matter) และข้อทดสอบ การกำหนดเนื้อหาความรู้อาจรวมไปถึงการกำหนดกลยุทธ์ในการสอนด้วย การกำหนดเนื้อหาความรู้จะต้องกำหนดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาความรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้ว ก่อนอื่นคงต้องจัดลำดับของการออกแบบและพัฒนาระบบการสอนจากขั้นสูงสุดไปสู่ขั้นต่ำสุด คือ ขั้นของระบบ (System Level) ขั้นของหลักสูตร (Curriculum Level) เรื่อยไปจนถึงขั้นหน่วยย่อย (Topic) ในการออกแบบและพัฒนาระบบการสอนเมื่อได้เนื้อหาความรู้แล้ว ก็อาจจะต้องกำหนดออกมาเป็นบทเรียน (Lesson) โดยแยกเนื้อหาความรู้ที่ออกมาเป็นบทเรียนย่อยๆ การดำเนินการดังกล่าวต้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลักษณะของผู้เรียน ในด้านการออกแบบข้อทดสอบควรได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยต้องกำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ใช้ออกแบบข้อทดสอบ ต้องแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่วางไว้ ข้อทดสอบจึงต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้และแม่นยำ วัดได้ถูกต้องเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจึงต้องประเมินความรู้ประเมินทักษะทางปัญญา ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวและประเมินทัศนคติได้ถูกต้อง

2.3 การเลือกและการออกแบบสื่อ สื่อเป็นตัวกลางที่เชื่อมหรือถ่ายทอดการสอนจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน การเลือกสื่อจะต้องให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการเรียน โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ เงินทุน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ใช้สื่อต่างๆ ได้ เช่น การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนชนบทที่ขาดแคลนโทรศัพท์ เป็นต้น

3. การผลิตและพัฒนา (Production and Development)

3.1 การพัฒนาเนื้อหาความรู้ อาจแยกออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ

(1) พัฒนาเนื้อหาความรู้แต่ละหน่วย รายละเอียดจะประกอบด้วยมโนทัศน์ข้อเท็จจริง หลักการหรือกระบวนการ ในกรณีที่เป็นการสอนจะต้องทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา (SME) โดยมีการปรับปรุงแก้ไขทบทวนเป็นอย่างดี

(2) พัฒนาสิ่งที่เป็นตัวอย่างของเนื้อหาแต่ละหน่วย ตัวอย่างต่างๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาให้ประกอบเนื้อหาจะมีประโยชน์มาก

(3) พัฒนาการฝึกปฏิบัติในแต่ละหน่วยของเนื้อหา การฝึกงานให้ฝึกปฏิบัติ จะช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้ฝึกอบรมได้เข้าใจและประยุกต์รายละเอียดและตัวอย่างกับงานที่ปฏิบัติ

(4) การพัฒนาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การใช้ตัวชี้นำ การสรุป การสังเคราะห์ หรือการใช้เครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหา เป็นต้น

3.2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยทั่วไปในกิจกรรมการเรียนควรทำเป็นแผนการสอน (Lesson Plan) ว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยทั่วไปการสอนที่มีประสิทธิภาพมักมีกิจกรรมดังต่อไปนี้ในการเรียนการสอน

1) **ชั้นจูงใจ** มีผลงานวิจัยที่ระบุว่าในกระบวนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ สนใจ (Attention) ก่อน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องนำเสนอด้วยแรงจูงใจเสมอ แต่ก็ควรมีการดำเนินการสอนให้ผู้เรียนได้สนใจอยู่ตลอดกระบวนการเรียนการสอนด้วย มีกิจกรรมอยู่หลายประการในการให้แรงจูงใจและเร้าความสนใจของผู้เรียน เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ให้รางวัลหรือเสริมแรง (Reinforcement) ให้ความชื่นชม รวมทั้งให้ข้อสรุปขั้นที่สอดคล้องกับบทเรียน

2) **ให้วัตถุประสงค์แก่ผู้เรียน** ควรให้ผู้เรียนทราบว่าเขาจะได้อะไรบ้างที่เรียนจบแล้ว มีงานวิจัยพบว่าผู้เรียนจะก้าวหน้าในพฤติกรรมการเรียนเป็นอย่างดี ถ้าผู้เรียนทราบในวัตถุประสงค์การเรียนอย่างชัดเจนก่อนเริ่มเรียน

3) **คำนึงถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนของผู้เรียน** ในกระบวนการเรียนการสอนต้องให้รู้ชัดแจ้งว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ มีทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นอะไรบ้าง ก่อนที่จะมาเรียนดังที่มีผลงานวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะมีผลสัมฤทธิ์สูง ถ้าสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เชื่อมโยงต่อเนื่องกับความรู้เดิมที่จำเป็นต้องมีมาก่อน ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง (Prerequisites) จึงเป็นสิ่งจำเป็น

4) **สารสนเทศและตัวอย่างสารสนเทศ** ที่ให้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องค้นคว้า จะต้องรับเข้าสู่ปัญญา ความคิดของตนเอง เพื่อให้เกิดผลต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สารสนเทศที่ให้อาจเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ เป็นตัวอย่างทักษะ ซึ่งอาจให้ในรูปการบรรยาย ในรูปสื่อที่นำเสนอให้การปฏิบัติ ให้ทำตามที่สอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนตัวอย่างที่ให้ก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้สารสนเทศที่ได้รับได้ง่ายขึ้น

5) **การให้การฝึกปฏิบัติและข้อมูลย้อนกลับ** ในการที่ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude) ผู้เรียนต้องปฏิบัติพฤติกรรมนั้นๆ การฝึกปฏิบัติต้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลังจากที่ฝึกปฏิบัติแล้วควรให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียน ข้อมูลย้อนกลับอาจเป็นข้อมูลว่าคำตอบหรือการฝึกปฏิบัตินั้นถูกต้องหรือไม่ และควรให้ข้อมูลที่ถูกต้อง อีกทั้งให้ข้อมูลต่อผู้เรียนที่ตอบหรือกระทำที่ไม่ถูกต้องนั้นว่าไม่ถูกต้องอย่างไรด้วย มีงานวิจัยพบว่า ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นส่วนสำคัญมากต่อกระบวนการเรียนรู้

6) **การทดสอบ** การทดสอบจะเป็นการวัดค่าว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ ทักษะใหม่ และทัศนคติใหม่แล้วได้ผลอย่างไร นอกจากเป็นการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนแล้ว การทดสอบยังทำให้ทราบว่าผู้เรียนรับรู้วัตถุประสงค์หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้

การทดสอบยังนำไปสู่การประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) กระบวนการเรียนรู้
ด้วย

7) การสอนเสริมและซ่อมเสริม การสอนเสริม (Enrichment) เป็น
กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยอาจต่อเนื่องไปยังหน่วยความรู้อื่นที่เกี่ยวข้องและ
สำคัญต่อผู้เรียน เพื่อทำให้การเรียนรู้กว้างขวางขึ้น (Mastery Learning) โดยเฉพาะถ้าผู้เรียนมี
ปัญหาในจุดใดของกระบวนการเรียนรู้ในหน่วยวิชานั้น

3.3 การพัฒนาข้อทดสอบ ข้อทดสอบที่ดีควรเป็นข้อทดสอบที่วัดได้ครบตาม
ต้องการ ควรวิเคราะห์ข้อทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อทดสอบที่
ประเมินตามวัตถุประสงค์ควรมีจำนวนที่เหมาะสมในวัตถุประสงค์ทุกข้อ โดยไม่ให้น้ำหนักมากใน
บางข้อและน้อยเกินไปในบางข้อ ในการทดสอบความรู้ (Knowledge) ข้อทดสอบอาจสร้างได้ไม่
ยากนักเพราะได้ทั้ง ปรนัย เต็มข้อความ แต่ในการทดสอบทักษะทางปัญญาต้องสร้างข้อทดสอบ
ให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้ว่ามีปัญหาอย่างแท้จริงที่จะตอบข้อทดสอบนั้นได้ ไม่ใช่ทำได้
เพราะการเดาข้อทดสอบ จึงอาจต้องมีหลายข้อในวัตถุประสงค์เดียวกัน ส่วนการทดสอบด้าน
ทักษะการเคลื่อนไหวอาจทำได้ทั้งการตอบขั้นตอนการปฏิบัติทักษะอย่างถูกต้อง แต่ที่ดีที่สุดใน
การทดสอบคือการทำที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมนั้นได้ถูกต้อง ส่วนการทดสอบด้านทัศนคติอาจสร้าง
ข้อทดสอบเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น หรือโดยวิธีการสังเกตพฤติกรรมด้วยวิธีสร้างแบบ
สำรวจพฤติกรรมขึ้น ผู้สร้างข้อทดสอบที่ดีควรได้ศึกษาเรื่องการสร้างข้อทดสอบอย่างละเอียดถี่
ถ้วน เหนียวในการให้ได้ข้อทดสอบที่ดีคือการวัดความคงเส้นคงวา (Consistency) ของผู้เรียนได้ว่า
ผู้เรียนมีการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างแท้จริงไม่ใช่ตอบข้อทดสอบได้เพราะการคาดเดา ดังนั้น ข้อทดสอบ
จึงต้องเชื่อถือได้ (Reliability) และวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด (Validity) ความเชื่อถือได้ของข้อ
ทดสอบนั้นขึ้นอยู่กับเวลา (Temporal Dependency) คือไม่ว่าผู้เรียนจะทำข้อทดสอบนั้นเมื่อใดก็จะ
ได้ผลเหมือนกันทุกครั้ง ในกรณีที่ผู้เรียนมีการเรียนรู้เหมือนเดิม

3.4 การพัฒนาสื่อและวัสดุการสอน ในกระบวนการพัฒนาสื่อเหล่านั้นจะต้องเริ่ม
จากการเขียนบท (Script) และบัตรเรื่อง (Storyboard) ในขั้นนี้จะต้องมีประสบการณ์และความคิด
สร้างสรรค์และอาจทำงานเป็นกลุ่ม

4. นำไปทดลองใช้ (Implementation) เป็นขั้นตอนที่เลือกวัสดุอุปกรณ์มาพัฒนา
เป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งพัฒนาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นของการวิเคราะห์ เมื่อ
การออกแบบและพัฒนาระบบการสอนได้ดำเนินไปจนได้ผลผลิตที่จะนำไปทดลองใช้ได้แล้ว ก็ถึง
ขั้นการนำไปใช้ ในขั้นนี้ต้องทำควบคู่กันไปกับขั้นการประเมินผล (Evaluation) เพื่อให้ได้มีการ
ปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ขั้นนี้เป็นขั้นการนำเสนอและจัดดำเนินการการสอน ขั้นตอนนี้กิจกรรมที่
สำคัญที่ต้องทำก่อนคือ การฝึกอบรมให้ผู้สอนมีความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาความรู้ต่างๆ แต่

ถ้าผู้สอนหรือผู้ให้การฝึกอบรมมีความสามารถอยู่แล้ว ชี้นำเสนอเนื้อหาที่คงไม่ยากลำบาก
เพราะวัสดุทุกอย่างได้เตรียมไว้แล้ว

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการนำไปทดลองใช้

การนำไปทดลองใช้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 2 ประการ คือ การสอน (Instruction) และบริหารการสอน (Administration) ในการสอนนั้น มีทฤษฎีการสอนแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่หลายทฤษฎี ซึ่งชี้นำเสนอเนื้อหาหรือผู้สอนอาจจะทำตามทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งหรือประยุกต์หลายทฤษฎีเข้าด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ แต่การสอนในทุกทฤษฎีก็มีองค์ประกอบ 5 ประการต่อไปนี้อยู่ทั้งสิ้น แต่ต่างกันที่ขั้นตอนการนำเสนอหรือวิธีการนำเสนอ

(1) กิจกรรมก่อนสอน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้แรงจูงใจ การให้วัตถุประสงค์ และการวัดพื้นฐานความรู้เดิมที่จำเป็นของผู้เรียนก่อนเรียน

(2) การนำเสนอสารสนเทศหรือเนื้อหาความรู้ เป็นกิจกรรม จัดลำดับขั้นตอน การกำหนดขนาดของหน่วยวิชา การสอนเนื้อหา การให้ตัวอย่าง

(3) การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เช่น มีการฝึกปฏิบัติ ให้ข้อมูลย้อนกลับ

(4) วัดผล อาจมีการวัดผลทั้งความรู้พื้นฐาน วัดผลก่อนเรียน วัดผลขณะเรียน วัดผลหลังเรียน

(5) กิจกรรมติดตามผลมีทั้งการสอนเสริมและซ่อมเสริม ในด้านการออกแบบและพัฒนาระบบการสอน เพื่อให้ได้ระบบการสอนที่มีประสิทธิภาพที่ดี ได้กำหนดให้มีการทดลองสอน เพื่อการปรับปรุงระบบนั้นก่อน โดยนำเอาระบบที่พัฒนาแล้วไปทดลอง (Tryout) กับผู้เรียนรายบุคคลแล้ว ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มเล็ก ทำการปรับปรุงครั้งที่สองแล้วนำไปสอนในห้องเรียนจริงเพื่อปรับปรุงเป็นครั้งที่สามแล้ว และได้นำไปสอนจริงในสภาพแวดล้อมจริงแล้วก็จะทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (Summative Evaluation) ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในขั้นการประเมิน (Evaluation) ต่อไป ในการบริหารการสอนเป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกให้การสอนดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งจะประกอบด้วยวางแผนการสอน การกำหนดตารางเวลาการสอน การให้งบประมาณในการใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกในการใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ บุคลากร การเก็บประเมินสะสมของผู้เรียน เป็นต้น

ข้อควรตระหนักในขั้นการสอนนั้นมีดังต่อไปนี้

1. ควรดำเนินการระบบการสอนเป็นรูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) ในการออกแบบและพัฒนาระบบการสอนในปัจจุบันมีจุดประสงค์ต้องการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการใช้เทคโนโลยีที่กำหนดในการเรียนการสอนในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้อัปโหลดเนื้อหา และ ดาวน์โหลดเอกสารอีกครั้งที่มีการแก้ไข

เช่น วิกิทัศน์ปฏิสัมพันธ์ สไลด์ เทปเสียง โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตลอดจนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ครูผู้สอนควรทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการการเรียนรู้ (Manager of Learning) คือเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้บริหารห้องเรียนทำให้เกิดแรงจูงใจ มีการแนะนำและประเมินผลผู้เรียน และต้องตระหนักว่านักเรียนมีความแตกต่างกันทั้งรูปแบบการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐานและด้านอื่นๆ ดังนั้นในการจัดให้เกิดการเรียนรู้จึงต้องให้ยืดหยุ่นสัมพันธ์กับความแตกต่างของผู้เรียน ครูต้องทำหน้าที่ผู้สอนเสริม (Tutor) และเป็นທີ່ปรึกษาให้แก่ผู้เรียนด้วย

3) ครูผู้สอนต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยการวางแผนเป็นอย่างดี รู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ในการเรียนการสอน

5. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลเป็นการวัดความจริงของการออกแบบและพัฒนากระบวนการสอนนั้นสมบูรณ์แล้ว ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จึงเป็นส่วนสำคัญที่ได้จากการประเมินผล เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงในส่วนของแต่ละขั้นตอนให้ดีขึ้นและตรงตามวัตถุประสงค์ ถ้าการประเมินผลพบว่าจุดใดควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็ต้องดำเนินการปรับปรุง ในการประเมินผลแยกเป็น 2 ประเภท คือ การประเมินผลเพื่อปรับปรุง (Formative Evaluation) และการประเมินผลลัพท์หรือผลสัมฤทธิ์ (Summative Evaluation)

(1) การประเมินผลเพื่อปรับปรุง (Formative Evaluation) เป็นกระบวนการที่นักออกแบบและพัฒนากระบวนการสอน จัดทำขึ้นเพื่อการปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนั้น การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงนั้นจะดำเนินการไปในแบบสร้างสรรค์เป็นไปในทางบวก แต่ไม่มีกระบวนการตัดสินว่าการออกแบบและพัฒนากระบวนการสอนนี้ดีหรือไม่ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงมี 4 ขั้นตอน คือ การประเมินผลรายบุคคล การประเมินผลกลุ่มเล็ก การประเมินภาคสนามหรือในห้องเรียนจริง และการทบทวนโดยผู้เชี่ยวชาญ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงต้องจัดทำให้เป็นระบบและครอบคลุมเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงให้ระบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นักออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนจะต้องตัดสินใจได้ว่า จะประเมินอะไรบ้าง จะถามอะไรจะให้ใครเป็น ผู้ประเมินเมื่อใดจะทำการประเมิน และจะต้องปรับปรุงตามส่วนใดและอย่างไรด้วย

1.1) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Review)

1.2) การประเมินรายบุคคล (One to One Evaluation)

1.3) การประเมินผลกลุ่มเล็ก (Small - Group Evaluation)

1.4) การประเมินภาคสนาม (Field Evaluation)

(2) ขั้นตอนการประเมินผลลัพท์หรือผลสัมฤทธิ์ (Summative Evaluation) การประเมินผลลัพท์เป็นการออกแบบ การรวบรวมข้อมูล และการตีความหมาย ข้อมูลที่ได้จากการ

สอนเพื่อเป็นการกำหนดได้ว่า การสอนนั้นมีคุณค่าหรือไม่ อย่างไร ในการประเมินผลลัพท์นี้ผู้ประเมินจึงต้องมีวัตถุประสงค์การประเมินพร้อมมูล และต้องมีเครื่องมือ ในการประเมินผลโดยใช้การประเมินแบบอิงเกณฑ์อยู่ด้วย ผู้ประเมินจะต้องวิเคราะห์ว่าเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาวิชา ตลอดจนคู่มือการสอนด้วย

2.2.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

อิทธิพร ศรียมก (อ่างใน ฉันทนา ชานี. 2546 : 26) ได้กำหนดเกณฑ์สำหรับวัดประสิทธิภาพของแบบฝึกมีวิธีการดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึก จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ ผลเฉลี่ยของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพท์
2. ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของผู้เรียน ได้แก่ การประกอบกิจกรรมกลุ่มหรือเดี่ยว งานที่ได้รับมอบหมาย และกิจกรรมอื่นๆ ของผู้สอนที่กำหนดไว้
3. ประสิทธิภาพของผลลัพท์ คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบปลายภาค
4. สำหรับระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเป็นระดับที่ผู้ทำการสอนพอใจว่า หากแบบฝึกจะมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แบบฝึกนั้นมีคุณค่า น่าพอใจ เราก็เรียกระดับประสิทธิภาพที่น่าพอใจนั้นว่า "เกณฑ์ประสิทธิภาพ" ตัวอย่างเช่น 80 : 80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแบบฝึกแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซ็นต์ และการสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซ็นต์
5. การยอมรับและไม่ยอมรับประสิทธิภาพ เมื่อทดลองใช้แบบฝึกภาคสนาม ให้เทียบค่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพท์ที่หาได้ จากการใช้แบบฝึกกับประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพท์ที่ตั้งไว้ เพื่อดูว่าจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่การยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกมี 3 ระดับ คือ

5.1 สูงกว่าเกณฑ์

5.2 เท่าเกณฑ์

5.3 ต่ำกว่าเกณฑ์

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเป็นการนำแบบฝึกไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเป็นการคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจหลังสรุปจากใช้แบบฝึกทักษะที่ผลิต

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ซึ่งเน้นทักษะด้านการอ่านและสื่อความหมายข้อมูลที่ผู้ฝึกจะต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้และการวิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ที่ 80 : 80

2.2.7 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

Petty (อ้างใน ตุมนา คามดิษฐ์. 2546 : 26)

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นส่วนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะ แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะดีขึ้นแต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากผู้สอน
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะคงทน โดยกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ แล้ว
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มนักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทาง เพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันทั่วทั้ง
8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกจากที่อยู่ในหนังสือเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้แล้วเรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ ได้อย่างเต็มที่
10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำกว่าที่พิมพ์ในกระดาษไขทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ตั้งคณะมีข (2545 : 24) กล่าวว่ แบบฝึกมีประโยชน์มากนอกจากจะช่วยประหยัดแรงงาน ค่าใช้จ่าย และเวลาแล้ว ยังช่วยกระตุ้นส่งเสริมให้นักคดรู้จักประมวลความคิดลักษณะต่างๆ อย่างเป็นระบบ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แบบฝึกหัดมีประโยชน์กับผู้สอนและผู้เรียนด้านการพัฒนาทักษะด้านการวัดผลประเมินผล มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้ทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างทันท่วงทีและช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

2.3 การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยช่างศิลป์

วิทยาลัยได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยช่างศิลป์ ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาระ

2.3.1 หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

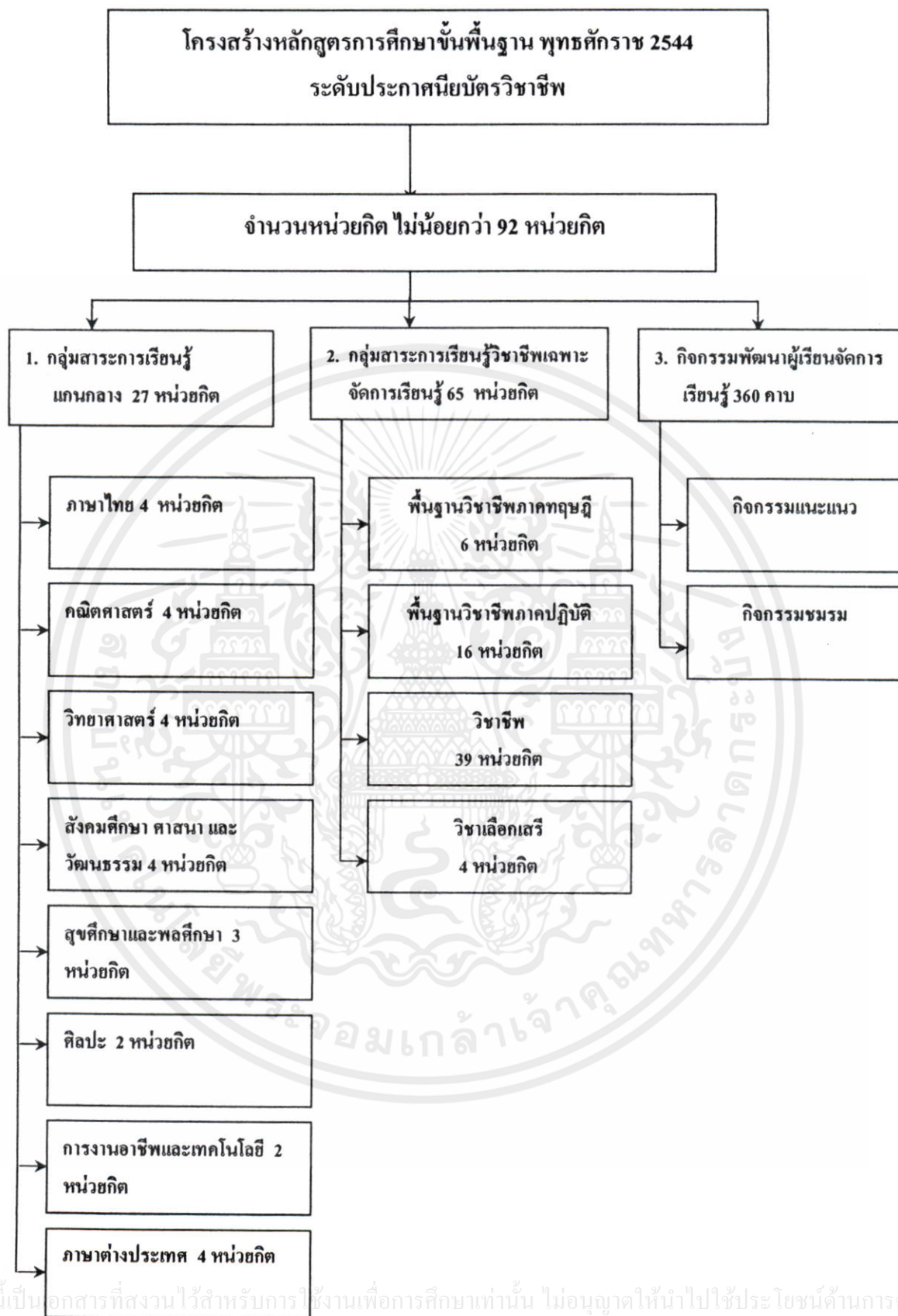
1. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาด้านวิชาชีพศิลป์ แก่ผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นักเรียน มีความรู้ ความชำนาญทางด้านศิลปกรรม มีศีลธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปกรรม ทั้งศิลปะไทยแบบประเพณีและศิลปร่วมสมัย เพื่อให้ผู้เรียนมีความซาบซึ้งในความงาม และสามารถนำมาสร้างสรรค์ศิลปอย่างมีคุณค่าสอดคล้องกับสภาพของสังคมและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่ให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ เผยแพร่ สร้างสรรค์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย อันเป็นมรดกของชาติสืบต่อไป

2.3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1. เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญ
2. เพื่อให้มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะทางศิลปกรรม สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีกระบวนการจัดการ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวินัยในการทำงาน
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานอาชีพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีนิสัยรักการทำงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3.3 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม จะต้องศึกษาสาระการเรียนรู้ต่างๆ ดังภาพที่ 2.2 ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ภาพที่ 2.2 แสดงแผนภูมิโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.3.4 แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2544

ตารางที่ 2.2 แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยช่างศิลป์

กลุ่ม ที่	กลุ่มการเรียนรู้	หน่วยกิต รวม ตลอด หลักสูตร	ปวช.ปีที่ 1				ปวช.ปีที่ 2				ปวช.ปีที่ 3			
			ภาคที่ 1		ภาคที่ 2		ภาคที่ 1		ภาคที่ 2		ภาคที่ 1		ภาคที่ 2	
			หน่วยกิต	คาบ / ชม.	หน่วยกิต	คาบ / ชม.	หน่วยกิต	คาบ / ชม.	หน่วยกิต	คาบ / ชม.	หน่วยกิต	คาบ / ชม.	หน่วยกิต	คาบ / ชม.
1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม	27												
	1. ภาษาไทย	4	1	2	1	2	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
	2. คณิตศาสตร์	4	1	2	1	2	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
	3. วิทยาศาสตร์	4	1	2	1	2	1	2	1	2	-	-	-	-
	4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	1	2	1	2
	5. สุขศึกษา และพลศึกษา	3	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
	6. ศิลปะ	2	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	-	-	-	-
	7. การงานอาชีพ และเทคโนโลยี	2	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	-	-	-	-
	8. ภาษาต่างประเทศ	4	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	1	2	1	2

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภาภรณ์ บุญสิทธิ์ศักดิ์ (2541 : 49-50) ได้ศึกษาวิจัยการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูลในวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครราชสีมา ด้วยการสุ่มแบบง่าย จำนวน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 5 คน ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 10 คน และชั้นทดลองกลุ่มใหญ่ จำนวน 40 คน พบว่า แบบฝึกทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูลในวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 89.67 : 83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ 80 : 80 และคะแนนหลังไม่ว่ากรณีทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุนตรา เจริญสุธรรมมาศ (2543 : 69) ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เนื้อหาการสอนวิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยการใช้แบบฝึกกระบวนการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับกับการสอนแบบปกติ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม และโรงเรียนวัดอุทัยธาราม สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนละ 30 คน รวม 60 คน พบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกกระบวนการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนนา คามดิษฐ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านแคน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 23 คน พบว่า แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 81.01 : 80.10 และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นลินี ดิยะสันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยพัฒนาการในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนโดยใช้ภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์ ศึกษาพฤติกรรมด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี สาขาการตลาด จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ด้วยการสุ่มแบ่งเป็นนักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยสูง 9 คน ปานกลาง 33 คน และต่ำ 18 คน พบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนโดยใช้ภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่พัฒนาการสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัยของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับดี และคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกกลุ่ม

ฤทัยวรรณ คงชาติ (2544 : 92) ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวิเคราะห์เชิงอธิบายด้วยการสอนที่ใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้น และการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษา เข็มมละออ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้อง รวม 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนด้วยการสอนที่ใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้น กลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนแบบเทคนิคกรณีตัวอย่าง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนที่ใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้น และการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และการวิเคราะห์เชิงอธิบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5 ซึ่งผู้เรียนที่เรียนด้วยการสอนคิดโดยใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้นมีค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแบบทดสอบการวัดการคิดวิเคราะห์เชิงอธิบายสูงกว่าผู้เรียนด้วยการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง

จรงค์ ตั้งละมัย (2545 : 49-50) ศึกษาวิจัยผลการฝึกความคิดอเนกนัยในเนื้อหาต่างกัน ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุขามครุฑมณี อุทิศ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 90 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มที่ 1 ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาเป็นรูปภาพ กลุ่มที่ 2 ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาเป็นสัญลักษณ์ กลุ่มที่ 3 ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาเป็นภาษา พบว่า (1) คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อเป็นรูปภาพ สัญลักษณ์ และภาษา มีค่าเท่ากับ 13.93 14.77 และ 16.30 ตามลำดับ โดยฝึกแบบภาษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงสุด รองลงมาคือแบบสัญลักษณ์ และต่ำสุดคือแบบรูปภาพ (2) นักเรียนที่ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาแบบภาพกับภาษา มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาภาษา มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าการฝึกความคิดอเนกนัยในเนื้อหาสัญลักษณ์ และรูปภาพ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาสัญลักษณ์กับรูปภาพ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกความคิดอเนกนัยที่มีเนื้อหาสัญลักษณ์กับภาษา มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (3) นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางกับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ (4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

สายสุคา ปะวะจัง (2546 : 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และความคิดแบบสืบสวน-สอบสวนระหว่างการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบ ซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเอง (2) เปรียบเทียบคะแนนแบบสืบสวน-สอบสวนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเองและ (3) เปรียบเทียบคะแนนความคิดแบบสืบสวน - สอบสวนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเองก่อนการทดลองและหลังการ พบว่า

1. นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเองมีคะแนนความคิดสืบสวน-สอบสวนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมแบบพึ่งพาตนเอง มีคะแนนความคิดสืบสวน-สอบสวน ก่อนทดลองไม่แตกต่างกัน

เป็ยทิพย์ พัวพันธ์ (2547 : 81-85) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับคนตาบอดเรื่องการนวดฝ่าเท้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยสื่อที่สร้างขึ้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นคนตาบอดจากสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย และศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอดปากเกร็ด จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายแบบจับฉลากจากประชากรจำนวน 50 คน พบว่า สื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับคนตาบอดเรื่องการนวดฝ่าเท้า มีประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 84.33 : 82.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

3.2.2 แบบทดสอบ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น
ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 8 ห้อง รวม 276 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม โดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด.
2535 : 44) มา 2 ห้อง จำนวน 61 คน โดยกำหนดให้ห้องเรียนที่ 1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบบ
ฝึก และห้องเรียนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนและ
หลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา และ
แบบทดสอบ

3.2.1 แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำ ADDIE Model มาเป็นกรอบ
แนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพ
ดังนี้

1. ชั้นการวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 การวิเคราะห์ปัญหา กระบวนการคิดนับเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คือ "ศาสตร์ตรงที่มีขั้นตอนแน่นอน ซึ่งเราสามารถเรียนรู้และนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้ ศิลป์ตรงที่ต้องรู้ว่าควรใส่ข้อมูลอะไรเข้าไปในสมอง และคาดได้ถูกต้องว่าความคิดใดสามารถเอาไปปรับใช้ได้ผลที่สุด" ดังนั้นการคิดจึงเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพได้ด้วยการฝึกสมองให้รู้จักคิด และคิดในทางที่ดีมีประโยชน์ ปัจจุบันมีสื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเยาวชนผู้ซึ่งอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ยุคข้อมูลข่าวสารที่ส่งผ่านมาทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือการขาดความคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองในการอ่านสารต่างๆ เหล่านั้น อาจส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชน โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ที่หาซื้อหรืออ่านได้ง่าย มีทั้งการใช้ภาษาที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับวัย การมีประสบการณ์ทางภาษาจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความคิด เพราะภาษากับความคิดมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือ เมื่อสมองคิดแล้วการจะใช้ภาษาสื่อความหมายเพื่อแสดงความคิดของตนให้ผู้อื่นทราบต้องรู้จักใช้ภาษาที่เหมาะสม ก็จะต้องอาศัยสมองอีกเช่นกัน เพื่อพิจารณาตัดสินว่าใช้ภาษาในลักษณะใด เมื่อใดแล้วจึงจะถือว่าเหมาะสม ดังนั้นประสบการณ์จากการอ่านด้วยการวิเคราะห์จึงเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อระบบวิคิด การสื่อความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลางนั้น ผู้อ่านจะต้องแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น การใช้ประสบการณ์เดิมตีความ ความสามารถทางภาษา การพิจารณาแยกแยะ การหาความสัมพันธ์ของเหตุผล ตลอดจนสรุปเป็นหลักการซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา เพื่อใช้ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะการวิเคราะห์สารจากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ อันเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เสริมประสบการณ์และยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินด้วย

1.2 การวิเคราะห์ผู้เรียน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เนื่องจากผู้เรียนระดับชั้นนี้มาจากสถานศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ มีฐานะทางบ้าน การใช้ชีวิตในสังคม ค่านิยมที่มีความแตกต่างกัน แต่มีความถนัดและความสามารถทางศิลปะเหมือนกัน เมื่อเข้ามาในสถานศึกษาใหม่จึงต้องปรับตัวในหลายเรื่องเช่น การปรับตัวกับสถานศึกษาใหม่เรื่องแนวทางการศึกษาค้นคว้าการเรียนรู้สายอาชีพ การปรับตัวกับสมาชิกใหม่และมีผู้เรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ต้องปรับตัวกับสถานที่อยู่ใหม่ด้วย ซึ่งบางครั้งอาจสับสนในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สาร แยกแยะข้อมูลให้รอบคอบจะช่วยทำให้ตัดสินใจสรุปหรือแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล เหมาะสม ซึ่งการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญทางหนึ่ง ที่จำเป็นต้องทำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเยาวชนในวัยเรียนแล้วควรทำมากกว่าบุคคลอื่น เพราะจะช่วยให้ได้รับความรู้และมีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสารหรือ

นิคยสาร ฯลฯ อยู่เป็นประจำแล้วจะทำให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม การเรียนรู้วิชาพื้นฐานหรือวิชาสามัญ ซึ่งมีผู้เรียนจำนวนมากไม่ถนัด วิชาภาษาไทยเป็นวิชาหนึ่งของการเรียนวิชาสามัญ การยึดหยุ่นปรับเนื้อหาให้สอดคล้องและส่งเสริมการคิดให้ผู้เรียนสร้างสรรค์งานศิลปะได้นั้น มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นมากขึ้น

1.3 การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน กับเนื้อหาในแบบฝึก ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ช่วงชั้นที่ 4 กับเนื้อหาในแบบฝึก

สาระการเรียนรู้	เนื้อหา
1. การวิเคราะห์	1. คำ 2. ประโยค 3. ส่วนภาษาไทย
2. การอ่านวิเคราะห์และประเมินค่า การใช้ประสบการณ์และความรู้จากการอ่านหนังสือที่หลากหลายเป็นพื้นฐานการพิจารณาเนื้อหา รูปแบบ รวมทั้งคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม โดยการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์	4. ภาษากาย 5. ปกิณกะ 6. บทความ 7. เรื่องสั้น 8. บทร้อยกรอง

2. ขั้นตอนการออกแบบ

2.1 ผู้วิจัยได้การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมให้มีความสอดคล้องกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมและความสามารถในการคิดวิเคราะห์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์		
	ความสำคัญ	ความสัมพันธ์	หลักการ
1. จัดประเภทหรือเลือกใช้คำ ประโยค ข้อความ ส่วนภาษาไทย ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทหรือเรื่อง	ไม่	✓	ไม่

เอกสารนี้ 1. จัดประเภทหรือเลือกใช้คำ ประโยค ข้อความ ส่วนภาษาไทย ไม่ ✓ หมายความว่ากรณิ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทหรือเรื่อง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์		
	ความสำคัญ	ความสัมพันธ์	หลักการ
2. บอกลักษณะหรือความสำคัญหรือบอกความหมาย ของ คำ ประโยค จำนวน ปกิณกะ ภาษาภาพ บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองได้	✓		
3. ค้นหาและสรุปหรือบอกความหมายที่แฝงภายใน เนื้อหาที่ให้ศึกษาได้		✓	
4. สรุปอ้างอิงข้อสันนิษฐานให้ความสัมพันธ์กับบริบทได้ หรือบอกเหตุผลที่สัมพันธ์กันได้หรือความขัดแย้งของ เนื้อหาที่ให้ศึกษาได้		✓	
5. สรุปโครงสร้าง รูปแบบ หรือหลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิดได้			✓
6. จัดเรียงลำดับหรือแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของ เหตุการณ์หรือเนื้อหาได้			✓

2.2 วิธีการประเมินผล ผู้วิจัยกำหนดวิธีการประเมินผลทักษะการวิเคราะห์ ทางภาษาจากผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบท เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 8 เรื่อง จำนวน 80 ข้อ

2.3 การกำหนดกิจกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมการใช้แบบฝึกทักษะการ วิเคราะห์ทางภาษา โดยปฏิบัติ ดังนี้

1. ก่อนที่จะเริ่มฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องของแบบฝึก ให้ผู้ เรียนทุกคนตั้งเป้าหมายในการฝึกของตนให้บรรลุตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และศึกษาใบเสริม ความรู้การอ่าน หน้า 87 - 90 ก่อนเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้ในการ วิเคราะห์สารต่างๆ

2. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาชุดนี้มีทั้งหมด 8 เรื่อง ดังนี้

1. คำ
2. ประโยค
3. จำนวนไทย
4. ภาษาภาพ
5. ปกิณกะ
6. บทความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เรื่องสั้น

8. บทร้อยกรอง

3. ระยะเวลาในการฝึก ใช้เวลาฝึกเรื่องละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

4. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในแต่ละเรื่อง ประกอบด้วย

1. คำชี้แจง

2. ใบความรู้

3. ใบงาน

4. แบบทดสอบท้ายบท

5. ใบเฉลยคำตอบของใบงาน

5. ในแบบฝึกทุกเรื่องมีใบงาน ที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 -

5 คน

6. เมื่อปฏิบัติงานกลุ่มตามใบงานเรียบร้อยแล้ว สามารถตรวจสอบคำตอบได้ในใบเฉลยคำตอบใบงาน แต่ไม่ควรดูเฉลยคำตอบก่อนจึงจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน พิจารณาแยกแยะข้อมูลอย่างรอบคอบได้ดียิ่งขึ้น

7. เมื่อปฏิบัติงานกลุ่มตามใบงานครบทุกใบงานตามที่แต่ละเรื่อง กำหนดแล้ว จะให้ฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล โดยทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละเรื่อง ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เรื่องละจำนวน 10 ข้อ

8. ขอให้ศึกษาและปฏิบัติไปตามลำดับ

2.4 วิธีการเลือกใช้สื่อ ผู้วิจัยเลือกสื่อจากบัตรเชิญงานต่างๆ จากหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูนภาพและภาพถ่าย บทความ เรื่องสั้น บทร้อย กรองจากหนังสือ เอกสารตำรา เอกสารแผ่นพับ เอกสารกำกับการใช้ยา ข่าวและบทความจาก หนังสือพิมพ์ เป็นต้น มาเป็นสื่อให้ผู้เรียนอ่าน เพราะนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นวัย เข้าสู่วัยรุ่นเต็มที่ ซึ่งวัยนี้จะสนใจอ่านนิตยสาร หนังสือเรีงรมย์ที่ยาวขึ้น หนังสือที่เกี่ยวกับกีฬา และการแข่งขัน ตำนาน เรื่องสั้น ชีวิตประวัติ รายละเอียดเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหารย์โลก โศก โศกฏภัย งานอดิเรกต่างๆ เป็นต้น

3. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนา

3.1 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและเลือกเนื้อหาจากสื่อต่างๆ เช่น นิตยสาร แผ่น

พับ เอกสารตำรา เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน ทรัพย์สินทางปัญญาของเจ้าของภาษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ

1. กำหนดแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1) แบบฝึกที่ 1 เรื่อง คำ มุ่งเน้นวิเคราะห์ความหมายของคำและการเลือกใช้คำให้ถูกต้อง

2) แบบฝึกที่ 2 เรื่อง ประโยค มุ่งเน้นวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคและการใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3) แบบฝึกที่ 3 เรื่อง สำนวนไทย มุ่งเน้นวิเคราะห์ความหมายของสำนวนและการเลือกใช้สำนวนให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์หรือเรื่องราวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4) แบบฝึกที่ 4 เรื่อง ภาษาภาพ มุ่งเน้นวิเคราะห์ภาพที่เป็นสากลและภาพสัญลักษณ์ที่ใช้ภาพการ์ตูนมีข้อความประกอบให้ผู้เรียนพิจารณา โดยใช้ประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ แยกแยะ ตีความ แปลความ สารนั้นๆ ให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน

5) แบบฝึกที่ 5 เรื่อง ปกิณกะ มุ่งเน้นวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสาระความรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันจากสารต่างๆ เช่น แผ่นพับ โฆษณาจากหนังสือพิมพ์ เอกสารกำกับยา ซึ่งต้องแยกแยะ จัดลำดับ และสรุปความสำคัญหรือความสัมพันธ์ของสารอย่างรอบคอบ

6) แบบฝึกที่ 6 เรื่อง บทความ มุ่งเน้นวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสารประเภทสารคดีมาใช้วิเคราะห์ แยกแยะ รูปแบบ และสรุปโครงสร้างของสารประเภทนี้ พิจารณาสาระสำคัญหาข้อเท็จจริง เหตุการณ์ ความน่าเชื่อถือ และตัดสินคุณค่า

7) แบบฝึกที่ 7 เรื่อง สั้น มุ่งเน้นวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสารประเภทบันเทิงคดีมาใช้วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง คือ โครงเรื่อง แก่นของเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา การดำเนินเรื่อง และค้นหาคุณค่าทางจริยธรรม เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

8) แบบฝึกที่ 8 บทร้อยกรอง มุ่งเน้นวิเคราะห์ข้อมูลสารจากบทร้อยกรองที่เป็นบทกลอน มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำที่เรียบง่าย ให้ความหมายชัดเจน มีเนื้อหาแทรกปรัชญาในการดำเนินชีวิต เพื่อให้พิจารณา แยกแยะ สรุป ค้นหาความหมายของศิลปะการใช้คำโดยตรงและโดยนัย พิจารณาคุณค่าทางสังคมที่มีเนื้อหาสะท้อนสภาพปัญหาและการเคลื่อนไหวทางสังคม

2. กำหนดรูปแบบกิจกรรมการฝึกตามที่ออกแบบไว้

3. กำหนดจำนวนข้อของแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อทุกบท

4. สร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

5. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้เองเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งนี้ผู้เขียนขอสงวนสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบแนะนำและแก้ไข

6. นำแบบฝึกที่แก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการประเมินผลระดับความคิดเห็นความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการประเมินผลระดับความคิดเห็นด้านนวัตกรรม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบทางภาษา

1. อาจารย์ชอุภา ประเสริฐยิ่ง	อาจารย์ 3 ระดับ 8 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. อาจารย์รัชณี กิระติไพบูลย์	ครู 3 ระดับ 9 วิทยาลัยช่างศิลป์
3. อาจารย์ณัฐ สุขสว่าง	ครู 3 ระดับ 8 วิทยาลัยช่างศิลป์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบทางนวัตกรรม

1. อาจารย์สุขุม บัวมาศ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี
2. อาจารย์ปพนพัทธ์ ศรีพิฤกษชาติ	อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยช่างศิลป์
3. อาจารย์อัสยา ภูมิ	อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยช่างศิลป์

โดยการประเมินในแต่ละด้าน จะมีช่องให้ผู้ทรงคุณวุฒิเลือกประเมินเพื่อแสดงความคิดเห็น การประเมินแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (Scale) คือ

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตีความหมายของการแสดงความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตามแบบของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 73) ซึ่งได้นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินสื่อ มาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยเพื่อทำการประเมินดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงเกณฑ์การตีความหมายของการแสดงความคิดเห็น

เกณฑ์ (\bar{X})	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	ดีมาก
3.50 – 4.49	ดี
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	ควรปรับปรุง

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินด้านเนื้อหาและด้านนวัตกรรมแยกกัน โดยคะแนนเฉลี่ยที่ได้ในแต่ละด้านต้องมีค่า (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (รายละเอียดคังภาคผนวก ง) ซึ่งผลคะแนนเฉลี่ยจากการประเมิน ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 แสดงผลการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสองด้าน

การประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา	242	4.25	0.19	ดี
คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิด้านนวัตกรรม	263	4.61	0.24	ดีมาก

7. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น เรื่องใบความรู้เรื่องคำ ให้มีตัวอย่างประกอบเรื่องความหมายของคำ และใบความรู้บางเรื่องให้ตัดเรื่องที่ไม่จำเป็นออก และปรับเนื้อหาให้กระชับขึ้น และปรับข้อคำถามหรือคำสั่งใบงานในบางเรื่อง เมื่อผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณา

4. นำไปทดลองใช้ (Implementation)

หลังจากได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกจากผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมแล้ว ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาจำนวน 8 เรื่อง ขออนุญาตผู้อำนวยการสถานศึกษาและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ โดยทำการทดลองฝึกนอกเวลาเรียน 8 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง และหลังการใช้แบบฝึกอีก 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมดำเนินการทดลองทั้งหมด 10 ครั้ง ดังนี้

4.1 ทดลองกับนักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ วันที่ 14 - 24 กุมภาพันธ์ 2549 โดยทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง ต่อจากนั้นทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาทั้ง 8 เรื่อง ตามลำดับ โดยฝึกทุกวัน วันละ 1 เรื่อง จนครบ และทำการทดสอบหลังการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการทำแบบฝึกทักษะแต่ยังพบข้อบกพร่องอยู่ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขตัดกิจกรรมในใบงานของบางเรื่องออก เพราะมีมากเกินไป จึงทำให้ไม่สัมพันธ์กับเวลาที่กำหนด ปรับปรุงกิจกรรมใบงานในบางเรื่องใหม่ ปรับปรุงแบบทดสอบท้ายบทในบางเรื่อง เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปการทดลองขั้นต่อไป (รายละเอียดคังภาคผนวก ข)

4.2 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ - 10 มีนาคม 2549 โดยทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง ต่อจากนั้นทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาทั้ง 8 เรื่อง ตามลำดับ โดยฝึกทุกวัน วัน

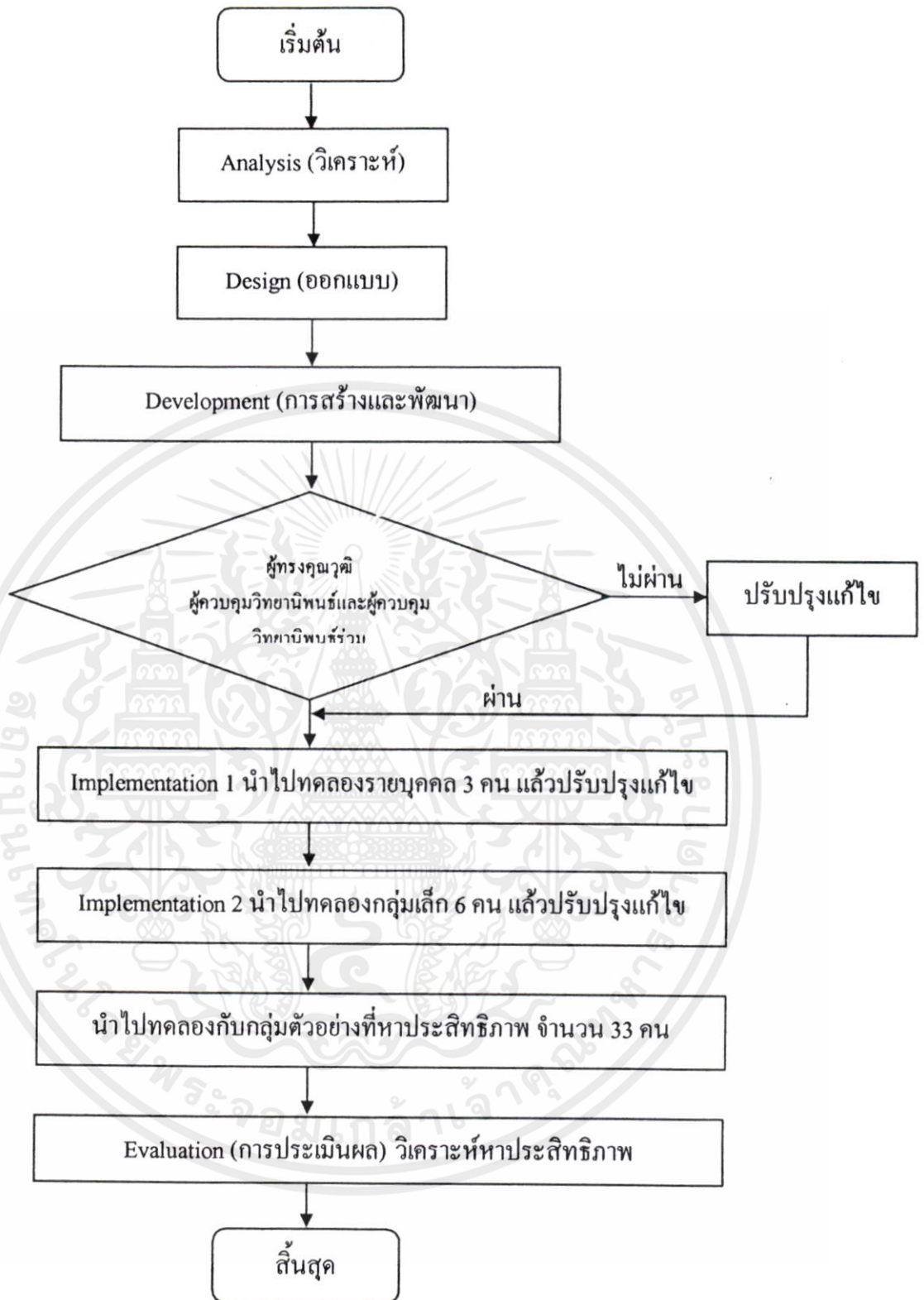
ละ 1 เรื่อง จบครบ และทำการทดสอบหลังการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการทำแบบฝึกทักษะ จากการทดลองขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะอีกเล็กน้อย ปรับใบงานในบางเรื่องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป (รายละเอียดดังภาคผนวก ข)

4.3 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องเรียน ตั้งแต่วันที่ 13 - 24 มีนาคม 2549 ซึ่งวิทยาลัยกำหนดให้เป็นสัปดาห์เรียนสำหรับซ่อมเสริมแต่ละรายวิชา ผู้วิจัยได้กำหนดให้ ห้องเรียนที่ 1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึก ซึ่งมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน ทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในช่วงเช้า และห้องเรียนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ซึ่งมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน ทำการทดลองในช่วงบ่าย โดยทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง ต่อจากนั้นทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาทั้ง 8 เรื่อง ตามลำดับ โดยฝึกทุกวัน วันละ 1 เรื่อง จบครบ และทำการทดสอบหลังการใช้แบบฝึก 1 ครั้ง แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข)

5. การประเมินผล (Evaluation)

นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ซึ่งขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะตามกรอบ ADDIE Model ตามภาพที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะตามกรอบ ADDIE Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 3.2.2 แบบทดสอบ เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบทดสอบวัดทักษะคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ดังนี้

1. แบบปรนัย มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่มีตัวเลือกถูกเพียง 1 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

2. แบบอัตนัย ชนิดให้ตอบสั้นหรืออธิบายพอสังเขป โดยใช้ Rubrics Scoring ประเมินให้คะแนน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถ 5 ระดับ (Rating Scale) คือ 4 3 2 1 และ 0

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดจากเอกสาร วารสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะคิดวิเคราะห์ ให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดของ Bloom (1971) โดยปรับปรุงเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเนื้อหากิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว) (รายละเอียดดังภาคผนวก จ)
3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบ แนะนำและแก้ไข
4. นำแบบทดสอบที่แก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการประเมิน

ผล

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิแบบประเมินการหาคุณภาพแบบทดสอบ

1. คร.ทิวดี มณีโชติ	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. นาวาตรี คร.พงศ์เทพ จิระโร	อาจารย์พยาบาล ประจำกรมแพทยทหารเรือ
3. อาจารย์สมหมาย เทียบเทียม	อาจารย์ 3 ระดับ 9 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. นำผลมาวิเคราะห์ แก้ไข และปรับปรุง
6. นำแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 14 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ไปทดสอบใช้กับผู้เรียนที่ผ่านการเรียนรู้มาแล้ว จำนวน 19 คน และหาค่า Construct Validity แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ ดังภาคผนวก ฉ

6.1 นำผลแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 14 ข้อ หาค่าระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วเลือกข้อสอบที่มีความยากระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยใช้สูตรหาค่าระดับความยากและอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 81)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต่อ $P = \frac{R}{N}$ ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เมื่อ P แทนระดับความยาก
 R แทนจำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด (ซึ่งเท่ากับ $R_U + R_L$)
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ซึ่งเท่ากับ $2f$)
 ผลการวิเคราะห์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.80

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

- r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 f แทนจำนวนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน
 R_U แทนจำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L แทนจำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

ผลการวิเคราะห์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80

และนำผลแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นข้อที่เลือกนำไปใช้เป็นแบบทดสอบ จากผู้ทดสอบจำนวน 19 คน ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้เทคนิคของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Method) KR - 20 ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 85)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่งๆ
 $= \frac{R}{N}$ ให้ R แทนจำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น และ
 N แทนจำนวนผู้สอบ
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่งๆ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบปรนัยมีค่าเท่ากับ 0.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 6.2 นำผลแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test แล้วนำค่า t ที่คำนวณได้ ไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตของ t ในตาราง โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 94)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{N}}}$$

t	แทน ค่าอำนาจจำแนก
\bar{X}_H	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
\bar{X}_L	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ผลการวิเคราะห์ใช้เกณฑ์ค่า t 1.734 ขึ้นไป

และนำผลแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ที่นำไปใช้เป็นแบบทดสอบ จากผู้ทดสอบจำนวน 19 คน ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้เทคนิคของ Cronbach เรียกว่า "สัมประสิทธิ์แอลฟา" (α -Coefficient) ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน จำนวนข้อแบบทดสอบ
$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบอัตนัยมีค่าเท่ากับ 0.80

7. นำแบบทดสอบฉบับจริง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

8. นำผลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างก่อนและหลังการใช้

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของผู้เรียน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3.3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากงานบัณฑิตครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์ เพื่อขออนุญาตนำแบบทดสอบ

ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาดำเนินการกับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

3.3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ ทั้ง 2 ห้องเรียน โดยทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

3.3.3 ดำเนินการทดลองโดยนำแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง ไปฝึกกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 ห้องเรียน โดยใช้เวลาห้องเรียนละ 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2520 : 136)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ

E_1

แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบ
ทำขบทของแบบฝึก คิดเป็นร้อยละ
(ประสิทธิภาพของกระบวนการ)

E_2

แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบ
หลังการใช้แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ (ประสิทธิภาพ
ของผลลัพธ์)

$\sum x$

แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบทำขบทของแบบฝึก

A

แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทำขบทของแบบฝึก
ทุกคนรวมกัน

B

แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก

N

แทน จำนวนผู้เรียน

$\sum y$

แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สูตร t-test for Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3.4.3 ค่าสถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 103)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนี้ได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 8 เรื่อง ที่นำผลจากแบบทดสอบท้ายบทเรื่องละ 10 คะแนน รวม 80 คะแนน และนำผลของการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษารั้งนี้ได้ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน (รายละเอียดคั้งภาคผนวก ซ)

4.1.1 ขั้นตอนทดลองรายบุคคล

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาที่สร้างเสร็จแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนจำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ และมีความสนุกสนานในการทำแบบฝึกทักษะจากการทดลองนี้ แต่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไข

4.1.2 ขั้นตอนทดลองกลุ่มเล็ก

ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะวิเคราะห์ทางภาษาที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนจำนวน 6 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ พบว่า ผู้เรียนสนใจและตั้งใจทำแบบฝึกทักษะ จากการทดลองขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะอีกเล็กน้อย

4.1.3 ขั้นตอนทดลองกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง โดยทำการทดลองกับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน

ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 สาระการอ่าน ของผู้เรียนห้องเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\sum X$	\bar{X}	ร้อยละ
1. กระบวนการ (E_1)	80	2131	64.57	80.72
2. ผลลัพธ์ (E_2)	50	1351	40.93	81.87

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาได้คะแนนเฉลี่ย 64.57 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.72 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก ได้คะแนนเฉลี่ย 40.93 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.87 แสดงว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) : ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ $80.72 : 81.87$ ซึ่งแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาผลเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน โดยให้ทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ในการทดลองทั้ง 3 ขั้นตอน คือ ชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน และชั้นทดลองกลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้ห้องเรียนที่ 2 ศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน (รายละเอียดดังภาคผนวก ซ) ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อน และหลังการใช้แบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม ตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน

การใช้แบบทดสอบ	\bar{X}	S.D	t
1. ก่อนการใช้แบบฝึก	34.03	4.55	8.69*
2. หลังการใช้แบบฝึก	41.25	3.56	

*P < .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยและนำเสนอรายละเอียดต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สมมติฐานการวิจัย
- 5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 5.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.6 สรุปผลการวิจัย
- 5.7 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.8 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 : 80
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังจากที่ปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จำนวนนักเรียน 276 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จำนวนนักเรียน 61 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยจัดแบ่งเป็น 2 ห้องเรียน กำหนดให้ห้องเรียนที่ 1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึก และห้องเรียนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 เรื่อง มาดำเนินการดังนี้

1. แบบฝึกที่ 1 คำ
2. แบบฝึกที่ 2 ประโยค
3. แบบฝึกที่ 3 ส่วนภาษาไทย
4. แบบฝึกที่ 4 ภาษาภาพ
5. แบบฝึกที่ 5 ปกิณกะ
6. แบบฝึกที่ 6 บทความ
7. แบบฝึกที่ 7 เรื่องสั้น
8. แบบฝึกที่ 8 บทร้อยกรอง

2) แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

2.1) แบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่มีตัวเลือกถูกต้องเพียง 1 ตัวเลือก มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.40 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ KR-20 = 0.70

2.2) แบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะให้ตอบสั้นๆ หรืออธิบายพอสังเขป ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้เกณฑ์ 1.734 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีของ Cronbach เรียกว่า "สัมประสิทธิ์แอลฟา" (α -Coefficient) = 0.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการทดลองนอกเวลาเรียนทั้ง 3 ชั้นตอน คือ ชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน ใช้เวลาช่วงกลางวัน และชั้นทดลองกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน กำหนดให้ห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกในช่วงเวลาเช้า และห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกในช่วงเวลาบ่าย ซึ่งเป็นเวลาของสัปดาห์เรียนสำหรับซ่อมเสริมแต่ละรายวิชา ตามที่วิทยาลัยกำหนดไว้ โดยทำการทดลองกลุ่มตัวอย่างละ 10 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

1. ให้ทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pre-test)
2. ดำเนินกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง ตามลำดับ จนครบ
3. ให้ทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (Post-test) ฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pre-test) แต่สลับตำแหน่ง
4. นำคะแนนจากแบบทดสอบท้ายบททั้ง 8 เรื่องของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาและคะแนนจากแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 1 เพื่อหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตร $E_1 : E_2$
5. นำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pre-test) และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (Post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สูตร t-test for Dependent Samples เพื่อตรวจสอบสมมติฐานในการวิจัย

5.6 สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการใช้แบบฝึกได้ประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 80.72 : 81.87 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 อภิปรายผลการวิจัย

5.7.1 แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ E_1 ; E_2 เท่ากับ 80.72 : 81.87 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Bloom (1971 อ้างใน เพราพรหม เปลียนภู. 2542 : 265-275) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ เป็นความสามารถด้านการคิดที่สามารถกระจาย หรือแยกแยะข้อมูล หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องออกเป็น ส่วนๆ โดยใช้หลักการ กฎเกณฑ์ เพื่อค้นหาสาระที่มีอยู่ ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้จะต้องเป็นผู้ที่ เห็นความสำคัญ ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องโยงกับข้อมูลและปรากฏการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ กำหนดให้ค้นหาสาเหตุ ผลลัพธ์ของข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้ ซึ่งการนำสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย : สาระการอ่าน โดยใช้เนื้อหาที่ต่างกันมาเป็นเรื่องในการฝึกเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ทางภาษามากขึ้น ดังที่ ฌรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2540 : 28) กล่าวว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ ทางภาษามากจะสามารถวิเคราะห์และคิดสรุปมโนทัศน์ได้ในลักษณะที่แตกต่างกันไป โดยใช้ ประสบการณ์ทางภาษาของตนเป็นพื้นฐานในการกำหนดมโนทัศน์ได้หลายทาง แต่ถ้าผู้เรียนมี ประสบการณ์ทางภาษาน้อยก็จะสรุปออกมาเป็นมโนทัศน์ได้ช้า ประสบการณ์ทางภาษาจึงมีส่วน ช่วยในการพัฒนามโนทัศน์ของบุคคลให้เข้าใจได้เร็วขึ้น ดังนั้นการฝึกที่เริ่มจากการเลือกถ้อยคำที่ เหมาะสม ให้เชื่อมโยงกับความคิดและนำคำเหล่านั้นมาเรียบเรียงให้เป็นประโยค โดยสื่อความ หมายให้ตรงกับความคิดหรือมโนทัศน์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย จึงเป็นกระบวนการเชื่อมโยงกัน อย่างใกล้ชิดที่ผู้เรียนใช้ทักษะการวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ค้นหาความสัมพันธ์ในลักษณะ สอดคล้องหรือขัดแย้งและสามารถหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ตอบได้ว่า อะไรเป็นเหตุให้เกิดสิ่ง นั้น และเรื่องนั้นเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ได้อย่างไร มีอะไรเกี่ยวข้องกัน ส่งผลกระทบและมีแนวทาง การแก้ไขอย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ คงชาติ (2544 : 54) กล่าวว่า การสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องพัฒนาให้แก่ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการ คิดให้ผู้เรียนวิเคราะห์ อธิบายแสดงเหตุผลของแนวคิด ได้กระทำและสรุปเพื่อยืนยันอย่างมีเหตุผล

นอกจากนี้การออกแบบวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ตามหลัก

ADDIE Model ของ Seels and Glasglow (1998 อ้างใน ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. 2545 : 1-4) กล่าวว่า การนำรูปแบบของการออกแบบและพัฒนากระบวนการสอนด้วยวิธี ADDIE Model มาใช้เป็นหลักใน การเรียนการสอนหรือใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จะช่วยทำให้การสร้างนวัตกรรมหรือการสอน และการพัฒนาเป็นระบบที่มีการวางแผนเป็นขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มด้วยขั้นการวิเคราะห์ที่วิเคราะห์

เอกสารนี้ ปัญหา วิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์กิจกรรม และวิเคราะห์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพราะการวิเคราะห์ ไรค่า ไม่ว่าจะวิธี จะช่วยทำให้เห็นปัญหาและแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็นเด่นชัดขึ้นครั้งที่มี ต่อจากนั้นจึง ออกแบบ (Design) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา การเลือกสื่อ วิธีการวัดประเมินผล และ

รูปแบบกิจกรรม ซึ่งการออกแบบนี้คำนึงถึงความเป็นไปได้ งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จะทำให้การสร้างแบบฝึกทักษะและการพัฒนาอยู่ในทิศทางที่สามารถปฏิบัติได้ จึงลงมือผลิตและพัฒนา ตรวจสอบ เมื่อเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้ ติดตามผล ประเมินผล และวิเคราะห์ผล เพื่อพิจารณาว่าผลลัพธ์ที่ได้มาสำเร็จตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ เหล่านั้นในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปียทิพย์ พัวพันธ์ (2547 : 64-65) ที่พัฒนาสื่อด้วยการใช้หลัก ADDIE Model เพื่อการเรียนรู้สำหรับคนตาบอดเรื่องการนวดฝ่าเท้า

7.5.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกที่ใช้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน ที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร โดยให้ปฏิบัติตามใบงานซึ่งมีข้อความคำถามให้ช่วยกันคิดตอบคำถามเป็นกลุ่มและรายบุคคล และจะเฉลยคำตอบเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วไม่เฉลยก่อน ซึ่ง สมบัติ การจนารักพงศ์ (2545 : 11-12) กล่าวว่า การสอนให้เด็กคิดนั้น ควรฝึกในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และผู้สอนควรตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดมากกว่าการบรรยายและไม่ควรเฉลยคำตอบเร็วเกินไป การเฉลยคำตอบเร็วจะทำให้ผู้เรียนไม่คิดตามสอดคล้องกับ ภิภาภรณ์ บุญสิทธิศักดิ์ (2541 : 50) และสุนตรา เจริญสุธรรมมาศ (2543 : 70) กล่าวว่า การที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ทำให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ข้อมูลได้ละเอียดขึ้น เพราะการคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ต่างๆ หรือเรื่องนั้นๆ ทำให้สามารถค้นหาข้อเท็จจริงที่จะนำไปเป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นการที่ให้ผู้เรียนทราบคำตอบหรือรู้ผลทันทีด้วยการมีเฉลยคำตอบอยู่ตอนท้ายของแบบฝึก นับเป็นแรงเสริมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจมากขึ้นที่จะวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนา คามดิษฐ์ (2546 : 46) และนลินี ดิยะสันต์ (2546 : 73) กล่าวว่า การแจ้งผลการเรียนหรือการฝึกให้ทราบเป็นระยะๆ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงหรือเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้นและการที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นั้นอาจมีผลเกี่ยวเนื่องจากการจัดกิจกรรมในการฝึกด้วย การที่ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องสำนวนไทย คำ และภาษาภาพ ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 96.06 86.67 และ 85.76 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะเรื่องการใช้สำนวนและคำเป็นเรื่องที่ใช้ในการสื่อสารอยู่เป็นประจำ และการนำภาพจากหนังสือการ์ตูนตามยุคสมัยที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนมาฝึก ทำให้ผู้เรียนสนใจและใฝ่รู้เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสร้างผลงานศิลปะของตนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย จงรักษ์ ตั้งละมัย (2545 : 51) และภิภาภรณ์ บุญสิทธิศักดิ์ (2541 : 49) กล่าวว่า การนำภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์ การนำเสนอภาพที่มีรูปแบบต่างกัน การนำเสนอเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวมาเป็นเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนสนุกและสนใจ เนื่องจากการติดตาม

ความรู้และประสบการณ์เดิมของแต่ละคนอาจจะเป็นไปได้ที่จะเข้าใจไม่ตรงกัน แต่การใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ประกอบเป็นการสื่อความที่บางครั้งไม่ต้องอธิบายยืดเยื้อ ดังที่ นลินี คิยะสันต์ (2546 : 72) กล่าวสนับสนุนว่าการใช้ภาพจะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจและช่วยอธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย ช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากขึ้นในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นการเลือกสื่อที่เหมาะสมมีหลายรูปแบบเป็นปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้า นอกจากนี้การจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ฝึกวิเคราะห์ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลเพื่อช่วยกันวิเคราะห์หาคำตอบที่ดีที่สุดนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสุภา ประวะจัง (2546 : 73) ที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ช่วยกันพินิจวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนได้ช่วยเพื่อน หลายคนหลายความคิด ทำให้ผู้เรียนได้ถ่วงถองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของข้อมูลและแหล่งข้อมูล ใช้เหตุผลในการเลือกหรือตัดสินใจให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุดได้เป็นอย่างดี

5.8 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เนื้อหาของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน เป็นการนำสารในรูปแบบต่างๆ ให้ผู้เรียนฝึกวิเคราะห์ ซึ่งบางรูปแบบผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยาก ผู้สอนจึงควรให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้เรียน รู้จักฝึกคิด วิเคราะห์ แยกแยะข้อมูล แต่ไม่ควรบอกคำตอบให้ก่อน จนกว่าผู้เรียนจะตอบคำถามในใบงานเสร็จ ผู้สอนจึงให้ความรู้เพิ่มเติมและให้ข้อเสนอแนะหรือให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นช่วยเสนอแนะ

1.2 การจัดสรรเวลา เนื่องจากการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถทางสมอง ที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและการคิดวิเคราะห์ต้องอาศัยพฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ มาประกอบการพิจารณา ดังนั้นครูผู้สอนที่จะนำแบบฝึกไปใช้จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการฝึกให้เหมาะสม ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

1.3 จากผลของการวิจัย ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้สอนสามารถหาแนวทางเพื่อช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ต่อไปให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยที่ใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์กับสาระการเรียนรู้วิชาอื่นๆ หรือกับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาทดลองการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ โดยใช้เวลาดทดลองให้นานขึ้น เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ชัดเจน แน่นอนและน่าเชื่อถือได้มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการฝึกทักษะการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. 2542. การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านทักษะการคิด. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานวรรณสาร ศึกษา เล่ม 1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพฯ : อรุณสภา.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2546. การคิดเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย.

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2542. การใช้ภาษาไทย 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จรงค์ ตั้งละมัย. 2545. "ผลการฝึกความคิดเนกนัยในเนื้อหาต่างกันที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

จิตติมา บัวมาศ. 2546. "ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมศิลปากร." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ฉันทนา ชำนิ. 2546. "ผลของการใช้แบบฝึกที่เน้นกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องไฟฟ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม สังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา วิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ช่างศิลป์ วิทยาลัย. 2546. คู่มือนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ : ชนารักษ์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐและคณะ. 2520. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาติ แจ่มนุช. 2545. สอนอย่างไรให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.

ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. 2540. ภาษากับการพัฒนาความคิด. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นลินี ดิยะสันต์. 2546. "การใช้ภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต ปทุมธานี." ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เปี้ยทิพย์ พัวพันธ์. 2547. "การพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับคนตาบอดเรื่องการนวดฝ่าเท้า." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาทางอาชีวะ และเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ. 2543. ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครู ยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ. 2544. แนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูมัธยมเพื่อการปฏิรูป. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพราพรธม เปลี่ยนภู. 2542. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 . กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น. 2546.
- ฤทัยวรรณ คงชาติ. 2544. "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์เชิงอธิบายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้น และการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง." ปรินญาการศึกษา มหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- วรรณ แก้วแพรง. 2532. การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิภากรณ์ บุญสิทธิศักดิ์. 2541. "การสร้างแบบฝึกทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูลในวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. 2545. "เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง ISD Generic Model และ ADDIE Model." กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. เอกสารอัดสำเนา.
- สมบัติ การจนารักพงษ์. 2545. เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- สุจริต เพ็ชรขอบและสายใจ อินพรมทรัพย์. 2533. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สายสุดา ปะวะจ้ง. 2546. "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน ระหว่างการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบพึ่งตนเอง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนตรา เจริญสุธรรมมาศ. 2543. "ผลของการสอนวิชาวิทยาศาสตร์โดยการใช้แบบฝึกกระบวนการคิด แก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุมนา คามศิษฐ์. 2546. "การพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุวิทย์ มูลคำ. 2547. **ครบเครื่องเรื่องการคิด**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. **ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544. **สร้างสรรค์นักคิด : คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านทักษะความคิดระดับสูง**. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาแห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ (สกศ.).
- อำนาจ เลิศขันธ์. 2542. **การประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ศิลปสนองการพิมพ์.
- Bloom, B.S. 1956. **Taxonomy of Educational Objective Handbook 1 : Cognitive Domain**. New York : David McKay Co, Inc.
- Bloom, B.S., et al. 1971. **Handbook on Formative and Sumative Evaluation of Student Learning**. New York : McGraw-Hill Book Co,Ltd.
- Bloom, B.S. 1972. **Taxonomy of Educational Objectives , the Classification of Education Goals Handbook : Cognitive Domain**. New York : David McKay Co, Inc.
- Bloom, B.S. 1976. **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw-Hill Book Co,Ltd.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้ดูแลเนื้อหาไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีข้อผิดพลาดหรือต้องการแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10510

๗๖ มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ยุพา ประเสริฐยิ่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเนื้อหา) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลั้วทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือว่าห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มกราคม 2549

เรื่อง ขอกเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์รัชณี กิรติไพบูลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเนื้อหา) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำกับทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย กุฬพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ มกราคม ๒๕๔๙

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเพื่อกรวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐ สุขสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเนื้อหา) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 มกราคม 2549

เรื่อง ขกเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี กรมศิลปากร (คุณสุชุม บัวมาศ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเทคนิคการผลิต) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร: 02-737-3000 ต่อ 3692
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร: 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

76 มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ปพนพันธ์ ศรีพฤกษ์ชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเทคนิคการผลิต) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 105 10

26 มกราคม 2549

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์อัชชา ภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา (ด้านเทคนิคการผลิต) เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบประเมินแบบฝึกทักษะดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

26 มกราคม 2549

เรื่อง ขอลงชื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ทิวดี มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ค้ำจุนการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692
ไม่ว่าวิธีใดก็ตาม กรุณาอย่าให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการคุตสาทรกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗๕ มกราคม 2549

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรียน นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำกับทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการคุตสาทรกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร. 02- 326-4325

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0401

คณะกรรมการคุตสาทรกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗๖ มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.สมหมาย เทียบเทียม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา” โดยมี ดร.ผดุงชัย กุพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการคุตสาทรกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบทดสอบดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสมิตรา รัตนะ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0404

คณะกรรมการผู้คณาการกรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 มกราคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร (คุณพัชรี ผลานุกัษา)

ด้วย นางสมิตรา รัตนะ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา โดยมี คร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอบความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสมิตรา รัตนะ ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาสอนแก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 02-326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา
 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย : สาระการอ่าน
 เรื่องการวิเคราะห์สารจากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ

โดย
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 นางสาวสมิตรา รัตนะ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาชุดนี้เป็นเอกสารส่งเสริมการเรียนรู้สาระภาษาไทย : สาระการอ่าน เพื่อจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารจากการอ่านหนังสือ ประเภทต่างๆ โดยใช้ความคิด พิจารณาแยกแยะข้อมูลเพื่อหาความสำคัญ ความสัมพันธ์ของข้อมูล หรือเรื่องราวต่างๆ ว่าเกี่ยวเนื่องกันจนสรุปเป็นหลักการ หรือ โครงสร้างได้อย่างไร

ดังนั้น แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาซึ่งจัดทำไว้ 8 เรื่อง คือ คำ ประโยค สำนวนไทย ภาษาภาพ ปกิณกะ บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ผู้เรียนสามารถศึกษา ตามคำแนะนำที่เสนอไว้จะมีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรู้จักพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับอย่างรอบคอบ มีนิสัยรัก และใฝ่รู้ สนใจในการอ่านหนังสือที่หลากหลายต่อไป

นางสมิตรา รัตนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะขั้นตอนในการศึกษาและฝึกทักษะการวิเคราะห์

1. ก่อนที่จะเริ่มฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องของแบบฝึก ให้ผู้เรียนทุกคนตั้งเป้าหมายในการฝึกของตนให้บรรลุตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และศึกษาใบเสริมความรู้การอ่านก่อนเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้ในการวิเคราะห์สารต่างๆ
2. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาชุดนี้มีทั้งหมด 8 เรื่อง ดังนี้
 1. คำ
 2. ประโยค
 3. ส่วนภาษาไทย
 4. ภาษาภาพ
 5. ปกิณกะ
 6. บทความ
 7. เรื่องสั้น
 8. บทร้อยกรอง
3. ระยะเวลาในการฝึก ใช้เวลาฝึกเรื่องละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที
4. แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาในแต่ละเรื่อง ประกอบด้วย
 1. คำชี้แจง
 2. ใบความรู้
 3. ใบงาน
 4. แบบทดสอบท้ายบท
 5. ใบเฉลยคำตอบของใบงาน
5. ในแบบฝึกทุกเรื่องมีใบงาน ที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
6. เมื่อปฏิบัติงานกลุ่มตามใบงานเรียบร้อยแล้ว สามารถตรวจสอบคำตอบได้ในใบเฉลยคำตอบใบงาน แต่ไม่ควรดูเฉลยคำตอบก่อนจึงจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน พิจารณาแยกแยะข้อมูลอย่างรอบคอบได้ดีขึ้น
7. เมื่อปฏิบัติงานกลุ่มตามใบงานครบทุกใบงานตามที่แต่ละเรื่องกำหนดแล้ว จะให้ฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล โดยทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละเรื่อง ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เรื่องละจำนวน 10 ข้อ
8. ขอให้ศึกษาและปฏิบัติไปตามลำดับด้วยความตั้งใจและสบายใจ

พร้อมแล้วใช่ไหมคะ เริ่มฝึกกันเลย...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา ครบทั้ง 8 เรื่อง แล้ว นักเรียนสามารถ

1. จัดประเภทหรือเลือกใช้คำ ประโยค ข้อความ จำนวน ได้ถูกต้องเหมาะกับบริบทหรือเรื่อง
2. บอกลักษณะหรือความสำคัญหรือบอกความหมาย ของคำ ประโยค จำนวน ปกิณกะ ภาษาภาพ บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองได้
3. ค้นหาและสรุปหรือบอกความหมายที่แฝงภายในเนื้อหาที่ให้ศึกษาได้
4. สรุปอ้างอิงข้อสันนิษฐานให้ความสัมพันธ์กับบริบทได้หรือบอกเหตุผลที่สัมพันธ์กันได้หรือความขัดแย้งของเนื้อหาที่ให้ศึกษาได้
5. สรุปโครงสร้าง รูปแบบ หรือหลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิดได้
6. จัดเรียงลำดับหรือแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของเหตุการณ์หรือเนื้อหาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบเสริมความรู้การอ่าน

ผู้ที่อ่านหนังสือได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายนั้น ต้องมีความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อให้การอ่าน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เหล่านี้จะทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น สามารถตีความและวินิจฉัยเนื้อหาสาระที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ความรู้ดังกล่าว มีดังต่อไปนี้ คือ

1. ความรู้เรื่องคำศัพท์ต่างๆ ในภาษาไทยมีอยู่หลายลักษณะซึ่งควรทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ ดังเช่น คำบางคำแปลเหมือนกัน แต่การนำไปใช้ควรคำนึงให้ถูกต้องตามศักดิ์ของคำ ตามกาลเทศะ โอกาส และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับบุคคล การศึกษาคำศัพท์นั้น วิธีที่ง่ายที่สุดคือ ฝึกใช้พจนานุกรมและปทานุกรมหรือฝึกหาคำความหมายของคำ จากรูปประโยคและเนื้อความฝึกสังเกตคำชนิดต่างๆ ในประโยค ถ้าฝึกหัดได้เช่นนี้ก็ทำให้เข้าใจและมีความรู้เรื่องศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

2. ความรู้เรื่องประโยค มีลักษณะและชนิดของประโยค การเขียนประโยคให้ถูกต้อง ไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค การมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้จะมีผลต่อความเข้าใจ ในการอ่านอย่างมาก ทำให้ผู้อ่านสามารถพิจารณา และตีความประโยค ที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้อง

3. ความรู้ในเรื่องสำนวนโวหาร การอุปมาอุปไมย คำพังเพยและสุภาษิต เรื่องเหล่านี้จะสอดแทรกอยู่ในหนังสือทุกประเภท เราจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านของเราประสบผลสำเร็จ

โลกในยุคโลกาภิวัตน์กำลังเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านสื่อต่างๆ เพื่อรับทราบข้อมูล ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวของโลก จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน การอ่านเพื่อรับสารมีหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับพื้นฐานคือการอ่านสรุปความหรือการอ่านแปลความ ระดับต่อไปคือการอ่านตีความ และระดับสูงสุดคือ การอ่านขยายความ

การอ่านสรุปความ หมายถึง อ่านเก็บความเฉพาะความที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่อง สามารถรับรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหาสำคัญของเรื่องได้ โดยใช้วิธีการอ่านจับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าหรือจับใจความสำคัญรวมก็ได้ ซึ่งในแต่ละย่อหน้านั้นใจความสำคัญจะอยู่ตอนต้นหรือตอนท้ายหรือตอนกลางของย่อหน้าก็ได้ การสรุปอาจสรุปโดยจับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้ามาสรุปรวมหรือสรุปใจความสำคัญทั้งหมดของเรื่องแล้วเรียบเรียงใหม่ก็ได้

การอ่านแปลความ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความจากความเดิมที่ได้อ่าน โดยใช้คำพูดใหม่ หรือภาษาใหม่มาเรียบเรียงเป็นข้อความใหม่ให้เข้าใจง่ายขึ้น แต่ต้องรักษาเนื้อหาและสาระสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน

การแปลความมีหลักสำคัญดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จับใจความสำคัญหรือสาระของเรื่องให้ได้

2. เรียบเรียงเป็นข้อความใหม่ที่มีความหมายชัดเจน และคงความหมายเดิมไว้ได้

3. แปลความนั้นโดยสรุปได้

วิธีการอ่านแปลความ มีดังนี้

1. แปลคำศัพท์เฉพาะเป็นภาษาธรรมดาที่ทุกคนเข้าใจหรือแปลความหมายของคำระดับหนึ่งซึ่งเข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม เช่น คำสแลง คำภาษาถิ่น เป็นคำอิกระดับหนึ่งซึ่งเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เพราะถ้าผู้อ่านไม่ทราบความหมายของคำ ทำให้แปลคำศัพท์ไม่ได้ ก็อาจไม่ทราบความหมายของข้อความตอนนั้นๆ เช่น คุยฎี แปลว่า ความยินดี ความชื่นชม , ตะเลง แปลว่า มอญ , ขาโจ้ แปลว่า วัยรุ่น

2. แปลข้อความเดิมเป็นข้อความใหม่ที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงภาษาจากระดับหนึ่งเป็นภาษาอีกระดับหนึ่ง เช่น

นายกสมาคมอัครนิคณักกีฬาสุคๆ (ภาษาปาก)

เปลี่ยนเป็น นายกสมาคมให้การสนับสนุนนักกีฬาอย่างเต็มที่ (ภาษาระดับกึ่งทางการ)

3. แปลสำนวน คำพังเพย สุภาษิต เป็นภาษาธรรมดา (ยังไม่มีการตีความ) เช่น

ข่มเขาโคจีนให้กินหญ้า แปลว่า กดเขาโคลงไปเพื่อบังคับให้โคกินหญ้า

ขายผ้าเอาหน้ารอด แปลว่า ยอมขายผ้าเพื่อรักษาหน้าไว้

4. แปลเครื่องหมาย รูปภาพ สัญลักษณ์ เป็นภาษาสามัญ เช่น

< = น้อยกว่า

= ห้องน้ำสำหรับผู้หญิง

การอ่านตีความ คือการอ่านที่ต้องใช้ความขบคิดวินิจฉัยหรือค้นหาความหมายที่แท้จริงของสารที่ผู้เขียนต้องการส่งถึงผู้อ่านหรือผู้รับสาร การตีความ เป็นทักษะการอ่านที่สูงกว่าการแปลความขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง การอ่านตีความได้ถูกต้องเหมาะสมนั้นผู้อ่านต้องแปลความก่อนคือ ต้องอ่านเรื่องนั้นให้ตลอดแล้วแปลความหมายของเรื่อง จึงนำผลจากการแปลความทั้งหมดมาสรุปเป็นแก่นของความคิด

ในการตีความ ผู้ตีความต้องใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ว่า ข้อความนั้น ภาพนั้น มีความหมายอย่างไร คำพูด การกระทำ หรือเรื่องราว นั้น บอกอะไรหรือเกี่ยวกับอะไร ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร แต่มิใช่คิดว่าข้อความ ภาพ คำพูด เรื่องราว การกระทำนั้นแปลความหมายว่าอย่างไรหรือถอดความได้ว่าอย่างไร ตัวอย่างเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ข่มเขาโคจีนให้กินหญ้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลความว่า กดเขาโคลงไปเพื่อบังคับให้โคกินหญ้า

ตีความว่า บังคับจิตใจผู้อื่นให้ทำตามที่ตนต้องการ

ชายผ้าเอาน้ำรอด

แปลความว่า ขอมชายผ้าเพื่อรักษาหน้าไว้

ตีความว่า ขอมสละของที่ตนมีอยู่เพื่อรักษาชื่อเสียงไว้

พระเอชอาบน้ำอุ่น

เอาเย็น

ปลาพอกหมกเหม็นยาม

อยากเคี้ยว

รุกรูยราคาจำเป็น

ปางเมื่อ แคลนนา

อดอยู่เยียวควี้ควี้

อยู่ได้ฉันใด

แปลความว่า น้ำแม่จะชุ่มก็อาบได้ เพื่อคลายร้อน ในยามหิว แม้ปลาร้าที่ว่าเหม็นก็ต้องกิน ในยามขาดแคลนซึ่งเลือกไม่ได้ สิ่งที่ไม่ชอบก็ต้องยอมรับได้ ถ้าหิวจนอ่อนแรง มีอะไรก็ต้องกินทั้งนั้น เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้

ตีความว่า คนเราต้องปรับตัวให้อยู่ได้ในทุกสภาพ

แปลความว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะจัดระเบียบรถตู้โดยสารซึ่งมีจำนวนมากนั้น ถูกกลุ่มรถตู้โดยสาร ไม่ถูกกฎหมายต่อต้านอย่างหนัก

ตีความว่า 1. รถตู้โดยสารเถื่อนไม่หวั่นต่อนโยบายการจัดระเบียบรถตู้ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอาจประสบปัญหาในการจัดระเบียบรถตู้

ที่วิ่งรับส่งผู้โดยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การอ่านขยายความ หมายถึง การที่ผู้อ่านข้อความหรือเรื่องหนึ่งๆ สามารถขยายความคิดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีขีดเส้นบ่งชี้ขอบเขตของข้อความหรือเรื่องหนึ่งๆไว้เป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านให้กว้างออกไป ลึกลงไป หรือไกลออกไปกว่าเรื่องเดิม โดยอาศัยเรื่องเดิม

หรือข้อความที่ปรากฏเป็นพื้นฐาน จะคิดต่อเติมไปเองตามใจไม่ได้ การขยายความคิดนั้นอาจทำได้ดังนี้

1. การกล่าวถึงสาเหตุและผลที่สัมพันธ์กัน
2. การยกตัวอย่างหรือข้อเท็จจริงมาประกอบเนื้อเรื่องเดิม
3. การอธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นเพิ่มเติม
4. การคาดคะเน (การอนุมาน) สิ่งที่น่าจะเป็น หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป โดยอาศัยข้อมูลเหตุผลจากเรื่องเดิมเป็นพื้นฐานการคิดคาดคะเนนั้น

ตัวอย่างการอ่านขยายความ

ฝนตกหิมๆ ขยายฉิมเก็บเห็ด

จากข้อความนี้สามารถขยายความออกไปได้โดยคิดถึงสิ่งที่น่าจะเป็นและใช้เหตุผลประกอบได้ดังนี้

1. หึงขราซื้อฉิม มีฐานะยากจน เพราะต้องออกไปหาเห็ดแม้ว่าฝนจะตก แกสวมเสื้อผ้าเก่าๆ (อาจจะขาดก็ได้เพราะยากจน)
2. ขยายฉิมผู้เฒ่าอาศัยอยู่ตามลำพัง เพราะหากมีลูกหลานก็ไม่น่าจะใจร้ายปล่อยให้แกออกไปเก็บเห็ดตามลำพังขณะฝนตก
3. ขยายฉิมอาศัยอยู่ในกระท่อมชายป่า เพราะเป็นภูมิประเทศที่สามารถเที่ยวหาเห็ดได้
4. ขณะที่แกออกไปเก็บเห็ดนั้นเป็นเวลาเช้าตรู่ เพราะถ้าสายอาจมีคนอื่นมาเก็บไปก่อน หรือมีฉิมนั้นดอกเห็ดก็จะบานซึ่งไม่เป็นที่นิยมรับประทาน
5. เป็นช่วงฤดูฝน
6. ขยายฉิมน่าจะเก็บเห็ดเพื่อเอาไปขาย เพราะอายุขนาดนั้นคงไม่สามารถทำงานหนักอย่างอื่นเป็นอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ และที่ต้องเก็บเห็ดไปขายก็เป็นการดิ้นรนกระเสือกกระสนเพื่อเลี้ยงชีพ เพราะไม่มีลูกหลานคอยดูแล¹²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อสุศรี จันทรวง และสุวคนธ์ จงตระกูล. หนังสือมาตรฐานแม่ค สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 เล่มที่ 1. 2546.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม่ค.

สมพร แห่งพิพัฒนา. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. 2547. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.

แบบฝึกที่ 1

คำ

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง คำ ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 4 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้

คำ

การรู้ความหมายที่แท้จริงของคำเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้ารู้ความหมายไม่ตรงจะสื่อความผิดพลาดได้ง่าย เช่น

รโหฐาน แปลว่า ที่ลับเฉพาะ ไม่ใช่ที่ใหญ่โต หรือโอ้อ่า โอฬาร

จตุติ แปลว่า เคลื่อนจากภพหนึ่งไปยังอีกภพหนึ่ง ความหมายคล้าย ตาย ไม่ใช่เกิดหรืออุบัติขึ้น

การเรียนรู้ศิลปะการใช้ถ้อยคำจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสารที่ผู้เขียนส่งมาได้ง่ายและใกล้เคียงกับผู้เขียนตั้งจุดมุ่งหมายไว้ ความหมายของคำโดยสรุปแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. ความหมายโดยตรง
2. ความหมายโดยนัย
3. ความหมายโดยบริบท

1. ความหมายโดยตรง คือ ความหมายของคำที่เข้าใจกันได้ตามความหมายของถ้อยคำที่ปรากฏอยู่เป็นความหมายที่บอกไว้ในพจนานุกรมหรือความหมายที่รับรู้ด้วยอักษรหรือด้วยถ้อยคำตรงๆ มีความหมายตามเนื้อความ เช่น

เมื่อกล่าวถึงคำว่า กล้วย ย่อมมีความหมายถึงผลไม้ชนิดหนึ่งที่เกิดจากต้นกล้วยซึ่งขยายพันธุ์ด้วยการแตกหน่อ

2. ความหมายโดยนัย คือ ความหมายของถ้อยคำที่มีได้เอ่ยออกมาตรงๆ แต่จะซ่อนความหมายหรือมีความหมายแฝงอยู่หรือมีความหมายแปลกไปจากเดิม เช่น

เมื่อกล่าวว่าง่ายมาก แต่พูดว่าเรื่องกล้วยๆ แค่นี้ กล้วยมิได้หมายถึง ผลไม้ซึ่งตามปกติแล้วความหมายโดยนัยจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- 2.1 โดยนัยส่วนตัว
- 2.2 โดยนัยสาธารณชน

2.1 โดยนัยส่วนตัว หมายถึง ความหมายเฉพาะบุคคลที่นักเขียนคนใดคนหนึ่งใช้ในความหมายเฉพาะของตนเอง เป็นเรื่องที่นักเรียนจะตีความเอาเอง เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ต้องอาศัยมโนทัศน์ที่สอดคล้องกับผู้เขียนและต้องอาศัยบริบทอื่นประกอบจึงจะสามารถเข้าใจได้ นัยส่วนตัวนี้พบมากในบทอ่านประเภทร้อยกรอง เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรุ่งนี้แล้วจะเข้จะขึ้นจากโจง
 มาโหมโรงสยามทุกหย่อมหญ้า
 และพรุ่งนี้จะฟังใครในโลกา
 เมื่อกีตาร์มันจะกลับทับของมัน

(ความคิดเสีขาว : ไพฑูถย์ วงษ์เทศ)

จะเข้หรือจะเข้เป็นสัศว์น้ำ แต่ในทำนองเดียวกันจะเข้เป็นเครื่องดนตรีไทยชนิดหนึ่ง และกีตาร์เป็นเครื่องดนตรีสากล แต่ในบทร้อยกรองนี้ไม่ได้หมายถึงเครื่องดนตรี แต่นัยของคำทั้งสองนั้นหมายถึงทหาร ไทยกับทหารอเมริกันที่มาช่วยรบ โดยเฉพาะเจาะจงเป็นทหารเรือเพราะขึ้นจากแม่น้ำโจง ซึ่งมีสงครามนอกแบบ รบคิดพันอยู่ในชายแดนไทย-ลาว และในวรรณคดีท่ายจะเข้าใจซัดขึ้น จากข้อความว่า "และพรุ่งนี้จะฟังใครในโลกา เมื่อกีตาร์มันจะกลับทับของมัน" ซึ่งทับ หมายถึง บ้าน ดังนั้นจึงหมายความว่าเมื่อทหารเหล่านั้นกลับบ้านเมืองของเขา แล้วเราจะฟังหาใครได้

2.2 โดยนัยสาราณชน หมายถึง ความหมายโดยนัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้อีกของกลุ่มชนที่ได้ตั้งสมกันมานาน และใช้ติดต่อดือสารกัน ได้เข้าใจในกลุ่มของผู้ใช้ภาษาเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ นั่นคือผู้เขียนกับผู้อ่านสามารถเชื่อม โยงมโนทัศน์ได้ตรงกัน และผู้อ่านหลายคนจะมีมโนทัศน์ต่อดือคำที่มีนัยสาราณชนคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันเสมอ เช่น

ดอกไม้คู่กับแมลงฉันใด หญิงก็คู่กับชายฉันนั้น

3. ความหมายโดยบริบท บริบทเป็นส่วนที่ทำให้เข้าใจความหมายของดือคำชัดเจนยิ่งขึ้น หรือหมายถึงข้อความที่อยู่แวดล้อมดือคำ ทั้งที่เราเข้าใจความหมายและไม่เข้าใจความหมาย บริบทจะทำให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น

การตีความ โดยบริบทมี 2 ชนิด

3.1 บริบททางภาษา

3.2 บริบททางสังคม

3.1 บริบททางภาษา หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความที่อยู่แวดล้อมดือคำทั้งที่เราทราบความหมายและไม่ทราบความหมาย บริบทนี้จะทำให้เราเข้าใจความหมายของดือคำหรือข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น บางครั้งบริบทจะเป็นส่วนขยายความเข้าใจกว้างขึ้น ลึกซึ้งและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกต้องตามเจตนาของผู้เขียนยิ่งขึ้น เพราะในภาษาไทยนั้นคำบางคำมีหลายความหมายและคำหลายคำในบางครั้งก็กลับมีความหมายเดียวกัน เราจะเข้าใจความหมายได้ถูกต้องหรือไม่เพียงใดจึงขึ้นอยู่กับคำที่แวดล้อมและตำแหน่งของถ้อยคำนั้น ว่าอยู่ในตำแหน่งใดของประโยค ทำหน้าที่อะไร เช่น

คำว่า **ชั้น** ในภาษาไทยมีหลายความหมาย เราจะเข้าใจคำว่า **ชั้น** ว่าหมายถึงอะไร หรือใช้ในความหมายใด ต้องอาศัยบริบททางภาษาประกอบด้วย ดังตัวอย่าง

- สมปองกรุณาหิบบันให้ฉันหน่อย
- เรอช่างพุดจ่าน่าชั้นจริงๆ
- เรอช่วยชั้นเกลียวนี้ให้แน่นหน่อยได้ไหม
- ไก่ของฉันทันชั้นตอนเที่ยงคืน
- เขาเป็นคนมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ

จะเห็นว่าในแต่ละประโยคนั้น คำว่า **ชั้น** ถ้วนมีความหมายแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ด้วยการพิจารณาจากหน้าที่ ตำแหน่งและบริบททางภาษามาประกอบ

3.2 บริบททางสังคม หมายถึง เหตุการณ์ ปรัชญาการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นควบคู่กับภาษา ถ้อยคำหรือเรื่องราวและเหตุการณ์ที่แวดล้อมในสังคมประกอบกัน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของถ้อยคำหรือข้อความได้อย่างถ่องแท้ นอกจากจะแปลความหมายของถ้อยคำและอาศัยบริบทของถ้อยคำพิจารณาแล้ว การทราบสภาพเหตุการณ์ทางสังคม ยุคสมัยและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งที่เกี่ยวข้องกับข้อความนั้นโดยตรงหรือโยงไปถึงก็ตาม จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้ดียิ่งขึ้น การทราบบริบททางสังคมลึกซึ้งมากเพียงใด ความเข้าใจในสารของเรื่องก็ยิ่งชัดเจนแหลมคมขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังตัวอย่าง

ใบไม้ร่วงหนึ่งใบในราวป่า

เพื่อแตกมาเป็นใบใหม่ในทุกที่

จิตรหนึ่งดวงดับไปในวันนี้

เพื่อจะมีจิตรใหม่มากมายดวง

ใบไม้ร่วงในที่นี้ แทนความหมายการตายของจิตร ภูมิศักดิ์ ซึ่งบทรกลอน "ใบไม้ป่า" ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แต่งเพื่อระลึกถึงเนื่องในวันตายของจิตร ภูมิศักดิ์ 5 พฤษภาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529. การใช้ภาษาไทย. เชียงใหม่: โครงการตำรา
ไม่ว่ากรณีใดๆทางศาลอุทธรณ์ให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ และคณะ. 2542. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: เวิร์คเวป เอ็ดดูเคชั่น.

อัจฉิมา เกิดผล และคณะ. 2546. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชื่อสมาชิก ชื่อกลุ่ม

1..... 2.....

3..... 4.....

ใบงานที่ 1

1. จงขีดเส้นใต้ตัวเลือกที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง กู้ ตรงข้ามกับ คำว่า (ผลัก เขยียด ยก)

- 1.1 ชัดแจ้ง ตรงข้ามกับ คำว่า (ทำตาม ลงรอย เห็นด้วย)
- 1.2 ขากอม ตรงข้ามกับ คำว่า (ขาตรง ขายืด ขาแข็ง)
- 1.3 เขาเป็นคนปอดแหก คำที่ขีดเส้นใต้ ตรงข้ามกับ คำว่า (ผู้ กล้า ใจเด็ด)
- 1.4 ช่วงนี้น้ำตาลขาดตลาด คำที่ขีดเส้นใต้ ตรงข้ามกับ คำว่า (มันคง ซื่อ มีอยู่)

2. จงขีดเส้นใต้ตัวเลือกที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากที่สุดกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง ก้าว ความหมายใกล้เคียงกับ คำว่า (หลอด น้อย บาง)

- 2.1 สิ่งนี้เป็นขวากหนามได้
ขวากหนาม ใกล้เคียงกับ คำว่า (อุปสรรค ปัญหา กั้น)
- 2.2 พุดแบบนี้มุ้งซ่านแม่น้ำทั้งห้า
ซ่านแม่น้ำทั้งห้า ใกล้เคียงกับ คำว่า (หว่านล้อม เพยแพร่ อธิบาย)
- 2.3 ทำอะไรไม่คูตาม้าตาเรือ
ตาม้าตาเรือ ใกล้เคียงกับ คำว่า (ระวัง ป้องกัน ดูแล)
- 2.4 รู้จักประหยัดกันบ้าง
ประหยัด ใกล้เคียงกับ คำว่า (ชับยั้ง หยุด คอย)

3. จงขีดเส้นใต้ตัวเลือกที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง สะพาน มีความหมายสัมพันธ์กับ คำว่า (ยาว เชื่อม ทอด)

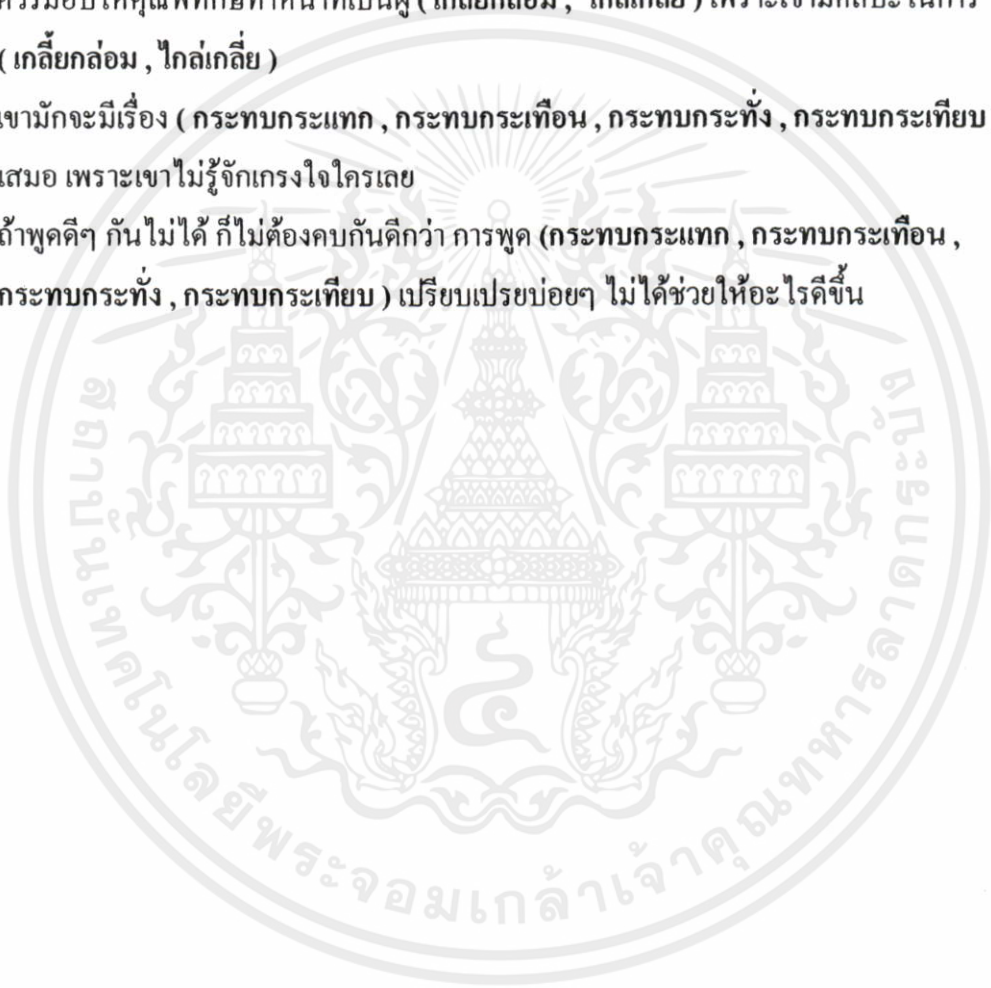
- 3.1 ดอก มีความหมายสัมพันธ์กับ คำว่า (ผล ยอด กิ่ง)
- 3.2 เตี้ย มีความหมายสัมพันธ์กับ คำว่า (งวด เหนียว แข็ง)
- 3.3 จอบ มีความหมายสัมพันธ์กับ คำว่า (ขุด ถาก คาย)

ใบงานที่ 2

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำในวงเล็บ ที่ใช้ได้เหมาะสมและถูกต้องกับข้อความหรือบริบท

1. การ (สอดส่อง , สอดสาย) ดูแลสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นภาระหน้าที่อย่างหนึ่งของ
รัฐบาล
2. บทความนี้ (ยืดยาว , ยืดเยื้อ , ยืดขาด) เกินไปไม่เหมาะที่จะอ่านให้จบภายในเวลา 10 นาที
3. ควรมอบให้คุณพิทักษ์ทำหน้าที่เป็นผู้ (เกลี้ยงกล่อม , ไกล่เกลี่ย) เพราะเขามีศิลปะในการ
(เกลี้ยงกล่อม , ไกล่เกลี่ย)
4. เขามักจะมีเรื่อง (กระทบกระทั่ง , กระทบกระเทือน , กระทบกระทั่ง , กระทบกระเทียบ) กันอยู่
เสมอ เพราะเขาไม่รู้จักเกรงใจใครเลย
5. ถ้าพูดดีๆ กันไม่ได้ ก็ไม่ต้องคบกันดีกว่า การพูด (กระทบกระทั่ง , กระทบกระเทือน ,
กระทบกระทั่ง , กระทบกระเทียบ) เปรียบเปรยบ่อยๆ ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกประการ

ใบงานที่ 3

คำสั่ง ให้นักเรียนพิจารณาว่าตัวเลือกข้อใดมีความหมายไม่เข้าพวกกับข้อความที่กำหนดอีก 4

ข้อความ แล้วกาเครื่องหมาย X ที่ข้อ ก ข ค ง และ จ

ดังตัวอย่าง

ก. ขึ้นมาเร็วเดี๋ยวเหนื่อย

X นั่งลงก็ได้นอนก็ได้

ค. ก้าวลงคึก เดี่ยวพลาด

ง. ค่อยๆ ลงเดี๋ยวสิ้น

จ. ทำไมคูชั้นผิปรกติ

4.1 ก. พ่อแก้วแม่แก้ว

ข. แก้วตาแก้วใจ

ค. ซ้างแก้วม้าแก้ว

ง. เข้าแก้วเย็นแก้ว

จ. หัวแก้วหัวแหวน

4.2 ก. รักและคิดถึง

ข. จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ค. ขอแสดงความนับถือ

ง. ด้วยความปรารถนาดี

จ. โดยความเคารพอย่างสูง

4.3 ก. ยันไว้ให้ดี

ข. ค้ำมันเอาไว้

ค. ดันไปแรงๆ

ง. ผลักซ้ายอีก

จ. ยกมาไว้ที่นี่

4.4 ก. เก็บผักเก็บหญ้า

ข. เก็บเงินเก็บทอง

ค. เก็บเล็กผสมน้อย

ง. เก็บคอกออกผล

จ. เก็บหอมรอมริบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ผู้กึ่งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 4

คำสั่ง ให้นักเรียนพิจารณาความหมายของคำที่กำหนดให้ แล้วนำคำนั้นไปแต่งประโยคให้ถูกต้องตามความหมายอย่างเหมาะสมพร้อมอธิบายหรือบอกความหมายของคำในประโยคด้วย ดังตัวอย่าง

ข้อ	คำ	ความหมาย	ประโยค	ความหมายของคำในประโยค
	กล้วย	ความหมาย โดยตรง	ผลไม้ที่ฉันชอบมากที่สุดคือ กล้วย	ผลไม้ชนิดหนึ่ง
		ความหมายโดยนัย	แบบฝึกชุดนี้กล้วยมากสำหรับ ฉัน	ง่าย

ข้อ	คำ	ความหมาย	ประโยค	ความหมายของคำในประโยค
1.	กิน	ความหมาย โดยตรง	(1.1)
		ความหมายโดยนัย	(1.2)
2.	เลือกเขียน	ความหมาย โดยตรง	(2.1)
		ความหมายโดยนัย	(2.2)
3.	ปลาชิว	ความหมาย โดยตรง	(3.1)
		ความหมายโดยนัย	(3.2)
4.	เต็ม	ความหมาย โดยตรง	(4.1)
		ความหมายโดยนัย	(4.2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

ใบเฉลยเรื่องคำ ไบงานที่ 1-4

ไบงานที่ 1

1.	1.1 ลงรอย	2.	2.1 อุปสรรค	3.	3.1 ผล
	1.2 ขาดตรง		2.2 หว่านล้อม		3.2 งวด
	1.3 กัด้า		2.3 ระวัง		3.3 ชุค
	1.4 มื้อยู่		2.4 ชับยั้ง		

ไบงานที่ 2

1.	สอดส่อง
2.	ยึดยาว
3.	ไกล่เกลี่ย เกลี่ยกล่อม
4.	กระทบกระทั่ง
5.	กระทบกระทั่ง

ไบงานที่ 3

4.	4.1 ง. เข้าแก้วเย็นแก้ว
	4.2 ข. จึงเรียนมาเพื่อทราบ
	4.3 จ. ยกมาไว้ที่นี่
	4.4 ก. เก็บผักเก็บหญ้า

ไบงานที่ 4 แนวทางการประเมินผล

ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างประ โยคโดยใช้คำที่กำหนดให้ได้ตรงความหมาย และสามารถอธิบายหรือบอกความหมายของคำในประ โยคได้

ดีมาก คือ สามารถนำคำที่กำหนดให้ไปแต่งประ โยคได้ถูกต้องตามความหมายอย่างเหมาะสมทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย พร้อมอธิบายหรือบอกความหมายของคำในประ โยคได้ถูกต้องครบทุกข้อ

ดี คือ นำคำไปแต่งประ โยคไม่ถูกต้อง 1 ข้อ

ปานกลาง คือ นำคำไปแต่งประ โยคไม่ถูกต้อง 2 ข้อ

ควรปรับปรุง คือ นำคำไปแต่งประ โยคไม่ถูกต้อง 3 ข้อ

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 1 คำ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง คำ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งไปใช้

1. ข้อใดเป็นระดับภาษาของบุคคลที่ใช้ในการสื่อสาร ได้ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

- ก. หลานพูดกับลุง ใช้คำฉันท์กับคุณลุง
- ข. นรนาทพูดกับพระสงฆ์ ใช้โยมกับท่าน
- ค. ศิษย์พูดกับอาจารย์ ใช้ หนูกับอาจารย์
- ง. เพื่อนร่วมชั้นพูดกัน ใช้อ้าวกับลื้อ

2. คำในข้อใดที่สลับตำแหน่งคำกันแล้วยังมีความหมายคงเดิม

- ก. แหนงหน่าย แคล้วคลาด
- ข. หลับนอน อดทน
- ค. ร้องเรียก อยู่กิน
- ง. เดินทาง จัดเจน

3. ตูซ โมยตุงเท้าของตอง ไปช้อน ตองรู้เข้าจึงข โมยรองเท้าผ้าใบของตูมากริดจนขาดหมด พฤติกรรมของตองครั้งนี้ ตรงกับคำว่า

- ก. แก้มือ
- ข. แก่เค้น
- ค. แก่เห็ด
- ง. แก่หน้า

4. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใด เมื่อใช้คำหน้าเพียงคำเดียวแล้ว ความหมายของข้อความจะเปลี่ยนไป

- ก. เด็กคนนี้แข็งแรงมาก
- ข. เด็กคนนี้ฉลาดเฉลียวมาก
- ค. อย่าทำอะ ไรที่เกินการไปกว่านี้
- ง. งานชิ้นนี้จวนเขียนจะเสร็จแล้ว

5. วันนี้ได้พบกับท่านผู้อำนวยการ ผมขอ.....อันงดงามเลี้ยงต้อนรับท่านนะครับ ควรเติมคำใดในช่องว่าง

- ก. ฉวยโอกาส
- ข. ฉกโอกาส
- ค. ถือโอกาส
- ง. เป็นโอกาส

6. จงเติมคำในช่องว่างให้ได้ความหมายถูกต้องชัดเจนตามลำดับ “เด็ก ๆ ถอยไปอย่ามาแถวนี้ เด็วน้ำร้อนหก.....เข้าผู้ปกครองจะมา.....ใจกันเปล่าๆ ”

- ก. ชัดขวาง ลาด หมอง
- ข. เกะกะ รด ชัด
- ค. รุ่มราม ไล่ ช้อง
- ง. ยุ่มยาม รด ชุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ข้อใดใช้คำว่า “ทำการ” ได้ถูกต้อง

- ก. คณะนายทหาร 5 นายทำการปฏิวัติได้สำเร็จ
- ข. อาจารย์ทำการสอนวิชาภาษาไทย
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัดทำการเปิดการสัมมนาวิชาการ
- ง. บ้านฉัตรกรมากริบไปทำการตกแต่งบ้านก่อน

8. ข้อใดใช้คำได้ความหมายเหมาะสมที่สุด

- ก. ตะแวงนี้มีคนตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างขั้คเขียดทีเดียว
- ข. ช่วงเช้าที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมสัมมนาอย่างคับคั่ง
- ค. ถนนสายนี้มีรถวิ่งกันอยู่อย่างแออัด
- ง. ริมลำธารมีต้นไม้ขนาดชนิดขึ้นกันอย่างเนืองแน่น

9. คำว่าขึ้นในข้อใดแปลว่า “เพิ่ม”

- ก. ต้นไม้ขึ้นงามเหลือเกิน
- ข. หมู่นี้เขากำลึงมือขึ้น
- ค. ระยะนี้สินค้าขึ้นราคา
- ง. อย่ามาขึ้นเสียงกับฉันนะ

10. “ใส” ในข้อใดสามารถตีความได้ว่า “อึดอัดเป็นสุข”

- ก. สมปองออกมารับแขกด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
- ข. สมใจใช้ครีมทาจนหน้าใส
- ค. คำว่า “ไพร่ฟ้า หน้าใส” ในศิลาจารึกของพ่อขุน
- ง. หน้าใสๆ จะไว้ใจได้กา ในบทเพลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 2

ประโยค

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง ประโยค ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 3 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ ประโยค

ในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาให้ผู้อื่นเข้าใจได้นั้น จำเป็นต้องนำคำมาผูกเข้าเป็นวลี หรือประโยค เพื่อสื่อความ

วลี คือ กลุ่มคำที่เป็นส่วนหนึ่งของประโยค และไม่มีเนื้อความครบถ้วนเป็นประโยค เช่น "ปัญหาเรื่องคุณการดำ" หรือ "คันทางนกงุดคันทหนึ่ง"

ประโยค หมายถึง ข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง เพื่อบอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร บางครั้งอาจมีส่วนขยายเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นว่าทำที่ไหน กับใคร เมื่อไหร่ เหตุเพราะอะไร ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร

ภาคประธานเป็นส่วนหนึ่งที่กล่าวขึ้นก่อนเพื่อให้รู้ว่าเป็นส่วนสำคัญของข้อความ อาจเป็นผู้กระทำกริยา หรือผู้ถูกกระทำก็ได้

ภาคแสดงเป็นส่วนที่บอกอาการหรือสภาพ ของภาคประธานให้ได้ความครบถ้วน ถ้ากริยานั้นไม่ต้องการกรรม มีกริยาเพียงตัวเดียวก็ได้ใจความ แต่ถ้ากริยานั้นเป็นกริยาที่ต้องการกรรมก็ต้องมีกรรมมารับจึงจะได้ความบริบูรณ์ และยังมีส่วนขยายกริยา ขยายกรรม เพื่อให้ได้ใจความชัดเจนขึ้นด้วย ตัวอย่าง

ภาคประธาน		ภาคแสดง			
บทประธาน	บทขยาย	บทกริยา	กรรม	บทขยายกรรม	บทขยายกริยา
ม้า		วิ่ง			
เขา		เปิด	วิทยุ		
น้ำ	ชาย	ซ่อม	รถ	เก่า	เก่งมาก

ลักษณะการใช้ประโยคสื่อสารแสดงตามเจตนาของผู้ส่งสาร มี 3 ประการ คือ

1. ประโยคแจ้งให้ทราบ เป็นประโยคบอกเล่าหรืออาจเป็นเนื้อความปฏิเสธก็ได้ เช่น คนบางคนไม่ชอบทุเรียน , เขาไปหัวหิน

2. ประโยคถามให้ตอบ เป็นประโยคใช้ถามเพื่อให้ผู้ฟังตอบ มักมีคำว่า ไหม ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม หรือ เช่น คุณไม่ไปกับเขาหรือ

3. ประโยคบอกให้ทำ เป็นประโยคที่ผู้ส่งสาร ใช้เพื่อให้ผู้รับสารทำบางอย่างตามการสั่งการสั่งการนี้ เป็นเอกสารที่สั่งการให้ทำ เช่น ไปถามดูซิทำไมเขาไม่ไปกับฉัน, ห้ามเปิดประตู เป็นต้น หรือใช้ไม่ว่ากรณีใดๆ ความต้องการของผู้ส่งสาร เช่น ไปถามดูซิทำไมเขาไม่ไปกับฉัน, ห้ามเปิดประตู เป็นต้น หรือใช้ อาจใช้วิธีอ่อนวอน เชิญชวน ขอร้อง ก็ได้

การใช้ประโยคเพื่อสื่อความ ควรคำนึงถึงลักษณะต่อไปนี้

1. **ความกะทัดรัด** คือการใช้ถ้อยคำให้น้อยที่สุด แต่ได้ใจความมากที่สุดโดยอาจคำนึงถึงลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ไม่ใช่คำซ้ำๆ กัน อาจทำให้ประโยคยาวออกไปโดยที่ไม่ได้มีความหมายเพิ่มขึ้น เช่น ข้าพเจ้าคิดว่าด้วยความเพียรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ ดังที่ข้าพเจ้าต้องการ ประโยคดังกล่าวมีคำว่า "ข้าพเจ้า" ถึง 4 คำ ทำให้ดูยืดยาวไม่กะทัดรัด ถ้าตัดคำซ้ำออกจะเขียนประโยคที่กระชับได้ดังนี้ ข้าพเจ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เพราะความเพียร

1.2 ไม่ใช่คำที่ไม่จำเป็น คำบางคำที่ตัดออกแล้วไม่ทำให้ประโยคเสียความและทำให้ประโยคกะทัดรัด เช่น นักศึกษากำลังกระทำการรณรงค์เรื่องการขึ้นภาษี ประโยคดังกล่าว อาจเขียนใหม่ได้ว่า นักศึกษากำลังรณรงค์เรื่องการขึ้นภาษี

2. **ความชัดเจน** คือ การใช้ภาษาที่ให้ความหมายเพียงความหมายเดียว เป็นความหมายที่ไม่สามารถจะแปลความเป็นอย่างอื่นได้ หากการใช้ภาษานั้นทำให้ผู้รับสารเข้าใจไม่ตรงตามที่คุณส่งสารต้องการ หรือมีความหมายกำกวม ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า เป็นการใช้ภาษาที่ไม่ชัดเจนซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

2.1 การเรียงลำดับคำ หากเรียงลำดับคำผิดที่ ความหมายจะเปลี่ยนไปด้วย เพราะคำบางคำอาจมีได้หลายความหมายซึ่งขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่จัดเรียงไว้ในประโยค เช่น

แม่เกลียดคนใช้ฉัน	ฉันเกลียดคนใช้แม่
คนใช้เกลียดแม่ฉัน	แม่คนใช้เกลียดฉัน
ฉันเกลียดแม่คนใช้	แม่ฉันเกลียดคนใช้

2.2 การวางบทขยายผิดที่ คำขยายจะต้องวางให้ถูกต้องตามตำแหน่งที่จะขยายความ หากวางคำหรือวลีขยายผิดตำแหน่ง จะทำให้ความหมายผิดไป เช่น ราคากาแฟต่อถุงเก็บจากไร่สด และใหม่ 25 บาท ควรเรียงว่า กาแฟเก็บจากไร่สดและใหม่ ราคาถุงละ 25 บาท

2.3 การเว้นวรรคตอน ถ้าเว้นวรรคตอนไม่เหมือนกัน ความหมายก็จะไม่เหมือนกันด้วย เช่น เขามีแผน ที่จะต้องดำเนินการ หมายถึง โครงสร้างหรือแผนการที่ได้กำหนดไว้แล้ว และอีกประโยคหนึ่งกล่าวว่า เขามีแผนที่ จะต้องดำเนินการตาม หมายถึงแบบที่เขียนย่อมาจากสภาพความเป็นของพื้นที่

3. **ความสละสลวย** ผู้ส่งสารควรเลือกสรรคำมาใช้สื่อสารเพื่อทำให้ประโยคสละสลวย ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก เกิดภาพในใจตาม ถ้าประโยคไม่สละสลวยอาจทำให้การสื่อความไม่ไพเราะราบรื่น เกิดความขัดแย้ง ดังนั้นการสร้างประโยคให้สละสลวยควรระมัดระวัง ดังเช่น การใช้คำคงที่ ตัวอย่าง หมอที่รักษาโรคของเขา เป็นคนร่างใหญ่แต่ผิวดำมาก ผิดกับแพทย์โดยทั่วๆ ไป ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสัน ออกจากหมอมให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้ ประโยคดังกล่าวผู้ส่งสารควรเลือกใช้คำว่า หมอ หรือ แพทย์ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง สื่อความใหม่ ว่า แพทย์ที่รักษาโรคของเขา เป็นคนร่างใหญ่ แต่ผิวดำมาก ผิดกับแพทย์โดยทั่วๆ ไป

4. ความสัมพันธ์ของประโยค ในกรณีที่ต้องการสื่อสารหลายๆ ประโยค ประโยค เหล่านี้ควรมีความสัมพันธ์กันซึ่งอาจใช้สันธานเชื่อมก็ได้ ดังนี้

4.1 ประโยคสัมพันธ์กันทางเวลา คือประโยคทั้งสองแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกันหรือต่อเนื่องกัน เช่น *พ่อร่างรูปด้วยดินสอแล้วก็เขียนด้วยสี*

4.2 ประโยคสัมพันธ์กันทางเหตุและผล คือประโยคหนึ่งเป็นเหตุ อีกประโยคหนึ่งเป็นผล เช่น *แม่ไม่ว่างจึงให้พี่ไปแทน*

4.3 ประโยคสัมพันธ์กันมีความหมายทำนองเดียวกัน คือแต่ละประโยคต่างก็กล่าวถึงสิ่งๆ เหมือนกัน เหตุการณ์ที่เป็นเหตุการณ์ทำนองเดียวกัน หรือคล้ายกัน เช่น *คุณวิสุทธิสูงและผอม*

4.4 ประโยคสัมพันธ์กันมีความหมายขัดแย้งกัน คือในประโยคหนึ่งมีคำที่มีความหมายตรงข้ามกับอีกประโยคหนึ่ง หรือเนื้อความในประโยคขัดแย้งกัน เช่น *ฉันไม่ชอบสีแดงแต่น้องฉันชอบ*

4.5 ประโยคสัมพันธ์กันทางการขยายความ ประโยคที่ขยายความประโยคอื่นนั้นอาจเป็นคำตอบ ให้ตัวอย่าง แสดงลักษณะหรือวิธีการ ย้ำความ เปรียบเทียบหรือเพิ่มรายละเอียด เช่น *เขาเดินทางบ่อย อาทิตย์หน้าก็จะไปญี่ปุ่น* (ประโยคหลังเป็นการยกตัวอย่าง)

4.6 ประโยคสัมพันธ์กันโดยต่างเป็นตัวเลือก คือถ้าไม่เลือกเหตุการณ์หนึ่งก็ต้องเลือกอีกเหตุการณ์หนึ่ง หรือถ้าไม่เลือกลักษณะหนึ่งก็ต้องเลือกอีกลักษณะหนึ่ง เช่น *เราคงต้องเลื่อนงานไปเป็นเดือนหน้าหรือไม่ก็งด*

ชื่อสมาชิก

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม

1..... 2.....

3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง จงอธิบายความหมายประโยคที่เว้นวรรคตอนไม่เหมือนกัน จึงทำให้ความหมายไม่เหมือนกัน
ด้วย ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 1 เขามีแผน ที่จะต้องดำเนินการตาม
หมายถึง โครงสร้าง หรือแผนการที่ได้กำหนดไว้แล้ว

ประโยคที่ 2 เขามีแผนที่ จะต้องดำเนินการตาม
หมายถึง แบบที่เขียนย่อมาจากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่

1. ประโยคที่ 1 ฉันไม่รู้จะตอบ แทนเธออย่างไรดี
หมายถึง

ประโยคที่ 2 ฉันไม่รู้จะตอบแทน เธออย่างไรดี
หมายถึง

2. ประโยคที่ 1 ปัจจุบันราคาอ้อยตกลง ต้นละ 900 บาท
หมายถึง

ประโยคที่ 2 ปัจจุบันราคาอ้อยตก ลงต้นละ 900 บาท
หมายถึง

3. ประโยคที่ 1 ข้าวเย็น หมดแล้ว
หมายถึง

ประโยคที่ 2 ข้าว เย็นหมดแล้ว
หมายถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง นำตัวอักษร ก ข ฉ ทางขวามือหน้าตัวเลือก ที่มีลักษณะความสัมพันธ์กับประโยค มา
ใส่หน้าข้อประโยคทางซ้ายมือ ตัวอย่าง

ประโยค	ตัวเลือก
ข 1. คู่้มสูงและผอม	ก. ประโยคสัมพันธ์กันทางเวลา ข. ประโยคสัมพันธ์กันมีความหมาย ทำนองเดียวกัน

ประโยค	ตัวเลือก
..... 1. ยาดิกินขนมปากแต่เป็นประ โยชน์แก่คนไข้	ก. ประโยคสัมพันธ์กันทางเวลา
..... 2. คุณป้าเป็นคนใจบุญและมีเมตตาต่อคนทั่วไป	ข. ประโยคสัมพันธ์กันทางเหตุและผล
..... 3. เรากำลังคุยโทรศัพท์กันอยู่ตอนที่เสียงปิ่น ดังกังขึ้น	ค. ประโยคสัมพันธ์กันมีความหมายทำนอง เดียวกัน
..... 4. คุณพ่อไม่อยู่ ไปขอนแก่น 2 อาทิตย์	ง. ประโยคสัมพันธ์กันมีความหมายขัดแย้งกัน
..... 5. พ่อแม่ทำงานหนักเพื่อลูกจะได้เรียนสูงๆ	จ. ประโยคสัมพันธ์กันทางการขยายความ ฉ. ประโยคสัมพันธ์กัน โดยต่างเป็นตัวเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 3

คำสั่ง พิจารณาประโยคต่อไปนี้ว่าบกพร่องเพราะเหตุใด และแก้ไขให้ถูกต้อง ดังตัวอย่าง
 วันนี้อาจารย์ไม่มาทำการสอน
 บกพร่องเพราะ ใช้คำฟุ่มเฟือย
 แก้ไข เป็น วันนี้อาจารย์ไม่มาสอน

1. ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วยเป็นอย่างสูง

บกพร่องเพราะ

แก้ไข เป็น

2. สมศักดิ์มีลูก 2 คน คือ สมชายเป็นพี่ชายแต่สมศรีเป็นน้องสาว

บกพร่องเพราะ

แก้ไข เป็น

3. รถชนคนในซอยบ้านฉัน

บกพร่องเพราะ

แก้ไข เป็น

4. เขาถูกเชิญให้ขึ้นไปกล่าวคำอวยพรให้คู่บ่าว-สาว

บกพร่องเพราะ

แก้ไข เป็น

5. ตำรวจเอากระดาษปิดศพผู้ตาย

บกพร่องเพราะ

แก้ไข เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลยเรื่องประโยค ไวยากรณ์ 1-2

ไวยากรณ์ 1

1. ประโยคที่ 1 ฉันไม่รู้จะตอบ แทนเธออย่างไรดี
หมายถึง ไม่ทราบจะอธิบาย หรือให้คำตอบ แทนว่าอย่างไร
ประโยคที่ 2 ฉันไม่รู้จะตอบแทน เธออย่างไรดี
หมายถึง ไม่ทราบจะสนองบุญคุณที่มีต่อเธอว่าอย่างไร
2. ประโยคที่ 1 ปัจจุบันราคาอ้อยตกลง ต้นละ 900 บาท
หมายถึง เป็นราคาที่ตกลงกันว่าให้ซื้อขายในราคาต้นละ 900 บาท
ประโยคที่ 2 ปัจจุบันราคาอ้อยตก ลงต้นละ 900 บาท
หมายถึง ราคาอ้อยลดลงจากเดิมเหลือในราคาต้นละ 900 บาท
3. ประโยคที่ 1 ข้าวเย็น หมดแล้ว
หมายถึง อาหารมือเย็นไม่มีเหลือแล้ว
ประโยคที่ 2 ข้าว เย็นหมดแล้ว
หมายถึง ข้าวที่ร้อนอยู่แต่ขณะนี้ไม่ร้อนแล้ว

ไวยากรณ์ 2

1. ง	2. ค	3. ก	4. จ	5. ฉ
------	------	------	------	------

ไวยากรณ์ 3 แนวทางการ์ตอบ

1. บทพร้องเพราะ เรียงคำขยายผิดที่
แก้ไข เป็น ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย
2. บทพร้องเพราะ ใช้คำเชื่อมหรือสันธานผิด และ ใช้คำฟุ่มเฟือย
แก้ไข เป็น สมศักดิ์มีลูก 2 คน คือ สมชายเป็นพี่ และ สมศรีเป็นน้อง
3. บทพร้องเพราะ ขาดคำขยาย หรือความหมายกำกวม
แก้ไข เป็น รถชนคนที่อยู่ในซอยบ้านฉันหรือเกิดเหตุรถชนคนกันขึ้นที่ในซอยบ้านฉัน
4. บทพร้องเพราะ ใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
แก้ไข เป็น เขาได้รับเชิญ
5. บทพร้องเพราะ ใช้คำฟุ่มเฟือย
แก้ไข เป็น ตัดคำว่า ผู้ตายออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 2 ประโยค

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง ประโยค เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

1. "เทศบาลมีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงรักษารถ หรือเรือดับเพลิง" การเขียนข้อความนี้ให้มีเนื้อความที่ชัดเจนควรทำเช่นใด

- ก. เว้นวรรคหน้าคำว่า "และ"
- ข. ไม่มีการเว้นวรรคหน้าคำว่า "หรือ"
- ค. เติมคำว่า ดับเพลิง ต่อจากคำว่า "รถ"
- ง. เติมคำว่า ยนต์ หลังคำว่า "รถ"

2. ประโยคใดมีครบทั้ง ประธาน กริยา กรรม ส่วนขยาย ประธาน กริยา กรรม

- ก. มะลิต้นใหญ่หัก
- ข. มะลิกำลังส่งกลิ่นหอมνάคม
- ค. มะลิคนสวยที่สวยงามอย่างแรง
- ง. มะลิโรยดอกนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนความรักของเขา

3. ประโยคใดเป็นภาษาเขียนทั้งหมด

- ก. เข้าไปก่อนไว้ว ถ้าเอ็งมาแถวนี้ก็ถึงข้าบังนะ
- ข. เชิญคุณลุงขึ้นมาบนรถ ผมจะไปส่งครับ
- ค. คุณน้อยเรียกข้าหรือชวยละคราวนี้
- ง. เอ็งจะตายอยู่แล้วยังเป็นห่วงคนอื่นอีกนิ

4. ประโยคใดใช้คำถูกต้องเหมาะสมมีความสละสลวย กะทัดรัดและชัดเจนที่สุด

- ก. เขาพูดจบแล้ว
- ข. เขาเสร็จจากการพูดแล้ว
- ค. การพูดของเขาจบแล้ว
- ง. เขาจบการพูดลงแล้ว

5. ประโยคใดถูกต้องที่สุด

- ก. ที่จอดรถเฉพาะอาจารย์
- ข. ที่จอดเฉพาะรถอาจารย์
- ค. จอดเฉพาะรถอาจารย์
- ง. ที่จอดรถอาจารย์

6. ข้อความในข้อใดยังไม่สมบูรณ์

- ก. อันมนุษย์สุคนิษย์ที่ลมปาก
- ข. อันที่จริงหญิงชายในโลกนี้
- ค. อันความคิดวิททยาเหมือนอาวุธ
- ง. อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยโปรดแจ้งมาที่ฝ่ายวิชาการ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ข้อใดเป็นประโยชน์ที่ไม่กำกวม

- ก. น้ำแข็งหมดแล้ว
- ข. คุณพ่อคุณแม่ไม่ชอบคนรักของพี่ชายเลย
- ค. เขาเป็นคนใจบุญช่วยขอทานหมดตัว
- ง. ถ้าเขาคดกลงไปคุณจะเสียใจ

8. ประโยคใดใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

- ก. โบราณสถานที่สำคัญทุกแห่งในประเทศควรได้รับการดูแลเสียที่
- ข. ในนิตยสารฉบับนี้มีทั้งเรื่องของชาวบ้านธรรมดา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลด้วย
- ค. เขาไปทำบุญที่วัดแล้ว มีหน้าซำยังได้ร่วมฟังเทศน์ด้วย
- ง. เขาใช้เงินเคิบสุร่ยสุร่ายเกินความจำเป็นจึงถูกตัดเงินในเดือนต่อไป

9. การเว้นวรรคตอนในข้อใดทำให้น่าอ่านและได้ใจความชัดเจน

- ก. จงทำงานเพื่อส่วนรวม และประเทศชาติต่อไปอย่า ย่อท้อต่ออุปสรรค
- ข. โรงพยาบาลมหาชัยร่วมกับศูนย์ธรรมชาติบำบัด จัดบรรยายพิเศษเรื่อง เค็ดกัดกับ สุขภาพดี
- ค. ชีวิตประจำวัน ในช่วงเช้า เป็นสวามันทำงานกรีเอทีฟ บ่ายเป็นที่ปรึกษาดวงชะตา
- ง. นอกจากมีอาหารไทยรสจัดแล้ว ยังมีฝีมือด้านอาหารเวียดนามด้วย

10. "นักเรียนมีความจริงใจ" "ฉันชอบนักเรียน" ถ้าหากรวมประโยคความเดียว สองประโยคนี้ให้เป็นประโยคความรวมจะมีลักษณะตรงกับข้อใด

- ก. นักเรียนที่ฉันชอบมีความจริงใจ
- ข. ฉันชอบนักเรียนที่มีความจริงใจ
- ค. นักเรียนมีความจริงใจ ฉันจึงชอบ
- ง. ฉันชอบนักเรียนซึ่งเขามีความจริงใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 3

สำนวนไทย

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง สำนวนไทย ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 3 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ สำนวนไทย

สำนวน หมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ เช่น สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ ไร่ไม้ดีโทษปีโทษกลอง ฯลฯ

คำพังเพย หมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวเป็นกลางๆ เพื่อให้ตีความเข้ากับเรื่อง เช่น กระจายดินคุม ฯลฯ

สุภาษิต หมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายเป็นคติสอนใจ เช่น รักยาวให้บัน รักสั้นให้ต่อ น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ ฯลฯ

ทั้งสำนวน คำพังเพยหรือสุภาษิต เป็นถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้วบางครั้งกล่าวรวมๆ กันเป็น **สำนวน**

ลักษณะของสำนวนไทย

1. มีความหมายลึกซึ้ง ใช้แทนคำพูดธรรมดาได้อย่างคมคาย เช่น คว้าน้ำเหลว หมายถึง ไม่ได้ผลตามที่ต้องการ
2. มีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายโดยนัย หรือมีความหมายเปรียบเทียบ พูดอย่างหนึ่งมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง เป็นลักษณะของการเปรียบเปรย เช่น เขียนเสือให้วัวกลัว หมายถึง ทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียขวัญหรือเกรงขาม
3. มีลักษณะใช้คำสัมผัสคล้องจอง เช่น น้ำมาปลากินมด น้ำลคมดกินปลา คคในข้องอในกระดุก ขยผ้าเอาหน้ารอด

ที่มาของสำนวนไทย

อาจมีที่มาจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

1. **จารีตประเพณี** เช่น ไกลปืนเที่ยง ขนทรายเข้าวัด
2. **ลัทธิศาสนา** เช่น แพ้เป็นพระชนะเป็นมาร คำว่าบาตร
3. **วรรณคดี** เช่น ลูกทรพี ขอมดำดิน
4. **การละเล่น** เช่น ไม้ดูตาม้าตาเรือ ไก่อรงบ่อน
5. **ธรรมชาติ** เช่น น้ำซึมบ่อทราย แก่แดด
6. **สัตว์** เช่น กระจายหมายจันทร์ ไก่ได้พลอยนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
7. **อวัยวะ** เช่น ตาเจียว ปากบอน ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
8. **สิ่งของ** เช่น หอกข้างแคร่ เอามือชุกหีบ

9. การกระทำ เช่น ตกกระไดพลอยโจน กินน้ำได้ศอก

ความหมายของสำนวนไทย

สำนวน คำพังเพย สุภาษิตที่มีความหมายคล้ายกันสามารถจัดเป็นกลุ่มเดียวกันได้ ดังเช่น

1. **หาเรื่องเดือดร้อนใส่ตนโดยใช่เหตุ** เช่น แกว่งเท้าหาเสี้ยน หาหาใส่หัว
2. **ไม่ตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง** เช่น รักพี่เสียดายน้อง จับปลาสองมือ
3. **ทำในสิ่งที่ไม่คุ้มค่า สิ้นเปลือง** เช่น ตำนน้ำพริกละลายแม่น้ำ ฆ่าช้างเอางา
4. **ทำงานยากเข็ญ** เช่น งามเข็มนมหาสมุทร ฝนทั้งเป็นเข็มน
5. **ไม่ถูกกัน พอกัน** เช่น ขนมหอมสนน้ำยา ไม้เบือไม้เมา
6. **การระมัดระวังในการคบคน** เช่น คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ คบคนพาลพาลพา

ไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล

ตัวอย่างสำนวนไทยและความหมาย

สำนวน	ความหมาย
กินตามน้ำ	รับของสมนาคุณที่เขาเอามาให้ โดยไม่ได้เรียกร้อง
ขนมหอมสนน้ำยา	พอดิกัน จะว่าข้างไหนดีกว่ากันไม่ได้
ฆ่าควายอย่าเสียดายพริก	ทำการใหญ่ไม่ควรตระหนี่
ชิงสุกก่อนห่าม	ทำสิ่งที่ยังไม่สมควรแก่วัยหรือยังไม่ถึงเวลา
ตกกระไดพลอยโจน	จำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างสำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย

สำนวน	ความหมายเดิม	ความหมายปัจจุบัน
เป่าปี่	สูบฝิ่น	ร้องไห้
แมวมอง	กองทหารที่มีหน้าที่คอยเหตุ	ผู้มีหน้าที่หาผู้ที่จะมาเป็นคารา
คัดจริต	คัดแปลงความประพฤติให้ดี	แสวงทำกิริยาหรือวาจาให้เกินควร
เข้าพุง	แม่นยำจนไม่ต้องอาศัยตำรา	ลืมความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาหมด
ลงแขก	บอกเพื่อนบ้านมาช่วยกันทำงาน	รวมกันข่มขืนกระทำชำเราหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สำนวนไทย

1. **ใช้ให้ตรงตามความหมาย** ควรเข้าใจความหมายเสียก่อนจะนำไปใช้ เพราะจะทำให้เรื่องที่สื่อสารมีความหมายไม่ชัดเจน เช่น เธอชอบเรียนวิชาภาษาไทยอย่างเข้ากระดูกดำ คำว่าเข้ากระดูกดำ สำนวนใช้ว่า เกลียดเข้ากระดูกดำ คือไม่ชอบ ดังนั้นจึงไม่ใช่กับสิ่งที่ชอบ

2. **ใช้ให้เข้ากับเรื่อง** เวลายกสำนวนใดๆ ควรให้กับเนื้อเรื่องที่น่ามากล่าว มิใช่เรื่องเป็นอย่างหนึ่งแต่สำนวนที่ยกมาเปรียบเทียบกับอีกอย่างหนึ่ง เช่น เด็กน้อยกำลังตกอยู่ในระหว่างอันตราย จึงตะโกนร้องสุดเสียงสังข์ คำว่าสุดเสียงสังข์ สำนวนใช้เปรียบกับคนที่มิสะโพกงาม ไม่ใช่กับเสียงร้องหรือเสียงตะโกน

3. **ไม่ใช่สำนวนที่ไม่มีในภาษาหรือสำนวนที่แต่งเอง** เช่น ดิเรอทั้งดำ ที่ถูกต้องคือ ดิเรอทั้งไกลน

4. **ไม่ใช่สำนวนมากเกินไป** ควรใช้แต่พอดี ไม่ใช่สำนวนมากเกินไปจนความจำเป็น เช่น "ชายคนนั้นพูดเกลี้ยกล่อมคู่วิวาทแบบบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น ทั้งๆ ที่คนอื่นเห็นว่าตัวเองทำไปเนื้อไม้ได้กิน หนังไม้ได้รองนั่ง แกมยังเอากระดูกมาแขวนคอ เพราะคู่วิวาทของเขาเป็นพวกแปดเหลี่ยมแปดคมอาจจะแว้งกลับมากัดเขาเมื่อไรก็ได้ แต่เขาก็ทำไปอย่างปิดทองหลังพระถึงคราวผงเข้าตาตัวเองก็ไม่มีใครช่วยเหลือเขาได้เลย"

5. **ใช้ให้เหมาะกับกาลเทศะหรือโอกาส** สำนวนบางคำมีความหมายคล้ายคลึงกันจึงต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะหรือโอกาสต่างๆ เช่น

หมาในรางหญ้า หมายถึง ใช้ในโอกาสที่ตนเองไม่ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้นแต่ก็กีดกันคนอื่น

หมาหวังก้าง หมายถึง ใช้ในโอกาสที่หวงแหนกีดกันสิ่งซึ่งตนคิดว่าได้ประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลีเก็งทงฮงเป็ให้ดอเนกเป็ื่อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิพวรรณ หอมพุด. 2547. ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : ว่างัษร.

กิตติยา อ่อนสำอางค์ และศิริ วรรณินันท์. 2538. สำนวน ไวยากรณ์ คำพังเพย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศฤงวิทย์.

ณัช เมธิตานนท์. 2541. มอเกิดสำนวนไทยเล่ม 4. กรุงเทพฯ : ไทพรนคร.

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม

ชื่อสมาชิก 1..... 2.....
3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง จงนำหมายเลขหน้าจำนวนที่กำหนดให้มาจัดเข้ากลุ่มที่มีที่มาจากสาเหตุเดียวกัน

จำนวนที่กำหนดให้

1. ฝนตกไม่ทั่วฟ้า	6. ปลากระตี่ได้น้ำ
2. ฤกษ์เปลี่ยนแปลง	7. ไม้คูดาม้าตาเรือ
3. ทำคุณบูชาไทย	8. คลื่นได้น้ำ
4. ไกรทองบ่อน	9. ตักบาตรตามพระ
5. ดอกพิกุลร่วง	10. หมาหยอกไก่

สาเหตุที่มาของจำนวน

1. ลัทธิศาสนา
2. สัตว์
3. วรรณคดี
4. การละเล่น
5. ธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง ให้พิจารณา เดิมสำนวนไทยที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาพและอธิบายความหมาย

ภาพที่ 1

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า

หมายความว่า

ภาพที่ 2

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า

หมายความว่า

ภาพที่ 3

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หมายความว่า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4

ตรงกับสำนวนไทยที่ว่า

หมายความว่า

ภาพที่ 5

ตรงกับสำนวนไทยที่ว่า

หมายความว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 3

คำสั่ง นำตัวอักษร ก,ข,...,ช หน้าข้อความในช่องสำนวน ที่มีใจความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ มาใส่ลง
หน้าข้อ ดังตัวอย่าง

เหตุการณ์	สำนวน
๑ 1. ฉันไม่น่าหาเรื่องเคียดแค้นใส่ตัวรับเป็นผู้ค้ำประกันเขาเลย จึงต้องลำบากใช้หนี้แทนให้เขา	ก. เอามือชุกทีบ ข. ฆ่าช้างเอางา

เหตุการณ์	สำนวน
..... 1. นายตำรวจกำลังพูดจาหว่านล้อมให้ผู้ต้องหากลับใจ	ก. แขว่นนวม
..... 2. นายหนาไม่ช่วยเพื่อนๆ ทำงานแล้วยังเข้าไปเกาะกะ มิหน้าซ้ำยังชวนเพื่อนคนอื่นๆ ให้เถลไถลอีก	ข. มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ ค. เส้นผมบังภูเข
..... 3. นายเขินเหินห่างวงการติลาศไปนานแล้ว	ง. เอาน้ำเย็นเข้าลูบ
..... 4. ลูกสาวของป้าแหม่มเป็นหญิงสาวที่น่ารักกิริยามารยาท เรียบร้อยและยังมีฝีมือในการทำอาหารอีกด้วยตรงคำ โบราณว่า จะควัวชั้วคี่ที่หาง จะคูนางคุณแม่เหมือนแลเห็น ถึงลูกยงห่างคั่นหล่นกระเด็น ก็จะเป็นเช่นเหล่าตามเผ่าพันธ์	จ. อ้อยเข้าปากช้าง ฉ. ขึ้นหม้อขึ้นแมว ช. ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น
..... 5. เขายอมส่งกระเป๋เงินให้เพื่อแลกกับเด็กที่ถูกจับเป็นตัว ประกัน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลยเรื่องสำนวนไทย ใบงานที่ 1-3

ใบงานที่ 1

1. ลัทธิศาสนา	3	9
2. สัตว์	4	6
3. วรรณคดี	2	5
4. การละเล่น	4	7
5. ธรรมชาติ	1	8

ใบงานที่ 2

ภาพที่ 1

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า ถูกไก่ในกำมือ

หมายความว่า บุคคลที่ตกอยู่ในอำนาจ จะทำลายเสียเมื่อใดก็ได้

ภาพที่ 2

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า ค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ

หมายความว่า ลงทุนไปโดยได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มทุน ใช้จ่ายทรัพย์สินในทางที่ไม่เกิดประโยชน์เสียทรัพย์สินไปโดยไม่ได้อะไร

ภาพที่ 3

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ

หมายความว่า ไม่ช่วยทำแล้วยังขัดขวางการทำงานของผู้อื่น ไม่ช่วยแล้วยังขัดขวางหรือถ่วงคนที่เขาทำอยู่

ภาพที่ 4

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า ฝนทั่งให้เป็นเข็ม

หมายความว่า สอนให้มีความเพียรพยายามให้ถึงขนาดหรือถึงที่สุดหรือเพียรพยายามสุดความสามารถจนกว่าจะสำเร็จ

ภาพที่ 5

ตรงกับสำนวนไทย ที่ว่า คินพอกหางหมู

หมายความว่า การงานที่คั่งค้างพอกพูนขึ้นเรื่อยๆ ทิ้งงานไว้คั่งค้าง

ใบงานที่ 3

1. ง	2. ข	3. ก	4. ช	5. ฉ
------	------	------	------	------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 3 ส่วนภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง ส่วนภาษาไทย เป็นแบบจับคู่ จำนวน 5 ข้อ และแบบปรนัย จำนวน 5 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงใน กระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

ตอนที่ 1 นำตัวอักษร ก,ข,...,ช หน้าจำนวนที่มีใจความสอดคล้องกับเหตุการณ์ มาใส่ลงหน้าข้อ

เหตุการณ์	จำนวน
..... 1. ฉันเห็นเขาเอาพู่กันจุ่มสีแล้วป้ายๆ ไม่นานก็เสร็จเห็นเป็นรูปม้ากำลังวิ่ง ดูแล้วไม่เห็นยาก ฉันคงทำได้แต่พอลองทำเข้าจริงๆ กลับวาดไม่ได้	ก. เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ข. จูบมือเปิป ค. ตะเลงขนมเบื้องด้วยปาก
..... 2. นุ่มทำข้าวผัดกุ้ง แต่บังเอิญเพื่อน โทรศัพท์มาหานุ่มจึงไปรับโทรศัพท์ เห็นข้าวผัดกุ้งนำทานวางอยู่จึงรับประทาน แล้วบอกให้นุ่มไปผัดข้างใหม่เอาเอง	ง. ล้วงตับ จ. ล้วงคองูเห่า ฉ. เห็นชายผ้าเหลือง
..... 3. เมื่อคืนทราบข่าว โมยป็นเข้าบ้านสารวัตรใหญ่ กวาดเงินในตู้เซฟไปหมดเกลี้ยง	ช. ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น
..... 4. นายขวงเล่นการพนันแล้วชนะได้เงินมาจึงทำให้นายขวงจิตใจชอบหนีเรียนไปเล่นการพนันบ่อยๆ	
..... 5. คุณวาดถึงกับเป็นลม พอรู้ว่าถูกคนใจที่อยู่ในบ้านนานถึง 5 ปี หลอกเอาเงินไป 5 แสนบาท	

ตอนที่ 2 ให้อ่านเรื่อง คุณดาต๊ابประรด แล้ว ตอบคำถาม ข้อ 6-10 โดยเลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณตาสืบประรด

นิทานบ้านสมุนไพรมะพร้าว "ชั้นวางของสี่ฟ้า"

อีดกับอ็อคเพิ่งกลับมาจากโรงเรียน พอมาถึงหน้าบ้านก็เห็นสับประรดกองอยู่เต็มไปหมด

"เอ๊ะ! ใครเอาสับประรดมาตั้งเยอะแยะ... เยอะขนาดนี้ใครจะ ไปกินหมด" อ็อคบ่น

"ใครให้พี่อ็อคกินคนเดียวล่ะ"

เมื่อทั้งสองเดินเข้ามาในบ้านก็เห็นพ่อกับแม่กำลังนั่งคุยกับใครก็ไม่รู้ที่ลานบ้าน ดูจากท่าทางอายุอานาม ไม่น่าจะต่ำกว่า 70 มีผมสีดอกเลาหน้าตาคุณัน กำลังนั่งมวนใบยาสูบอยู่ มีไม้ตะพรวางอยู่ข้างๆ คล้ายกับว่าหากไม่พอใจใครก็หยิบขึ้นเขกกะ โลกได้ง่ายๆ

"อีด อ็อค มานี่สิลูก มา...มา ไหว้คุณตา"

อีดกับอ็อคทำหน้างงๆ แล้วยกมือไหว้ คุณตาก็ยิ้มให้หลานๆ

"น่ารักเหมือนแม่ทั้งคู่เลยนะ เอ้า...มาใกล้ๆ ตานี่ ตามีของมาฝากเต็มไปหมดเลย"

ของฝากที่ว่าก็คือ สับประรดที่วางไว้เป็นกองพะเนินอยู่หน้าบ้านนั่นเอง

"โอ้โฮ ขนมาทั้งไร่เลยหรือคะคุณตา"

นี่แค่เล็กน้อยนะ เอาไว้ปิดเทอมไปเที่ยวสวนของตาสิ มีของกินมีที่เที่ยวดั่งเยอะเลยล่ะ"

"สงสัยวันนี้ต้องทำเมนูสับประรดให้คุณพ่อชิมสักหน่อย" แม่บอกคุณตา แล้วหันมายิ้มกับ

พ่ออย่างมีเลศนัย อีดกับอ็อคเห็นเข้าก็ได้แต่ทำหน้างงๆ

ว่าแล้วครอบครัวบ้านสมุนไพรมือจัดการเปลี่ยนเจ้าสับประรดให้เป็นอาหารแสนอร่อย ทั้งผัดเปรี้ยวหวานใส่สับประรด ข้าวผัดสับประรดและแกงคั่วสับประรด ของโปรดของคุณตา

"สับประรดเนี่ยมีประโยชน์เยอะนะ รุ้มั๊ยเด็กๆ" พ่อเริ่มอธิบายขณะกำลังนั่งปัดสับประรด

"ตำรายาไทยใช้เนื้อเป็นยาแก้ไอ ขับเสมหะ เหง้าเป็นยาขับปัสสาวะ แก่นิว หรือเวลาทำอาหารก็มักจะใส่สับประรดลงไปด้วย เพราะในสับประรดจะมีสารย่อยโปรตีนทำให้เนื้อนุ่ม แถมสารที่ว่ายังมีสรรพคุณใช้เป็นยาลดการอักเสบและบวมได้อีกด้วยนะ"

แม่แอบเล่าให้เด็กๆ ฟังว่า สมัยที่พ่อจีบแม่ใหม่ๆ ไม่ค่อยถูกกับคุณตาเท่าไร คุณตาก็จะคอยกีดกัน พ่อจะพูดหรือทำอะไรก็เป็นขัดหูขัดตาไปเสียหมด แต่ก็ได้สับประรดนี้แหละช่วยไว้ เพราะมีอยู่วันหนึ่งพ่อทำแกงคั่วสับประรดไปให้คุณตาทาน รสชาติถูกอกถูกใจคุณตามาก หลังจากนั้นก็กลับกลายเป็นว่าเข้ากันเป็นปีเป็นขลุ่ยไปซะทุกเรื่อง

แบบฝึกที่ 4

ภาษาภาพ

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง ภาษาภาพ ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 3 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้

ภาษาภาพ

ภาษาภาพเป็นการใช้รูปภาพที่แสดงความหมายต่างๆ หรือเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสาร เช่น เครื่องหมายจราจร เป็นภาษาภาพที่เป็นสากล ทุกคนเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ภาษาเครื่องหมายจราจร

ภาษาภาพอีกลักษณะหนึ่งเป็นการใช้ภาพสื่อแสดงสัญลักษณ์คือแสดงสิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงหรือตายตัว รูปแบบของภาษาภาพไม่ได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเหมือนดังเครื่องหมายจราจร แต่ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะอยู่กับประสบการณ์ของคนแต่ละคน ดังนั้นปฏิกริยาโต้ตอบที่เกิดขึ้นต่อภาษาภาพสัญลักษณ์ ลักษณะนี้จึงไม่เหมือนกัน เช่น ภาพพระพุทธรูปเป็นภาษาภาพสัญลักษณ์ที่หากว่าคนไม่นับถือศาสนาพุทธก็จะไม่รู้ตีความว่าต้องเคารพนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542. เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

2. จากภาพหรือสัญลักษณ์ที่กำหนดให้

2.1

หมายความว่าอะไร.....

2.2

หมายความว่าอะไร.....

2.3

หมายความว่าอะไร.....

3. เครื่องหมายจราจรที่กำหนดให้

3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หมายความว่าอะไร.....
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเพศสัมพันธ์หรือทำเรื่องร้องเรียนใดๆที่มิใช่เรื่องการศึกษา

3.2

หมายความว่าอะไร.....

3.3

หมายความว่าอะไร.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง ให้ตอบคำถามโดยอธิบายสั้นๆ

1. จากภาพที่กำหนดให้

สรุปความเป็นบัตรเชิญงาน

เมื่อนักเรียนได้รับบัตรเชิญแล้ว จะไปร่วมแสดงความยินดีด้วย ใจความสำคัญที่นักเรียนควร
จดลำดับเป็นข้อมูลในการเตรียมตัวไปร่วมงาน คือ

1.1

1.2

1.3

2. จากภาพที่กำหนดให้นี้ นักเรียนคิดว่าภาพ สื่อให้เราขยายความเรื่องใดบ้าง

2.1

2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 3

คำสั่ง ให้พิจารณาภาพที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

แปลความว่า.....

 ขยายความว่า.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลยเรื่องภาษาภาพ ใบงานที่ 1-2

ใบงานที่ 1 แนวทางคำตอบ

1. -
 - 1.1 งานบวช/อุปสมบท
 - 1.2 งานแต่ง/มงคลสมรส
 - 1.3 งานศพ/ฌาปนกิจศพ
2. -
 - 2.1 ห้ามสูบบุหรี่
 - 2.2 มีฝนตกหรือระวังเปียก
 - 2.3 ห้องน้ำชายหรือแสดงเครื่องหมายว่า "ผู้ชาย"
3. -
 - 3.1 ห้ามจอด
 - 3.2 ห้ามเลียซ้าย
 - 3.3 ห้ามรถ 6 ล้อขึ้นไป เลี้ยวกลับ

ใบงานที่ 2 แนวทางคำตอบ

1. สรุปความเป็นบัตรเชิญงาน มงคลสมรส (งานแต่งงาน)
 - 1.1 เป็นงานอะไร งานมงคลสมรส
 - 1.2 เมื่อไร วันอาทิตย์ที่ 22 พฤษภาคม 2548 เวลา 18.00 น.
 - 1.3 ที่ไหน สถานที่ ณ อาคารสมาคมศิษย์เก่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. -
 - 2.1 เจ้าสาวผิวดำกว่าเจ้าบ่าว
 - 2.2 เจ้าสาวผมยาว

ใบงานที่ 3 แนวทางคำตอบ

แปลความว่า เพื่อนมาเยี่ยม

ขยายความว่า เพื่อนจะมาขออาศัยอยู่ด้วยเลย เพราะมีกระเป๋าบรรจุสัมภาระมาหลายใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 5 ภาษาภาพ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง ภาษาภาพ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งไปใช้

คำสั่ง กากบาทข้อที่ถูกที่สุด

1. จากภาพ หัวคมระที่กล่าวถึงหมายถึงอะไร

ก. ไข้หวัดใหญ่

ข. ไข้หวัดนก

ค. ไข้หวัดไก่

ง. ไข้หวัดเป็น

2. จากภาพข้อ 1 เพราะเหตุใดถึงกล่าวว่า ร้ายกว่าชิปนาวุธในสงคราม

ก. เป็นโรคติดต่อร้ายแรงจากคนสู่คน

ข. เป็นโรคที่สัตว์เป็นพาหะและยากแก่การควบคุม

ค. เป็นโรคที่เกิดขึ้นกับสัตว์ที่มนุษย์กินเป็นอาหาร

ง. เป็นเรื่องที่คนนำมาวิพากษ์วิจารณ์กันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. จากภาพ

ข้อใดมีการตีความจากเรื่องนี้ได้ดีที่สุด

- ก. การอบรมสั่งสอนบุตรหลานนั้นถือเป็นหน้าที่ของผู้หญิง
- ข. การอบรมสั่งสอนบุตรหลานนั้นในเรื่องระเบียบวินัยนั้นต้องปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็ก ๆ
- ค. การอบรมสั่งสอนบุตรหลานนั้นควรควบคู่ไปกับการกระทำตนเป็นแบบอย่าง
- ง. การอบรมสั่งสอนบุตรหลานนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องหมั่นพูดและสอนอยู่เป็นประจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ตัวเล็กและภาพต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 4 - 5

- ก. ความกตัญญู
- ข. การลักทรัพย์
- ค. การอวดรวย
- ง. การนินทา

4. จากภาพนี้ ใจความหลักของภาพอยู่ที่เรื่องใด.....

5. ความหมายแฝงของภาพนี้อยู่ที่ข้อใด.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. จากภาพนี้ ตำนวนใดตีความได้สอดคล้องที่สุด

- ก. เขยิบเรือสองแฉก
ข. หน้าเนื้อใจเสือ
ค. ยิ่งป็นนัดเดียว ใค่นกสองตัว
ง. ค้อนน้ำมะพลับ ถับหลังตะโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. จากภาพ คำในข้อใดที่ไม่ใช่คำแสดงความหมายนี้

- ก. นิ้วก้อย
- ข. ชายรักชาย
- ค. เป็นแต่่ว
- ง. เป็นตุ้ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ข้อใดคือเจตนาของผู้ส่งสาร

- ก. พลังงานหลายชนิด ได้มาจากธรรมชาติ
 ข. การปิดไฟเป็นการช่วยประหยัดพลังงานทางหนึ่ง
 ค. ไม่ว่าจะเป็นอย่างใ้ใครก็ตามควรช่วยกันประหยัดพลังงาน
 ง. ควรปิดไฟตามนโยบายที่รัฐบาลประกาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 5

ปกิณกะ

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง ปกิณกะ ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 3 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ ปณิกะ

ปณิกะ ความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง เบ็ดเตล็ด
คละกั้น ระคนกัน

การอ่านสารเบ็ดเตล็ดที่มีสาระและน่าสนใจจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์
นิตยสาร จุลสาร เป็นต้น นับว่ามีความสำคัญ เพราะต้องค้นหาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เป็นหลักใน
การวิเคราะห์เรื่องราวต่างๆ

หนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เหตุการณ์สารคดี โฆษณา เป็นต้น เสนอประชาชนตามปกติเผยแพร่รายวัน รายสัปดาห์หรือราย
ประจำ

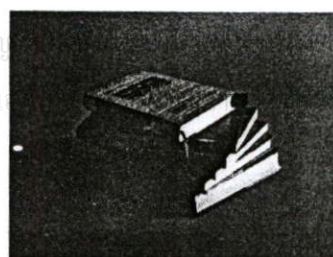
นิตยสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นรายคาบ เสนอเป็นวาระเช่น รายสัปดาห์ รายปักษ์
รายเดือน บรรจุเนื้อหาเรื่องราว บทความ ข้อเขียน โฆษณาและอื่นๆ พร้อมภาพประกอบมีผู้เขียน
หลายคน นิตยสารอาจมีเนื้อหาเฉพาะหรือออกแบบสำหรับผู้อ่านทั่วไป ขนาดเล็กกว่าหนังสือพิมพ์
ขนาดใหญ่ เป็นสิ่งพิมพ์ปกอ่อน มีการทำเล่ม โดยทั่วไปพิมพ์บนกระดาษเคลือบผิวหรือกระดาษมัน
วาว นิตยสารมีหลายประเภทได้แก่ นิตยสารข่าว นิตยสารธุรกิจ และนิตยสารที่เสนอเนื้อหาเฉพาะ
อื่นๆ

จุลสาร หมายถึง สิ่งตีพิมพ์ที่บอกเรื่องต่างๆ ที่น่าสนใจออกมาเป็นคราวๆ ไม่มี
กำหนดเวลาแน่นอน

การโฆษณา หมายถึง ระบบหรือวิธีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ และให้ข่าวสารเกี่ยวกับ
สินค้า บริการและความคิด โดยระบุชื่อสินค้าและบริการผ่านสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ซึ่งผู้โฆษณา
จะต้องจ่ายค่าโฆษณานั้นๆ

ประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารความคิดเห็น ข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่างๆ จักกลุ่มประ
ประชาชนเป้าหมายและรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนเป้าหมายด้วยในขณะเดียวกัน โดยมี
เป้าหมายที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี และความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างองค์กรกับกลุ่ม
ประชาชนเป้าหมายด้วยการวิจัยและการสื่อสารที่มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อ
เกิดความร่วมมือสนับสนุนจากกลุ่มดังกล่าว เป็นการสร้างชื่อเสียงที่ดีและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ

การก้ำ

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม

ชื่อสมาชิก 1..... 2.....
3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง อ่านเรื่องประโยชน์ของการนวดเท้าแล้วตอบคำถามข้อ 1-3

ประโยชน์ของการนวดเท้า

ประโยชน์ของการนวดเท้าเพื่อสุขภาพ

1. ช่วยส่งเสริมสุขภาพ โดยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตและน้ำเหลือง ทำให้อวัยวะต่างๆ ทำหน้าที่ได้สมดุล
2. ช่วยป้องกันโรค เช่น ท้องผูก ทืด โรคเกี่ยวกับกระเพาะปัสสาวะ ปวดศรีษะ โรคไต นิ้วในถุงน้ำดี ไมเกรน ไชนัส และ โรคเครียด เป็นต้น
3. ส่งผลที่ดีในด้านสุขภาพจิต โดยเฉพาะในผู้สูงอายุ
4. สำหรับการรักษาโรคนั้นยังไม่สามารถยืนยันได้แน่นอนคงต้องมีการศึกษาวิจัยกันต่อไป

ข้อควรระวังในการนวด

1. ร่างกายผู้ถูกนวดต้องอยู่ในสภาพที่ผ่อนคลายมากที่สุด ไม่ตึงเครียด ไม่ใส่เข็มขัด นาฬิกา และแหวน
2. ก่อนได้รับการนวด ควรล้างมือล้างเท้าให้สะอาด

ไม่ควรนวดกรณีนี้ที่

1. หลังรับประทานอาหารอิ่มใหม่ๆ
2. ร่างกายกำลังอ่อนเพลียมาก
3. หลังดื่มสุรา หรือหลังอาบน้ำเสร็จทันที
4. มีโรคติดเชื้อ มีไข้สูง
5. หญิงตั้งครรภ์
6. กระดูกเท้าหักหรือผิดรูป
7. โรคหลอดเลือด หลอดน้ำเหลืองอักเสบ อุดตัน
8. ระหว่างมีประจำเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้ง การนำไปใช้

คำแนะนำหลังการนวด

1. ดื่มน้ำอุ่นหรือน้ำสมุนไพรประมาณ 1 แก้ว หรือ 300–500 ซีซี ภายในครึ่งชั่วโมงหลังนวด เพื่อขับของเสียออกจากร่างกาย
2. ไม่ควรอาบน้ำ สระผม ดื่มน้ำเย็น หรือล้างเท้าทันทีหลังนวด ควรรออย่างน้อย 1 ชั่วโมง
3. กรณีรักษาโรคจะหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารจำพวกสั้ม หน่อไม้ กุ้ง และเนื้อ เพราะสั้มทำให้ปวดมากกว่าปกติ หน่อไม้จะจัดโรค กุ้งทำให้เส้นตึง เนื้อทำให้เลือดชั้นรักษาหายยาก

(เอกสารวิชาการ งานการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก กลุ่มงานเภสัชกรรม โรงพยาบาลพัทลุง)

1. ให้นักเรียนยกตัวอย่างน้ำดื่มสมุนไพรที่เหมาะสมสำหรับคนที่ไปนวดเข้ามาแล้ว อย่างน้อย 2 ชนิด

.....

.....

2. นักเรียนควรไปนวดเท้าหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

3. เพราะเหตุใดการนวดเท้าจึงส่งผลดีด้านสุขภาพจิตต่อผู้สูงอายุ

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง ให้ศึกษาเนื้อหาเรื่อง พระธัมโมวาท แล้วนำประเด็นสำคัญมาจัดกลุ่มจำแนกข้อมูล เขียนผังมโนทัศน์ตามความเหมาะสม ลงในกระดาษขาว

พระธัมโมวาท

เด็กย่อมเป็นที่หวังของพ่อแม่และครอบครัว เป็นอนาคตของสังคมและประเทศชาติ เด็กที่จะทำให้พ่อแม่และครอบครัวสมหวัง ก็คือเด็กที่ทำตนเป็นคนดี ตามขนบประเพณีและศีลธรรม พร้อมทั้งมีความรู้ความสามารถจากการศึกษาเล่าเรียน เด็กที่จะเป็นอนาคตที่ดีของสังคมและประเทศชาติได้ ก็จะต้องเป็นคนดี เฉลียวฉลาดรู้จักรักษาระเบียบวินัย

ฉะนั้น จึงขอให้เด็กทุกคนตั้งใจที่จะเป็นคนดีและทำดีเพื่อจะได้เป็นที่สมหวังและเป็นอนาคตที่ดีของครอบครัว สังคม และประเทศชาติพร้อมทั้งพระศาสนา พระมหากษัตริย์สืบไป

สมเด็จฯ พระญาณสังวร
(สมเด็จพระญาณสังวร)
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วัดบวรนิเวศวิหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาก่อนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ เช่น ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 3

คำสั่ง อ่านเอกสารกำกับยา "โวลทาแนค เจล 1%" แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

โวลทาแนค เจล 1%

ยาบรรเทาอาการอักเสบสำหรับทาผิวหนัง

ส่วนประกอบ

โวลทาแนค เจล 100 กรัม ประกอบด้วย

ด้วยไคโคลฟีแนค ไคเอ็ททิลแอมโมเนียม 1.16 กรัม คิดเป็น 1 กรัม ไคโคลฟีแนค โซเดียม

ข้อบ่งใช้

ใช้สำหรับทาเฉพาะที่เพื่อบรรเทาอาการปวดและการอักเสบจากการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ

กระดุก ข้อต่อ เอ็น

ขนาดยาและวิธีใช้

ขึ้นอยู่กับขนาดของบริเวณที่ปวดเจ็บ ทา 2-4 กรัม (บีบเนื้อเจลออกมาประมาณ 2 ซม.

ถึง 4 ซม.) วันละ 3-4 ครั้ง ทาให้ทั่ว บริเวณที่มีการอักเสบ แล้วนวดเบาๆ

การเก็บยา เก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียส

ผลิตโดย บริษัท ฟาร์มาสันด์แล็บบอราตอรีส์ จำกัด

96/3 ถ.บางบัวทอง-สุพรรณบุรี ต.ราษฎร์นิยม อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี

โทร. 0-2985-5855 Fax. 0-2985-5866

จำหน่ายโดย บริษัท เซ็นทรัลโพลิเทคคิง จำกัด

จ.นนทบุรี โทร. 0-2985-5855 Fax. 0-2985-5866

1. ข้อความในเอกสารกำกับยานี้ ใช้วิธีการเขียนแบบใด

.....

2. ถ้านักเรียนหกล้มบาดเจ็บเป็นแผลถลอกมีเลือดซึมออกมาเล็กน้อยที่หัวเข่า นักเรียนจะใช้ยานี้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

3. ถ้านักเรียนเกิดอุบัติเหตุบาดเจ็บเส้นเอ็นอักเสบ ในวันที่ 11 ธันวาคม 2548 นักเรียนมียานีติดตัวอยู่แค่ยามคอบูชาวันที่ 10 ธันวาคม 2548 นักเรียนจะใช้ยานี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

เฉลยเรื่องปฏิกณะ ใบงานที่ 1-3

ใบงานที่ 1 แนวทางคำตอบ

1. ง
2. ค
3. ควร ช่วยเสริมสุขภาพและคลายเครียด
4. ช่วยเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจ และควรระวังคือควรรักษาและความเข้าใจให้ดีเสียก่อน
5. ผู้สูงอายุสุขภาพร่างกายมีความเสื่อมสภาพลงมาก และยังมีความเสี่ยงต่อโรคต่างๆ สูง จึงมีผลดีที่ได้รับ การนวดเท้าเพราะจะได้หยุดพักการทำงานชั่วขณะ รู้สึกผ่อนคลายความตึงเครียด

ใบงานที่ 2 การประเมินแผนผังมโนทัศน์

ตัดสินให้คะแนนตามระดับดังนี้

มากที่สุด = 4 คะแนน

มาก = 3 คะแนน

ปานกลาง = 2 คะแนน

น้อย = 1 คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
1. เลือกรูปแบบผังมโนทัศน์ในการถ่ายทอดความคิดได้เหมาะสมชัดเจน				
2. การนำสาระสำคัญของเรื่องมาเป็นจุดหลักได้เหมาะสม				
3. การใช้ถ้อยคำสำคัญหรือวลีสั้นๆ เชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อแสดงความคิดได้เหมาะสมชัดเจน				

ใบงานที่ 3 แนวทางคำตอบ

1. ก
2. ก
3. ควรเก็บให้พื้นมือเด็ก,ไม่ควรเก็บปะปนกับยาสำหรับใช้ภายใน,ควรเก็บที่อุณหภูมิ 30 °C
4. ไม่ควร เพราะยาประเภทนี้ไม่ใช่ยาทาสำหรับบาดเจ็บแผลถลอก
5. ไม่ควรใช้ เพราะยาหมดอายุแล้วย่อมเสื่อมคุณภาพและอาจมีผลกระทบบ้างเคียงเช่นแพ้ยา คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 5 ปกิณกะ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง ปกิณกะ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร
นด้านการค้า

คำสั่ง ใช้ภาพและข้อความการประชาสัมพันธ์จากหนังสือพิมพ์ ตอบคำถามข้อ 1-5

1. จุดเด่นของการประชาสัมพันธ์นี้คือข้อใด
 - ก. ป้ายรถแท็กซี่
 - ข. รถแท็กซี่
 - ค. การขึ้นรถแท็กซี่
 - ง. จุดจอดรถแท็กซี่
2. สาระสำคัญของการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้คือข้อใด
 - ก. ผู้โดยสารจะขึ้นรถแท็กซี่ได้เฉพาะที่มีป้ายจุดรับหรือจุดจอดรถแท็กซี่
 - ข. ลดปัญหาการจราจร และลดการใช้พลังงาน
 - ค. บังคับใช้เฉพาะ 3 ถนนสายหลักเท่านั้น
 - ง. ให้รถแท็กซี่รับผู้โดยสารได้เฉพาะจุดรับผู้โดยสารเท่านั้น

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 3-4

- ก. บอกเล่า
 - ข. คำสั่ง
 - ค. เชิญชวน
 - ง. แนะนำ
3. สารในเรื่องนี้เป็นลักษณะใด
 4. น้ำเสียงของสารในเรื่องนี้เป็นเช่นไร
 5. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้ เพราะเหตุใด
 - ก. เห็นด้วย เพราะคนและบ้านเมืองจะได้มีระเบียบขึ้น
 - ข. เห็นด้วย เพราะคนขับรถจะได้มีความรับผิดชอบมากขึ้น ผู้โดยสารรู้สึกปลอดภัยขึ้น
 - ค. ไม่เห็นด้วย เพราะไม่สะดวกในการใช้บริการเพราะต้องไปยัง ณ จุดที่กำหนดไว้
 - ง. ไม่เห็นด้วย เพราะทำให้คนขับรถพลาดโอกาสในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะโดยสาร ไม่ได้อยู่ ณ จุดที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและข้อมูลของเอกสารนี้ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น

คำสั่ง อ่านเรื่องพ่อแม่ต้องเปิดใจรับ...เช็กช่วยรุ่น จากหนังสือพิมพ์ ตอบคำถามข้อ 6-10

พ่อแม่ต้องเปิดใจรับ...เช็กช่วยรุ่น

พูดคุยและรับฟังอย่างมีสติ

ในข้อมูลการวิจัยกรณีการเรียนรู้เรื่องเพศจากที่ไหนบ้างจากการพูดคุยกับเด็กวัยมัธยมเกือบ 5,000 คนทั่วกรุงเทพฯ ที่มีการนำมาเปิดเผยในการอบรมอาสาสมัครที่รักจะทำงานคอลเซ็นเตอร์ผลสำรวจออกมา น่าตกใจ คือ

ถ้าเป็นเรื่องอวัยวะเพศ โรคติดต่อ จะเรียนรู้จากตำราเรียนและครู ถ้าเป็นเรื่องความผิดปกติทางเพศเรียนรู้จากหนังสือพิมพ์ สื่อต่างๆ

แต่ถ้าเป็นเรื่องการร่วมเพศ เรียนรู้จากวิดีโอ

ในผลสำรวจนี้ ไม่มีพ่อแม่เป็นคำตอบอยู่เลย

ดังนั้น การหันมาพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นสิ่งที่พ่อแม่ควรกระทำที่สุด และไม่ใช่ว่าพูดคุยแบบส่งๆ แต่ควรต้องเป็นทางที่เปิดใจคุยกันอย่างปลอดภัย บนพื้นฐานของความรัก ความเข้าใจ ไม่ใช่ทัศนคติแบบเดิมๆ!!!

อย่างไรก็ตาม ในผลสำรวจบอกว่า เด็กจะเรียนรู้เรื่องความผิดปกติทางเพศจากสื่อต่างๆ จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า สื่อมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

น.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า การที่เด็กวัยรุ่นเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อ เท่ากับเป็นการเรียนรู้และกระตุ้นสมองส่วนอยากเพียงอย่างเดียว การแก้ไขปัญหาก็คือ ต้องลดตัวกระตุ้นสมองส่วนอยากหรือสมองที่ให้ความรู้สึกทางด้านลบ เพื่อให้สมองส่วนคิดเคิบโต โดยสื่อเองจะต้องควบคุมเนื้อหาและภาพที่จะออกมา และเราจะต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เช็กช่วยรุ่น เป็นเรื่องที่คุณใหญ่จะมองข้ามไม่ได้อีกต่อไปแล้ว รวมทั้งต้องเปิดใจรับอย่างมีสติด้วย

นภาพร ทานิชชาติ. 2548, 12 ตุลาคม. บทความการ์ตูนทีมเคลนิวิสต์ 38. หนังสือพิมพ์เคลนิวิสต์.

6. เพราะเหตุใดวัยรุ่นจึงไม่กล้าถามเรื่องเช็กกับพ่อแม่

ก. วัยรุ่นส่วนใหญ่จะมีความคิดที่ไม่ตรงกันหรือเข้ากับพ่อแม่ไม่ได้

ข. วัยรุ่นคิดว่าตนเองโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ควรแสวงหาหาความรู้ด้วยตนเอง

ค. วัยรุ่นกลัวพ่อแม่จะดูและเห็นว่ายังอยู่ในวัยเรียนไม่ควรถามเรื่องนี้

ง. วัยรุ่นเข้าใจว่าพ่อแม่ของเด็กไทยมีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเช็กว่าเป็นเรื่องลับเฉพาะของผู้ใหญ่

7. จากการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมากนั้นผู้ผลิตสื่อโทรทัศน์ควรปฏิบัติเช่นไร จึงจะเป็นการดีที่สุด
- เลือกเวลาที่จะแพร่ภาพให้เหมาะสมเช่นหลังจบข่าว 20.00 น. ไปแล้ว
 - ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพของตนอย่างมั่นคง
 - ใช้ภาษาในการสื่อสารที่เป็นทางการ
 - ใช้ภาพที่ปิดซ่อนภาพที่อนาจาร
8. การปฏิบัติเช่นไรเหมาะสมที่สุดที่พ่อแม่จะสื่อสารเรื่องเซ็กซ์กับลูก
- เรียกมาถามตรงๆ เลยว่าอยากรู้เรื่องอะไรจะบอกทุกเรื่องไม่ปิดบัง
 - คู่มือเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ด้วยกันแล้วอธิบาย
 - หาหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาให้อ่านแล้วถามความคิดเห็น
 - อนุญาตให้พาเพื่อนหรือแฟนมาคู่มือหรืออ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในห้องที่จัดให้กันตามลำพัง
9. "การแก้ไขที่ลดตัวกระตุ้นสมองส่วนอยาก ให้สมองส่วนคิดเติบโต" หมายความว่าอย่างไร
- การจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาควรให้เรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้น ไปเพื่อให้เด็กชินและเห็นเรื่องเซ็กซ์เป็นปกติของมนุษย์
 - การจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาควรจัดแบ่งเนื้อหาสาระให้เหมาะกับช่วงวัยของเด็กแต่ละช่วง
 - การจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาควรจัดกิจกรรมแบบเปิดเผยเพื่อให้เด็กเข้าใจการเจริญเติบโตของร่างกาย
 - การจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาควรจัดอยู่ในวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น เพื่อฝึกให้เด็กคิดเรื่องเซ็กซ์ตามกระบวนการแนวทางวิทยาศาสตร์
10. พฤติกรรมในข้อใดคือการเปิดใจรับอย่างมีสติและมีเหตุผลเกี่ยวกับเซ็กซ์ของวัยรุ่นกับครอบครัว
- ให้ลูกพกถุงยางอนามัยติดตัวไว้เสมอ
 - ยินยอมให้ลูกมีคนรักได้อย่างอิสระ
 - ยอมรับในกรณีที่ลูกมีคนรักเป็นเพศเดียวกัน
 - ยอมรับในกรณีที่ลูกมีคนรักเป็นเพศต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 6

บทความ

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง บทความ ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 2 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้

บทความ

บทความเป็นงานเขียนประเภทร้อยแก้วที่ผู้เขียนมุ่งเสนอสาระแก่ผู้อ่านในแง่ข้อเท็จจริง พร้อมด้วยข้อคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน

บทความมีลักษณะเฉพาะที่สามารถกำหนดได้ ดังนี้

- เป็นเรื่องที่คนส่วนมากกำลังสนใจ
- มีเนื้อหาสาระที่ทำให้ผู้อ่าน ได้ความรู้เพิ่มเติม
- มีทรรศนะและข้อวินิจฉัยของผู้เขียนแทรกอยู่
- มีวิธีนำเสนอที่ดี
- มีระดับภาษาและวิธีเขียนที่เหมาะสมแก่ผู้อ่านที่มีการศึกษา

บทความมีหลายชนิด ที่สำคัญได้แก่

1. บทความปัญหาโต้แย้ง
2. บทความแนะนำ
3. บทความท่องเที่ยวเดินทาง
4. บทความสัมภาษณ์
5. บทความกึ่งชีวประวัติ
6. บทความอุปมาอุปไมย
7. บทความประเภทแสดงความคิดใหม่
8. บทความประเภทชักจูงใจ
9. บทความประเภทปกิณกะ

ลักษณะของบทความที่ดี

บทความที่ดีต้องสื่อเนื้อหาสาระจากผู้เขียน ไปสู่ผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม เป็นที่น่าสนใจ และที่สำคัญคือบรรลุลวัตถุประสงค์ตามที่ผู้เขียนปรารถนา บทความที่จะทำหน้าที่สื่อความรู้ ความคิด ได้ดังกล่าวต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

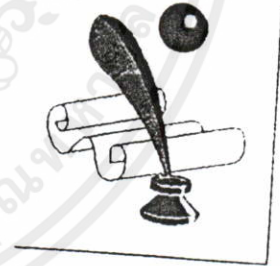
1. มีเอกภาพ คือ สื่อความเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงอย่างเดียว เนื้อหาสาระทั้งหมดมีความ

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แม้ว่าเนื้อความในแต่ละย่อหน้ามีประเด็นสำคัญแตกต่างกัน แต่ทุกประเด็นก็มุ่งสื่อความหมาย ไปยังหัวข้อเรื่องเดียวกัน เช่น ชื่อบทความว่า "ประโยชน์ของมะละกอ" เนื้อหาในแต่ละย่อหน้าก็จะสื่อถึง ประโยชน์ของมะละกอในด้านต่างๆ เมื่อรวมกันแล้วก็คือ ประโยชน์ทั้งหมดของมะละกอนั่นเอง

2. มีสัมพันธภาพ คือ ความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของเนื้อหาสาระในแต่ละย่อหน้า สัมพันธภาพนี้จะเกิดขึ้นได้เนื่องจากการที่แต่ละย่อหน้ากล่าวถึงประเด็นสำคัญของเรื่องอย่างเดียวกัน การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าและระหว่างย่อหน้าที่สอดคล้องกลมกลืนกับสาระที่นำเสนอ และการใช้ถ้อยคำภาษาต่อเนื่องเชื่อมโยงอย่างเหมาะสม

3. มีสารัตถภาพ คือ มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจน ถูกต้อง น่าสนใจในทุกๆ ย่อหน้า และในแต่ละย่อหน้าก็จะต้องขยายความหรืออธิบายรายละเอียดได้อย่างสมบูรณ์ ภาษากระชับ ไม่เินยื้อ ผู้เขียนต้องระลึกเสมอว่าทุกถ้อยคำที่ขยายความต้องมีประโยชน์ ไม่กล่าวเพื่อเจ้อ เหลวไหล หรือกล่าวเป็นน้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง คือ เนื้อความมากแต่สาระไม่ได้

4. มีความสมบูรณ์ คือ เรื่องที่นำเสนอต้องจบสิ้นกระเสาะความในประเด็นนั้นๆ มิใช่นำเสนอเพียงสาระบางส่วน การพิจารณาว่าสมบูรณ์เพียงใดให้พิจารณาที่ชื่อเรื่องว่าควรนำเสนอประเด็นสำคัญอะไรบ้าง มีขอบเขตกว้างแคบเพียงใด และนำเสนอได้ครบและสมบูรณ์เพียงใด

เอกสารนี้เพื่อผู้ศรั จันทรดวง และสุวคนธ์ จงตระกูล. 2546. หนังสือแม่ศรีสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 เล่ม 2. กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์แม็ค.
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น บริษัทฯ มิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 เสนีย์ วัลลภวรรณ. 2547. การเขียน 2 ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
 คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2538. การใช้ภาษาไทย 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม

ชื่อสมาชิก 1..... 2.....
3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกรูปแบบเขียนผังมโนทัศน์ที่เหมาะสมจากการอ่านบทความเรื่อง หลัก 10 ประการ ตามรอยพระยุคลบาท ลงในกระดาษขาว

หลัก 10 ประการ ตามรอยพระยุคลบาท

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา กรุณาให้หนังสือทรงคุณค่ายิ่งพิมพ์เป็นครั้งที่ 9 แล้วและคงจะพิมพ์ต่ออีกหลายครั้งชื่อ "หลักธรรม หลักทำตามรอยพระยุคลบาท" อ่านแล้ววางไม่ลง สนุก ได้ข้อคิดสำคัญได้ความอิมเมจยิ่ง โดยเฉพาะเรื่อง หลัก 10 ประการ ตามรอยพระยุคลบาท" ที่ ดร.สุเมธยกตัวอย่างให้เห็นเป็นเส้นที่ทาง ก.พ. ได้นำไปพิมพ์เป็นคู่มือสำหรับข้าราชการ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติอย่างไรหรือ

1. ทำงานอย่างผู้รู้จริงและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์...ท่านเอาสระว่ายนํ้าของท่านที่สวนอัมพรมาเลี้ยงปลา ท่านบอกว่า "อยู่ไปของหุรหุราฟุ่มเฟือยไม่ค่อยได้ใช้ว่ายนํ้าเลี้ยงปลาดีกว่า ปลาหมอเทศเกิดที่นั่นแจกจ่ายประชาชนไปทั่วเลย พระองค์ไม่เสวยปลาหมอเทศ รับสั่งว่าเหมือนลูกเวลานี้แพร่พันธุ์เป็นปลานิล เป็นโปรตีนราคาถูกให้ทุกคน" นี่ก็ก่อน พระองค์จะตัดสินใจพระทัยไปช่วยพัฒนาประชาชนทรงศึกษาก่อนเตรียมก่อนเมื่อพร้อมแล้วจึงทรงลงมือทำ

2. ความอดทน มุ่งมั่น ยึดธรรมะและความถูกต้อง...ไม่ทรงปริพระ โยษฐ์ประทับในป่าในดง มีดคำ แมลงบินมา ส่องไฟ แมลงบินเข้าหน้าเข้าตาหมด ไม่ทรงปริปาก ไม่เคย ทากดูเค็ดเค็ดออกไป นั่นคือพระเจ้าอยู่หัว

3. ความอ่อนน้อม ถ่อมตน เรียบง่ายและประหยัด...นาฬิกาของพระองค์ท่านพระองค์เรียก "ยี่หื้อใส่แล้วโก้" ท่านบอกนาฬิกาฉันยี่หื้อใส่แล้วโก้ ไม่ก็ร้อยบาทนะครับ ในขณะที่พวกเราต้องจอเป็นสัญลักษณ์แสดงว่าในตัวไม่มีอะไรเลยเพราะฉะนั้นต้องการเฟอร์นิเจอร์มาประดับ

4. มุ่งประโยชน์คนส่วนใหญ่เป็นหลัก...เคยเข้าไปขอพระราชทานพรบอกท่านว่าวันเกิดพระพุทธเจ้าค่ะ ท่านพระราชทานว่า "ขอให้มිර่างกายที่แข็งแรงเพื่อสามารถทำประโยชน์ให้กับคนอื่นเขาได้ ขอให้มีความสุขในการทำงาน และขอให้ได้รับความสุขจากผลสำเร็จของงานนั้น..." ทั้ง 3 ประโยค ทรงสอนว่าแม้กระทั่งร่างกายจนกระทั่งการกระทำของเราต้องทำไปเพื่อคนอื่น ผลสุดท้ายที่เราจะได้รับคือความสุข

5. รับฟังความเห็นของผู้อื่นเคารพความคิดที่แตกต่าง...พระองค์ทรงเตือนหลายครั้งว่า "นั่งปรินิพพานหรือกันฟังเขาแสดงเหตุแสดงผลออกมาแล้วเราแสดงเหตุผลออกไป แล้วคูชิ เหตุผลอันไหนจะยอมรับ ได้ถูกต้องมากกว่าและเมื่อตกลงกันแล้ว เลิกเถียงกันลงมือปฏิบัติเลย"

6. มีความตั้งใจจริงและขยันหมั่นเพียร...วันนั้นเสร็จงานห้าทุ่ม เสด็จฯ ไปแล้วเราก็เข้าค่าย ตี 2 วิฑูเรียกมาให้ไปเข้าเฝ้าฯ พวกเราเหนื่อย แผ่นอนสลบไสลหมด แต่พระองค์เรียก ไปขอแผนที่ ขอข้อมูลเพิ่มเติมทรงกลับไปทรงงานต่อ เราอายุใหม่...ตราบโคที่ทรงงานไม่เสร็จ จะต้องต่อเนื่อง ไม่มีวันจบจนกระทั่งบรรลุ

7. มีความสุจริตและความกตัญญูไม่ไขว่เฉพาะความกตัญญู สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่ได้ทรงแสดงให้เห็น แต่ทรงมีความกตัญญูต่อแผ่นดินและทรงเตือนพวกเราให้ยึดสิ่งนี้ไว้

8. ฟังตนเอง ส่งเสริมคนดีและคนเก่ง ในเศรษฐกิจพอเพียง พระเจ้าอยู่หัวบอกว่าคำที่สำคัญที่สุดคือคำว่า "พอ" ซึ่งทุกคนต้องกำหนดเส้นความพอใจกับตนเองให้ได้และยึดเส้นนั้นไว้ เป็นมาตรฐานของตนเอง

9. รักประชาชน...พระองค์ท่านตอบว่า คราวหลังถ้าเขาถามว่าฉันทำอะไรพออะไรให้ตอบว่า "ทำราชการ" ผมเล่าตรงนี้เพื่อให้รู้ว่าขณะที่พระองค์ทำราชการ พวกเราทำอะไร "รับราชการ" รับจากพระองค์มาเพื่อทำต่อ จึงต้องรักประชาชน ทำงานเพื่อประชาชน

10. การเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน พระองค์รับสั่งว่ารู้ไหมบ้านเมืองอยู่รอดมาได้ทุกวันนี้ เพราะอะไร เพราะคนไทยเรายัง "ให้" กันอยู่

ของทรงพระเจริญอยู่เป็นร่วมโพธิ์ร่มไทรของประชาชนชั่ววันรันคร...เทอญ.

ดาวประกายพริก, 2548, 6 ธันวาคม. "หลัก 10 ประการตามรอยพระยุคลบาท" คอธัมน์ฝัเปดวคค. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับที่ 20508.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง อ่านบทความต่อไปนี้แล้วอธิบายพอสังเขป

เรื่อง เราคือบทเรียนของเด็ก

การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญของชีวิต ทุกคนเกิดมาจะโง่ จะฉลาด จะดีจะชั่ว ขึ้นอยู่กับ การศึกษา พ่อแม่ทุกคนปรารถนาจะให้บุตรหลานของตนเป็นคนดี จนถึงยอมทนลำบากตรากตรำ ทำการงานหาทรัพย์สินเงินทองมาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน นับว่าเป็นหน้าที่และ สิ่งที่ควรได้รับยกย่องในการเสียสละนั้น

แต่ยังมีสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดในชีวิตของเด็ก ก็คือบทเรียนอันเป็นจริยศึกษาซึ่งเกิดจากการ ปฏิบัติตัวของพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กเอง นั่นคือการประพฤติปฏิบัติดีงาม เพราะสิ่งที่เด็กได้ยินได้ฟัง ได้รู้ได้เห็นจากพ่อแม่ผู้ปกครองของตน เช่น การพูดจาไพเราะ การงานเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นบทเรียนอย่างสำคัญที่จะสามารถซึมซาบเข้าไปในจิตใจของเด็กดียิ่งกว่า หนังสือบทเรียนอื่นๆ นั่นเป็นการให้การศึกษาที่มีค่ายิ่ง เป็นการปลูกสร้างนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก

ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นคนดี มีนิสัยดีเอื้อเพื่อพ่อแม่ มีเมตตา มีความยุติธรรม มีความรัก ความสามัคคีในครอบครัว เป็นแบบอย่างที่ดี ก็จะทำให้เด็กเอาอย่างในทางดี เป็นเด็กดี เป็นคนดีของ พ่อแม่ผู้ปกครอง สมตามความปรารถนาทุกประการ

ถ้าปรารถนา หวังดีต่อบุตรหลาน อย่าเพียงแต่จะให้ทุนการศึกษาอย่างเดียว ต้องทำตนให้ เป็นตัวอย่างที่ดี เป็นบทเรียนที่มีค่าของบุตรหลานด้วย แล้วความปรารถนาของเราจึงจะสมหวัง

จาก "แสงธรรม" ของมูลนิธิ ก.ศ.ม.

สนท ตั้งทวิ. 2538. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

1) แนวคิดของเรื่องเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้จำหน่ายหรือใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกแปลงเนื้อหาและห้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใบนี้ใช้

.....
.....

เฉลยเรื่องบทความ ใบงานที่ 1-2

ใบงานที่ 1 การประเมินแผนผังมโนทัศน์

ตัดสินให้คะแนนตามระดับดังนี้

มากที่สุด = 4 คะแนน

มาก = 3 คะแนน

ปานกลาง = 2 คะแนน

น้อย = 1 คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
1. เลือกรูปแบบผังมโนทัศน์ในการถ่ายทอดความคิดได้เหมาะสมชัดเจน				
2. การนำสาระสำคัญของเรื่องมาเป็นจุดหลักได้เหมาะสม				
3. การใช้ถ้อยคำสำคัญหรือวลีสั้นๆ เชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อแสดงความคิดได้เหมาะสมชัดเจน				

ใบงานที่ 2

1. แนวทางคำตอบ "การศึกษามีความสำคัญต่อชีวิตเด็ก เพราะสามารถทำให้เด็กฉลาดและเป็นคนดีได้ พ่อแม่ที่รักลูก อยากให้ลูกเป็นคนดีนั้น ไม่ควรจะพอใจเพียงการทำหน้าที่หาเงินมาให้ลูกเรียนเท่านั้นแต่ควรคำนึงถึงบทเรียนจริยศึกษาอันมีคุณค่ายิ่งต่อชีวิตของเด็กอันได้แก่ การที่พ่อแม่เป็นผู้มีคุณธรรม และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่าง ในทางที่ดีงามแก่ลูกด้วย

2. การประเมินการตอบสั้นๆ หรืออธิบายพอสังเขป

เกณฑ์การตัดสิน

ดีมาก = 4 คะแนน

ดี = 3 คะแนน

ปานกลาง = 2 คะแนน

น้อย = 1 คะแนน

รายการประเมิน	4	3	2	1
1. สามารถบอกหรืออธิบายข้อควรปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างมาได้ครบตามที่กำหนด				
2. สามารถหาตัวอย่างข้อควรปฏิบัติได้ครบตามที่กำหนด				
3. ข้อควรปฏิบัตินั้นสมเหตุสมผลและปฏิบัติได้จริง				
4. ใช้ภาษาไทยกะทัดรัด สื่อความหมายได้ชัดเจน				

เอกสารนี้ 4. ใช้ภาษาไทยกะทัดรัด สื่อความหมายได้ชัดเจน ศึกษาก่อน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 6 บทความ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง บทความ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารต้นฉบับไปใช้

กำลัง อ่านบทความ เรื่อง ผงชูรส...ที่รัก ตอบคำถามข้อ 1-10

ผงชูรส...ที่รัก

สายวันหนึ่ง ขณะที่กำลังหยิบชิ้นผลไม้ไปจิ้มพริกเกลืออยู่นั้น ได้ยินเสียงร้องห้ามจากคนใกล้ตัวว่า "อย่า" เธอบอกว่าไม่แน่ใจว่าในนั้นมีอะไรผสมอยู่เพราะก่อนหน้านี้ได้กินเข้าไปแล้วเกิดอาการประหลาดร้อนคอคลายจะเป็นไข้ขึ้นมา

เมื่อได้พุ่งดูไปที่พริกเกลือแล้ว จึงพบว่า ในนั้นมี "ผงชูรส" ผสมอยู่จนเห็นเป็นเกร็ดประกายอย่างชัดเจน

เรื่องเช่นนี้หรือทำนองนี้คงมีใครเจอกันมาบ้างแล้วแต่ถ้าถามว่า อะไรทำคนขายผลไม้สดคนนั้นคิดอ่านใส่ผงชูรสลงในพริกเกลือให้เปลืองเงิน โดยใช้เหตุแล้วละก็คิดว่าคงไม่ใช่ประเด็นที่จะต้องถกกันต่อไปอีกแล้ว

เพราะข้อสรุปที่ค่อนข้างตรงกันจากหลายๆ คนก็คือการใช้ผงชูรสในทุกวันนี้ได้เป็นไปอย่างกว้างขวางจนยากที่จะหยุดยั้งได้อีกต่อไป ซ้ำร้ายมีแต่จะต้องคอยดูว่ายังมีอะไรอีกบ้างที่มนุษย์จะสามารถใส่ผงชูรสลงไปได้ให้คุณได้กินเป็นเมนูใหม่อีกเมนูหนึ่งเท่านั้น?

ด้วยเหตุนี้ ในวันหนึ่งข้างหน้าหากเราจะพบว่ามีคนใส่ผงชูรสลงในน้ำที่ดื่มก็จงอย่าได้แปลกใจเป็นอันขาด

ปรากฏการณ์การใช้ผงชูรสเช่นที่ว่า ไม่ได้เกิดขึ้นแต่ในเมืองไทยเท่านั้น อีกหลายประเทศในเอเชียก็ใช้ไม่ต่างกัน และบางประเทศอาจจะน่ากลัวพอๆ กับเมืองไทยด้วยซ้ำไป

เช่น ในเมืองจีนนั้น ร้านค้าหรือหาบเร่แผงลอยที่ขายอาหารซึ่งตั้งอยู่ตามริมถนนในบางเมืองเคยพบกับตัวเองว่า บนโต๊ะอาหารจะมีชามใส่ผงชูรสขนาดใหญ่วางเอาไว้บริการลูกค้ากันเลยทีเดียว

ที่เคยเห็นกันอยู่อย่างจะเป็นร้านขายหมูและแกว้ลูกค้าที่ไปกินจะใช้ตะเกียบช้อนเอาผงชูรสประมาณว่ามากกว่าหนึ่งช้อนชาใส่ลงในชามก๋วยเตี๋ยวของตนอย่างหน้าตาเฉย บางคนถึงกับคืบเอาตัวก๊วยเตี๋ยวมาแต่ผงชูรสในชาม ก่อนที่จะใส่เข้าปากแล้วกินด้วยความกำซาบพินก็มี ทั้งนี้ ยังไม่นับของกินประเภทนี้อ่างหมูย่าง ที่ในขณะที่ย่างไปนั้น คนขายจะโรยผงชูรสไปพลางก็เคยเห็นมาแล้ว

ส่วนในกรณีของไทยนั้น การใช้ผงชูรสค่อนข้างกว้างขวางหลากหลาย ซึ่งมีตั้งแต่ลูกข้าวกิน ใส่ในน้ำจิ้มประเภทพริกน้ำปลาหรือน้ำจิ้มแจ่ว ในน้ำซุ๊ปของก๋วยเตี๋ยวที่ยังไม่รวมในชามก๋วยเตี๋ยว (เหมือนเป็นการใส่แถมยังไฉ่ยังจั้น) ส้มตำ ฯลฯ

ฟันไปจากนี้ก็คือ การใส่ในอาหารที่กำลังปรุงด้วยปริมาณที่ชวนให้ตกใจ

อันที่จริงผงชูรสเป็นสิ่งที่มีการกินการใช้คู่กับอาหารมานานแล้ว และไม่ว่าจะมีประโยชน์

หรือโทษอย่างไร คนจีนที่กินผงชูรสนั้นต่างล้วนถูกอบรมสั่งสอนต่อๆ กันมาถึงวิธีการใช้ ซึ่งโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการแล้วมักจะใส่ผงชูรสลงในอาหารที่กำลังปรุงอยู่ด้วยปริมาณที่ไม่มากนักก่อนที่จะตักใส่จานมาเสิร์ฟกัน

ที่ทำเช่นนี้เพราะคนจีนเชื่อว่า ผงชูรสมีสารบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อใส่ลงไป ในอาหารที่กรุ้นด้วยความร้อนสูงเป็นเวลานานๆ สารที่ว่านี้จะสลายกลายเป็นสารที่ให้โทษ

วิธีการจึงกลายเป็นว่า หลังจากที่ปรุงอาหารจนพร้อมที่จะตักใส่จานชามเพื่อเสิร์ฟกินแล้ว ก่อนจะตักหากต้องการใส่ผงชูรสก็ใส่กันในตอนนั้น โดยเมื่อใส่แล้วให้ผัดหรือคน (แล้วแต่ประเภทของอาหารที่กำลังทำหรือปรุงอยู่ว่าผัดหรือคน) ตักพักกะว่าให้ผงชูรสละลายแล้วจึงค่อยตักใส่จานชาม วิธีที่ว่านี้จะทำให้ผงชูรสไม่อยู่ในความร้อนที่คุกรุ่นหรือเดือดพล่านจนนานเกินไป

และเมื่อไม่นาน การละลายของผงชูรสก็จะยังไม่แปรสภาพไปเป็นสารที่เสี่ยงอันตราย จากหลักการทำนองเดียวกันนี้ คนจีนจึงเห็นต่อไปว่าผงชูรสยังไม่ควรถูกนำมาใส่เพื่อ (โดยมากมักจะเป็นจำพวกเนื้อสัตว์) เพราะไม่ว่าหมักนานแค่ไหนและไม่ผ่านความร้อนระหว่างหมักก็ตามแต่ถึงที่สุดแล้วก็ต้องนำสิ่งที่หมักมาปรุงผ่านความร้อนเพื่อให้สุกก่อนกินอยู่ดี

ความร้อนที่ว่าซึ่งเริ่มจากศูนย์กลางไปจนถึงจุดที่ร้อนที่สุดสุด เพื่อให้อาหารสุกนั้น ก็ไม่ต่างอะไรกับการทำให้ผงชูรสถูกคุกรุ่นด้วยความร้อนในเวลาทีนานๆ นั่นเอง และเมื่อเป็นเช่นนี้ อาหารประเภทหมักงานที่ว่าจึงกลายเป็นอาหารที่ผงชูรสได้กลายสภาพเป็นสารอันตรายไปโดยปริยาย

ด้วยเหตุนี้ อาหารที่ต้องผ่านการหมักของคนจีนจึงไม่ใส่ผงชูรส แต่จะหมักด้วยซีอิ๊วขาว และหรือเกลือเสียโดยมาก หากจะมีเครื่องปรุงอย่างอื่นเพิ่มมากขึ้นกว่านี้ก็ขึ้นอยู่กับว่า อาหารที่หมักนั้นเอาไปเพื่อปรุงเป็นอาหารอะไรเมนูไหน เท่านั้นเอง ทั้งนี้ ควรกล่าวด้วยว่า คนจีนที่ถือปฏิบัติเช่นนี้คือคนจีนที่รู้และเป็นเท่านั้น

ความรู้ของคนจีนจากที่กล่าวมานี้จะตรงกับความรู้ของฝรั่งที่เห็นว่า สารที่ว่านั้นก็คือ สารเคมีที่เป็นเกลือของโซเดียม โดยฝรั่งยังเห็นต่อไปว่า สารชนิดนี้เมื่อถูกเผาไหม้ด้วยความร้อนสูงก็จะกลายสภาพเป็นสารที่เรียกว่า "กลูที" อันเป็นสารที่สามารถก่อให้เกิดมะเร็งได้ และจะเป็นเพราะเหตุนี้หรือไม่ก็ตาม ฝรั่งจึงไม่นิยมกินผงชูรส

อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวมาเราจึงพบว่า คนจีน (หรือไทย) ที่ถูกอบรมมาอย่างที่ว่าจะทำเช่นนั้น ทั้งพ่อครัวในภัตตาคารจีนหรือพ่อค้าขายก๋วยเตี๋ยวบางเจ้าบางคนจึงไม่เพียงจะใส่ผงชูรสตามอย่างที่ว่ามาเท่านั้น หากแม้เมื่อใส่ยังใส่แค่เพียงน้อยอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ เราจะสังเกตเห็นว่า พ่อค้าขายก๋วยเตี๋ยวที่รู้และเป็นจะใส่ผงชูรสเพียงเล็กน้อย ก่อนที่จะตักน้ำซุปลงใส่ชามเพื่อเสิร์ฟให้เรากิน และ โดยที่เราสามารถมั่นใจได้ด้วยว่า ในน้ำซุปล้นนั้นก็ไม่มีสารใส่ผงชูรสมาก่อนอีกด้วย

แต่กระนั้นก็ตาม สำหรับพ่อครัวฝีมือดีแล้วผงชูรสแทบจะ ไม่มีความจำเป็นอันใดเลย

แม้แต่น้อย การปรุงอาหารให้อร่อยโดยไม่พึ่งผงชูรสในด้านหนึ่งจึงเป็นเรื่องที่ทำหายฝีมือไม่น้อย

ที่เข้ามาทั้งหมดนี้ไม่ใช่จะชี้หน้าว่าผงชูรสเป็นของที่กินได้ถ้ารู้และทำเป็น แต่จะไปเพราะเห็นว่าไม่อาจต้านกระแสการกินใช้ผงชูรสไปได้ง่ายๆ ฉะนั้นถ้ายังอยากจะกินสารที่เสี่ยงอันตรายของสารที่ว่าจะหมดไปด้วยไม่

อย่างไรก็ตาม กระแสความนิยมผงชูรสจากที่กล่าวนี้ทำให้อดสงสัยไม่ได้ว่า อะไรคือสาเหตุที่ทำให้กระแสนี้ขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว?

ในเบื้องต้นสุดจะพบว่า กลุ่มคนส่วนใหญ่ที่ตกอยู่ภายใต้กระแสนี้มักจะเป็นกลุ่มคนชั้นล่าง และมักจะเป็นคนไทยอีสานเสียโดยมาก

ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่เห็นได้ในที่นี้ก็คือ การที่ผงชูรสสามารถสนองตอบต่อ "รสอร่อย" ที่หาไม่ได้ง่ายนักในหมู่มนุษย์ชั้นล่างได้เป็นอย่างดี และด้วยความค้อยการศึกษาอันเนื่องมาจากความยากจนของคนกลุ่มนี้ การได้ลิ้ม "รสอร่อย" ของผงชูรสจึงเป็นไปด้วยความไม่รู้ถึงอันตรายที่แฝงในสารที่แปรสภาพ

ในแง่นี้ ผงชูรสจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ช่วยเชื่อมประสานความ "ยากจน" ให้เข้ากับ "รสอร่อย" ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะราคาไม่สูงเกินกว่าฐานะของคนชั้นล่างจะหามาได้

แต่ที่น่าสังเกตก็คือว่า กระแสนิยมผงชูรสที่วันนี้ได้ขยายไปยังคนกลุ่มอื่นๆ อย่างรวดเร็วไปด้วย โดยเฉพาะคนชั้นกลาง คนกลุ่มนี้แม้จะไม่ใช้ผงชูรสเท่าคนกลุ่มแรกก็ตาม แต่ก็ซึมซับกระแสนี้เข้าไปอย่างแนบเนียน

นั่นคือ ในขณะที่ใช้ผงชูรสไม่มากเท่าเพราะรู้ว่าไม่ดีนั้น คนชั้นกลางกลับใช้สิ่งที่เรียกว่า "ซุปร้อน" ก็คือรูปแบบหนึ่งของผงชูรส เป็นอยู่แต่ไม่ได้ถูกเรียกเป็น "ผงชูรส" เท่านั้น

ในแง่นี้ ซุปร้อนจึงไม่ต่างกับ "รสอร่อย" ที่คนชั้นกลางแก้ต่างให้กับตนเองว่า ตนไม่ได้กินผงชูรส (นะ...จะบอกให้)

ด้วยเหตุนี้ หาก "รสอร่อย" ที่เกิดจากความไม่รู้เพราะ "ยากจน" ของคนชั้นล่างเป็นสิ่งที่คู่กันแล้ว "รสอร่อย" ของคนชั้นกลางที่น่าจะรู้อะไรดีกว่าจึงน่าจะคู่กับ "จริต" คือจริตที่จิตใจจะไม่เอื้อนเอ่ยคำว่า "ผงชูรส...ที่รัก"

วรศักดิ์ มหิตทโนบล. 2544, 24-30 ธันวาคม.

"ผงชูรส...ที่รัก" คอลัมน์เงาะวันออก. มติชนสุดสัปดาห์
ฉบับที่ 1114 ปีที่ 22.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สงวนลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

1. ข้อความนี้เป็นบทความประเภทใด

- ก. ประเภทปัญหาโต้แย้ง
ข. ประเภทชักจูงใจ
ค. ประเภทคำแนะนำ
ง. ประเภทแสดงความคิดเห็นใหม่

2. ผู้เขียนใช้กลวิธีเขียนคำนำอย่างไร

- ก. กล่าวถึงข่าวหรือเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่น่าสนใจ
ข. กล่าวนำด้วยการแสดงแนวความคิดของผู้เขียน
ค. กล่าวนำด้วยการบรรยายสิ่งที่ได้พบเห็น
ง. กล่าวนำด้วยบทสนทนาที่น่าสนใจ

3. โทษของผงชूरสในขณะนี้คือข้อใด

- ก. ทำให้คนมีอาการเหมือนมีไข้
ข. ทำให้คนเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งมากขึ้น
ค. ทำให้คนชั้นกลางเข้าใจผิดคิดว่าคนไม่ได้ใช้
ง. ทำให้ประสาทการรับรู้สเสียหรือบกพร่อง

4. เนื้อหาของบทความนี้มีลักษณะที่เด่นชัดเป็นเช่นไร

- ก. ข้อเท็จจริง
ข. ข้อคิดเห็น
ค. ข้อแสดงความรู้สึก
ง. ข้อเสนอแนะ

5. สาระที่สำคัญของบทความนี้อยู่ที่ส่วนใดของบทความ

- ก. คำนำ
ข. เนื้อเรื่อง
ค. สรุป
ง. อยู่ทั้ง 3 ส่วน

6. บทความนี้ใช้โวหารในการเขียนแบบใด

- ก. บรรยาย
ข. พรรณนา
ค. สารก
ง. อุปมา

7. การใช้ผงชूरสที่เสี่ยงอันตรายน้อยที่สุดคือข้อใด

- ก. ขณะเริ่มปรุงอาหาร
ข. ขณะที่อาหารกำลังเดือดพล่าน
ค. ใช้หมักอาหารก่อนนำไปปรุง
ง. หลังจากปรุงอาหารเสร็จแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์ห้ามมิให้คัดลอกเพื่อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนติดผงชูรสคือข้อใด

- ก. หาซื้อง่าย ราคาถูก
- ข. ไม่เห็นพิษภัยของผงชูรสอย่างชัดเจน
- ค. รู้สึกว่าเมื่อใช้ผงชูรสแล้วอาหารมีรสอร่อย
- ง. การใช้บุคคลที่น่าเชื่อถือมาเป็นสื่อในการโฆษณา

9. การนำผงชูรสมาใช้ตรงกับสำนวนไทยข้อใด

- ก. ทำคุณบูชาโทษ
- ข. คาบสองคม
- ค. โกลีเกิ้ลือกินค่าง
- ง. ผิดฝาผิดตัว

10. กลวิธีในการเขียนส่วนท้ายของบทความนี้คือข้อใด

- ก. เสนอทางแก้ไขและป้องกัน
- ข. ชูใจให้เลิกใช้ผงชูรส
- ค. ใช้การสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
- ง. ชี้ปัญหาจากการใช้ผงชูรส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 7

เรื่องสั้น

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา เรื่องสั้น ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 2 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ เรื่องสั้น

เรื่องสั้นตรงกับภาษาอังกฤษ short Story เป็นบันเทิงคดีชนิดหนึ่ง ที่แต่งขึ้นโดยวางโครงเรื่องง่ายๆ มีความยาวของเรื่องประมาณ 1000-10000 คำ ใช้เวลาอ่านครั้งหนึ่งประมาณ 5-10 นาที ทุกองค์ประกอบมีขนาดสั้นและจำกัด เช่น ตัวละครมีจำนวนจำกัด ฉากมีเฉพาะที่จำเป็นต่อเนื้อเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ไม่ซับซ้อน และที่สำคัญมีแนวคิดของเรื่องเพียงแนวคิดเดียว

ลักษณะของเรื่องสั้น

1. เรื่องสั้นจะต้องมีโครงเรื่องที่มีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเพียงเหตุการณ์เดียว มีจุดมุ่งหมายเดียวหรือทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างหนึ่งอย่างใดเด่นชัดเพียงความรู้สึกเดียว (เช่น เรื่องมอม มอมเป็นสุนัขที่อยู่กับมนุษย์มีความรักและผูกพันกับนายของมัน ต่อมาต้องพลัดพรากจากนายด้วยเหตุของสงครามและได้พบกับนายอีกครั้ง เมื่อนายกลับมาเป็นขโมย หลังจากนั้น "มอม" ก็ติดตามนายของมันไปตลอด)
2. เรื่องสั้นจะต้องมีตัวละครน้อย มีตัวละครที่มีบทบาทเด่นเพียงตัวเดียว ตัวละครประกอบอื่นๆ ไม่ควรเกิน 5 ตัว (มอม เป็นตัวละครเด่น นาย, นายผู้หญิง, คุณแต้ว เป็นตัวประกอบ)
3. มีฉากและใช้เวลาในการดำเนินเรื่องน้อย ฉากที่เด่น ไม่ควรเกิน 1-2 ฉาก ดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว และรวบรัดเหตุการณ์ที่ไม่ใช่จุดเด่นของเรื่อง (ฉากเรื่องมอมคือกรุงเทพฯ บริเวณถนนเพชรบุรี ตลาดประตูน้ำ มั๊กกะสัน และถนนราชวิถี ซึ่งบริเวณเหล่านี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ถูกทิ้งระเบิดซึ่งเข้ากับสภาพเหตุการณ์ในเรื่องมอม คือ สภาพเมืองไทยสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2)
4. มีขนาดสั้น ใช้เวลาอ่านประมาณ 5-45 นาที หรือใช้คำประมาณ 1000-10000 คำ เรื่องสั้นที่มีความขนาดสั้นกว่าปกติเรียกว่า เรื่องสั้นขนาดสั้น และเรื่องสั้นที่มีขนาดยาวกว่าปกติ เรียกว่า เรื่องสั้นขนาดยาว

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

1. แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง (Theme) คือ ความคิดสำคัญที่เป็นแนวในการผูกเรื่อง แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง จะต้องแสดงให้เห็นความจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น "ความรักความกตัญญูของสุนัขที่มีต่อนาย" หรือ "สงครามย่อมก่อให้เกิดความทุกข์หรือความพินาศ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โครงเรื่อง (Plot) คือ การผูกเรื่องหรือการกำหนดและเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องให้มีความขัดแย้ง (Conflict) เกิดปมปัญหาชวนให้ผู้อ่านฉงนสงสัยตั้งแต่เริ่มเรื่องจนไปสู่จุดที่เหตุการณ์เข้มข้นและตึงเครียดที่สุดที่เรียกว่า จุดสูงสุด (Climax) จากนั้นเหตุการณ์ตึงเครียดก็จะเริ่มคลี่คลายและเข้าสู่จุดจบของเรื่อง ซึ่งอาจจะจบอย่างคาดไม่ถึง

3. ตัวละคร (Character) เป็นบุคคลสมมติ เป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ หรือ สถานการณ์ที่ขัดแย้ง ซึ่งอาจจะขัดแย้งกับตัวละครตัวอื่น หรือเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจของตนเองก็ได้ ตัวละครจะต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ทั้งต่อสู้ในเชิงความคิด และต่อสู้ด้วยการกระทำหรืออาวุธก็ได้

4. บทสนทนา (Dialogue) เป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เรื่องสั้นมีความสมจริงและมีชีวิตชีวา บทสนทนาจะต้องมีประโยชน์ในการดำเนินเรื่องและอธิบายลักษณะของตัวละครด้วย

5. ฉาก (Setting) คือสถานที่ เวลา และบรรยากาศตามท้องเรื่อง การพรรณนาจะต้องชัดเจนแจ่มแจ้ง และต้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมและตัวละคร

ชนิดของเรื่องสั้น

1. ชนิดผูกเรื่อง คือ เรื่องสั้นที่มีเค้าเรื่องซับซ้อนน่าสนใจและจบลงในลักษณะที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง
2. ชนิดที่เน้นฉากเป็นสำคัญ คือ เรื่องสั้นที่ผู้เขียนจะใช้สถานที่ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิด และสถานที่นั้นจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวละคร
3. ชนิดเพ่งเล็งบทบาทของตัวละคร คือ เรื่องสั้นที่ผู้เขียนเน้นตัวละครเป็นใหญ่ เน้นที่จะแสดงบทบาทลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งของคนเป็นสำคัญ
4. ชนิดเน้นแนวคิด คือ เรื่องสั้นที่ผู้เขียนต้องการเน้นที่ข้อคิดหรือให้เห็นความเป็นจริงของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสนีย์ วัฒวรรณ. 2547. การเขียน 2 ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

เปลื้อง ณ นคร. 2540. ศิลปะแห่งการประพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม

ชื่อสมาชิก 1..... 2.....
3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-5

น้ำนมสีแดง

(จากปนิธานกวี ของ อังคาร กัลยาณพงศ์)

...ย้อนหลังระลึกไปถึงวาระหนึ่ง ซึ่งรอรอรอนแสงพระสุริยา อ่างกว้างกลางป่าใหญ่
โพล้เพล้ลงรำไรเริ่มสนธยา แม่หมารีบลงมาตามไหล่เขา กระทั่งถึงป่าโปร่งตั้งใจจะหาอาหารไป
ฝากลูกน้อยทั้งสามชีวิต ซึ่งรอคอยแม่อยู่ในโพรงใต้ซอกเงื้อมหินใหญ่ ณ หน้าผาส่งเสียดแสงดาว

แต่ถึงคราวเคราะห์ร้ายบังเอิญแม่หมาป่าพลาดพลั้งขาหลังข้างหนึ่ง ไปติดกับเหล็กของ
พรานไพรใจฉกรรจ์นางอกสั้นขวัญหนีตกใจเป็นที่สุด จึงในนาทีอันคับขันนั้น นางตัดสินใจกัดขา
ตัวเองจนเข้าขาด อีสระเสรีหนีไปได้ แต่เจ็บปวดแสนสาหัส เลือดไหลตลอดทาง รีบวิ่งเซซังมาหา
ลูกน้อยในโพรงใต้แทนหินใหญ่นั้น

สามลูกหมาป่าคิใจ รุมล้อมแม่หมา ขออาหาร วิ่งเวียนซ้ายเวียนขวา รุมรอบมารดาด้วยสุด
แสนหาอาลัยแม่หมาสุดที่จะเจ็บปวดไซเซ เสียหลักล้มลงก็รีบกลับตัวอยู่ในท่าให้นมลูก จ้องมองลูก
แล้วสลัดใจ เสียงสั้นเรือบอกลูกหมาว่า "ลูกเอ๋ย คินนี้แม่เหนื่อยเหลือเกินแล้วยังหาเหยื่อไม่ได้เลย
แต่แม่ยังมีน้ำนมสีแดงเหลืออยู่ถนอมไว้ให้ลูกทั้งสามเป็นพิเศษ แต่ต้องผลัดกันดูดคิมทีละตัว
ตามลำดับ

ลูกหมาป่ายังไร้เดียงสา ตามประสาสัตว์มันจึงดูดเลือดจากบาดแผลขาหลังตรงเข้าขาด
นั้น ด้วยความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นน้ำนมพิเศษ เหตุหิวจัดจึงคิมจนอิมทั้งสามชีวิต กระทั่งแม่หมาสุด
อ่อนเพลีย ซิพจรเต้นช้าลงเพราะสูญเสียเลือดมาก ลูกหมาตัวสุดท้ายท้อถามแม่ว่า "ทำไมน้ำนมของแม่
เป็นสีแดงและปนรสเนื้อหวาน ลูกไม่เคยกินเลย"

"ลูกเอ๋ย นี่แหละน้ำนมมีรสสุดท้าย ที่แม่สะสมทะนุถนอมไว้ทั้งชีวิต บัดนี้ถึงเวลาแล้ว แม่
ปรารถนาให้ลูกคิมสิ้นทั้งหัวใจ" เสียงแม่หมาค่อยๆ แผ่วเบาลง เมื่อสายเลือดจะเหือดหายหมดไป
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลูกทั้งสามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณี
จากกาย ตั้งลูกวา

แจ้งมติกรมเจ้าเงินและกรมศุลกากรตามมติของ
กระทรวงมหาดไทยว่า ประสงค์การวางระเบียบ
ตั้งกองศุลกากรพิเศษ และมีมติให้ยกเว้นการเป็นไป
เชื่อมโยงจากเล่มพระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๖
เป็นต้นมาซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖
ไปหลายคราวแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลูกทั้งสามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณี
จากกาย ตั้งลูกวา

"เลยสามวันไปแล้ว ถ้าแม่หลับไหลไม่ตื่นฟื้นขึ้นขอให้พวกเจ้าซึ่งอดอยากหิวโหยทะกินอสุกซากของแม่เป็นอาหาร รีบเคิบโคแข็งแรงรักษาตัวเองให้ได้สามพี่น้องอย่าทอดทิ้งกัน" หยุด สักสองสามอึดใจกล่าวต่อไปว่า "วิญญาณแม่จะลาเจ้าไปแสวงหาอาหารในดวงเดือน ถ้าเจ้าระลึกถึงแม่และความรักแท้ของแม่แต่เดิมแล้วไซ้ ให้ลูกไปเรียกหาแม่ในแจ่มจันทร์เจ้า ณ พุ่มพลาฟ้าฝั่งฝืน"

พลันแม่หมากี่สิ้นแรง ชบสลับไสลขาดใจตาย

ลูกหมาเห็นแม่นิ่ง และสิ้นลมหายใจก็ห้วนไหวรู้สึกไปถึงความตาย คั่งที่แม่เคยเล่าให้ฟัง แต่หนหลัง ทั้งสามชีวิตวิบโกลโสเคราะห์เป็นที่สุด แล้วชบกับอสุกซากของมารดา นิ่งน้ำตาไหลพรากจากทำนบแห่งหัวใจ ซึ่งพังทลายอย่างไม่มีอะไรมาขวางกั้น อันความสุดที่ทุกข์โศกาดูรนั้น เสมอกันทุกรูปนาม ไม่เว้นหมุ่มนุษย์และสรรพสัตว์...

อังคาร กัลยาณพงศ์. 2539. ปณิธานกวี. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สยาม.

1. แนวคิดของเรื่องคืออะไร

.....

2. ทำไมแม่หมาจึงตัดสินใจกัดขาตัวเอง

.....

3. ข้อความที่แม่หมาสั่งลูกว่า "...สามพี่น้องอย่าทอดทิ้งกัน" หมายความว่าอย่างไร

.....

4. นักเรียนคิดว่าข้อใดเป็นสาเหตุที่แม่หมาให้ลูกๆ กินซากของตนเป็นอาหาร

.....

5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างข้อความที่แสดงความรู้สึกสะเทือนอารมณ์มากที่สุด มา 1 ตัวอย่าง

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-12

เพื่อน

โครม รถยนต์กระบะคันใหญ่ตกรจากแม่แรงกระทบพื้น บานประตูเปิดออกทับหน้าอกของปานซึ่งช่วยช่างทำงานอยู่ใกล้ๆ ท่ามกลางความตื่นตะลึงของคณงานทุกคน เรื่องร้องสุดเสียง วิ่งเข้าไปหาปานก่อนใคร

"ช่วยด้วย...ช่วยปานด้วยครับ" เขาละล่ำละลัก สองมือพยายามยกบานประตูด้วยแรงทั้งหมดที่มี ปานนอนแน่นิ่ง เลือดทะลักออกทางปากและจมูกของเขา ชิดหัวหน้าช่างพอได้สติจึงรีบบอกให้คณงานช่วยกันยกรถยนต์ออกจากปาน รถยนต์พันตัวไปแล้ว ปานยังไม่ไหวดิ้งเลือดยังไหล เรื่องร้ายให้สะอึกสะอื้นซ้อนหัวของปานขึ้น พร้าเรียกชื่อเพื่อนรักไม่ขาดปาก หัวใจของเขาเจ็บปวดเหลือจะกล่าว

"พี่ชิดครับทำยังไงปานเป็นอะไร ไปหรือเปล่า..ปาน..ปาน..ໄໝ..ปาน"

"เลือดไหลไม่หยุดเลย แยะจริงเด้าแกก็ไม่มีอยู่..พาปานไปโรงพยาบาล เร็ว..ไปโรงพยาบาลที่หมดสุดที่หมดสุดทำงานอยู่นี้แหละ..เร็วเข้าช่วยกันค่อยๆ ยก" ชิดสั่งการ

โรงพยาบาลที่หมดสุดทำงานอยู่เป็น โรงพยาบาลเอกชน ห่างจากบั้งและอยู่ช่อมรด "ชวงบริการ" ของเด้าแกชวงไปสองช่วงตึก หมอสุดาแพทย์หญิง โสคเข้าห้องฉุกเฉินอยู่ละฝั่งถนนกับบั้ง เธอเข้าที่จอดรถยนต์ส่วนตัวไว้ที่ตู้ เรื่องกับปานเป็นผู้ดูแลทำความสะอาดให้

"โรงพยาบาลเอกชน..แพงตายเลย..เอาเงินที่ไหนให้เขาละ" คณงานคนหนึ่งดึง

"ช่วยพาปานไปเร็วๆ ผมมีเงิน ช่วยพาปานไปทีเถอะครับ..ปานจะแยะแล้ว โธ่เลือดไหลนองเลย" เรื่องยกมือไหว้วีงวอน ใบหน้าของเด็กชายวัยสิบสี่ปีออกไปด้วยน้ำตา ไม่มีใครสะดุดใจกับคำว่า ผมมีเงินของเรื่องเลย ชิดเร่งให้ลูกน้องสามคนหามปานไปโรงพยาบาล เรื่องวิ่งนำหน้า ผู้คนที่ผ่านไปมาหยุดมองด้วยความสงสาร

เมื่อถึงโรงพยาบาล เรื่องถลาเข้าไปบอกเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล "คนไข้ของหมอสุดาครับ กรุณาตามหมอด้วยครับ คนไข้อาการหนักรถยนต์หล่นทับครับ" หมอสุดาดกใจเมื่อเห็นอาการของปาน รีบนำเข้าห้องฉุกเฉินทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสาร คณงานของบั้งกลับไปแล้ว เรื่องนั่งคอยอยู่หน้าห้องฉุกเฉินหัวใจของเขาสั่นระริกเหมือนจะขาด น้ำตายังไหลไม่ขาดสาย เขาพนมมือไหว้วีงวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ขอให้ช่วยปานปลอดภัยไปใช้

เรื่องกับปานเป็นเพื่อนกัน เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่หกจากโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งต่างจังหวัด ทั้งสองเป็นกำพร้า เรื่องนั้นภิกษุรูปหนึ่งนำมาเลี้ยงดูอยู่ในวัดตั้งแต่ยังเล็ก เมื่อเขาเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ภิกษุรูปนั้นก็มรณภาพ เรื่องเป็นเด็กดี ขยันขันแข็งช่วยงานของวัดมาตลอด เจ้าอาวาสจึงให้อาศัยอยู่ในวัดจนเรียนจบ แล้วเขาจึงขออนุญาตเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ ส่วนปานนั้น ลูกกับป้าซึ่งมีลูกเจ็ดคนนำมาเลี้ยงตั้งแต่เล็กเหมือนกัน เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่หก จึงขออนุญาตตามเรื่องเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ ด้วย เรื่องจึงมีปานและปานก็มีเรื่อง

เด็กทั้งสองเพิ่งมาถึงกรุงเทพฯ และสมัครเข้าเป็นคนงานที่ปั๊มน้ำมันของเจ้าแก่งช่วงตามประกาศรับสมัครเมื่อสามเดือนเศษๆ มานี้เอง เขาทั้งสองได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน วันละห้าสิบสอง บาท รวมอยู่กับคนงานอื่นๆ ที่ห้องแถวหลังอยู่ ช่วยกันจ่ายค่าอาหารทำกินกันเองอย่างประหยัด เรื่องกับปานเป็นเด็กขยัน อดทน สุภาพเรียบร้อย โดยเฉพาะเรื่องพูดจาไพเราะ และมีมารยาทดี ทุกคนจึงรักและเอ็นดูพวกเขา แม้แต่เจ้าแก่งช่วงผู้เข้มงวดก็พอใจ รดยงค์คำนางของหมอสุดคาภิสะอาดสะอ้านเธอรักเด็กทั้งสองและให้รางวัลเสมอ เรื่องกับปานช่วยกันเก็บเงินฝากธนาคารออมสินที่อยู่ใกล้ๆ ปั๊มน้ำมันไม่เคยออกไปเที่ยวเตร่เสเพล เวลาว่างก็อ่านหนังสือที่หมอสุดคาภินำมาให้

เวลาผ่านไปสองชั่วโมงเศษ ตั้งแต่บ่ายสองโรงเศษจนห้าโมงเย็นหมอสุดคาภิมาหาเขาด้วยสีหน้าวิตกกังวล

"ปานเป็นอย่างไรบ้างครับคุณหมอ" เรื่องถลาเข้าไปคุกเข่าถามอย่างร้อนรน น้ำตาซึมออกมาอีก หมอสุดคาภิดึงตัวเขาให้ลุกขึ้น

"โชคดีที่พามาเร็ว ไม่เช่นนั้นก็แย่เหมือนกัน กระจกซี่โครงทักสองซี่ปอดเป็นแผลนิดหน่อย หมอเขาผ่าตัดคามกระจกไว้ เย็บแผลที่ปอด ต้องพักอีกนานจนกว่าจะเป็นปกติ..เรื่อง..ค่าใช้จ่ายมกเหมือนกันนะ จะเอาเงินที่ไหนให้เขาละ"

เรื่องก้มหน้า "เจ้าแก่งช่วงช่วยครับคุณหมอ ผมจะทำงานใช้หนี้ผมเข้าไปเยี่ยมปานได้ไหมครับ"

"ยังไม่ได้หรอก เขายังไม่ฟื้น ต้องอยู่ห้องไอซียูไปก่อน แล้วจึงจะย้ายไปห้องพัก..เออ..เรื่อง เอาอย่างนี้ดีไหม ที่นี้เป็นโรงพยาบาลเอกชนค่าใช้จ่ายแต่ละวันค่อนข้างจะสูง..ฉันว่า..พอปานฟื้นอันตรายแล้ว ย้ายเขาไปอยู่โรงพยาบาลของรัฐดีไหม ฉันมีเพื่อนพอช่วยได้ ไปอยู่..เอ้อ..ห้องรวมราคาไม่แพง ดีไหมจ๊ะ"

"แล้วแต่คุณหมอมองจะกรุณาครับ" เรื่องยกมือไหว้ "แล้วปานจะไปได้เมื่อไรครับ"

"อีกสามวันคงจะพอไปได้..แต่..เรื่อง..ก่อนจะไปต้องจ่ายเงินให้ที่นี่ก่อนนะ"

"เท่าไรครับ" เสียงของเรื่องแหบแห้ง "ผมจะไปขอเจ้าแก่งมาจ่ายให้"

"ฉันบอกเจ้าหน้าที่การเงินว่า ปานเป็นเด็กของฉัน มีสิทธิได้ลดหย่อนภาษีเงินได้ครับ หมอ

ผ่าตัดก็สนิทกัน เขายินดีลดให้สิบเปอร์เซ็นต์ ถึงอย่างนั้นก็ยังมีหนี้ที่เหลือเรื่อง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น กรุณาทำเป็นให้ดูปลอมเป็นหลักฐาน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

เงินเป็นหมื่น! เรื่องร้องอยู่ในใจ ถ้าแกจะช่วยเหลือผมหน่อยเขาลาหมอสุคา กลับไปที่ป้อม
 เมื่อเขาเข้าไปเล่าเรื่องให้แกฟังพร้อมกับกราบขอความกรุณาจ่ายเงินค่ารักษาปานให้ก่อน
 แล้วเขาจะทำงานให้ฉัน แก่แกชวงโกรธเกรี้ยวตะโกนใส่หน้าเรื่อง "ทำไมอ้าวจะต้องรับผิดชอบ อ้าว
 จ้างไอ้ปานมาขายน้ำมัน ไม่ได้จ้างมาช่วยซ่อมรถที่อู่ มันเลือกไปทำเอง ความผิดของมันเอง..
 หน้อย..จะทำงานให้ฉันตลอดชีวิตของอู่ก็ใช้ไม่หมด..ไปให้พ้น!..อ้าวไม่ยากฟังอย่ามาอ้อนวอน
 ให้ยากเลย" อดช่วยขอร้องก็ถูกแก่แกชวงไล่ตะเพิดไป คนงานต่างมองเรื่องด้วยความสงสารและ
 เห็นใจ เรื่องร้องให้เขาๆ กราบเท้าแก่แกชวงอีกครั้งแล้วถอยออกมา เขาพยายามคุมสติ ทำงานตาม
 หน้าที่บริการน้ำมันให้แก่รถยนต์ของลูกค้าจนถึงเวลาปิดบริการอาหารเย็นวันนี้เขากินไม่ลงเลย
 เพื่อนๆ คนงานปลอมโยนเรื่องตลอดเวลา เมื่อเสร็จธุระแล้ว เขากลับมาที่โรงพยาบาลอีก คืนนี้หมอส
 สุคาอยู่เวร เรื่องนึ่งที่มันั่งในสวนหย่อมหน้าโรงพยาบาล ใบหน้าของเขาหม่นหมองด้วยความทุกข์
 แสนสาหัส..ปานนี่ปานเป็นอย่างไรบ้างหนอ อีกสองวันเขาจะหาเงินเป็นหมื่นมาจากไหนเพื่อจ่าย
 เป็นค่ารักษาปาน เรื่องทอดถอนใจ เงินของเขากับปานในธนาคารมีเพียงสามพันบาท เด็กอย่าง
 เขาจะไปรับจ้างทำอะไรจึงจะได้เงินมากๆ ในเวลาอันรวดเร็ว สมองของเรื่องคือตันไปหมด เขาคิด
 จะส่งข่าวไปถึงลุงของปาน แต่คิดอีกที ลุงก็จน รู้เรื่องแล้วช่วยหลานไม่ได้ ก็ยังเป็นทุกข์ จึง
 คัดสินใจไม่บอกไป เขาเหมงมองคูท้อฟ้า หัวใจมดิ่งอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ ไม่ได้ยินสรรพ
 ลำเนียงของขวดยานและผู้คนที่สัญจรไปมาบนถนน มีความรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก ได้ไ้
 ฟ้าที่กว้างใหญ่และเงียบเหงา เรื่องว่าแห้วเหลือประมาณ คืนนั้นเขากลับไปนอน เมื่อยามของ
 โรงพยาบาลมาเตือนเขาฝันถึงหลวงตาภิกษุชราผู้เลี้ยงดูเขามาตลอดทั้งคืน

ตอนเช้าหมอสुकามาบอกว่า ปานมีอาการดีขึ้น รู้สึกดีและออกไปพักที่ห้องคนไข้แล้ว
 เรื่องไปเยี่ยมได้ เรื่องจึงไปขออนุญาตแก่แกชวงก็ได้ฟังเสียงทวาดว่า "จะไปที่ไหน! อ้าวจะตัดค่าจ้าง
 ตามเวลาที่อู่ไม่อยู่..คิดจเวลาวันละ มันไปที่ชั่วโมง ก็น่าที่" แก่แกชวงหันไปตั้งจิต อดมองเรื่อง
 ด้วยความเห็นใจ

เมื่อเรื่องเข้าไปในห้องคนไข้ที่สะอาด หรรษา สวยงามของโรงพยาบาล ปานกำลังมอง
 จ้องอยู่ที่ประตู มีสายระโยงระยางติดกับตัวเขาอยู่รุ่มรัง ปานดีใจจนน้ำตาไหลพราก เรื่องกลั้นสะอื้น
 กอดเพื่อนอย่างเบาๆ "ไม่ต้องพูด..หมอสห้ามพูดนะ..นายไม่เป็นไรแล้ว เราดีใจเหลือเกินปาน" น้ำตา
 ของเขาหยดลงบนใบหน้าของปาน "ถ้าแกใจคือออกค่าใช้จ่ายให้แต่ที่นี้แพงไป มะรืนนี้ต้องย้ายนาย
 ไปอยู่ที่โรงพยาบาลหลวง หมอสูกาบอกนายแล้วไซ้ไหม.." ปานพยักหน้า น้ำตายังไหลไม่ขาดสาย
 เขาจับมือเรื่องไว้แน่น พยายามจะบอกว่า เขาซาบซึ่งในน้ำใจของแก่มากเรื่องเข้าใจท่าทางของ
 เพื่อนจึงบอกว่า "ถ้าแกไม่ว่างเลย ย้ายไปอยู่โรงพยาบาลหลวงแล้ว ถ้าแกกับพวกพี่คิดจะไปเยี่ยม
 ได้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ใช้ให้แจ้งแก่ผู้ถือหา และแจ้งแจ้งถึงถึงผู้ของเอกสารที่แจ้งว่าไปให้
 เรื่องคือแก่อ่านหน้าหน้าเตียง เด็กทั้งสองมองหน้ากันนั่งอยู่ครู่หนึ่งปานยังร้องให้เขาๆ
 เรื่องถอนใจยาว "ปาน..นายอย่าเป็นทุกข์เลย หยุคร้องให้เสียเถอะ" เขาเช็ดน้ำตาให้เพื่อน พลาบข้ม

ปลอบใจ เรายัง โชคดีที่มีเจ้าแก้วที่ซิด และพี่คนอื่นๆ มีหมอสุนัขที่เมตตาเรา ทุกคนเป็นเพื่อนของเรา นายทำใจให้สบายจะได้หายเร็วๆ หมอบอกว่าไม่มีอันตรายแล้ว ขอให้นายนอนพักรักษาตัวเท่านั้น ไม่ช้ำก็หาย แล้วนายกับเราก็คงจะไปทำงานด้วยกันที่ปั๊มเจ้าแก้วงั้นละ"

ปานยิ้มทั้งน้ำตา เขาอยากจะพูดว่า เขาโชคดีที่มีเพื่อนอย่างเรื่อง เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับปานครู่หนึ่ง จึงลุกขึ้นบอกว่า "เราจะไปหาหมอสุนัขสักหน่อย วันนี้เราอาจจะไม่มาเยี่ยมนายอีก..นอนให้หลับพักผ่อนให้มากๆ" ปานพยักหน้ารับ เรื่องจึงไปพบหมอสุนัขที่ห้องทำงาน เธอกำลังง่วนอยู่กับแฟ้มบนโต๊ะ พอเห็นเรื่องก็ยิ้มให้

"ไปเยี่ยมปานมาแล้วหรือ คินะ เขาเป็นคนแข็งแรง ฟันเร็ว ไม่ช้ำก็หายเป็นปกติ..ทำไมหน้าตาของเรื่องยังเศร้าอยู่ละ จะ เพื่อนจะหายแล้วนี่อย่าวิตกไปเลยนะ" หมอสุนัขปลอบเรื่อง

"ครับคุณหมอ..เอ้อ ผมอยากจะทราบค่ารักษารับ จะได้ไปบอกเจ้าแก้ว พู้งนี้เจ้าแก้วจะได้มาชำระครับ"

หมอสุนัขยิ้ม ยกหูโทรศัพท์หมุนไปตามค่ารักษากันที่แผนกการเงินครู่เดียวเสียงตอบดังมาอย่างชัดเจน จนเรื่องก็ได้ยิน "ค่าห้อง ค่ายา ค่าบริการ ค่าผ่าตัด รวมทั้งสิ้น สิ่หมื่นสองพันห้าร้อยบาท ส่วนลดของหมออีลิบเปอร์เซ็นต์หมอฟ้าตัดลดให้สิบลเปอร์เซ็นต์ คงจ่ายสองหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทค่ะ" หมอสุนัขจกจำนวนเงินลงในกระดาษแผ่นเล็กๆ ส่งให้เรื่อง "สองหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทมากโขเหมือนกันนะเรื่อง..อ้าว..เรื่อง..หน้าซิดเขียว นั่งลงก่อน ตกใจมากหรือ..อย่าตกใจเลยเจ้าแก้ว ชวงนะรวบ มีทั้งปั๊ม มีทั้งตู้ ครอบครัวยังไม่มี เงินแค่นี้สำหรับเขานะไม่มากหรอก ว่าแต่พวกเธอจะต้องทำงานใช้หนี้เขานานหน่อย"

เรื่องคอแห้งผาก หูอื้อเกือบไม่ได้ยินที่หมอสุนัขพูด รับแผ่นกระดาษมาใส่กระเป๋าทางเงงรีบไหว้ลาหมอสุนัข ก่อนน้ำตาจะร่วงพรูลงมา สมอของเขายังอดด้วยเสียงบอกจำนวนเงิน สองหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาท! มันคงก้องสะท้อนไปมา เรื่องกลับมาถึงปั๊มเกือบไม่รู้สีกตัวเขายืนพิงเสาหลบสายตาเพื่อนคนงานอยู่ครู่หนึ่ง จึงรวบรวมสติเข้าไปทำงานทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทั้งๆ ที่หัวใจร้อนรุ่มด้วยความวิตกกังวลเป็นที่ยิ่ง

บ่ายสามโมงเศษ เขาบอกซิดว่าจะไปเยี่ยมปาน แล้วเรื่องก็เดินเรื่อยไปตามฟุตบอล ผ่านโรงพยาบาลไปเรื่อยๆ อย่างไม่มีจุดหมายสุดแต่เท้าจะพาไป เพราะขณะนั้นสมอของเขานิ่งงัน ไม่สนใจผู้คนที่เดินสวนไปมา เขาเดินไปไกลมากจนตะวันลับอาคารที่ปลูกหนาแน่นเหมือนกำแพงใหญ่ริมถนน เรื่องมาถึงตลาดใหญ่แห่งหนึ่ง เขาไม่เคยมาแถวนี้เลย จึงหยุดยืนมองฝูงผู้คนที่เดินเข้าออกและซื้อข้าวของกันอยู่วุ่นวายในตลาด เขาเดินเรื่อยปะปนไปกับคนอื่นเข้าไปภายใน กวาดสายตามองไปจนทั่ว..ที่แผงร้านค่อนข้างใหญ่อยู่ริมทางด้านหลัง เขาแลเห็นชายคนหนึ่งกำลังพูดจากับแม่ค้าวัยกลางคนเจ้าของแผง พลังส่งธนบัตรสีม่วงมัดเป็นปึกใหญ่ให้แม่ค้าคนนั้น แม่ค้ารับมาพอตีมีดถูกค้าหญิงสองคนเข้าไปซื้อของ แม่ค้าจึงเอาธนบัตรใส่ถุงกระดาษวางไว้ข้างตัว แล้วสาละวนหยิบของขาย เรื่องยืนนิ่ง เขาตัดสติใจแน่นแน่ว่าจะทำอะไร เขากำหนดทางชีวิตของเขาในวินาที

นั่นเอง จะชั่วช้าอย่างไร เขาก็ต้องทำ หลวงตาโปรดคอยให้เรื่องด้วย.. เขาสาวเท้าเข้าไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่มีใครสังเกตเห็นเรื่องฉกฉวยใส่เงินแล้ววิ่งเข้าซอยเล็ก หนีจนสุดชีวิต! ..คำรักษาปาน..เขามีคำรักษาปานแล้ว..! เสียงที่เขาได้ยินก่อนจะวิ่งกลับไป "เร็ว..จับไอ้คนขโมยเงินป่าแผ่นดินไว้ที..มันวิ่งเข้าซอยไปทางโน้น!" ไม่มีใครตามเขาทัน

เรื่องกลับมาถึงป้อมเกือบสองทุ่ม เขานับเงินก่อนจะซ่อนไว้ในที่ลับตา เงินมีถึงสามหมื่นห้าพันบาท ก่อนนอนคืนนั้นเขากระซิบกับตัวเองว่า "ขอยืมป่าแผ่นดินก่อน..หลวงพ่อช่วยให้เรื่องเข้มแข็งด้วย!"

เช้าวันรุ่งขึ้น เรื่องอาบนํ้าแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าชุดที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ เขาหาถุงใหม่ใส่เงินพับให้แบน หยิบสมุดฝากเงินธนาคารใส่กระเป๋าเสื้อเดินมาหาซิด "พี่ซิดครับ ผมจะกลับบ้านไปบอกลุงของปาน พ่ลุงคุณหมอสุดาจะย้ายปานไปอยู่โรงพยาบาลหลวง คำใช้จ่ายจะได้ไม่ต้องลงถ้าพี่ซิดว่างก็ไปเยี่ยมปานด้วยนะครับ ถ้าปานหาย พี่ซิดช่วยให้ทำงานที่นี่เหมือนเดิมนะครับ ผมเสร็จธุระแล้วผมจะกลับมา" ซิดรับปากอย่างเต็มใจ

เรื่องตรงไปพบหมอสุดาที่โรงพยาบาลทันที นักข่าวหนังสือพิมพ์คนหนึ่งกำลังสัมภาษณ์เธออยู่เกี่ยวกับคนไข้หญิงผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ในความดูแลของหมอสุดา พอเธอเห็นเรื่องก็ก้มมือเรียกให้เข้าไปหา เรื่องส่งเงินสองหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทให้ พนางบอกว่าเจ้าแก่ชวงไม่ว่างขอความกรุณาให้หมอสุดา ช่วยชำระคำรักษาปานแทนด้วย

หมอสุดาหัวเราะเบาๆ "เห็นไหม..เงินแค่นี้ ไม่กระเทือนเจ้าแก่ชวงหรอก..ใครนะช่างว่าเจ้าแก่ขี้เหนียว ใจไม่ใส่ระกำ.." เธอหันไปทางนักข่าว "เด็กที่อยู่ของเจ้าแก่ชวงที่ป้อม ชวงบริการเกิดอุบัติเหตุ มาป่วยอยู่ที่นี้..นี่.. เจ้าแก่จ่ายคำรักษาทันทีเลย.. คุณไม่สนใจไปทำข่าวหรือนายช่างใจดีอย่างนี้หายากเหมือนกันนะ.." แล้วบอกกับเรื่องว่า "ฉันจะชำระให้ เย็นนี้จะเอาใบเสร็จไปให้เจ้าแก่ นะ เรื่องจะไปเยี่ยมปานก็ไปซิวันนี้เขาพูดได้แล้ว.."

เรื่องเงยหน้ามองหมอสุดาที่นั่งอยู่ครู่หนึ่งจึงพูดว่า "คุณหมอรับผมจะกลับบ้านไปบอกลุงของปาน..ไปวันนี้ครับ ผมฝากสมุดฝากเงินไว้ให้ปานด้วย..กับเงินคำแรงอีกห้าร้อยบาท พ่ลุงนี้ถ้าผมกลับมาไม่ทัน ผมขอความกรุณาคุณหมอพาไปโรงพยาบาลด้วย.." เสียงของเรื่องแหบหาย เขากลับหันสะอื้น "เขาหายแล้วถ้าเขาไม่ได้กลับไปทำงานที่ป้อมคุณหมอรูณาหางานให้เขาด้วยนะครับ..ผมฝากปานด้วยนะครับคุณหมอ" เรื่องทรุดลงกราบเท้าหมอสุดา น้ำตาหยดลงบนร่องเท้าของเธอ หมอสุดาตกใจก้มลงดึงตัวเรื่องขึ้นมา "เรื่อง..เธอพูดเหมือนเธอจะไม่กลับมา" เธอเองก็ตื่นตันทันที "มีอะไรหรือเปล่าเรื่อง..ฉันเป็นเพื่อนเธอนะ..บอกฉันได้ ฉันยินดีช่วยเธอ.."

"ช่วยผมก็กรุณาช่วยปานนะครับคุณหมอ..ผมลาครับ" เรื่องยกมือไหว้ขอบคุณแล้วออกจากห้องไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น เนื้อหาในเว็บไซต์นี้ไม่ได้แปลจากเนื้อหาต้นฉบับแต่เพียงผู้เดียวของเอกสารฉบับนี้ที่มีการนำไปใช้
เมื่อเรื่องเปิดประตูเข้าไปปานกำลังง่วงอยู่พอดี ปานยิ้มอย่างดีใจ อ้าแขนออกกอดเพื่อน

"เราคอยนายอยู่" ปานพูดเบาๆ "คิดถึงแต่อย่าคอย" เรื่องบอกเสียงกลั่นสะอื้น "ถ้านายคอย นายจะกระวนกระวายใจ ทำให้เป็นทุกข์" ปานยิ้ม "พูดเหมือนหลวงตาเลย..โอ้โฮ..วันนี้นายแต่งชุด เก่ง จะไปไหนหรือ"

"เค้าแก่ให้เอาเงินมาชำระค่ารักษานายแล้ว..ปาน..เราจะกลับบ้านไปบอกลุงกับป้าให้รู้.. พรุ้งนี้ถ้าเรากลับมาไม่ทัน หมอสุดาจะพานายไปโรงพยาบาล นายไม่ต้องห่วงอะไรทั้งสิ้น..ปาน" เสียงเรื่องแผ่วเบา "ถ้านายหายแล้ว กลับไปทำงานกับพี่ชิดนะ..หรือถ้าขัดข้องอย่างไร ก็ปรึกษาคุณ หมอสุดาจะปานนะ"

ปานขมวดคิ้ว "นายพูดเหมือนนายจะไม่กลับมา..เรื่อง..เราไม่มีนายเราอยู่ไม่ได้นะ รีบ กลับมานะ" น้ำตาปานไหลเป็นทาง เรื่องคบมือเพื่อนเบาๆ พลาถยิ้มพลอบใจ "กลับมาสิเมื่อถึง เวลา..เมื่อถึงเวลาเรากลับมาแน่นอน กลับมาหานาย นายทำใจให้เข้มแข็งนะ คิดถึงเราได้..แต่อย่า รอ..อย่าคอย ถึงเวลาเราเอง.." เรื่องลุกขึ้น "เราต้องรีบไปละ..จะได้ถึงบ้านเร็วๆ ..ไปนะปานนะ.." เรื่องบีบมือเพื่อนแน่น เขาจ้องมองเพื่อนเหมือนจะจำไว้ให้เต็มตา ปานมิได้ล่วงรู้ในสายตานั้น ได้แต่ รู้สึกอบอุ่นที่เพื่อนมองอย่างรักและห่วงใย

"ป้าครับ..ป้าแม่ครับผมเอาเงินมาคืนให้ป้าครับ" นางแม่นั้นหันขวับมาจ้องหน้าเรื่อง แล้ว แยกก็เบิกตากว้างด้วยความแปลกใจ เรื่องยื่นเงินห้าพันบาทให้ "ผมมารับโทษจากป้าแล้วครับ ผมขอ โทษที่เอาเงินป้าไปเมื่อวานนี้ ผมจำเป็นมาก ผมขี้ปากก่อนสามหมื่น ผมมารับใช้ป้าแทนเงินที่ขี้ม ไป" นางแม่นั่งร้องตะโกนสุดเสียง "ไอ้ขี้จ โมย..เร็วช่วยจับตัวมันไว้..ไอ้คนที่ขี้ โมยเงินเข้าไปเมื่อวาน นี้.." ผู้คนในตลาดฮือกันเข้ามาดูหลายคนตรงเข้าจับตัวเรื่องไว้ "ผมไม่หนีหรอกครับ..ผมมารับโทษ จากป้าแม่นั้น" เรื่องบอก

"ไปตามตำรวจมา..ลากคอมันเข้าคุก! ไอ้ถ่อยยังเด็กอยู่แท้ๆ ริอ่านเป็นหัวจ โมย" นางแม่นั้น แผลเสียง

ตำรวจมาถึงพอรู้เรื่องก็รู้สึกแปลกใจที่คนร้ายกลับมาให้เจ้าทรัพย์ลงโทษ จึงซักไซ้ไล่เรียง เรื่อง เขาเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง..โดยไม่ได้เอ่ยถึงเค้าแก่ช่วง หลายคนที่ยังฟังเรื่องที่เรื่องพูด แต่นางแม่นั้น และอีกหลายคนแคลงใจ เสียงวิพากษ์วิจารณ์กันแข็งแรงแ่ ตำรวจจึงให้เรื่องพาไปดูปานเรื่องจำใจพานางแม่นั้นกับตำรวจไปที่โรงพยาบาล

เมื่อเปิดประตูห้องปานเข้าไป ปานดีใจสุดขีด "เรื่อง..เรื่อง..กลับมาแล้วหรือ..พาใครมา ด้วยละ ตำรวจมาทำไม.." เรื่องเข้าไปกอดเพื่อน "ปานเพื่อนรัก ไม่ต้องตกใจ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น นายไม่ต้องตกใจ..เราคือเรื่องเพื่อนของนาย..เรารับผิดชอบทุกอย่าง..ไม่เกี่ยวกับนาย.."

นางพยาบาลตามหมอสุดาเข้ามาอย่างรีบเร่ง เรื่องเล่าเรื่องทั้งหมดให้หมอสุดาฟัง ด้วย ใบหน้าหม่นหมอง น้ำตาไหลไม่ขาดสายปานร้องไห้โฮ เรื่องก้มลงกราบเท้าหมอสุดา "ผมขอโทษ คุณหมอ ผมเลวมาก..ผมไม่รู้จะทำอย่างไร ผมรบกวนคุณหมอมากแล้ว จึงไม่กล้าเล่าความจริงว่า เค้าแก่ช่วงไม่ให้เงินค่ารักษาให้ฟัง.."

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไปอนขาดให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเป็นเอกสาร และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอสุดคาน้ำตาลล่อ "โธ่ เรื่อง ทำไมไม่บอก ฉันช่วยเธอได้.." เธอหันไปทางตำรวจ แล้วนางแม่นิ่งซึ่งยืนตะลึงเมื่อรู้ความจริง "ฉันจะใช้เงินคืนป้าแม่นิ่งเองค่ะ ป้าอย่าเอาเรื่องเด็กนะคะ..นะคะ คุณตำรวจ.." นางแม่นิ่งน้ำตาลล่อ "ฉันจะเอาเรื่องกับเด็กดีๆ อย่างนี้ได้ยังไงคุณหมอ เขาไม่ใช่คนชั่ว คนเลวโดยสันดานเลย ทำด้วยความจำเป็นแท้ๆ อุตส่าห์กลับไปขอรับโทษ..โธ่..พ่อคุณ..ไปอยู่กับป้าเถอะอย่าอยู่กับไอ้เจ้าแกใจร้ายเลย"

ประตูเปิดออกอีกครั้งหนึ่ง เจ้าแกชวกรับนักข่าวเดินเข้ามาด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

"ไอ้โฮ.." เจ้าแกชวร้องทัก "ทำอะไรกันอยู่เยอะเยอะ..นี่ครับคุณหมอมขอผมเอาคำรักษาพยาบาลเจ้าปานมาชำระแล้ว เฮ้..เรื่องลือไปเอาเงินจากไหนมาให้หมออะ อ้าวยังไม่ทันให้เลย"

นางแม่นิ่งชี้หน้าเจ้าแกชวร "ไอ้เจ้าแกใจดำ..เพราะแกไม่ให้เด็กมันนะซี..มันจึงต้องไปขโมยเงินฉัน แกเอาเงินของแกคืนไป ฉันจะเอาเด็กสองคนนี้ไปเลี้ยงเอง"

เมื่อเจ้าแกชวรู้อเรื่องทั้งหมด รู้สึกเสียใจมาก เขาส่งเงินให้นางแม่นิ่งปลางขมือไหว้ "ผมใช้เงินคืนให้ป้า..ผมพื่อน้ำใจเรื่องครับ..ผมค้ำประกันสารพัดและไม่ยอมรับผิดชอบเรื่องปาน มันยังยกความคิดให้ผมนักข่าวไปสัมภาษณ์ผม ยกย่องให้เป็นนายจ้างตัวอย่าง ไม่มีใครให้เกียรติผมอย่างนี้เลยในชีวิต" เจ้าแกชวรหันไปทางนักข่าว "เรื่องมันเป็นอย่างนี้คุณนักข่าวจะว่าอย่างไร..ผมไม่ใช่ นายจ้างตัวอย่าง ผมเป็นนายจ้างอำมหิต พอได้รับยกย่องจึงวิ่งมาทำดี" น้ำเสียงของเขายกความเสียใจเป็นที่สุด "ถึงอย่างไรผมก็จะดูแลปานกับเรื่อง..เรื่องมันรักปาน ทำให้ผมได้คิดว่าความรักของเพื่อนนั้นช่างอบอุ่นเสียจริงๆ.." เขาหันไปทางเรื่อง "ฉันเป็นเพื่อนของเรื่องด้วยคนนะ"

นักข่าวยิ้มอย่างพอใจ "เจ้าแก..คุณเป็นนายจ้างตัวอย่างจริงๆ ผมจะเขียนข่าวให้ดีที่สุด" ทุกคนมีความสุข เรื่องกับปานมีเพื่อนเพิ่มขึ้น มีป้าแม่นิ่ง มีนายตำรวจ โดยเฉพาะเจ้าแกชวรเพื่อนผู้จะเมตตาช่วยเหลือเขาตลอดไปเช่นเดียวกับหมอสุดคา

รัชนี ศรีไพรวรรณ. 2538. "ด้วยความรัก" หนังสือวันเด็กแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.

1. อะไรคือคุณสมบัติน่าชื่นชมของเรื่องซึ่งควรยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

.....

2. จากคำตอบในข้อที่ 1 ให้ยกตัวอย่างเหตุการณ์ 1 ตอน ที่ชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติน่าชื่นชมของเรื่อง

.....

3. ตัวละครใดบ้างที่มีแนวทางในการปฏิบัติตนคล้ายเรื่อง

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

4. เหตุการณ์ตอนใดที่แสดงให้เห็นคุณค่าของความจริงใจ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.....

5. การที่เรื่องขโมยเงินของป้าแม่นั้น ไปชำระค่ารักษาให้ป้าแม่นั้น นักเรียนคิดว่าเรื่องปฏิบัติเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
.....
6. การที่เจ้าแก้วชวงปฏิเสศการช่วยเหลือในตอนแรก แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนเช่นไร
.....
7. การที่เรื่องนำเงิน 5000 บาท มาคืนให้ป้าแม่นั้น และขอรับโทษที่ตนขโมยเงินไป แสดงว่าเรื่องมีคุณลักษณะเด่นในด้านใด
.....
8. สาเหตุใดหมอมสุดาจึงไม่ได้ชำระค่ารักษาให้ป้า
.....
9. อะไรคือสาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องราวต่างๆ
.....
10. การที่เจ้าแก้วชวงใช้เงินคืนให้ป้าแม่นั้นและจะดูแลป้ากับเรื่องนั้น เพราะเหตุใด
.....
11. การที่เจ้าแก้วชวงบอกให้นักข่าวทราบความจริงว่า "เขาไม่ใช่ นายจ้างตัวอย่าง..." แสดงว่าเขามีคุณลักษณะประการใด
.....
12. ผู้เขียนเสนอแนวคิดแฝงที่สะท้อนชีวิตคนใช้แรงงานอย่างไร
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลย ใบงานเรื่องสั้น

ใบงานที่ 1 แนวทางคำตอบ

1. ความรักของแม่ที่มีต่อลูก
2. เพราะเป็นห่วงลูก ลูกยังเล็กอยู่และยังไม่สามารถออกหาอาหารเองได้
3. ให้ลูกๆ มีความรักใคร่ปรองดองกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. เพราะลูกหมายังไม่สามารถออกหาอาหารเองได้ และถึงอย่างไรตนเอง (แม่หมา) ก็ตายแล้วจึงอุทิศร่างของตนให้เป็นอาหารแก่ลูกๆ เพื่อลูกจะได้มีชีวิตรอด
5. ถ้ายกตัวอย่างข้อความมา 1 ตัวอย่าง = 1 คะแนน

ใบงานที่ 2 แนวทางคำตอบ

1. (1.1) ความมีน้ำใจ ในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์โดยไม่หวังผลตอบแทน
(1.2) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน(1.3) การยอมรับผิดเมื่อรู้ว่าตนเองทำผิด
(1.4) การไม่โกรธและไม่โทษผู้อื่น
2. (2.1) เช่น ตอนที่เรื่องพยายามคิดหาเงินมารักษาป่าน โดยที่ตนเองยอมรับผิดแต่ผู้เดียวเรื่องต้องไปขโมยเงินป่าแม่มาจ่ายค่ารักษา
(2.2) เช่น ตอนที่เรื่องไปขอร้องเจ้าแก้วงวงให้จ่ายค่ารักษาให้ป่านก่อนแต่ถูกปฏิเสธ เรื่องก็พยายามคุมสติแล้วไปทำงานตามหน้าที่จนถึงเวลาเลิกงาน
(2.3) เช่น ตอนนำเงินที่เหลือ 5,000 บาท ไปคืนให้ป่าแม่ แล้วมาขอรับทำงานรับใช้ทดแทนเงินที่ขาดไปและถึงแม้ป่าแม่จะให้ตำรวจจับเรื่องก็ไม่หนี
3. หมอสุคาและซิด
4. ตอนเจ้าแก้วงวงเกิดความตะอายเป็นเรื่องไม่เคยบอกผู้อื่นเลยว่าจริงๆ แล้วตนไม่ได้ช่วยเหลือและเรื่องเองยังยอมรับโทษไปขโมยเงินป่าแม่
5. ไม่เหมาะสม เพราะการลักขโมยเป็นสิ่งไม่ดี เป็นการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ควรหาทางอื่นดีกว่า เพราะถึงอย่างไรคนที่ถูกขโมยย่อมตกใจ เสียใจ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตน
6. ไม่คิดถึงความรู้สึกของผู้อื่น เห็นแก่ได้ หรือประโยชน์ของคนฝ่ายเดียว
7. ซื่อสัตย์
8. เพราะไม่ทราบความจริง และคิดว่าเจ้าแก้วงวงออกเงินให้ก่อน
9. อุบัติเหตุจากรถตกจากแม่แรง
10. เห็นคุณค่าและทราบซึ่งในความดีของเรื่อง
11. ละอายต่อบาป
12. ต้องอดทน ใช้จ่ายอย่างประหยัด หลายชีวิตต้องจากบ้านเกิดมาเพื่อมาหางานทำ จึงไม่สามารถจะช่วยเหลือเจือจุนเรื่องเงินทองกัน ได้มีแต่หัวใจที่เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสำนักพิมพ์ให้คำปรึกษาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 7 เรื่องต้น

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่องต้น เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ
กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงใน
กระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

คำสั่ง อ่านเรื่อง อำนาจของความจริง ตอบคำถามข้อ 1-10

อำนาจของความจริง

ประมาณ 120-130 ปีมาแล้ว ยังมีสามีภรรยาหนุ่มสาวชานาคู่หนึ่งอาศัยอยู่ริมฝั่งคลอง
ใกล้ๆ สุพรรณบุรี ทั้งสองรอคอยวันคลอดลูกคนแรก อย่างใจจดใจจ่อ จนกระทั่งวันหนึ่งภรรยาเริ่ม
เจ็บท้องในกลางดึก และเนื่องจากหมอคำแยที่อยู่ใกล้ที่สุด อยู่อีกหมู่บ้านหนึ่งซึ่งไกลออกไปถึง 4-5
กิโลเมตร เมื่อสามีเห็นอาการเจ็บท้องของภรรยาผิปกติ ก็ตกใจรีบไปตามหญิงที่อยู่บ้านใกล้ๆ กัน
ซึ่งมีอยู่ประมาณ 2-3 ครั้วเรือน ให้มาช่วย เมื่อมาช่วยกันทั้งหมดตามคำขอร้องเฝ้าที่จะทำได้ในที่สุด
ลูกก็คลอดออกมาอย่างปลอดภัยแต่ตัวแม่ก็ยังเจ็บปวดอยู่ ถึงแม้ว่าทั้งหมดจะพยายามช่วยเหลือกัน
อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะให้น้ำนมดื่มนม บิบนวด สารพัดก็แก้ไม่หาย อาการเธอเพียบหนักลง กำลังก็
เริ่มหมดลงเป็นลำดับ ทุกคนซึ่งอยู่ในที่นั้นไม่มีความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลเลย ได้แต่นั่งเฝ้าดูอย่าง
หมดอาลัย สวดภาวนาขอให้อาการดีขึ้น สามีทนอดใจไว้ไม่ไหว จึงเริ่มคิดวิธีอื่นที่พอจะช่วยแก้ไข
ลดความปวด ทันทีที่นึกขึ้นได้ถึงพระองค์หนึ่งซึ่งมาจอดเรือที่หน้าบ้านเขามา 2-3 วันแล้ว จึงถามคน
อื่นๆ ที่รู้เรื่องพระ องค์ที่มาจอดเรืออยู่หน้าบ้านว่า "ฉันน่าจะใส่บาตรท่านมา 3 วันติดต่อกันแล้ว ฉัน
จะไปหาและนิมนต์ท่านให้มาดูแลฉันดีกว่า ไม่น่าจะ ท่านอาจจะช่วยอะไรได้บ้าง ถึงอย่างไรท่าน
ก็เป็นพระ เพียงแต่เป่าคาถาวิเศษ 2-3 คำ อาจดีกว่าที่เราทำกันมาทั้งหมดรวมกันซะอีก" พุจดบก็รีบ
ตรงไปที่เรือที่พระจำวัดอยู่และขอเฝ้าให้ท่านมาช่วยภรรยาเขาแต่พระต้นหน้า ปฏิเสธและพูดว่า
"อย่าเลยอาตมาไม่รู้เรื่องคาถาวิเศษอะไรหรอกที่พอจะช่วยได้" สามีก็หน้าสลดอย่างหมดหวังและ
ร้องไห้พลางพูดว่า "ไม่มีใครอีกแล้วละครับที่พอจะช่วยเธอได้จริงๆ ขอให้ท่านช่วยด้วยเถอะครับ
ผมหมดหวังแล้วจริงๆ" พระไม่สามารถจะทนคำขอร้องได้ต่อไปอีก ก็เลยยอมรับที่จะไปช่วย พอ
มาถึง เห็นภรรยาของชายที่ไปขอร้อง ตกอยู่ในอาการเพียบหนักเช่นนั้น ท่านจึงพยายามนึกถึงคาถา
อาคมวิเศษทั้งหลายที่เคยรู้และได้ยินมา ว่าเข้าไปเข้ามา พร้อมกับให้น้ำนมดื่มนมในขณะที่ตัวสามี
ส่ายหน้าอย่างหมดหวัง ทำอย่างไรๆ อาการก็ยังไม่มีดีขึ้นเลยและที่สุดก็เหมือนกับคนอื่นที่ได้ลอง
พยายามแล้ว ท่านนั่งเฝ้าดูอาการอย่างหมดหวัง ในใจนี้ก็รู้ว่าภรรยาของชายคนนี้จะตายแน่ๆ ถ้าไม่
พยายามหาวิธีอื่นมาช่วยแก้ไข หลังจากนั่งคิดสักพักก็หันไปหาสามีผู้ป่วย "อาตมาว่าการพรม
น้ำนมดื่มนมหรือคาถาคงช่วยอะไรไม่ได้หรอกในลักษณะอย่างนี้เราต้องพยายามหาวิธีอื่นที่คิดว่านี่ เหา
อย่างนี้ดีกว่า เรา 3 คน โยม อาตมา และภรรยาโยม ต้องมาสารภาพความเลวที่สุดของแต่ละคนเคยทำ
มาและเคยเก็บเป็นความลับไม่ให้ใครๆ รู้ ให้แต่ละคนได้ใจ ต้องกล่าวอย่างสุจริตใจ และสัญญาว่า
จะไม่ทำบาปหรือความผิดอันนั้นอีก เราจะบูชาพระรัตนตรัยเทวดาฟ้าดินทั้งหลายให้คุ้มครองเรา
ให้รักษาคำพูด สัญญาว่าจะไม่ทำอย่างนั้นอีก ไม่น่าจะ ด้วยอำนาจของความจริงที่เรากล่าว อาจจะ
เป็นผลบันดาลให้ความเจ็บปวดของภรรยาโยมลดลงก็ได้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนิตยสารใช้ภายในเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากเป็นทางออกสุดท้ายที่พอจะคิดได้ ทั้งสามีและภรรยาจึงยอมตกลง แรกสุดตัวสามีขอร้องให้ผู้ที่มาช่วยเหลือทั้งหลายกลับไปบ้านเสีย พอไปหมดก็ตั้งโถ่น้ำมนต์ไว้ระหว่างกลางจุดเทียนไขและตั้งไว้บนขอบโถ่น้ำมนต์ เมื่อทุกอย่างเรียบร้อย ทั้งสามเริ่มบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และเทวดาอารักษ์ทั้งหลาย ตลอดจนพระภูมิเจ้าที่ ให้มาช่วยเหลือ

พระซึ่งเป็นเจ้าของความคิดนี้จึงถูกขอร้องโดยตัวสามี ให้เป็นคนแรกที่กล่าวคำสารภาพ พระได้พูดความจริงและสารภาพว่า

"อาตมาไม่ใช่พระจริงเลย ความจริงเป็นโจรที่เคยคิดคุกมาหลายครั้งแล้ว ตอนนี้ก็หนีมาและขโมยผ้าเหลืองมาปลอมเป็นพระที่มาพักที่ทำน้าบ้านก็ตั้งใจจะมาดูลาดเลา เพื่อเข้าไปล้นบ้านเหล่านี้เวลาที่หลับกันหมดแล้วอาตมาขอสาบานว่าจะไม่ประพฤตินั้นเป็นโจรอีกตลอดชีวิต"

ต่อมาเป็นที่ของตัวสามี ซึ่งพยายามหลบตาภรรยาอยู่ตลอดเวลาและกล่าวว่า "ตลอด 3 เดือนที่ผ่านมา ตอนที่เมียกำลังเตรียมจะคลอดลูก ผมได้เสียดกับน้องสาวคนเล็กของเมีย และกำลังเตรียมจะหนีตามกันไป ผมขอสาบานว่าจะไม่ประพฤตินั้นอีกจนตลอดชีวิต"

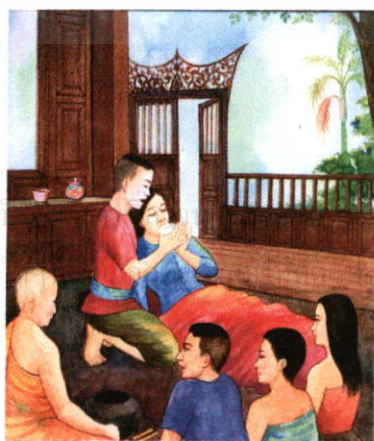
คำสารภาพอันนี้ก่อความ โกรธให้กับภรรยาเป็นอย่าง จนต้องลุกขึ้นชั้นแขนและตะโกนคำว่า

"ไอคนชั่ว นี้หรือที่แกทำมาตลอด 3 เดือน คีละ แกรู้ไว้ด้วยนะว่า ลูกคนนี้ก็ไม่ใช่ลูกแก" และแล้วก็กลับลงนอนบนเสื่ออีก และพูดซ้ำตามแบบเดิมว่า "ขอสาบานว่าจะไม่คบชู้อีกเป็นอันขาด"

ทันทีทันใดที่ทั้งสามสารภาพไป และสาบานว่าจะไม่ประพฤตินั้นอีก พระปลอมก็เอาเทียนไขจุ่มลงในโถ่น้ำมนต์ ยกมือขึ้นพนมแล้วกล่าวว่า

"ขอให้อำนาจของความจริงในคำสารภาพที่พวกเราได้กล่าว และคำสัตย์สาบานที่เราได้ให้ไว้ว่า จะไม่ประพฤติกอีก จงก่อพลังวิเศษให้น้ำมนต์นี้สามารถลดความเจ็บปวดเนื่องจากการคลอดลูกของหญิงผู้นี้ในบัดนี้ และจงหมดไปในที่สุดเทอญ"

พอกกล่าวจบพระปลอมก็เอาโถ่น้ำมนต์มาจัดการพรมน้ำมนต์ลงบนศรีษะและท้องของนางและให้ดื่มที่เหลือทั้งหมดและด้วยอำนาจของน้ำมนต์ ที่เนื่องมาจากความจริงที่กล่าวพร้อมกับคำสาบาน ความเจ็บปวดของนางก็หยุดและหายไปนับแต่บัดนั้นเอง

วารกรณ์ สามโกเศศ. 2543. "อำนาจความจริง" นิทานไทยเมื่อ 200 ปีก่อน. กรุงเทพฯ : กกกกก่อตั้งการพิมพ์.

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตำนานข้อใดเหมาะสมที่สุดกับพฤติกรรมของตัวละคร "พระปลอม"

ก. ชนักคิดหลัง

ข. ตัดไฟต้นลม

ค. หันหน้าเข้าหากัน

ง. กลับเนื้อกลับตัว

2. จุดประสงค์ของเรื่องอำนาจความจริงคือข้อใด

ก. ตันร้ายปลายดี

ข. ทุกอย่างแก้ไขได้

ค. การละอายต่อบาป

ง. ความจริงก็คือความจริง

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ ตอบคำถาม ข้อ 3-4

ก. ศีลข้อที่ 2 และ 4

ข. ศีลข้อที่ 3 และ 4

ค. ศีลข้อที่ 2 และ 5

ง. ศีลข้อที่ 3 และ 5

3. ตัวละคร "สามี" ในเรื่องอำนาจความจริง ผิดศีลข้อใด

4. ตัวละคร "พระปลอม" ในเรื่องอำนาจความจริง ผิดศีลข้อใด

5. การเปลี่ยนใจของตัวละครใด เป็นเหตุทำให้เกิดผลดีมากที่สุด ต่อส่วนรวมในภายหลัง

ก. สามี

ข. ภรรยา

ค. พระปลอม

ง. ชาวบ้าน

6. พฤติกรรมของตัวละคร "สามีและภรรยา" ก่อนที่จะพูดความจริงต่อกันน่าจะตรงกับสำนวนใดมากที่สุด

ก. ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่

ข. วัวสันหลังหว่า

ค. ซาคีคางคก ยางหัวไม่ตก ไม่รู้สี่ก

ง. แฉ โปย

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ ตอบคำถาม ข้อ 7-8

ก. สติ

ข. ปัญญา

ค. เมตตา

ง. อุเบกขา

7. การที่ภรรยาในเรื่องนี้หายเจ็บปวด เพราะน่าจะเกิดอะไรขึ้นในจิตใจของเขาเป็นเบื้องต้น

8. เรื่องอำนาจความจริง "พระปลอม" ใช้สิ่งใดในการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้ภายในสถานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ตัวละครในข้อใดผิดศีลข้อที่ 3 เป็นคนแรก

ก. สามิ

ข. พระปลอม

ค. ชายผู้ชูงองภรรยา

ง. น้องคนเล็กของภรรยา

10. สำนวนใดเหมาะที่สุดในการตีความ การกระทำของพระปลอม ที่คิดวิธีให้ตนเอง สามิ-ภรรยา
ในเรื่อง สารภาพความเลวและสาบานว่าจะไม่ทำอีก

ก. ชักแม่น้ำทั้งห้า

ข. วิวาห์ล้อมคอก

ค. สะกิดแผลเก่า

ง. สวรรค์ในอก นรกในใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบฝึกที่ 8

บทร้อยกรอง

คำชี้แจง

1. เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาเรื่อง บทร้อยกรอง ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 นาที โดยแบ่งเป็นฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นกลุ่ม 40 นาที และทำแบบทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล 10 นาที
2. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาและปฏิบัติงาน ตามเอกสารประกอบดังนี้
 - ใบความรู้ ให้ทุกคนศึกษาและทำความเข้าใจ
 - ใบงาน ทุกกลุ่มฝึกปฏิบัติเรียงตามลำดับใบงานตั้งแต่ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 2 (โดยใช้เวลาปฏิบัติตามใบงานรวม 40 นาที)
3. สามารถตรวจสอบคำตอบใบงานได้ในใบเฉลยคำตอบใบงานตอนท้าย แต่ไม่ควรดูเฉลยก่อน
4. เมื่อทุกกลุ่มฝึกทักษะการวิเคราะห์ตามใบงานจนครบเรียบร้อยแล้ว จะฝึกทักษะการวิเคราะห์เป็นรายบุคคลพร้อมกัน โดยทำแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบความรู้ บทร้อยกรอง

การเรียบเรียงถ้อยคำอย่างภาษาพหูพจน์เรียกว่า ร้อยแก้ว ส่วนการเรียบเรียงถ้อยคำตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดเรียกว่า ร้อยกรอง

บทร้อยกรองขนาดสั้น เป็นงานเขียนที่มีการคัดเลือกถ้อยคำที่ผู้เขียนไม่ได้ผูกเป็นเรื่องราวขนาดยาว แต่เขียนขึ้นเพื่อสื่อความหมายสั้นๆ หรือเป็นบทร้อยกรองที่คัดคัดตอนออกมาจากงานร้อยกรองที่เป็นเรื่องขนาดยาว

หลักในการวิเคราะห์ แบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ฉันทลักษณ์ เป็นสิ่งง่ายที่สุดในการศึกษาร้อยกรอง การศึกษาฉันทลักษณ์ อาจจะช่วยชี้แนะแนวทางการความต้องการของผู้เขียนหรือกวีได้บ้าง เนื่องจากจังหวะของฉันทลักษณ์ย่อมจะนำผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ได้เช่นเดียวกับเสียงดนตรี เช่น "โคลงสี่สุภาพ" ผู้เขียนมักจะใช้เมื่อต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสง่างาม ส่วน "กาพย์ยานี" ผู้เขียนมักใช้เมื่อต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอ่อนหวาน เรียบง่าย เป็นต้น แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่า ฉันทลักษณ์เพียงอย่างเดียวจะสามารถบ่งชี้อารมณ์ที่แท้จริงของบทร้อยกรองได้เสมอไป

2. ความหมาย เป็นขั้นตอนสำคัญที่เราจะต้องศึกษาให้ทราบแน่ชัดลงไปว่า บทร้อยกรองที่เราวิจารณ์นั้นกล่าวถึงอะไร ในขั้นนี้ผู้วิจารณ์จะต้องศึกษาความหมายของคำในบทร้อยกรองให้ละเอียด เพื่อจะได้ตีความหมายของบทร้อยกรองนั้นๆ ได้ถูกต้องที่สุด

3. น้ำเสียง เป็นเรื่องสื่อกำหนดให้ผู้อ่านทราบความคิดของผู้เขียนว่า มีความรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งที่กล่าวถึง เช่น

กูเป็นนิสิตนักศึกษา	วาสนาสูงส่งสโมสร
ย่ำคำนี้จะย่ำไปงานบอล	เสพเสน่ห์เกสรสุมาลี
กูเป็นนิสิตนักศึกษา	พริ้งสง่างามผาดเพียงราชสีห์
มันสมองของสยามธานี	คำนี้กูจะ نابให้หน้าใจ
กูเป็นนิสิตนักศึกษา	เจ้าข้ารู้จักกูหรือไหม
หัวเขี้ยวขัดกลัดกระดุมปุ่นเน็คไท	หลีกไปหลีกไปอย่างกีดทาง

(สุจิตต์ วงษ์เทศ : กูเป็นนิสิตนักศึกษา)

น้ำเสียงของคำในกลอนบทนี้แสดงว่า ผู้เขียนไม่พอใจที่จะให้นิสิตนักศึกษาเป็นไปตามเนื้อความของกลอน โดยสังเกตได้จากการใช้คำว่า "ย่ำไปเสพเสน่ห์ นาบให้หน้าใจ" ล้วนแต่เป็นคำที่มีความหมายขัดแย้งกับนิสิตนักศึกษา มันสมองของธานี นอกจากนี้คำว่า "กูเป็นนิสิตนักศึกษา วาสนาสูงส่ง งามผาดเพียงราชสีห์ มันสมอง" มีน้ำเสียงแสดงว่า "กู" เป็นคนหยิ่ง หลงตัวเองว่ามี ความวิเศษเหนือมนุษย์ ในบทที่สามยังมีคำ "เจ้าข้า กีดทาง" เป็นน้ำเสียงของคำคุณเณรคนที่มี

การศึกษาค้นคว้า โดยสรุปแล้ว กลอนบทนี้มีน้ำเสียงส่วนรวมเสียดสีผู้ที่เป็นนิสิตนักศึกษาที่ประพฤติตนอย่างที่กล่าวไว้ในเนื้อความ

4. ความรู้สึก เมื่อผู้วิจารณ์ได้อ่านบทร้อยกรองแต่ละบทอย่างพิจารณาแล้ว ก็จะทราบได้ว่า บทร้อยกรองนั้นสื่อความรู้สึกใคมาสู่ผู้อ่าน เช่น ความรู้สึกเศร้า รัก กล้าหาญ ร่าเริง ตลกขบขัน น่ากลัว โกรธ เป็นต้น อย่างไรก็ตามต้องคำนึงไว้เสมอว่า บทร้อยกรองไม่อาจสื่อความรู้สึกได้ดี ถ้าผู้ประพันธ์ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนั้นๆ ออกมาได้ถึงขนาด เพราะคำว่า "ร้องให้" ไม่สามารถก่อให้เกิดอารมณ์เศร้าได้ แต่ต้องมาจากลีลาของคำที่ใช้อย่างมีศิลปะในบทร้อยกรองนั้นๆ ที่จะสร้างภาพให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามได้ เช่น

อุรารานร้าวแยก	ยลสขบ
เอนพระองค์ลงทบ	ท่าวคิน
เหนือคอกชชอนชบ	สังเวช
ววยชีวาศม์สุดสิ้น	คู่ฟ้าเสวยสวรรค

(สมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส : ลิลิตตะเลงพ่าย)

ลีลาของคำในโคลงบทนี้จะทำให้เห็นภาพอาการของพระมหาอุปราช ซึ่งสิ้นพระชนม์บนคอช้างอย่างช้าๆ ตั้งแต่อกที่ค่อยราน ร้าว และแยกในที่สุดจนเห็นได้ถนัดตา อาการที่เคลื่อนไหวจะสลับกับภาพนิ่ง จนในที่สุดเมื่อถึงภาพสุดท้าย ผู้อ่านจะสามารถสร้างจินตนาการ และเกิดความรู้สึกและอารมณ์ได้

5. จุดมุ่งหมายของผู้เขียน สิ่งที่เขาไม่ได้คือการศึกษาค้นคว้าของผู้เขียนทั้งที่ผู้เขียนแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด และทั้งที่เราวิเคราะห์ได้เองจากภาษา น้ำเสียงและลีลาของบทร้อยกรองนั้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยชี้แนะให้เราทราบถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ แม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้บอกออกมาตรงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อสมาชิก ชื่อกลุ่ม

1..... 2.....

3..... 4.....

ใบงานที่ 1

คำสั่ง อ่านบทร้อยกรองเรื่อง กล้วยหาย แล้วตอบคำถามข้อ 1-13 โดยกากบาทข้อที่ถูกต้องที่สุด

กล้วยหาย

บ้านฉันอยู่ชอย	ชื่อชอยต้นกล้วย
ข้างบ้านมีลิง	ลิงชอบกินกล้วย
ลิงอยู่ในสวน	สวน ไม่มีกล้วย
ก่อนนอนทุกวัน	ฉันชอบกินกล้วย
ฉันมีเงินใช้	ฉันใช้ซื้อกล้วย
ซื้อมาหิวใหญ่	แขวนไว้กินกล้วย
เข้าออกทำงาน	ทำงานแลกกล้วย
กลับมาตอนเย็น	ไม่เห็นมีกล้วย
ศาลายห้องหิว	ฉันหิวหากกล้วย
ค้นหาเห็นลิง	ลิงถือหิวกล้วย
ฉันโมโหลิง	เตะลิงแย่งกล้วย
โมโหเสียแม่	มีแต่เปลือกกล้วย
ฉันรู้ความจริง	ลิงเป่ากินกล้วย
เพื่อนบ้านหลายคน	เห็นคนลักกล้วย
เป็นคนซุกดิน	ไม่ชอบกินกล้วย
ลูกเล็กของเขา	กินข้าวบดกล้วย
เขาเป็นคนจน	จน ไม่มีกล้วย
ลูกเล็กหิวหนัก	เขาจึงลักกล้วย

(วัฒน์ วรรณยางกูร : นกพิราบขาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตัวละครที่ผู้แต่งใช้เป็นตัวดำเนินเรื่องคือใคร

ก. ฉันทน์	ข. ลิง	ค. เพื่อนบ้าน	ง. คนชุกดิน
-----------	--------	---------------	-------------

2. ใครเป็นคนขโมยกล้วย

ก. ลิง	ข. เพื่อนบ้าน	ค. คนชุกดิน	ง. ลูกของคนชุกดิน
--------	---------------	-------------	-------------------

3. ทำไมลิงจึงถูกเตะ

ก. เพราะลิงขโมยกล้วย	ข. เพราะ "ฉันทน์" คิดว่าลิงขโมยกล้วย
ค. เพราะชาวบ้านบอกว่าลิงขโมยกล้วย	ง. เพราะลิงถือหวีกล้วย

4. นักเรียนคิดว่าสุดท้าย "ฉันทน์" จะรู้สึกละอย่างไร

ก. ดีใจที่เรื่องจบลงเช่นนั้น	ข. แค้นใจจะต้องจับขโมยให้ได้
ค. โโมโหที่มีคนขโมยกล้วย	ง. เสียใจที่ได้เตะลิง

5. นักเรียนเข้าใจว่า "ฉันทน์" กับ "คนชุกดิน" มีลักษณะร่วมกันในข้อใด

ก. มีอาชีพเหมือนกัน	ข. จนเหมือนกัน
ค. โโมโหที่มีคนขโมยกล้วย	ง. ไม่เหมือนกันเลย เพราะ "ฉันทน์" รวยกว่า

6. บทร้อยกรองนี้แสดงเหตุผลในลักษณะใด

ก. จากเหตุไปหาผล	ข. จากผลไปหาเหตุ
ค. จากเหตุไปหาเหตุ	ง. จากผลไปหาผล

7. บทประพันธ์นี้ให้ความรู้สึกละแก่ผู้อ่าน

ก. สดชื่น	ข. สลดหดหู่	ค. งุนงง	ง. ว่างเปล่า
-----------	-------------	----------	--------------

8. ใจความสำคัญของเรื่องคือข้อใด

ก. คนขโมยกล้วย	ข. ลิงขโมยกล้วย
ค. ฉันทน์ซื้อกล้วย	ง. กล้วยหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. นักเรียนคิดว่าภาพที่ผู้แต่งสะท้อนออกมาได้ชัดเจนที่สุด คือข้อใด
- ความแตกต่างระหว่างคนจนกับคนรวยที่อาศัยอยู่ในเมือง
 - การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นของมนุษย์
 - ชีวิตของคนจนในเมือง
 - ชีวิตของคนจนในชนบท
10. เมื่ออ่านบทประพันธ์นี้แล้วช่วยพัฒนาตนเองในด้านใด
- อารมณ์และสังคม
 - ความรู้และอารมณ์
 - คุณธรรมและอารมณ์
 - ความรู้และศีลธรรม
11. เนื้อหาของบทประพันธ์มุ่งบอกกล่าวในแง่ใด
ก. อบรมสั่งสอน	ข. เตือนสติ
ค. ท้าวดึง	ง. ชี้แนะ
12. เนื้อหาของบทประพันธ์นี้มีลักษณะเป็นเช่นไร
ก. ข้อเท็จจริง	ข. ข้อคิดเห็น
ค. ข้อแสดงความรู้สึก	ง. ข้อเสนอแนะ
13. แนวคิดของบทประพันธ์นี้ตรงกับสำนวนไทยว่าอย่างไร
- วัวหายล้อมคอก
 - หนามยอกเอาหนามบ่ง
 - ของหายตะพายบาป
 - โกรธหมาคำ ทำหมาแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบงานที่ 2

คำสั่ง อ่านบทร้อยกรองเรื่องพรดีที่ปรารถนาและพร 5 ประการแล้ว ตอบคำถามข้อ 1-10 โดย
กากบาทข้อที่ถูกที่สุด

พร 5 ประการ

เมื่อครั้งงานสงกรานต์น่านมาแล้ว	หลานเข้าแถวเป็นกระบวนล้วนหนุ่มสาว
ตามจารีตประเพณีที่ยืนยาว	มะลิขาวร้อยรวมจากดวงใจ
หยาดน้ำทุกหยดที่ตกต้อง	คือครรลองความดีที่ยิ่งใหญ่
เพื่อตอบแทนผู้ที่มีน้ำใจ	มอบพรชัยเป็นหลักกรรมนำชีวิ
พรที่หนึ่งพึงประทับไว้กับจิต	เจ้าชีวิตคู่ฟ้าสง่าศรี
นำพระทัยประทานมาทั่วราตรี	พระบารมีชื่นขวัญนิรันดร์กาล
เย็นพระคุณอุ่นเอื้อเกื้อพสก	พระเมตตาแผ่ปกมหาศาล
เป็นฉัตรชัยโชติช่วงทุกดวงมาน	ชั่วกัปกาลรอนบาทด้วยภักดี
พรที่สองเพียรขยันหมั่นศึกษา	จุดประทีปขวาลาทุกถิ่นที่
สิ่งประเสริฐคือศึกษาปัญญา	เป็นคนดีสร้างคนดีรางวัล
พรที่สามนั้นหรือคือซื่อสัตย์	สิ่งวิบัติอบายไม่ลุ่มหลง
กตัญญูรู้จักจิตมันคง	รักษาร่างคุณธรรมกอปรสัมมา
พรที่สี่สามัคคีเสียดละ	มีมานะเสริมสานการศึกษา
แม้เรียนจบพบสิ้นปัญญา	แต่วิชาต้องฝึกฝนจนชำนาญ
พรที่ห้าให้มีใจแบบไทยแท้	รักพ่อแม่พี่น้องปองประสาน
รู้ระเบียบรู้อยู่รู้ประมาณ	ร่วมสืบสานความเป็นไทยให้วัฒนา
	ศิริมาลา สุวรรณ โภคิน ประพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรดีที่ปรารถนา

คำถาม :

หนูจำ
หากมีเทพธิดาสราลย์

หนูเคยคิดปรารถนาสิ่งใดไหม
มาบอกให้พรจากฟ้าห่าประการ

คำตอบ :

ประการแรกหนูขอเมตตาจิต
พ่อแม่ญาติเมตตาพาสราญ
ประการที่สองนั้นขอปัญญา
รู้ละชั่ว ทำสิ่งดีมีคุณนุก
ประการสามนั้นขอขอไมตรี
ยามทุกข์สุขหันหน้าปรึกษา
ประการสี่สำคัญยิ่งสิ่งแวดล้อม
ปวงประชาช่วยรักษาป่าไผ่นง
ประการห้าผู้นำศีลศรีประเทศ
มุ่งเทิดทูนศาสน์กษัตริย์ยังชีวิต
หนูขอพรห้าประการดังงานใจ
พรทั้งห้าประการนี้จริงจริง

เพื่อชื่นชูชีวิตให้สุขสันต์
ครูอาจารย์เมตตาอารีรัก
เพื่อศึกษาความรู้ชูศรีศักดิ์
รู้พิทักษ์คุณธรรมนำชีวัน
ให้ได้มิตรที่ดีมีสุขสันต์
รักษาสายสัมพันธ์ให้มั่นคง
ให้มีพร้อมปาวารีที่ประสงค์
อีกเสริมส่งเมืองสะอาดปราศมลพิษ
ผู้มีเจตน์จ้านงสุจริต
ไทยทั่วทิศสามัคคีมีพลัง
ขอเทพคลพรชัยให้สมหวัง
หนูขอตั้งจิตขอบขอบคุณเอย

ฐะปะณี นาคกรรพ, ศาสตราจารย์กิตติคุณ . 2540. "พรดีที่ปรารถนา" หนังสือวันเด็กแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

1. พรดีที่ปรารถนากับพร 5 ประการ ในข้อใดที่มีสาระสำคัญตรงกัน

- ก. พรดีที่ปรารถนาข้อ 1 กับพร 5 ประการ ข้อที่ 1
- ข. พรดีที่ปรารถนาข้อ 5 กับพร 5 ประการ ข้อที่ 1
- ค. พรดีที่ปรารถนาข้อ 3 กับพร 5 ประการ ข้อที่ 1
- ง. พรดีที่ปรารถนาข้อ 3 กับพร 5 ประการ ข้อที่ 5

2. คำกล่าวในข้อใดเหมาะสมกับพรข้อที่ 2 ในเรื่องพรดีที่ปรารถนาและพร 5 ประการมากที่สุด

- ก. เลิศวิชาการพसानวัฒนธรรม
- ข. ความรู้คู่คุณธรรม
- ค. มารยาทงามตามด้วยความฉลาด
- ง. คุณธรรมนำความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3. แนวคิดหลักของบทหรือกรองทั้ง 2 คือข้อใด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คิดไปเองเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก. ขอให้ประเทศชาติเจริญ
- ข. ขอให้เราเป็นคนฉลาด
- ค. ให้เห็น แก่ประโยชน์ส่วนรวม
- ง. ให้ทุกคนตั้งใจให้ดีที่สุดขอพร

4. บทร้อยกรองทั้ง 2 ข้อตรงกันในเรื่องของการศึกษาเพื่อให้เกิดปัญญานั้น นักเรียนคิดว่าก่อให้เกิดประโยชน์ข้อใดดีที่สุด

- ก. เมื่อมีคนรู้หนังสือมากขึ้น ประเทศจะได้ไม่ด้อยพัฒนา
- ข. เพราะการศึกษาจะช่วยทำให้รู้จักเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว
- ค. เพราะการศึกษาจะทำให้คนมีวิสัยทัศน์
- ง. เมื่อคนมีการศึกษามากขึ้นจะได้ไม่ถูกต่างชาติเอาเปรียบ

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 5-6

- ก. ความกตัญญู
- ข. ความรับผิดชอบ
- ค. ความอดสาหัส
- ง. ความกรุณาปราณี

5. คุณธรรมที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญของพรดีที่ปรารณาประการที่ 2 คือข้อใด

6. คุณธรรมที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญของพรดีที่ปรารณาประการที่ 4 คือข้อใด

7. ผู้เขียนบทร้อยกรองพร 5 ประการนั้น เขียนโดยใช้เหตุผลแบบใด

- ก. จากเหตุไปหาผล
- ข. จากผลไปหาเหตุ
- ค. จากเหตุไปหาเหตุ
- ง. จากผลไปหาผล

8. การที่เด็กขอพรประการที่ 4 แสดงถึงจุดประสงค์ในข้อใด

- ก. สนใจธรรมชาติ
- ข. ห่วงใยธรรมชาติ
- ค. อาลัยธรรมชาติ
- ง. สงสัยธรรมชาติ

9. เหตุผลข้อใดมีน้ำหนักที่สุด ที่ผู้ใหญ่ให้ยกย่องเชิดชูพระมหากษัตริย์ในบทร้อยกรองพร 5 ประการ

- ก. เพราะเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทย
- ข. เพราะเมืองไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ค. เพราะพระมหากษัตริย์คือองค์สมมติเทพ
- ง. เพราะพระราชกรณียกิจที่พระองค์ท่านทรงกระทำ

10. พรจากบทร้อยกรองพร 5 ประการ ในข้อใดที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสาร ก. ข้อ 1 กับ 2 สำหรับการใช้งานเพื่อ ข. ข้อ 2 กับ 3 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ค. ข้อ 3 กับ 5 ให้คัดแปลงเนื้อหา ง. ข้อ 4 กับ 5 ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลยเรื่องบทร้อยกรอง ใบงานที่ 1-2

ใบงานที่ 1

1.	ก	2.	ค	3.	ข	4.	ง	5.	ช
6.	ก	7.	ข	8.	ง	9.	ค	10.	ค
11.	ข	12.	ก	13.	ง				

ใบงานที่ 2

1.	ง	2.	ข	3.	ค	4.	ข	5.	ค
6.	ข	7.	ง	8.	ข	9.	ง	10.	ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบท้ายบท
แบบฝึกที่ 8 บทร้อยกรอง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง บทร้อยกรอง เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

3. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบท้ายบท คืนให้ครบทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

คำสั่ง ใช้ทร้อยกรองเรื่อง "ไอ้ตัวร้าย" แล้วตอบคำถามข้อ 1-10

"ไอ้ตัวร้าย"

1	"เขาว่าไอ้ตัวร้ายมาอีกแล้ว
(1)
ทิดขาวเฒ่าฟองป่องหูฟัง
ทิดแคล้วจิบน้ำชาวเร้าเลื้อยคลม
มันว่าไก่อันหายออกไปตาม
"หมาละมั้ง" เฒ่าฟองซ้องฉงน
"ไอ้จิบหายไก่อูไม่ทันแกง"	ทิดแคล้วพูดขึ้นอย่างขึงขัง
"ใครเห็นมั้ง" ลุงมิ่งชิงถามความ
พลางว่า "เจ้าพนมลูกทิดหนาม
พบชนสามสี่กระจุกที่ โคนแจง
ลุงมิ่งพ่นยาฉุนแล้วสาปแช่ง
เมื่อแล้งที่แล้งก็หลายตัว"
2	ครูประชามาสดับจับกระแสด
แย้มว่า "ผมเห็นมันบ้านพี่บัว
ทั้งวงคุยค้างปากค้างปริศนา
เขาเว้นคำ ทั้งคำ ย้ายิน	นั่งลงบนแคร่ข้างงานถั่ว
เจ้าของครวก็เชือดไก่ให้มันกัน"
ไอ้ตัวร้าย-ของครูประชามาแปลกกลืน
(2)
"มันแจกรูปตัวสองกลืน-มีเลศนัย

(นครคืบแคบ : สีวกันท์ ปทุมสูติ)

สมพร แห่งพิพัฒน์, ผศ. 2547. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์. 167.

1. ตัวละครที่อยู่ในกลุ่มสนทนากันมีเท่าไร

ก. 5 คน	ข. 6 คน
ค. 7 คน	ง. 8 คน
2. "ไอ้ตัวร้าย" (1) และ (2) หมายถึงข้อใด

ก. หมา – ตะกวด	ข. หมา – งู
ค. หมา – คน	ง. หมา – คนประหลาด
3. ลักษณะการนำเสนอสารเรื่องนี้เป็นลักษณะใด

ก. แบบซ่อนแฝงในสัญลักษณ์	ข. แบบเปิดเผยในสัญลักษณ์
ค. แบบซ่อนแฝงในการเปรียบเทียบ	ง. แบบเปิดเผยในการเปรียบเทียบ
4. แก่นของเรื่องที่เป็นจุดเด่นที่สุดอยู่ที่ตอนใด

ก. สัตว์ชนิดหนึ่งมาขโมยไก่อิน
ข. หลายสงสัยว่าเป็นตัวอะไร พร้อมกับคำสาปแช่งพฤติกรรมของมัน
ค. ครูประชาพร้อมวงสนทนาด้วยแล้วผสมโรงพูดเรื่องไอ้ตัวร้าย
ง. ครูประชาบอกว่าไอ้ตัวร้ายกินไก่ออยู่ที่บ้านของบัวซึ่งเจ้าของบ้านนำมาเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำ หัดดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เหตุการณ์ในเรื่องนี้ควรจะเกิดที่ใด

ก. ในเมือง

ข. ในป่า

ค. ในชนบท

ง. ในโรงเรียน

6. "รูปตัวสองลิ้น" หมายถึงอะไร

ก. ตะกวด

ข. งู

ค. คน

ง. คนประหลาด

7. ข้อความในเรื่องกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใดกับสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. ไอ้ตัวร้าย – ไก่

ข. ครูประจำ – ไอ้ตัวร้าย

ค. ไอ้ตัวร้าย – หมา

ง. ครูประจำ – ชาวบ้าน

8. ข้อความตอนใดที่สะท้อนลักษณะของคนไทยอย่างชัดเจนที่สุด

ก. ลุงมิ่งพ่นยาฉุน

ข. ทิดแคล้วจับน้ำขาว

ค. ครูประจำมาตักจับกระแสนั่งลงบนแคร่ข้างงานถั่ว

ง. ผมเห็นมันบ้านที่บัว เจ้าของครวก็เชือกไก่ให้มันกิน

9. "ไอ้ตัวร้าย" กับ "รูปตัวสองลิ้น" ตามความคิดของครูประจำ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ก. เป็นพี่น้องกัน

ข. เป็นพวกเดียวกัน

ค. เป็นหัวหน้า-ลูกน้องกัน

ง. ไม่เกี่ยวข้องกัน

10. ทักษะต่อไอ้ตัวร้ายของครูประจำเป็นเช่นไรและข้อความในบทใดที่ทำให้ครูประจำมีทักษะเช่นนั้น

ก. ดี – บท 4

ข. ไม่ดี – บท 3

ค. ดี – บท 5

ง. ไม่ดี – บท 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบเฉลยแบบทดสอบท้ายบท

เฉลย แบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 1 คำ

1. ค	2. ก	3. ข	4. ก	5. ค
6. ง	7. ง	8. ข	9. ค	10. ค

เฉลย แบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 2 ประโยค

1. ค	2. ค	3. ข	4. ก	5. ข
6. ข	7. ข	8. ก	9. ข	10. ค

เฉลย แบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 3 ส่วนวนไทย

1. ค	2. ข	3. ง	4. ก	5. ง	6. ข	7. ค	8. ก	9. ง	10. ข

เฉลย แบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 4 ภาษาภาพ

1. ข	2. ข	3. ค	4. ข	5. ก
6. ง	7. ข	8. ค	9. ค	10. ก

เฉลย แบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 5 ปกิณกะ

1. ค	2. ก	3. ข	4. ง	5. ก
6. ค	7. ข	8. ค	9. ข	10. ง

เฉลยแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 6 บทความ

1. ค	2. ค	3. ข	4. ก	5. ข
6. ก	7. ง	8. ข	9. ข	10. ข

เฉลยแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 7 เรื่องสั้น

1. ง	2. ค	3. ข	4. ก	5. ค
6. ง	7. ก	8. ข	9. ค	10. ง

เฉลยแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกที่ 8 บทร้อยกรอง

1. ก	2. ค	3. ค	4. ง	5. ค
6. ค	7. ข	8. ง	9. ข	10. ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบก่อน-หลังการใช้แบบฝึก

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มี 2 ตอน

- ตอนที่ 1 แบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ

- ตอนที่ 2 แบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

2. ใช้เวลาทำทั้งหมด รวม 50 นาที

3. แบบปรนัยเลือกตอบแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ คือ ก, ข, ค, และ ง ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก ให้ทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบดังนี้

	ก	ข	ค	ง
1.	X			

- ถ้านักเรียนเลือกตอบข้อ ก แต่เมื่อพิจารณาแล้วต้องการเปลี่ยนเป็นข้อ ง ให้ทำดังนี้

	ก	ข	ค	ง
1.	X			X

4. แบบทดสอบแบบอัตนัยให้เขียนตอบลงในกระดาษคำตอบ

5. ห้ามขีดเขียนเครื่องหมายใดๆ ลงในตัวแบบทดสอบนี้

6. โปรดส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบ คืนให้ครบทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 อ่านเรื่องฝนเดือนห้า ตอบคำถามข้อ 1-10 โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ฝนเดือนห้า

(จาก รวมเรื่องสั้นของเวตาล)

1. ในกาลโพล่งแล้วหลายร้อยปี ชายหนุ่มออกกว้างไบหน้าเหี่ยม รูปร่างสูงใหญ่ผู้หนึ่ง เดินมุ่งตรงจะผ่านหน้าวัดประคู้ได้ ซึ่งตั้งอยู่บนปากฝั่งแม่น้ำตรงข้ามเมืองกาญจนบุรี อย่างเร่งร้อน สังกัดจากเครื่องแต่งกายซึ่งมีแต่ผ้าพื้นสีเขียวแก่กับผ้าขาวม้าเก่าๆ คาดพุง และท่าทางอันระโหยโรยแรงนั้นแล้ว ย่อมทราบได้ว่า เขากำลังเหน็ดเหนื่อย และเดินทางมาอย่างรีบร้อน ชายผู้นี้เซ็ดเหงื่อพลางแหงนหน้ามองดูเมฆสีดากุ่มใหญ่ ที่ถูกลมพัดละลือ ลอยตรงมาทางวัด ซึ่งไม่ช้าก็ค่อยๆ กระจายออกจนมีคมนทั่วท้องฟ้า ทันใดนั้นก็มิเสียดำรามกระหึ่มมาจากเบื้องบน จากระยะไกล เมื่อสภาพการณ์เป็นเช่นนี้ เจ้าหนุ่มก็เหลียวดูภูมิประเทศโดยรอบ เพื่อหาที่กำบัง พยับฝนที่กำลังคลานใกล้เข้ามาจนถึงตัวแล้ว ศาลาน้อยที่ชาวบ้านสร้างไว้ ตรงบริเวณเชิงหน้าวัดทางโน้น ทำให้เขาเปลี่ยนทิศทางเดิน แทนที่จะเดินผ่านหน้าวัด

2. เขาหันมุงสาวเท้ารีบตรงไปยังศาลาเล็กในใจว่า

3. "นี่อะไรกันนี่หว่า พายุฝนกลางเดือนห้า เราเกิดมายังไม่เคยเห็นเคราะห์ดีที่มีศาลา น้อยหน้าวัด ปลุกไว้พอให้ได้พักเอนหลังหลบฝน

4. เขาเดินตรงไปยังไม่ได้ครึ่งทางที่จะถึงตัวศาลา ฝนก็เริ่มปรอยเม็ดตกลงมาทำให้ต้องวิ่ง แต่มิใช่แต่เขาผู้เดียวเท่านั้นที่วิ่ง ยังมีพระภิกษุรูปหนึ่ง และหญิงสาวอีกคนหนึ่งวิ่งตามเขามายังศาลา หลังนี้ ภิกษุรูปนั้นคงเป็นพระที่จำพรรษาอยู่ที่วัดนั้นอย่างไม่มีปัญหา แต่แม่หญิงนั้นเล่า จากผ้าและเสื้อที่นุ่งอยู่ ส่อให้เห็นว่าเป็นคนมาจากกรุงศรีอยุธยา ซึ่งในครั้งนั้นดำรงสภาพเป็นนครหลวงของแดนไทย

5. เกือบจะกล่าวได้ว่าคนหลบฝนทั้งสาม ย่างเข้าไปในศาลาเล็กพร้อมๆ กัน และในทันใดนั้นฝนก็ตกลงมาชุกใหญ่

6. พระภิกษุรูปนั้นเอ่ยขึ้นว่า "นี่อะไร อาตมาไม่เข้าใจ ไฉนจึงมีฝนหน้าแล้งดังนี้ คุณเป็นที่นำอัศจรรย์นัก"

7. พ่อหนุ่มแอบชำเลื่อง สังกัดเห็นว่า แม่สาวนั้นนั่งก้มหน้านั่งอยู่เหมือนว่าจะไม่ได้ยิน ครั้นแม่หญิงแสดงท่ารู้ตัวมีคนแอบชำเลื่องอยู่ เจ้าหนุ่มก็ทำไก่อ้แก่ชายพกเอาใบตองกับยาเส้นมา มวนสูบ แล้วเอนตัวลงนอน

8. แม่หญิงก็กระเถิบเข้าไปใกล้ภิกษุ พูดยว่า "ชะรอยจะเป็นกรรมของเขาและของข้าแต่ชาติปางก่อน จึงพอท่านจะได้ไปแก้ให้เขารอดตายได้ทัน ฝนฟ้าเจ้ากรรมก็ตกลงมาทันเสีย"

9. พระภิกษุได้ฟังก็เวทนานัก ฉวยข้อมทำท่าจะก้าวฝ่าฝนไป พร้อมกับพูดยว่า "เมื่อสัก ร้อนใจใครจะขอให้อาตมาเร่งไปให้ถึงกรุงศรีอยุธยาอาตมาก็ยอมเปียกฝน"

10. ถ้า मैंว่ามิซัดกับพุทธบัญญัติ สาวเจ้าก็คงรังจิวรหลวงพ่อไว้แต่แม่แก้วไฟนรกจึงไม่กล้า เป็นแต่รับห้ามว่า

11. "อย่าลำบากตากฝนไปให้บาปตกแก่ข้าผู้มีกรรมมากแล้วเลยเจ้าข้า แม่เราจะเข้าไปศรีอยุธยาไม่ทันเวลาที่เขาประหารผิวข้า ก็ต้องจัดว่านับเป็นกรรม สงสารแต่แม่ของเข่าที่เฝ้าตอกชกหัวด้วยความเสียใจ"

12. ภิกษุได้ยืนก็ถอนใจด้วยจิตท่านมีเมตตาอยู่หน้าหน้า แล้วเอ่ยว่า

13. "สีกากล่าวถึงกรรมชาติก่อน ชะรอยสีกาจะเป็นผู้รู้ในธรรมดี อันชีวิตคนเราเกิดมามีไว้ว่าจะหนีทุกข์หาสุขได้ดังหวัง มันยอมแล้วแต่กรรมที่ทำได้ เปรียบได้ดังเรือที่เหวี่ยงไปตามความประสงค์ของผู้ถือท้าย เรื่องของสีกาก็คงกันฉันนั้น ยังอาจเล็ดลอดอาชญาไปได้ ส่วนท่านขุนสาครผู้ผิวสีกานั้นเล่า ใครๆ ก็ลงความเห็นว่าเป็นข้าราชการที่จงรัก แต่กรรมนำพาให้ต้องมาเป็นผู้คุมอัยป้อม อาตมาคิดว่าทั้งท่านขุนและสีกามีได้คบคิดให้อัยป้อมหนีดังลูกขุนมูลนายเขากล่าวหา แต่มันมิใช่เพราะกรรมที่ทำได้แต่ชาติก่อนสนองคอกหรือสีกา อัยป้อมจึงหนีคุกไปได้ จนท่านขุนต้องอาชญาถึงแก่จะต้องถูกประหารชีวิตแทนอัยป้อมในฐานะประมาท ปล่อยให้มันหนี นี่ย่อมเป็นการแสดงว่าอัยป้อมมันทำกรรมดีไว้แต่ปางหลัง ผลกรรมจึงสนองให้มันรอดพ้นอาชญาแผ่นดินไปได้"

"สีกามาตามข้าให้ไปร้ายเวทมนตร์คาถาแก่สามีให้หลุกพ้นอาชญาข้านี้เป็นภิกษุ เมื่อสีกานิมนต์ก็ต้องปฏิบัติตามศรัทธา แต่ใช้ว่าเวทมนตร์คาถาและบุญที่จากการศึกษาภาวนาพระธรรมจักช่วยปิดปากกรรมเก่าของสามีสีกาได้ก็หาไม่ อันกรรมดีกรรมชั่วมันย่อมมีประจำอยู่ทั่วทุกตัวตน แม้แต่พระพุทธองค์ก็หาสามารถแก้กรรมที่สร้างไว้แต่ปางหลังได้ไม่ แต่เอาเถิดเพื่อทำให้สีกาและมาดาของท่านขุนผู้สามีสีกาหายข้องใจ ข้าก็ยอมตากฝนไปปิดเป่าภาวนาให้ดังประสงค์"

14. พุดแล้วภิกษุก็ออกเดินฝ่าสายฝนไป ไปได้พ้นชายคาไม่เท่าใดทั้งแม่หญิงและเจ้าหนุ่มก็เห็นว่าสงบจิวรของพระสงฆ์นั้น โชกชุ่มไปด้วยหยาดน้ำ

15. เจ้าหนุ่มที่นอนเอกเขนงดูขบขะ ฟังภิกษุท่านว่า ก็ผลุนผลันลุกขึ้นนั่งจิวรขมวดอยู่ในท่าไตร่ตรงหนัก แล้วหันไปกล่าวกับแม่หญิงว่า

16. "สุเจ้า อย่าเอาหลวงพ่อกันไปตากฝนให้สั้นหนาวต่อไปเลย สุเจ้าจงเอาเราซึ่งหลวงพ่อก่อนนามอยู่เมื่อก็นี้ว่าอัยป้อม ไปศรีอยุธยาให้บ้านเมืองเขาประหัดประหารแทนสามีของสุเจ้าเถิด มันมิใช่กรรมเก่าอย่างพระท่านว่าหรือหรือสุเจ้า ที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาลให้ฝนตกลงมากลางเดือนห้าหน้าแล้งเช่นนี้ จนเป็นเหตุให้เราต้องมาพักร่วมศาลาน้อยแห่งเดียวกันและได้ฟังคำภิกษุ ซึ่งทำลายความตั้งใจที่จะเดินทางหนีของข้าเสียสิ้น"

17. พุดแล้วเจ้าหนุ่มก็เงยหน้ามองดวงตะวัน ซึ่งเวลานั้นส่องแสงจ้า อยู่บนท้องฟ้าปราศจากเมฆหมอกอันเป็นพยับฝน และเวลานี้ไม่มีฝนตกลงมาเลยจนเม็ดเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอรรถาธิบายเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

1. สาเหตุใดนายป๋อง จึงยอมเปิดเผยตัวและจะ ไปรับโทษ
 - ก. เกิดความเกรงกลัวว่าจะหนีไม่พ้น
 - ข. เกิดความเลื่อมใสในหลักธรรม
 - ค. เกิดความสงสารพระและผู้หญิง
 - ง. เกิดความศรัทธาในเวทมนตร์คาถาของพระ

2. เหตุผลในข้อใดสำคัญที่สุดที่ทำให้พระตัดสินใจเดินฝ่าสายฝนไป
 - ก. เพราะต้องการปฏิบัติตามศรัทธาของผู้นิมนต์
 - ข. เพราะต้องการให้เห็นถึงความขลังของเวทมนตร์คาถา
 - ค. เพราะต้องการให้ภรรยาและมารดาของท่านขุนเข้าใจในหลักสังฆกรรม
 - ง. เพราะสงสารภรรยาและมารดาของท่านขุน

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 3-4

ก. หมายเลข 5	ข. หมายเลข 13
ค. หมายเลข 15	ง. หมายเลข 16
3. ข้อความหมายเลขใดเป็นการแสดงแนวคิดของเรื่อง
 4. ข้อความหมายเลขใดเป็นจุดสูงสุด (Climax) ของเรื่อง
 5. เรื่องฝนเดือนห้าจัดเป็นเรื่องสั้นชนิดใด

ก. ชนิดผูกเรื่อง	ข. ชนิดเพ่งเล็งบทบาทของตัวละคร
ค. ชนิดเน้นฉากเป็นสำคัญ	ง. ชนิดเน้นแนวคิด
 6. ผู้แต่งสร้างปมขัดแย้งเรื่องฝนเดือนห้าในลักษณะใด
 - ก. ปัญหาระหว่างตัวละครด้วยกัน
 - ข. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสิ่งแวดล้อม
 - ค. ความรู้สึกรู้สียงที่เกิดขึ้นภายในใจของตัวละครเอง
 - ง. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับเรื่องเวลา

7. ถ้านับตามสุริยคติเดือนห้าจะประมาณตรงกับเดือนใด

ก. มีนาคม	ข. เมษายน
ค. พฤษภาคม	ง. มิถุนายน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ผู้ที่นำมามีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ผู้แต่งใช้ "ฝน" เป็นสัญลักษณ์ ในเรื่องนี้ "ฝน" หมายถึงสิ่งใด

ก. จิตใจของคน	ข. อุปสรรคขวากหนาม
ค. อิทธิฤทธิ์ปาฏิหารย์	ง. พรหมลิขิต

9. ตัวละครทุกตัวสะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องใดเป็นสำคัญ

ก. บุญกรรม	ข. ปาฏิหารย์
ค. โชคชะตา	ง. เวทมนตร์คาถา

10. ลักษณะการกระทำของนายป๋อง ตรงกับคำกล่าวในข้อใด

ก. กงกรรมกงเกวียน
ข. กระดูกร้องไห้
ค. กลับเนื้อกลับตัว
ง. กินปูนร้อนท้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 อ่านกรณีตัวอย่างเรื่อง "มาลี" ตอบคำถามข้อ 11-20 โดยอธิบายพอสังเขป

กรณีตัวอย่าง เรื่อง "มาลี"

พี่ศิริณีค่ะ ดิฉันกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง ดิฉันชื่อว่า มาลี (นามสมมติ) เนื่องจากครอบครัวยากจน ดิฉันจึงพยายามเรียนหนังสือด้วยความตั้งใจตลอดมา กลุ่มของดิฉันเป็นเด็กแก่เรียนเสมอ และชอบช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง มานะเป็นนักเรียนชายที่ไม่ค่อยสนใจเรียนขาดเรียนบ่อย โดยบอกกับดิฉันว่า ที่ขาดเรียนเพราะต้องช่วยทางบ้านขายของ จึงทำให้ดิฉันสงสารเพราะเห็นว่าเขาคงลำบากไม่มีเวลาดูหนังสือ มานะมักจะมาถามดิฉันในปัญหาการเรียนเสมอและบอกว่าถ้าสอบตกปีนี้แม่คงให้ออกจากโรงเรียนมาทำงาน ดิฉันจึงสงสารมากขึ้นและพยายามแนะนำในการสอบครั้งนี้ เมื่อการสอบสิ้นสุดลง เรามาพบกัน เขาทำข้อสอบได้เป็นส่วนใหญ่ คงสอบได้แน่ๆ และที่สอบได้ครั้งนี้เป็นเพราะดิฉันที่ช่วยแนะนำการเรียนให้ ฉะนั้นเขาจึงอยากตอบแทนบุญคุณดิฉันด้วยการพาไปรับประทานอาหารที่บ้านสักมื้อหนึ่ง ดิฉันเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายจึงตอบตกลงและไปทานอาหารที่บ้านมานะ

ที่บ้านมานะ บิดามารดาของเขาไม่อยู่เขาบอกว่าไปต่างจังหวัด เรานั่งทานอาหารกันจนเย็น มานะดื่มเหล้า ดิฉันขอตัวกลับเมื่อเห็นว่าเขินมากแล้ว แต่มานะขอให้อยู่ต่ออีกสักครู่เราคุยกันไปเรื่อยๆ จนมืด วันนั้นมานะบอกว่ารักดิฉันและได้จับมือดิฉัน ดิฉันมีความรู้สึกแปลกๆ และวันนั้นดิฉันก็ตกเป็นของมานะ ดิฉันเสียใจมากเพราะไม่คิดว่าจะทำเช่นนั้น แม่คงเสียใจมาก ดิฉันจึงขอเล่าเรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ให้กับเพื่อนหญิงทุกคน

(จากคอลัมน์ ศิราณี ในหนังสือพิมพ์ บางกอกรายสัปดาห์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบอัตร้อย จำนวน 10 ข้อ

11. คำว่า "เด็กแก่เรียน" มีความหมายอย่างไร

.....
.....

12. จุดมุ่งหมายของเรื่องมาลิกกล่าวไว้ว่าอย่างไร

.....
.....

13. จากการอ่านเรื่องมาลิกแล้วนักเรียนคิดว่าผลที่จะเกิดขึ้นเป็นอย่างไร

.....
.....

14. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าจะไม่ให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น มานะควรทำอะไร

.....
.....

15. คำนวน "ชิงสุกก่อนห่าม" ตรงกับเหตุการณ์ตอนใดของเรื่องนี้

.....
.....

16. ให้นักเรียนยกตัวอย่างพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นปัจจุบันที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเองและสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งอาจมาจากปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศอย่างไม่ถูกต้อง

.....
.....

.....
.....

17. ให้นักเรียนเขียนประสบการณ์ที่ตนเองเคยเตือนเพื่อนที่ทำผิดหรือไม่เหมาะสม

.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.....
.....

18. ให้นักเรียนเขียนชมเชยเพื่อนในเรื่องที่นักเรียนเห็นว่าเป็นข้อดีของเพื่อน

.....

.....

.....

.....

.....

19. ในการคบเพื่อนต่างเพศนั้น ถ้านักเรียนเป็นเพศชาย นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

20. ให้นักเรียนเขียนคำคมหรือคำขวัญในลักษณะ โน้มน้าวใจหรือเชิญชวน เพื่อนวัยรุ่นให้เห็นคุณค่าของค่านิยมเรื่อง "รักนวลสงวนตัว" มากนวลละ 1 คำคมหรือคำขวัญ

.....

.....

อาจารย์สมิตรา รัตนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลย แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 แบบปรนัย

1.	ง	2.	ค	3.	ข	4.	ก	5.	ค
6.	ง	7.	ก	8.	ข	9.	ค	10.	ง

ตอนที่ 2 เกณฑ์การประเมินแบบอัตนัย

ข้อ	รายการพฤติกรรม	คุณภาพของเกณฑ์การประเมิน				
		(4) ดีเยี่ยม	(3) ดี	(2) พอใช้	(1) ควรปรับปรุง	(0) ใช้ไม่ได้
11.	การสรุปความหมายของ ถ้อยคำ "เด็กแก่เรียน" (ความสำคัญ)	1. บอกความหมายได้ถูกต้อง 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. บอกความหมายได้ 2. ใช้ถ้อยคำวาทันแต่สื่อความหมาย ได้	1. บอกความหมายได้ คลุมเครือ	1. บอกความหมาย ได้ไม่ตรงประเด็น	1. ไม่บอก ความหมาย
12.	การสรุปจุดมุ่งหมายของเรื่อง (ความสำคัญ)	1. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องได้ตรง ประเด็น 80-100% 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องได้ตรง ประเด็น 66-79% 2. ใช้ถ้อยคำวาทันแต่สื่อความหมาย ได้	1. บอกจุดมุ่งหมายของ เรื่องได้ตรงประเด็น 50-65% 2. ใช้ถ้อยคำวาทันและ สื่อความหมายไม่ชัด	1. บอกจุดมุ่งหมาย ได้ตรงประเด็นต่ำ กว่า 50%	1. ไม่บอก จุดมุ่งหมาย ของเรื่อง
13.	การแสดงความคิดเห็นถึงผลที่ จะเกิดขึ้นตามเนื้อหาของเรื่อง ที่อ่าน (ความสัมพันธ์)	1. แสดงความคิดเห็นสอดคล้อง กับเรื่องได้มากกว่า 1 รายการ 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกับ เรื่องได้มากกว่า 1 รายการ ใช้ ถ้อยคำวาทันแต่สื่อความหมายได้ 2. เสนอความคิดเห็นได้ 1 รายการ และใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. แสดงความคิดเห็น ได้ 1 รายการ สอดคล้องกับเรื่อง ใช้ถ้อยคำวาทัน แต่ สื่อความหมายได้	1. แสดงความ คิดเห็นได้ไม่ สอดคล้องกับ เรื่อง และใช้ ถ้อยคำวาทัน	1. ไม่แสดง ความ คิดเห็น
14.	การแสดงความคิดเห็นเรื่องที่ อ่านประเด็นที่ว่า "ถ้าจะไม่ให้ เรื่องเกิดขึ้นมานะควรทำ อย่างไร" (ความสัมพันธ์+ หลักการ)	1. เสนอความคิดเห็นได้มากกว่า 1 รายการ มีเหตุผล และมี ประโยชน์สามารถปฏิบัติได้ 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. เสนอความคิดเห็นได้มากกว่า 1 รายการ มีเหตุผล และมี ประโยชน์สามารถปฏิบัติได้ ใช้ ถ้อยคำวาทัน แต่สื่อความหมาย ได้ 2. เสนอความคิดเห็นได้ 1 รายการ และใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. เสนอความคิดเห็นได้ 1 รายการ แต่ปฏิบัติ ได้ยาก และใช้ถ้อยคำ วาทัน แต่สื่อ ความหมายได้	1. เสนอ ความคิดเห็นได้ 1 รายการ และ ไม่ สมเหตุสมผล ปฏิบัติได้ยาก	1. ไม่ เสนอ ความ คิดเห็น
15.	การแสดงตัวอย่างเหตุการณ์ที่ สัมพันธ์กันในเรื่องได้ตรงกับ ส่วน "ซึ่งทุกก่อนห้าม" (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)	1. บอกเหตุการณ์ได้ตรงกับ ส่วน 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. บอกเหตุการณ์ได้ตรงกับส่วน 2. ใช้ถ้อยคำวาทันแต่สื่อความหมาย ได้	1. บอกเหตุการณ์ได้ ตรงกับส่วน 2. ใช้ถ้อยคำวาทันและ สื่อความหมายไม่ชัด	1. บอกเหตุการณ์ได้ ไม่ชัด	1. ไม่บอก เหตุการณ์
16.	การแสดงตัวอย่างพฤติกรรม ต่างๆของวัยรุ่นที่สัมพันธ์กัน ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเองและ สังคม	1. ยกตัวอย่างได้มากกว่า 1 รายการและสมเหตุสมผล 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. ยกตัวอย่างได้มากกว่า 1 รายการ และสมเหตุสมผล ใช้ถ้อยคำ วาทัน แต่สื่อความหมายได้ 2. ยกตัวอย่างได้ 1 รายการ ใช้ ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. ยกตัวอย่างได้ 1 รายการ ใช้ถ้อยคำ วาทัน แต่สื่อ ความหมายได้	1. ยกตัวอย่างได้ 1 รายการ ใช้ถ้อยคำ วาทัน และสื่อ ความหมายไม่ชัด	1. ไม่ยก ตัวอย่าง
17.	นำเสนอประสบการณ์ที่ ตนเองเคยเตือนเพื่อนที่ทำผิด/ ไม่เหมาะสม (ความสัมพันธ์)	1. เสนอประสบการณ์ได้มากกว่า 1 เรื่องและมีประโยชน์ 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. เสนอประสบการณ์ได้มากกว่า 1 เรื่อง ใช้ถ้อยคำวาทัน แต่สื่อ ความหมายได้ 2. เสนอประสบการณ์ได้ 1 เรื่อง ใช้ ถ้อยคำ สื่อความหมายได้	1. เสนอประสบการณ์ ได้ 1 เรื่อง ใช้ถ้อยคำ วาทัน แต่สื่อ ความหมายได้	1. เสนอ ประสบการณ์ได้ 1 เรื่อง ใช้ถ้อยคำ วาทัน และสื่อ ความหมายไม่ชัด	1. ไม่เสนอ ประสบการณ์

รายการพฤติกรรม ข้อ	คุณภาพของเกณฑ์การประเมิน				
	(4) ดีเยี่ยม	(3) ดี	(2) พอใช้	(1) ควรปรับปรุง	(0) ใช้ไม่ได้
18. นำเสนอประสบการณ์การ ชมเชยเพื่อนที่เป็นข้อดี (ความสัมพันธ์)	1. บอกข้อดีได้มากกว่า 1 เรื่อง และสมเหตุสมผล 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. บอกข้อดีได้มากกว่า 1 เรื่อง ใช้ ถ้อยคำวกวน แต่สื่อความหมาย ได้ 2. บอกข้อดีได้ 1 เรื่อง และ สมเหตุสมผล ใช้ถ้อยคำสื่อ ความหมายได้	1. บอกข้อดีได้ 1 เรื่อง ใช้ถ้อยคำวกวน แต่ สื่อความหมายได้	1. บอกข้อดีได้ 1 เรื่อง ใช้ถ้อยคำ วกวน และสื่อ ความหมายไม่ชัด	1. ไม่บอกข้อดี
19. การเสนอหลักการ การปฏิบัติ คนที่เหมาะสม (หลักการ)	1. บอกหลักการการปฏิบัติคนได้ มากกว่า 1 รายการและ สามารถปฏิบัติได้ 2. ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายได้	1. บอกหลักการการปฏิบัติคนได้ มากกว่า 1 รายการ ใช้ถ้อยคำ วกวน แต่สื่อความหมายได้ 2. บอกหลักการการปฏิบัติคนได้ 1 รายการ และใช้ถ้อยคำสื่อ ความหมายได้	1. บอกหลักการการ ปฏิบัติคนได้ 1 รายการ ใช้ถ้อยคำ วกวน แต่สื่อ ความหมายได้	1. บอกหลักการการ ปฏิบัติคนได้ 1 รายการ ใช้ถ้อยคำ วกวน และสื่อ ความหมายไม่ชัด	1. ไม่บอก หลักการการ ปฏิบัติคน
20. การสรุปความหมาย สอดคล้องกับคำคมหรือคำ ขวัญได้ (ความสำคัญ)	1. มีความหมายตรงประเด็น 80- 100% 2. ใช้ถ้อยคำหรือสำนวนได้	1. มีความหมายตรงประเด็น 66- 79% 2. ใช้ถ้อยคำหรือสำนวนได้	1. มีความหมายตรง ประเด็น 50-65% 2. ใช้ถ้อยคำหรือ สำนวนไม่สละสลวย มีข้อบกพร่อง	1. มีความหมายตรง ประเด็น ต่ำกว่า 50% 2. ใช้ถ้อยคำหรือ สำนวนไม่ เหมาะสม	1. ไม่แสดง ความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.1 แสดงการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านเนื้อหา)

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						
	1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลความหมาย
1. เนื้อหา							
1.1 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
1.2 มีความยากง่ายเหมาะสมและชัดเจน	3	5	4	12	4.00	1.00	ดี
1.3 มีความถูกต้องและชัดเจน	4	5	4	13	4.33	0.58	ดี
1.4 มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	3	5	4	12	4.00	1.00	ดี
1.5 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการฝึก	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
1.6 มีการยกตัวอย่างในปริมาณที่เหมาะสม	3	5	4	12	4.00	1.00	ดี
รวม	21	29	25	75.00	25.00		
ระดับค่าเฉลี่ย	3.50	4.83	4.17	4.17	4.17		ดี
2. รูปแบบการนำเสนอของเนื้อหา							
2.1 ความน่าสนใจ	5	4	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
2.2 ความเหมาะสมกับเวลา	3	5	4	12	4.00	1.00	ดี
2.3 ความสะดวกต่อการนำไปใช้	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
2.4 ลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สัมพันธ์กับคู่มือการใช้แบบฝึก	4	5	4	13	4.33	0.58	ดี
2.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมการฝึก	5	3	5	13	4.33	1.15	ดี
รวม	21	22	23	66	22.00		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.20	4.40	4.60	4.40	4.40		ดี
3. การใช้ภาษาและภาพ							
3.1 ความถูกต้องและชัดเจนของภาษา	3	4	4	11	3.67	0.58	ดี
3.2 ความกะทัดรัดและชัดเจนของข้อความ	4	3	4	11	3.67	0.58	ดี
3.3 ข้อความกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
3.4 ความถูกต้องของรูปภาพที่นำมาใช้	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
3.5 ความสอดคล้องของรูปภาพกับเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
รวม	21	21	22	64	21.33		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.20	4.20	4.40	4.27	4.27		ดี
4. การประเมินผล							
4.1 ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดได้	3	5	4	12	4.00	1.00	ดี

เอกสารนี้เผยแพร่โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดสุพรรณบุรี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						
	1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลความหมาย
4.2 ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมที่มีมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการฝึกได้	4	5	4	13	4.33	0.58	ดี
4.3 ความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
รวม	11	14	12	37	12.33		
ระดับค่าเฉลี่ย	3.67	4.67	4.00	4.11	4.11		ดี
รวมคะแนน	74	86	82	242	80.67		
ระดับคะแนนเฉลี่ยรวม	3.89	4.53	4.32	4.25	4.25		ดี

จากตารางที่ ง.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาด้านเนื้อหาในภาพรวมคือ 4.25 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือ ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอของเนื้อหา การใช้ภาษาและภาพ และการประเมินผล ระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดีทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๖.2 แสดงการประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านนวัตกรรม)

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						
	1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลความหมาย
1. เนื้อหา							
1.1 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้น	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
1.2 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
1.3 ความถูกต้องและชัดเจน	4	4	5	13	4.33	0.58	ดี
1.4 มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	5	5	4	14	4.67	0.58	ดีมาก
รวม	18	19	19	56	18.67		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.50	4.75	4.75	4.67	4.67		ดีมาก
2. รูปแบบการนำเสนอของเนื้อหา							
2.1 ความเหมาะสมและน่าสนใจในการใช้ภาพประกอบ	5	5	4	14	4.67	0.58	ดีมาก
2.2 ความถูกต้องและมีคุณภาพของภาพ	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
2.3 ความเหมาะสมในการใช้สีในการออกแบบภาพ	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
2.4 การออกแบบกิจกรรมการฝึก	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
2.5 เทคนิคการนำเสนอทำให้เห็นความต่อเนื่องของเนื้อหา	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
2.6 มีตัวอย่างในปริมาณและโอกาสที่เหมาะสม	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
2.7 การนำเสนอสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรและการคิดวิเคราะห์	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
2.8 มีรูปแบบที่ง่ายต่อการใช้งาน	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
รวม	37	39	38	114	38.00		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.63	4.88	4.75	4.75	4.75		ดีมาก
3. ปฏิสัมพันธ์และการให้ผลย้อนกลับ							
3.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึก	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
3.2 กิจกรรมการฝึกมีความหลากหลายและเหมาะสม	4	4	5	13	4.33	0.58	ดี
3.3 ความเหมาะสมตามหลักการให้ผลย้อนกลับ	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
รวม	13	13	14	40	13.33		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.33	4.33	4.67	4.44	4.44		ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ ง.2 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						
	1	2	3	รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลความหมาย
4. การประเมินผล							
4.1 มีการประเมินผลกิจกรรมการฝึกเป็นระยะ	5	5	5	15	5.00	0.00	ดีมาก
4.2 มีจำนวนคำถามครอบคลุมเนื้อหาและ จุดมุ่งหมาย	4	5	5	14	4.67	0.58	ดีมาก
4.3 ผู้เรียนสามารถทราบระดับความสามารถ ของตนเอง	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
4.4 มีเทคนิคการออกข้อคำถามที่ถูกต้องตาม หลักการวัดและประเมินผล	4	4	4	12	4.00	0.00	ดี
รวม	17	18	18	53	17.67		
ระดับค่าเฉลี่ย	4.25	4.50	4.50	4.42	4.42		ดี
รวมคะแนน	85	89	89	263	87.67		
ระดับคะแนนเฉลี่ยรวม	4.47	4.68	4.68	13.84	4.61		ดีมาก

จากตารางที่ ง.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษาด้านนวัตกรรมในภาพรวมคือ 4.61 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของเนื้อหา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนด้านปฏิสัมพันธ์และการให้ผลย้อนกลับและการประเมินผล ระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ จ.1 แสดงค่าน้ำหนักในการเลือกลักษณะการวิเคราะห์ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์
ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ ของแบบ
ทดสอบท้ายบทในแต่ละแบบฝึกทั้ง 8 เรื่อง

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา	ค่าน้ำหนักจำนวนข้อของแบบทดสอบท้ายบท			รวม
	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	
แบบฝึก 1 คำ	4	3	3	10
แบบฝึก 2 ประโยค	3	3	4	10
แบบฝึก 3 จำนวนไทย	2	7	1	10
แบบฝึก 4 ภาษากาย	5	3	2	10
แบบฝึก 5 ปกติกะ	4	2	4	10
แบบฝึก 6 บทความ	6	2	2	10
แบบฝึก 7 เรื่องสั้น	1	6	3	10
แบบฝึก 8 บทร้อยกรอง	5	3	2	10
รวม	30	29	21	80
คิดเป็นร้อยละ	37.50	36.25	26.25	

ตารางที่ จ.2 แสดงค่าน้ำหนักในการเลือกลักษณะการวิเคราะห์ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์
ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ ของ
แบบทดสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย

เรื่อง	ค่าน้ำหนักจำนวนข้อของแบบทดสอบ			รวม
	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	
แบบทดสอบแบบปรนัย	6	2	2	10
แบบทดสอบแบบอัตนัย	2	5	3	10
รวม	8	7	5	20
คิดเป็นร้อยละ	40.00	35.00	25.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๑.1 แสดงผลการวิเคราะห์ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแบบ
ปรนัย

ข้อที่	นักเรียน กลุ่มสูงที่ ตอบถูก (R _U)	นักเรียน กลุ่มต่ำที่ ตอบถูก (R _L)	นักเรียน ตอบถูก (R)	ค่าระดับ ความยาก (P)	ความหมายค่า ความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ความหมายค่า อำนาจจำแนก	การ นำไปใช้
1	4	3	7	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.20	ค่อนข้างต่ำ	ใช้ได้
2	4	3	7	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.20	ค่อนข้างต่ำ	ใช้ได้
3*	5	3	8	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.40	สูง	ใช้ได้
4	4	3	7	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.20	ค่อนข้างต่ำ	ใช้ได้
5*	4	1	5	0.50	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.60	สูง	ใช้ได้
6*	3	2	5	0.50	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.20	ค่อนข้างต่ำ	ใช้ได้
7*	4	2	6	0.60	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.40	สูง	ใช้ได้
8*	5	2	7	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.60	สูง	ใช้ได้
9*	3	1	4	0.40	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.40	สูง	ใช้ได้
10*	4	1	5	0.50	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.60	สูง	ใช้ได้
11	5	3	8	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.40	สูง	ใช้ได้
12*	3	1	4	0.40	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.40	สูง	ใช้ได้
13*	5	1	6	0.60	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.80	สูง	ใช้ได้
14*	5	1	6	0.60	ยาก-ง่ายเหมาะสม	0.80	สูง	ใช้ได้

* ข้อที่เลือกนำไปใช้ทดสอบ

จากตารางที่ ๑.1 พบว่า แบบทดสอบทั้ง 14 ข้อ มีค่าระดับความยาก (P) อยู่ที่ระหว่าง 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ที่ระหว่าง 0.20-0.80 แสดงว่า ทุกข้อใช้ได้

ผู้วิจัยได้เลือกนำมาใช้ จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อที่มีเครื่องหมาย * เพราะเป็นข้อที่มีความยากง่ายเหมาะสม มีค่าอำนาจจำแนกสูงและมีความตรงตามโครงสร้าง ดังตารางที่ ๑.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๑.2 แสดงการหาความเชื่อมั่น KR-20 ของแบบทดสอบแบบปรนัย

ข้อที่	p = สัดส่วนของผู้ตอบถูก	q = สัดส่วนของผู้ตอบผิด	pq
1	0.74	0.26	0.19
2	0.47	0.53	0.25
3	0.53	0.47	0.25
4	0.58	0.42	0.24
5	0.63	0.37	0.23
6	0.53	0.47	0.25
7	0.53	0.47	0.25
8	0.21	0.79	0.17
9	0.32	0.68	0.22
10	0.32	0.68	0.22
ค่าความเชื่อมั่น KR-20		0.70	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๓.3 แสดงผลการวิเคราะห์อำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

ผู้เรียน ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ความหมาย อำนาจจำแนก
	ค่าเฉลี่ย X/N	ความแปรปรวน s ²	ค่าเฉลี่ย X/N	ความแปรปรวน s ²		
1	3.60	0.30	2.20	0.20	6.26	ใช้ได้
2	3.20	0.20	2.80	0.20	2.00	ใช้ได้
3	3.40	0.30	3.00	0.00	2.31	ใช้ได้
4	3.80	0.20	2.80	0.20	5.00	ใช้ได้
5	3.80	0.20	2.80	0.70	3.33	ใช้ได้
6	3.80	0.20	3.00	0.50	3.02	ใช้ได้
7	4.00	0.00	2.80	0.20	8.49	ใช้ได้
8	3.80	0.20	3.00	0.00	5.66	ใช้ได้
9	3.80	0.20	3.00	0.00	5.66	ใช้ได้
10	3.60	0.30	2.40	0.30	4.90	ใช้ได้

df = 2 (N-1) = 18 (ค่าวิกฤตของ t = 1.734) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๑.4 แสดงการหาความเชื่อมั่น (α - Coefficient) ของแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

ข้อที่ \nคนที่	คะแนนแต่ละข้อ										คะแนน รวม	คะแนน รวม ยกกำลัง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	x	x ²
1	4	3	4	4	4	4	4	4	4	3	38	1444
2	4	3	3	4	4	4	4	4	4	4	38	1444
3	3	4	3	4	4	4	4	4	3	4	37	1369
4	4	3	3	4	4	3	4	3	4	4	36	1296
5	3	3	4	3	3	4	4	4	4	3	35	1225
6	3	3	4	3	3	3	3	4	4	4	34	1156
7	4	3	3	4	4	4	3	3	3	3	34	1156
8	4	4	3	4	2	3	4	3	3	4	34	1156
9	3	4	4	2	4	3	3	3	4	4	34	1156
10	4	4	3	3	4	3	3	3	4	3	34	1156
11	3	4	4	3	2	3	3	4	4	3	33	1089
12	2	3	4	3	3	3	4	3	3	4	32	1024
13	3	3	3	3	3	3	3	4	4	3	32	1024
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	900
15	2	2	3	3	4	4	3	3	3	2	29	841
16	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	29	841
17	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	29	841
18	2	3	3	3	3	3	3	3	3	2	28	784
19	2	3	3	2	2	2	2	3	3	2	24	576
	58	61	63	61	61	62	63	64	66	61	620	20478
	188	201	213	203	207	208	215	220	234	205	$\sum x_i$	$\sum x_i^2$
s_i^2	0.61	0.29	0.23	0.40	0.62	0.32	0.34	0.25	0.26	0.51	3.87	

ค่าความเชื่อมั่น (α)

0.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.1 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ทดลองกับนักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

คนที่	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	ได้ (คะแนน 10)	รวมคะแนนเต็ม (80 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	แบบทดสอบหลัง (50 คะแนน)
1	7	8	7	8	8	7	7	7	59	73.75	40
2	7	7	8	8	7	6	8	7	58	72.50	34
3	7	7	9	8	8	7	8	8	62	77.50	45
รวมคะแนน	21	22	24	24	23	20	23	22	179		119
คะแนนเฉลี่ย	7.00	7.33	8.00	8.00	7.67	6.67	7.67	7.33	59.67		39.67
คิดเป็นร้อยละ	70.00	73.33	80.00	80.00	76.67	66.67	76.67	73.33	74.58		79.33

จากตารางที่ ข.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึก จำนวน 8 เรื่อง (E_1) คือ 59.67 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.58 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (E_2) คือ 39.67 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.33

ผลจากตารางที่ ข.1 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 74.58 : 79.33 ซึ่งยังไม่ได้ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.2 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกที่ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

คนที่	คำ (10 คะแนน)	ประโยค (10)	สำนวน (10)	ภาษา (10)	บทประ (10)	บทความ (10)	เรื่องสั้น (10)	บทร้อยกรอง (10)	รวมคะแนนเต็ม (80)	คิดเป็นร้อยละ	แบบทดสอบหลัง (50)
1	9	8	10	9	9	8	9	9	71	88.75	44
2	8	7	9	8	7	7	8	7	61	76.25	38
3	8	8	9	8	7	7	8	7	62	77.50	40
4	8	8	9	9	7	7	8	8	64	80.00	40
5	9	9	10	9	8	8	9	9	71	88.75	43
6	8	7	9	8	7	7	8	7	61	76.25	37
รวมคะแนน	50	47	56	51	45	44	50	47	390		242
คะแนนเฉลี่ย	8.33	7.83	9.33	8.50	7.50	7.33	8.33	7.83	65.00		40.33
คิดเป็นร้อยละ	83.33	78.33	93.33	85.00	75.00	73.33	83.33	78.33	81.25		80.68

จากตารางที่ ข.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกจำนวน 8 เรื่อง (E_1) คือ 65.00 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (E_2) คือ 40.33 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.68

ผลจากตารางที่ ข.2 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 81.25 : 80.68 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 80 : 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.3 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษา
จำนวน 8 เรื่อง และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกของการทดลองกับนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างห้องเรียนที่ 1 จำนวน 33 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

ก.ที่	ใจ (คะแนน 01)	ประโยค (คะแนน 01)	อ่าน (คะแนน 01)	ภาษา (คะแนน 01)	ลักษณะ (คะแนน 01)	แนวทาง (คะแนน 01)	สิ่งที่ (คะแนน 01)	รอยต่อ (คะแนน 01)	รวมคะแนน (คะแนน 08)	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	แบบทดสอบ (คะแนน 50)
1	8	8	10	9	8	7	7	7	64	80.00	34
2	8	7	10	9	8	7	7	6	62	77.50	44
3	9	7	10	9	8	7	8	8	66	82.50	44
4	9	8	10	9	8	8	7	8	67	83.75	47
5	9	7	10	8	7	7	8	8	64	80.00	43
6	10	7	10	10	9	8	9	9	72	90.00	46
7	9	8	10	8	8	7	8	9	67	83.75	41
8	9	8	10	9	8	8	8	8	68	85.00	37
9	8	8	10	9	7	7	8	7	64	80.00	43
10	10	8	10	10	9	8	9	9	73	91.25	46
11	8	7	9	8	7	6	8	7	60	75.00	38
12	10	9	10	10	9	8	9	9	74	92.50	47
13	7	7	10	8	7	6	7	7	59	73.75	42
14	10	9	10	9	7	7	9	8	69	86.25	43
15	9	8	10	8	7	7	9	7	65	81.25	45
16	8	8	10	8	7	7	7	9	64	80.00	33
17	8	8	9	8	8	6	8	8	63	78.75	39
18	8	7	9	7	6	7	7	6	57	71.25	45
19	10	8	9	9	8	8	9	9	70	87.50	47
20	7	6	8	7	6	6	7	6	53	66.25	30
21	8	7	10	9	6	7	7	7	61	76.25	43
22	10	8	10	8	7	7	9	8	67	83.75	41
23	9	9	9	9	7	7	8	8	66	82.50	42
24	9	8	10	9	8	8	8	7	67	83.75	36
25	9	8	9	9	7	8	8	7	65	81.25	41
26	9	8	9	9	7	7	8	8	65	81.25	43
27	8	7	8	7	6	6	6	6	54	67.50	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในโรงเรียนที่จัดทำขึ้น มีอยู่ผู้ทำขึ้นไว้ใช้ประโยชน์ในโรงเรียน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหา และต่ออาจารย์เจ้าของเอกสารนี้สงวนไว้

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

คนที่	เข้า (10 คะแนน)	ประโยค (10 คะแนน)	ส่วนบท (10 คะแนน)	ภาษา (10 คะแนน)	ปะโยค (10 คะแนน)	บทกวี (10 คะแนน)	ท่อง (10 คะแนน)	บทร้อยกรอง (10 คะแนน)	รวมคะแนนเต็ม (80 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	แบบทดสอบตามเกณฑ์ (50 คะแนน)
28	10	8	9	9	6	7	7	7	63	78.75	37
29	9	8	10	9	8	8	9	9	70	87.50	46
30	7	7	10	9	7	7	7	8	62	77.50	37
31	8	7	10	8	7	7	8	7	62	77.50	40
32	8	7	9	7	7	7	7	7	59	73.75	36
33	8	9	10	9	8	8	9	8	69	86.25	45
รวมคะแนน	286	254	317	283	243	236	260	252	2131		1351
คะแนนเฉลี่ย	8.67	7.70	9.61	8.58	7.36	7.15	7.88	7.64	64.58		40.94
คิดเป็นร้อยละ	86.67	76.97	96.06	85.76	73.64	71.52	78.79	76.36	80.72		81.87

จากตารางที่ ข.3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกจำนวน 8 เรื่อง (E_1) คือ 64.58 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.72 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (E_2) คือ 40.94 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.87

ผลจากตารางที่ ข.3 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ทางภาษามีประสิทธิภาพ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 80.72 : 81.87 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ $E_1 : E_2$ เท่ากับ 80 : 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.1 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน

คนที่	ก่อนการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	หลังการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	ผลต่างของ คะแนน D	ผลต่างของ คะแนน D ²
1	35	40	5	25
2	32	34	2	4
3	39	45	6	36
รวมคะแนน	106	119	13	65
คะแนนเฉลี่ย	35.33	39.67		
คิดเป็นร้อยละ	70.67	79.33		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.51	5.51		

ตารางที่ ข.2 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 6 คน

ลำดับที่	ก่อนการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	หลังการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	ผลต่างของ คะแนน D	ผลต่างของ คะแนน D ²
1	40	44	4	16
2	35	38	3	9
3	29	40	11	121
4	34	40	6	36
5	38	43	5	25
6	29	37	8	64
รวมคะแนน	205	242	37	271
คะแนนเฉลี่ย	34.17	40.33		
คิดเป็นร้อยละ	68.33	80.67		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.53	2.73		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาอย่าเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ๗.3 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ห้องเรียนที่ 2 จำนวน 28 คน

คนที่	ก่อนการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	หลังการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	ผลต่างของ คะแนน D	ผลต่างของ คะแนน D ²
1	30	39	9	81
2	37	37	0	0
3	40	42	2	4
4	27	38	11	121
5	38	42	4	16
6	35	43	8	64
7	39	43	4	16
8	31	46	15	225
9	25	37	12	144
10	34	39	5	25
11	32	42	10	100
12	35	42	7	49
13	42	43	1	1
14	38	46	8	64
15	38	42	4	16
16	31	45	14	196
17	33	38	5	25
18	32	39	7	49
19	31	38	7	49
20	37	42	5	25
21	43	47	4	16
22	35	41	6	36
23	30	40	10	100
24	30	31	1	1
25	32	41	9	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	หลังการใช้แบบฝึก (50 คะแนน)	ผลต่างของ คะแนน D	ผลต่างของ คะแนน D ²
26	33	40	7	49
27	38	46	8	64
28	27	46	19	361
รวมคะแนน	953	1155	202	1978
คะแนนเฉลี่ย	34.04	41.25		
คิดเป็นร้อยละ	68.07	82.50		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.55	3.56		
t		8.69		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสมิตรา รัตนะ
วัน เดือน ปี เกิด	9 พฤศจิกายน 2500
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	293/2 หมู่ 2 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยช่างศิลป์ แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2524 ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้